ejus in terram, qui a cum Deo operatus est hodie. Liberavit ergo populus Ionatham, ut non moreretur.

46 Recessitque Saul, nec persecutus est Philisthiim: porro Philisthiim abierunt in loca sua.

47 Et Saul, confirmato regno super Israël, pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos ejus, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba: & Philisthæos: & quocumque se verterat, superabat.

48 Congregatoq; exercitu percussit Amalec, & eruit Israël de manu vastatorum ejus.

49 Fuerunt autem filii Saul, Ionathas, & Iessui, & Melchisua: & nomina duarum filiarum ejus, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol.

50 Et nomen uxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militiæ ejus Abner, filius Ner, patruelis Saul

51 Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel.

52 Erat autem bellum potens adversum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque viderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociebat eum sibi.

CAPVT XV.

Saul missus à Domino ad delendum funditus Amalec, Agag eorum regem multamque prædam reservans, inobedientiæ arguitur, commendata obedientia, ideoque secundo reprobatus à regno rejicitur: interfectoque Agag, Saul reprobatus à Samuele lugetur.

1 ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut ungerem te in regem super populum ejus Israël: nunc ergo audi vocem Domini:

2 Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israëli, † quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. †Exod. 17.8.

3 Nunc ergo vade, & percute Amalec, & demolire universa ejus: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice à viro usque ad mulierem, & parvulum atque lactentem, bovem & ovem, & camelum & asinum.

4 Præcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum Iuda.

5 Cumque venisset Saul usque ad civitatem Amalec, tetendit insidias in torrente.

6 Dixitque Saul Cinæo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte involvam te cum eo, tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israël, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec.

7 Percussitque Saul Amalec, ab Hevila, donec venias ad Sur, quæ est è regione Ægypti.

8 Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfecit in ore gladii.

9 Et pepercit Saul, & populus, Agag, & & optimis gregibus ovium & armentorum, & vestibus & arietibus, & universis quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid vero vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt.

10 Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens:

11 Pœnitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & verba mea opere non implevit. Contristatusque est Samuel, & clamavit ad Dominum tota nocte.

12 Cumque de nocte surrexisset Samuel, ut iret ad Saul mane, nunciatum est Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum, & erexisset sibi fornicem triumphalem, & reversus transisset, descendisseque in Galgala. Venit ergo Samuel ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Domino, de initiis prædarum quæ attulerat ex Amalec.

13 Et cum venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Domino, Implevi verbum Domini.

14 Dixitque Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis & armentorum, quam ego audio?

15 Et ait Saul: De Amalec adduxerunt eas: pepercit enim populus melioribus ovibus & armentis, ut immolarentur Domino Deotuo; reliqua vero occidimus

16 Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixitque ei: Loquere.

17 Et ait Samuel: Nonne cum parvulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? unxitque Dominus in regem super Israël,

18 Et misit te Dominus in viam, & ait: Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos usque ad internecionem eorum.

19 Quare ergo non audisti vocem Domini: sed versus ad prædam es, & fecisti malum in oculis Domini?

20 Et ait Saul ad Samuelem: Immo audivi vocem Domini, & ambulavi in via per quam misit me Dominus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interfeci. †Eccl. 4.17. Osee 6. 6.

21 Tulit autem de præda populus oves & boves, primitias eorum quæ cæsa sunt, ut immolet Domino Deo suo in Galgalis. Mat. 9. 13. & 12. 7.

22 Et ait Samuel: † Numquid vult Dñs holocausta & victimas, & non potius ut obediatur voci Domini? MELIOR est enim obedientia quam victimæ: & auscultare magis quam offerre adipem arietum.

23 Quoniam quasi peccatum ariolandi est, repugnare: & quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere. Pro eo ergo quod abjecisti sermonem Domini, abjecit te Dominus ne sis rex.

24 Dixitque Saul ad Samuelem: Peccavi, quia prævaricatus sum sermonem Domini, & verba tua, timens populum, & obediens voci eorum.

25 Sed nunc porta, quæso, peccatũ meum, & revertere mecum, ut adorem Dominum.

26 Et ait Samuel ad Saul: Non revertar tecum quia projecisti sermonem Domini, & projecit te Dominus ne sis rex super Israël.

27 Et conversus est Samuel ut abiret: ille autem apprehendit summitatem pallii ejus, quæ & scissa est.

28 Et ait ad eum Samuel: † Scidit Dominus regnum Israël à te hodie, & tradidit illud proximo tuo meliori te. †Infra 28.17.

29 Porro

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

29 Porro Triumphator in Israël non parcet, & pœnitudine non flectetur: neque enim homo est ut agat pœnitentiam.

30 At ille ait: Peccavi: sed nunc honora me coram senioribus populi mei, & coram Israël, & revertere mecum, ut adorem Dominum Deum tuum.

31 Reversus ergo Samuel secuti est Saulem: & adoravit Saul Dominum.

32 Dixitque Samuel: Adducite ad me Agag regem Amalec, & oblatus est ei Agag pinguissimus, & tremens. Et dixit Agag: Siccine separat amara mors?

33 Et ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum Samuel coram Domino in Galgalis.

34 Abiit autem Samuel in Ramatha: Saul vero ascendit in domum suam in Gabaa.

35 Et non vidit Samuel ultra Saul usque ad diem mortis suæ: verumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam Dominum pœnitebat quod constituisset eum regem super Israël.

CAPVT XVI.

Reprobato Saule, David inter fratres minimus in regem ungitur: quo cithara psallente coram Saule cum agitaretur spiritu malo, ille levius habebat,

1 DIxitque Dominus ad Samuelem: Vsquequo tu luges Saul, cum ego projecerim eum ne regnet super Israël? Imple cornu tuum oleo, & veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemitem: providi enim in filiis ejus mihi regem.

2 Et ait Samuel: Quo modo vadam? audiet enim Saul & interficiet me. Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Domino veni.

3 Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendam tibi quid facias, & unges quemcumque monstravero tibi.

4 Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venitque in Bethlehem: & admirati sunt seniores civitatis, occurrentes ei, dixerunrque: Pacificusne est ingressus tuus?

5 Et ait: Pacificus: ad immolandum Domino veni, sanctificamini, & venite mecum ut immolem. Sanctificavit ergo Isai & filios ejus, & vocavit eos ad sacrificium

6 Cumque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Domino est Christus ejus?

7 Et dixit Dominus ad Samuelem: Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta intuitum hominis ego judico: homo enim videt ea quæ parent, † Dominus autem intuetur cor.

† *Psal.* 7. 10.

8 Et vocavit Isai Abinadab, & adduxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit Dominus.

9 Adduxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus.

10 Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele: & ait Samuel ad Isai: Non elegit Dominus ex istis.

11 Dixitque Samuel ad Isai: Numquid jam completi sunt filii? qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus: & pascit oves. Et ait Samuel ad Isai, Mitte, & adduc eum: nec enim discumbemus prius quam huc ille veniat.

12 Misit ergo, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspectu, decoraque facie, & ait Dominus: Surge, unge eum, ipse est enim.

13 Tulit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fratrum ejus: & † directus est Spiritus Domini à die illa in David, & deinceps: surgensque Samuel abiit in Ramatha.

† 2. *Reg.* 7. 8. *Psalm.* 77. 70 88. 21. *Act.* 7. 46. & 13. 22.

14 Spiritus autem Domini recessit à Saul, & exagitabat eum spiritus nequam, à Domino.

15 Dixeruntque servi Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat te.

16 Iubeat Dominus noster: & servi tui qui coram te sunt, quærent hominem scientem psallere cithara, ut quando arripuerit te Spiritus Domini malus, psallat manu sua, & levius feras.

17 Et ait Saul ad servos suos: Providete ergo mihi aliquem bene psallentem, & adducite eum ad me.

18 Et respondens unus de pueris, ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem scientem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum: & Dominus est cum eo.

19 Misit ergo Saul nuncios ad Isai, dicens: Mitte ad me David filium tuum qui est in pascuis.

20 Tulit itaque Isai asinum plenum panibus, & lagenam vini, & hœdum de capris unum, & misit per manum David filii sui Sauli.

21 Et venit David ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, & factus est ejus armiger.

22 Misitque Saul ad Isai dicens: Stet David in conspectu meo: invenit enim gratiam in oculis meis.

23 Igitur quandocumque Spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & levius habebat: recedebat enim ab eo spiritus malus.

CAPVT XVII

Philisthæis contra Israëlem ad pugnam congregatis, Goliath gigantem in armis & fortitudine confidentem, sola funda David occidit præcisumque caput, diffusis Philistæis, ad Saulem tulit.

1 COngregantes autem Philisthiim agmina sua in prælium, convenerunt in Socho Iudæ: & castramerati sunt inter Socho & Azeca, in finibus Dommim.

2 Porro Saul & filii Israël congregati venerunt in Vallem terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthiim.

3 Et Philisthiim stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat super montem ex altera parte: vallisque erat inter eos.

4 Et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum, nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum & palmi:

5 Et cassis ærea super caput ejus, & lorica squamata induebatur, porro pondus loricæ ejus, quinque millia siclorum æris erat:

6 Et ocreas æreas habebat in cruribus: & clypeus æreus tegebat humeros ejus.

7 Hastile

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Hastile autem hastæ ejus, erat quasi liciatorium texentium, ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcentos siclos habebat ferri: & armiger ejus antecedebat eum.

8 Stansque clamabat adversum phalangas Israël, & dicebat eis: Quare venistis parati ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certamen.

9 Si quiverit pugnare mecum, & percusserit me, erimus vobis servi: si autem ego prævaluero, & percussero eum, vos servi eritis, & servietis nobis.

10 Et aiebat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus Israël hodie: Date mihi virum, & ineat mecum singulare certamen.

11 Audiens autem Saul, & omnes Israëlitæ, sermones Philisthæi hujuscemodi, stupebant, & metuebant nimis.

12 David autem erat filius viri Ephrathæi, † de quo supra dictum est, de Bethlehem Iuda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul senex, & grandævus inter viros. † Supr. 16.1.

13 Abierunt autem tres filij ejus majores post Saul in prælium: & nomina trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusque Samma.

14 David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secutis Saulem.

15 Abiit David, & reversus est à Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem.

16 Procedebat vero Philisthæus mane & vespere, & stabat quadraginta diebus.

17 Dixit autem Isai ad David filium suum: Accipe fratribus tuis ephi polentæ, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos,

18 Et decem formellas caseï has deferes ad tribunum: & fratres tuos visitabis, si recte agant: & cum quibus ordinati sunt, disce.

19 Saul autem, & illi, & omnes filii Israël in Valle terebinthi pugnabant adversum Philisthiim.

20 Surrexit itaque David mane, & commendavit gregem custodi: & onustus abiit, sicut præceperat ei Isai, & venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine,

21 Direxerat enim aciem Israël, sed & Philisthiim ex adverso fuerant præparati.

22 Derelinquens ergo David vasa quæ attulerat, sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos.

23 Cumque adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille spurius ascendens, Goliath nomine, Philisthæus, de Geth, de castris Philisthinorum: & loquente eo hæc eadem verba audivit David.

24 Omnes autem Israëlitæ, cum vidissent virum, fugerunt à facie ejus, timentes eum valde.

25 Et dixit unus quispiam de Israël: Num vidistis virum hunc qui ascendit? ad exprobrandum enim Israël ascendit. Virum ergo qui percusserit eum, ditabit rex divitiis magnis, & filiam suam dabit ei, & domum patris ejus faciet absque tributo in Israël.

26 Et ait David ad viros qui stabant secum dicens: Quid dabitur viro, qui percusserit Philisthæum hunc, & tulerit opprobrium de Israël? quis enim est hic Philisthæus incircumcisus, qui exprobravit acies Dei viventis?

27 Referebat autem ei populus eundem sermonem, dicens: Hæc dabuntur viro, qui percusserit eum.

28 Quod cum audisset Eliab frater ejus major, loquente eo cum aliis, iratus est contra David, & ait: Quare venisti, & quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto? ego novi superbiam tuam, & nequitiam cordis tui: quia ut videres prælium, descendisti.

29 Dixit David: Quid feci? numquid non verbum est?

30 Et declinabit paululum ab eo ad alium: dixitque eumdem sermonem. Et respondit ei populus verbum sicut prius.

31 Audita sunt autem verba, quæ locutus est David, & annunciata in conspectu Saul.

32 Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non concidat cor cujusquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnabo adversus Philisthæum.

33 Et ait Saul ad David: non vales resistere Philisthæo isti, nec pugnare adversus eum: quia puer es, hic autem vir bellator est ab adolescentia sua.

34 Dixitque David ad Saul: † Pascebat servus tuus patris sui gregem, & veniebat leo, vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis: † Eccli. 47.3.

35 Et persequebar eos, & percutiebam, eruebamque de ore eorum: & illi consurgebant adversum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamque eos.

36 Nam & leonem & ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur & Philisthæus hic incircumcisus, quasi unus ex eis. Nunc vadam, & auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philisthæus incircumcisus, qui ausus est maledicere exercitui Dei viventis?

37 Et ait David: Dominus qui eripuit me de manu leonis, & de manu ursi, ipse me liberabit de manu Philisthæi hujus. Dixit autem Saul ad David: Vade, & Dominus tecum sit.

38 Et induit Saul David vestimentis suis, & imposuit galeam æream super caput ejus, & vestivit eum lorica.

39 Accinctus ergo David gladio ejus super vestem suam, cœpit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque David ad Saul: Non possum sic incedere, quia non usum habeo. Et deposuit ea,

40 Et tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus: & elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastoralem, quam habebat secum, & fundam manu tulit: & processit adversum Philisthæum.

41 Ibat autem Philisthæus incedens, & appropinquans adversum David, & armiger ejus ante eum.

42 Cum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

42 Cumque inspexisset Philisthæus, & vidisset David, despexit eum. Erat enim adolescens : & pulcher aspectu.

43 Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo ? Et maledixit Philisthæus David in diis suis :

44 Dixitque ad David : Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cæli & bestiis terræ.

45 Dixit autem David ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gladio, & hasta, & clypeo : ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israël, quibus exprobrasti.

46 Hodie, & dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum à te : & dabo cadavera castrorum Philisthiim hodie volatilibus cæli, & bestiis terræ : ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël.

47 Et noverit universa Ecclesia hæc, quia non in gladio, nec in hasta salvat Dominus : ipsius enim est bellum, & tradet vos in manus nostras.

48 Cum ergo surrexisset Philisthæus, & veniret, & appropinquaret contra David, festinavit David, & cucurrit ad pugnam ex adverso Philisthæi.

49 Et misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & funda jecit, & circumducens percussit Philisthæum in fronte : & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram.

† *Eccli.* 47. 4. *1. Mac.* 4. 30. 50 † Prævaluitque David adversum Philisthæum in funda & lapide, percussumque Philisthæum interfecit. Cumque gladium non haberet in manu David,

51 Cucurrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gladium ejus, & eduxit eum de vagina sua : & interfecit eum, præcidit-que caput ejus. Videntes autem Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt.

52 Et consurgentes viri Israël & Iuda vociferati sunt, & persecuti sunt Philisthæos usque dum venirent in vallem, & usque ad portas Accaron, ceciderunt que vulnerati de Philisthiim in via Saraim, & usque ad Geth, & usque ad Accaron.

53 Et revertentes filii Israël postquam persecuti fuerant Philisthæos, invaserunt castra eorum.

54 Assumens autem David caput Philisthæi, attulit illud in Ierusalem : arma vero ejus posuit in tabernaculo suo.

55 Eo autem tempore, quo viderat Saul David egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiæ : De qua stirpe descendit hic adolescens, Abner ? Dixitque Abner : Vivit anima tua, rex, si novi.

56 Et ait rex : Interroga tu cujus filius sit iste puer.

57 Cumque regressus esset David, percusso Philisthæo, tulit eum Abner, & introduxit coram Saule, caput Philisthæi habentem in manu.

58 Et ait ad eum Saul : De qua progenie es, ô adolescens ? Dixitque David : filius servi tui Isai Bethlehemitæ ego sum.

CAPUT XVIII.

Ionathas Davidi arctissimo jungitur fœdere ; Saul, audita sui & David comparatione, pessime illum odit, unde malo spiritu agitatus nititur David configere, & Merob filiam, quam erat Davidi pollicitus, tradit alteri : Michol vero juniorem callide mediantibus centum præputiis Philisthæorum despondet David in uxorem.

1 ET factum est cum complesset loqui ad Saul : anima Ionathæ conglutinata est animæ David, & dilexit eum Ionathas quasi animam suam.

2 Tulitque eum Saul in die illa, & non concessit ei ut reverteretur in domum patris sui.

3 Inierunt autē David & Ionathas fœdus : diligebat enim eum quasi animam suam.

4 Nam expoliavit se Ionathas tunica, qua erat indutus, & dedit eam David, & reliqua vestimenta sua, usque ad gladium & arcum suum, & usque ad balteum.

5 Egrediebatur quoque David ad omnia quæcumque misisset eum Saul, & prudenter se agebat : posuitque eum Saul super viros belli, & acceptus erat in oculis universi populi, maximeque in conspectu famulorum Saul.

6 Porro cum reverteretur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulieres, de universis urbibus Israel, cantantes, choroscque ducentes in occursum Saul regis, in tympanis lætitiæ, & in sistris.

7 Et præ inebant mulieres ludentes, atque dicentes : † Percussit Saul mille, & David decem millia. † *Eccl.* 47. 7.

8 Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis ejus sermo iste, dixitque : Dederunt David decem millia, & mihi mille dederunt : quid ei superest nisi solum regnum ?

9 Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David à die illa, & deinceps

10 Post diem autem alteram, invasit spiritus Dei malus Saul, & propherabat in medio domus suæ : David autem psallebat manu sua, sicut per singulos dies, tenebatque Saul lanceam,

11 Et misit eam, putans quod configere posset David cum pariete : & declinavit David à facie ejus secundo.

12 Et timuit Saul David, eo quod Dominus esset cum eo, & à se recessisset.

13 Amovit ergo eum Saul à se, & fecit eum tribunum super mille viros : & egrediebatur, & intrabat in conspectu populi.

14 In omnibus quoque viis suis David prudenter agebat, & Dominus erat cum eo.

15 Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, & cœpit cavere eum.

16 Omnis autem Israël & Iuda diligebat David : ipse enim ingrediebatur & egrediebatur ante eos

17 Dixitque Saul ad David : Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxorem : tantummodo esto vir fortis, & præliare bella Domini. Saul autem reputabat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinorum.

18 Ait autem David ad Saul : Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris mei in Israël, ut fiam gener regis ?

19 Factum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

19 Factum est autem tempus, cum deberet dari Merob filia Saul David, data est Hadrieli Molathitæ uxor.

20 Dilexit autem David Michol filia Saul altera. Et nunciatum est Saul, & placuit ei.

21 Dixitque Saul: Dabo eam illi, ut fiat ei in scandalum, & sit super eum manus Philisthinorum. Dixitque Saul ad David: In duabus rebus gener meus eris hodie.

22 Et mandavit Saul servis suis: Loquimini ad David clam me, dicentes: Ecce places regi, & omnes servi ejus diligunt te. Nunc ergo esto gener regis.

23 Et locuti sunt servi Saul in auribus David omnia verba hæc. Et ait David: Num parum videtur vobis, generum esse regis? Ego autem sum vir pauper & tenuis.

24 Et renunciaverunt servi Saul dicentes: Hujuscemodi verba locutus est David.

25 Dixit autem Saul: Sic loquimini ad David: non habet rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philisthinorum: ut fiat ultio de inimicis regis. Porro Saul cogitabat tradere David in manus Philisthinorum.

26 Cumque renunciassent servi ejus David, verba quæ dixerat Saul, placuit sermo in oculis David, ut fieret gener regis.

27 Et post paucos dies surgens David, abiit cum viris qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthiim ducentos viros, & attulit eorum præputia, & annumeravit ea regi ut esset gener ejus. Dedit itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem.

28 Et vidit Saul, & intellexit quod Dominus esset cum David. Michol autem filia Saul diligebat eum.

29 Et Saul magis cœpit timere David: factusque est Saul inimicus David cunctis diebus.

30 Et egressi sunt principes Philisthinorum; à principio autem egressionis eorum, prudentius se gerebat David quam omnes servi Saul, & celebre factum est nomen ejus nimis.

CAPVT XIX.

Saul Davidem occidere volens, voce Ionathæ placatur: quem coram se citharizãtem iterum transfigere tentat, & fugientem industria Michol in Najoth apud Samuelem persecutus, post ternos nuncios prophetantes etiam ipse prophetat.

1 LOcutus est autem Saul ad Ionathan filium suum, & ad omnes servos suos ut occiderent David. Porro Ionathas filius Saul diligebat David valde.

2 Et indicavit Ionathas David, dicens: Quærit Saul pater meus occidere te: quapropter observa te, quæso, mane, & manebis clam, & absconderis.

3 Ego autem egrediens stabo juxta patrem meum, in agro ubicumque fueris: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcumque videro, nunciabo tibi.

4 Locutus est ergo Ionathas de David bona ad Saul patrem suum: dixitque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, & opera ejus bona sunt tibi valde.

5 Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philisthæum, & fecit Dominus salutem magnam universo Israëli: vidisti, & lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiens David, qui est absque culpa?

6 Quod cum audisset Saul, placatus voce Ionathæ juravit: Vivit Dominus, quia non occidetur.

7 Vocavit itaque Ionathas David, & indicavit ei omnia verba hæc: & introduxit Ionathas David ad Saul, & fuit ante eum, sicut fuerat heri & nudiustertius.

8 Motum est autem rursum bellum: & egressus David, pugnavit aversum Philisthiim: percussitque eos plaga magna, & fugerunt à facie ejus.

9 Et factus est spiritus Domini malus in Saul, sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro David psallebat manu sua.

10 Nisusque est Saul configere David lancea in pariete, & declinavit David à facie Saul: lancea autem casso vulnere perlata est in parietem, & David fugit, & salvatus est nocte illa.

11 Misit ergo Saul satellites suos in domum David ut custodirent eum: & interficeretur mane. Quod cum annunciasset David Michol uxor sua, dicens: Nisi salvaveris te nocte hac, cras morieris:

12 Deposuit eum per fenestram; porro ille abiit & aufugit, atque salvatus est.

13 Tulit autem Michol statuam, & posuit eam super lectum, & pellem pilosam caprarum posuit ad caput ejus, & operuit eam vestimentis.

14 Misit autẽ Saul apparitores, qui raperẽt David: & responsum est quod ægrotaret:

15 Rursumque misit Saul nuncios ut viderent David dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur.

16 Cumque venissent nuncii, inventum est simulachrum super lectum, & pellis caprarum ad caput ejus.

17 Dixitque Saul ad Michol: Quare sic illusisti mihi, & dimisisti inimicum meum ut fugeret? Et respondit Michol ad Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimitte me, alioquin interficiam te.

18 David autem fugiens, salvatus est, & venit ad Samuel in Ramatha, & nunciavit ei omnia quæ fecerat sibi Saul & abierunt ipse & Samuel, & morati sunt in Najoth.

19 Nunciatum est autem Sauli à dicentibus: Ecce David in Najoth in Ramatha.

20 Misit ergo Saul lictores, ut raperent David: qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium, & Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, & prophetare cœperunt etiam ipsi.

21 Quod cum nunciatum esset Sauli, misit & alios nuncios: prophetaverunt autem & illi. Et rursum misit Saul tertios nuncios: qui & ipsi prophetaverunt. Et iratus iracundia Saul,

22 Abiit etiam ipse in Ramatha, & venit usque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, & interrogavit, & dixit: In quo loco sunt Samuel & David? Dictumque est ei: Ecce in Najoth sunt in Ramatha.

23 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

23 Et abiit in Najoth in Ramatha, & factus est etiam super eum Spiritus Domini: & ambulabat ingrediens, & prophetabat usque dum veniret in Najoth in Ramatha.

24 Et expoliavit etiam ipse se vestimentis suis, & propheravit cum cæteris coram Samuele, & cecidit nudus tota die illa & nocte. Unde & exivit proverbium: † Num & Saul inter prophetas?

† Supr. 10.12.

CAPVT XX.

Ionathas post repesitum cum David fœdus; ipsum cum patre reconciliare frustra conatur; illum tamen è manibus ejus trium sagittarum signo liberat.

1 FVgit autem David de Najoth, quæ est in Ramatha, venienſque locutus est coram Ionatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patrem tuum, quia quærit animam meam?

2 Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo? nequaquam erit istud.

3 Et juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, & dicet: Nesciat hoc Ionathas, ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dominus, & vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque dividimur.

4 Et ait Ionathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi.

5 Dixit autem David ad Ionathan: Ecce calendæ sunt crastino, & ego ex more sedere soleo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertiæ.

6 Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut iret celeriter in Bethlehem civitatem suam: quia victimæ solemnes ibi sunt universis contribulibus suis.

7 Si dixerit, Bene: pax erit servo tuo; si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia ejus.

8 Fac ergo misericordiam in servum tuum: quia fœdus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti; si autem est iniquitas aliqua in me, tu me interfice, & ad patrem tuum ne introducas me.

9 Et ait Ionathas: Absit hoc à te: neque enim fieri potest, ut si certe cognovero completam esse patris mei malitiam contra te, non annunciem tibi.

10 Respondit que David ad Ionatham: Quis renunciabit mihi, si quid forte responderit tibi pater tuus dure de me:

11 Et ait Ionathas ad David: Veni & egrediamur foras in agrum. Cumque exissent ambo in agrum.

12 Ait Ionathas ad David: Domine Deus Israël, si investigavero sententiam patris mei crastino vel perendie: & aliquid boni fuerit super David, & non statim misero ad te, & notum tibi fecero:

13 Hæc faciat Dominus Ionathæ, & hæc addat. Si autem perseveraverit patris mei malitia adversum te, revelabo autem tuam, & dimittam te, ut vadas in pace, & sit Dominus tecum sicut fuit cum patre meo.

14 Et si vixero, facies mihi misericordiam Domini: si vero mortuus fuero,

15 Non auferes misericordiam tuam à domo mea usque in sempiternum, quando eradicaverit Dominus inimicos David, unumquemque de terra: auferat Ionathan de domo sua, & requirat Dominus de manu inimicorum David.

16 Pepigit ergo Ionathas fœdus cum domo David: & requisivit Dominus de manu inimicorum David.

17 Et addidit Ionathas dejerare David, eo quod diligeret illum: sicut enim animam suam, ita diligebat eum.

18 Dixitque ad eum Ionathas: Cras calendæ sunt, & requireris:

19 Requiretur enim sessio tua usque perendie. Descendes ergo festinus, & venies in locum ubi celandus es in die qua operari licet, & sedebis juxta lapidem, cui nomen est Ezel.

20 Et ego tres sagittas mittam juxta eum, & jaciam quasi exercens me ad signum.

21 Mittam quoque & puerum, dicens ei: Vade, & affer mihi sagittas.

22 Si dixero puero: Ecce sagittæ intra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est mali, vivit Dominus. Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ ultra te sunt: vade in pace, quia dimisit te Dominus.

23 De verbo autem quod locuti sumus ego & tu, sit Dominus inter me & te usque in sempiternum.

24 Absconditus est ergo David in agro, & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem.

25 Cumque sedisset rex super cathedram suam (secundum consuetudinem) quæ erat juxta parietem, surrexit Ionathas, & sedit Abner ex latere Saul, vacuusque apparuit locus David.

26 Et non est locutus Saul quidquã in die illa: cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non esset mundus, nec purificatus.

27 Cumque illuxisset dies secunda post calendas, rursus apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul ad Ionathan filium suum: Cur non venit filius Isai, nec heri, nec hodie, ad vescendum?

28 Respondit que Ionathas Sauli: Rogavit me obnixe, ut iret in Bethlehem.

29 Et ait: Dimitte me, quoniam sacrificium solemne est in civitate, unus de fratribus meis accersivit me: nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis, vadam citò, & videbo fratres meos. Ob hanc causam non venit ad mensam regis.

30 Iratus autem Saul adversum Ionathan, dixit ei: Fili mulieris virum ultro rapientis, nunquid ignoro quia diligis filium Isai, in confusionem tuam, & in confusionem ignominiosæ matris tuæ?

31 Omnibus enim diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, non stabilieris tu, neque regnum tuum: Itaque jam nunc mitte, & adhuc cum ad me: quia filius mortis est.

32 Respon

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

32 Respondens autem Ionathas Sauli patri suo, ait: Quare morietur? quid fecit?

33 Et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et intellexit Ionathas quod definitum esset à patre suo, ut interficeret David.

34 Surrexit ergo Ionathas à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendarum secunda panem. Contristatus est enim super David, eo quod confudisset eum pater suus.

35 Cumque illuxisset mane, venit Ionathas in agrum juxta placitum David, & puer parvulus cum eo.

36 Et ait ad puerum suum: Vade, & affer mihi sagittas, quas ego jacio. Cumque puer cucurrisset, jecit aliam sagittam trans puerum.

37 Venit itaque puer ad locum jaculi, quod miserat Ionathas: & clamavit Ionathas post tergum pueri, & ait: Ecce ibi est sagitta porro ultra te.

38 Clamavitque iterum Ionathas post tergum pueri, dicens: Festina velociter, ne steteris. Collegit autem puer Ionathæ sagittas, & attulit ad dominum suum:

39 Et quid ageretur, penitus ignorabat: tantummodo enim Ionathas & David rem noverant.

40 Dedit ego Ionathas arma sua puero, & dixit ei: Vade, & defer in civitatem.

41 Cumque abiisset puer, surrexit David de loco, qui vergebat ad austrum, & cadens pronus in terram, adoravit tertio: & osculantes se alterutrum, fleverunt pariter, David autem amplius.

42 Dixit ergo Ionathas ad David: Vade in pace: quæcumque juravimus ambo in nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter me & te, & inter semen meum & semen tuum usque in sempiternum.

43 Et surrexit David, & abiit: sed & Ionathas ingressus est civitatem.

CAPUT XXI.

Profugus David in Nobe urbem sacerdotalem, fame compulsus panes sanctificatos comedit datos ab Achimelech præsente ibidem Doeg Idumæo; & Goliath gladio accepto, apud Achis regem Geth dementiam præ timore simulat.

1 VEnit autem David in Nobe ad Achimelech sacerdotem: & obstupuit Achimelech, eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus & nullus est tecum?

2 Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermonẽ, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es à me, & cujusmodi præcepta tibi dederim: nam & pueris condixi in illum & illum locum.

3 Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi aut quidquid inveneris.

4 Et respondens sacerdos ad David, ait illi: Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri maxime à mulieribus:

5 Et respondit David sacerdoti, & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur, continuimus nos ab heri & nudiustertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta; porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis.

† Matt. 12. 3. 6 † Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem; neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant à facie Domini, ut ponerentur panes calidi.

7 Erat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini: & nomen ejus Doëg Idumæus, potentissimus pastorum Saul.

8 Dixit autem David ad Achimelech: Si habes hîc ad manum hastam, aut gladium: quia gladium meum, & arma mea non tuli mecum; sermo enim regis urgebat.

9 Et dixit sacerdos: Ecce hîc gladius Goliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebinthi, est involutus pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle, neque enim hîc est alius absque eo. Et ait David: Non est huic alter similis, da mihi eum.

10 Surrexit itaque David, & fugit in die illa à facie Saul: & venit ad Achis regem Geth:

11 Dixeruntque servi Achis ad eum cum vidissent David: Nunquid non iste est David rex terræ? nonne huic cantabant per choros, dicentes: † Percussit Saul mille, & David decem millia? † Supra 18. 7. Eccli. 47. 7.

12 Posuit autem David sermones istos in corde suo, & extimuit valde à facie Achis regis Geth.

13 Et immutavit os suum coram eis, & collabebatur inter manus eorum, & impingebat in ostia portæ, defluebantque salivæ ejus in barbam.

14 Et ait Achis ad servos suos: Vidistis hominem insanum: quare adduxistis eum ad me?

15 An desunt nobis furiosi, quod introduxistis istum, ut fureret me præsente? hiccine ingredietur domum meam?

CAPUT XXII.

David plurimos ad se in speluncam Odollam suscipit; inde ad regem Moab proficiscitur; unde consilio Gad prophetæ in terram Iudæ revertitur. Saul vero omnes sacerdotes Nobe, præter Abiathar, qui ad David confugit, per Doeg Idumæum jussit interimi.

1 ABiit ergo David inde, & fugit in speluncam Odollam. Quod cum audissent fratres ejus, & omnis domus patris ejus, descenderunt ad eum illuc.

2 Et convenerunt ad eum omnes, qui erant in angustia constituti, & oppressi ære alieno, & amaro animo: & factus est eorum princeps, fueruntque cum eo quasi quadringenti viri.

3 Et profectus est David inde in Maspha, quæ est Moab: & dixit ad regem Moab: Maneat, oro, pater meus & mater mea vobiscum, donec sciam quid faciat mihi Deus.

4 Et reliquit eos ante faciem regis Moab: manseruntque apud eum cunctis diebus, quibus David fuit in præsidio.

5 Dixitque Gad prophera ad David: Noli manere in præsidio, proficiscere, & vade in terram Iuda. Et profectus est David, & venit in saltum Haret.

6 Et audivit Saul quod apparuisset David, & viri qui erant cum eo. Saul autem cum maneret in Gabaa, & esset in nemore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cuncti

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

cunctique servi ejus circumstarent eum,

7 Ait ad servos suos qui assistebant ei: Audite nunc filii Iemini: numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros & vineas, & universos vos faciet tribunos, & centuriones:

8 Quoniam conjurastis omnes adversum me, & non est qui mihi renuntiet, maxime cum & filius meus fœdus inierit cum filio Isai? Non est qui vicem meam doleat ex vobis, nec qui annuntiet mihi, eo quod suscitaverit filius meus servum meum adversum me, insidiantem mihi usque hodie.

9 Respondens autem Doeg Idumæus, qui assistebat, & erat primus inter servos Saul, Vidi, inquit, filium Isai in Nobe, apud Achimelech filium Achitob sacerdotem.

10 Qui consuluit pro eo Dominum, & cibaria dedit ei: sed & gladium Goliath Philisthæi dedit illi.

11 Misit ergo rex ad accersendum Achimelech sacerdotem filium Achitob, & omnem domum patris ejus, sacerdotum qui erant in Nobe, qui universi venerunt ad regem.

12 Et ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui respondit: Præsto sum Domine.

13 Dixitque ad eum Saul: Quare conjurastis adversum me, tu, & filius Isai, & dedisti ei panes & gladium, & consuluisti pro eo Deum, ut consurgeret adversum me, insidiator usque hodie permanens?

14 Respondensque Achimelech regi, ait: Et quis in omnibus servis tuis, sicut David fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuum, & glorioſus in domo tua?

15 Num hodie cœpi pro eo consulere Deum? absit hoc à me: ne suspicetur rex adversum servum suum rem hujuscemodi, in universa domo patris mei: non enim scivit servus tuus quidquam super hoc negotio, vel modicum vel grande.

16 Dixitque rex: Morte morieris Achimelech, tu, & omnis domus patris tui.

17 Et ait rex emissariis, qui circumstabant eum: Convertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum David est: scientes quod fugisset, & non indicaverunt mihi. Noluerunt autem servi regis extendere manus suas in sacerdotes Domini.

18 Et ait rex ad Doëg: Convertere tu, & irrue in sacerdotes. Conversusque Doëg Idumæus, irruit in sacerdotes, & trucidavit in die illa octoginta quinque viros vestitos ephod lineo.

19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit in ore gladii, viros & mulieres: & parvulos, & lactentes, bovemque & asinum, & ovem in ore gladii.

20 Evadens autem unus filius Achimelech, filii Achitob, cujus nomen erat Abiathar, fugit ad David.

21 Et annuntiavit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini.

22 Et ait David ad Abiathar: Sciebam in die illa, quod cum ibi esset Doëg Idumæus, proculdubio annuntiaret Sauli: ego sum reus omnium animarum patris tui.

23 Mane mecum, ne timeas: si quis quæsierit animam meam, quæret & animam tuam, mecumque servaberis.

CAPVT XXIII.

Cum David Ceilam à Philisthæis liberasset, ne in manu Saul à viris Ceilæ traderetur, profugus in desertum Ziph proditur à Ziphæis: fœdere autem inter David & Ionathan renovato, Saul eum persequitur, sed propter subitam Philisthæorum irruptionem liberatur.

1 ET annuntiaverunt David dicentes: Ecce Philisthiim oppugnant Ceilam, & diripiunt areas.

2 Consuluit ergo David Dominum, dicens: Num vadam, & percutiam Philisthæos istos? Et ait Dominus ad David: Vade, & percuties Philisthæos, & Ceilam salvabis.

3 Et dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum: Ecce nos hîc in Iudæa consistentes timemus: quanto magis si ierimus in Ceilam adversum agmina Philisthinorum?

4 Rursum ergo David consuluit Dominum. Qui respondens, ait ei: Surge, & vade in Ceilam: ego enim tradam Philisthæos in manu tua.

5 Abiit ergo David, & viri ejus, in Ceilam, & pugnavit adversum Philisthæos, & abegit jumenta eorum, & percussit eos plaga magna: & salvavit David habitatores Ceilæ.

6 Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod secum habens descenderat.

7 Nuntiatum est autem Sauli quod venisset David in Ceilam: & ait Saul: Tradidit eum Deus in manus meas, conclususque est, introgressus urbem in qua portæ & seræ sunt.

8 Et præcepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceilam: & obsideret David, & viros ejus.

9 Quod cum David resciisset, quia præpararet ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotem: Applica ephod.

10 Et ait David: Domine Deus Israël, audivit famam servus tuus, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut evertat urbem propter me:

11 Si tradent me viri Ceilæ in manus ejus & si descendet Saul, sicut audivit servus tuus? Domine Deus Israël indica servo tuo. Et ait Dominus: Descendet.

12 Dixitque David: Si tradent me viri Ceilæ, & viros qui sunt mecum, in manus Saul? Et dixit Dominus: Tradent.

13 Surrexit ergo David & viri ejus quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti: nunciatumque est Sauli quod fugisset David de Ceila, & salvatus esset: quam ob rem dissimulavit exire.

14 Morabatur autem David in deserto in locis firmissimis, manseque in monte solitudinis Ziph, in monte opaco: quærebat eum tamen Saul cunctis diebus: & non tradidit eum Deus in manus ejus.

15 Et vidit David quod egressus esset Saul ut quæreret animam ejus. Porro David erat in deserto Ziph in silva.

16 Et surrexit Ionathas filius Saul, & abiit ad David in silvam, & confor-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

vit manus ejus in Deo : dixitque ei :

17 Ne timeas : neque enim inveniet te manus Saul patris mei , & tu regnabis super Israel , & ego ero tibi secundus , sed & Saul pater meus scit hoc.

18 Percussit ergo uterque fœdus coram Domino : mansitque David in silva : Jonathas autem reversus est in domum suam.

† *Infr.* 26. 1. 19 † Ascenderunt autem Ziphæi ad Saul in Gabaa , dicentes : Nonne ecce David latitat apud nos in locis tutissimis silvæ , in colle Hachila , quæ est ad dexteram deserti ?

20 Nunc ergo , sicut desideravit anima tua ut descenderes , descende : nostrum autem erit ut tradamus eum in manus regis.

21 Dixitque Saul : Benedicti vos à Domino , quia doluistis vicem meam.

22 Abite ergo , oro & diligentius præparate , & curiosius agite , & considerate locum ubi sit pes ejus , vel quis viderit eum ibi : recogitat enim de me , quod callide insidier ei.

23 Considerate & videte omnia latibula ejus , in quibus absconditur : & revertimini ad me ad rem certam , ut vadam vobiscum , quod si etiam in terram se abstruserit , perscrutabor eum in cunctis millibus Juda.

24 At illi surgentes abierunt in Ziph ante Saul : David autem & viri ejus erant in deserto Maon , in campestribus , ad dexteram Jesimon.

25 Ivit ergo Saul & socii ejus ad quærendum eum : & nuntiatum est David , statimque descendit ad petram , & versabatur in deserto Maon , quod cum audisset Saul , persecutus est David in deserto Maon.

26 Et ibat Saul ad latus montis ex parte una : David autem & viri ejus erant in latere montis ex parte altera : porro David desperabat se posse evadere à facie Saul : itaque Saul & viri ejus in modum coronæ cingebant David & viros ejus , ut caperent eos.

27 Et nuncius venit ad Saul , dicens : Festina , & veni , quoniam infuderunt se Philisthiim super terram.

28 Reversus est ergo Saul , desistens persequi David , & perrexit in occursum Philisthinorum , propter hoc vocaverunt locum illum , Petram dividentem.

CAPUT XXIV.

David in spelunca Engaddi latitans oram chlamydis Saul persequentis abscidit ; & ne occideretur ipsum liberavit : quare Saul culpam agnoscit , & sciens David regnaturum , suscepto ab ipso juramento de non exscindenda Saulis familia , & ei reconciliatur.

1 Ascendit ergo David inde : & habitavit in locis tutissimis Engaddi.

2 Cumque reversus esset Saul , postquam persecutus est Philisthæos , nunciaverunt ei , dicentes : Ecce David in deserto est Engaddi.

3 Assumens ergo Saul tria millia electorum virorum ex omni Israel , perrexit ad investigandum David & viros ejus , etiam super abruptissimas petras , quæ solis ibicibus pervia sunt.

4 Et venit ad caulas ovium , quæ se offerebant viantі , eratque ibi spelunca , quam ingressus est Saul , ut purgaret ventrem : porro David & viri ejus in interiore parte speluncæ latebant.

5 Et dixerunt servi David ad eum : Ecce dies , de qua locutus est Dominus ad te : Ego tradam tibi inimicum tuum , ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis. Surrexit ergo David : & præcidit oram chlamydis Saul silenter.

6 Post hæc percussit cor suum David , eo quod abscidisset oram chlamydis Saul.

7 Dixitque ad viros suos : Propitius sit mihi Dominus , ne faciam hanc rem domino meo , christo Domini , ut mittam manum meam in eum , quia christus Domini est.

8 Et confregit David viros suos sermonibus , & non permisit eos ut consurgerent in Saul : porro Saul exurgens de spelunca , pergebat cœpto itinere.

9 Surrexit autem & David post eum : & egressus de spelunca , clamavit post tergum Saul , dicens : Domine mi rex. Et respexit Saul post se : & inclinans se David pronus in terram , adoravit.

10 Dixitque ad Saul : Quare audis verba hominum loquentium , David quærit malum adversum te ?

11 Ecce hodie viderunt oculi tui , quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca : & cogitavi ut occiderem te , sed pepercit tibi oculus meus , dixi enim : Non extendam manum meam in dominum meum , quia christus Domini est.

12 Quin potius pater mi , vide & cognosce oram chlamydis tuæ in manu mea : quoniam cum præscinderem summitatem chlamydis tuæ , nolui extendere manum meam in te , animadverte , & vide , quoniam non est in manu mea malum , neque iniquitas , neque peccavi in te : tu autem insidiaris animæ meæ ut auferas eam.

13 Judicet Dominus inter me & te , & ulciscatur me Dominus ex te : manus autem mea non sit in te.

14 Sicut & in proverbio antiquo dicitur : AB IMPIIS egredietur impietas : manus ergo mea non sit in te.

15 Quem persequeris , rex Israel ? quem persequeris ? canem mortuum persequeris , & pulicem unum.

16 Sit Dominus judex , & judicet inter me & te : & videat , & judicet causam meam , & eruat me de manu tua.

17 Cum autem complesset David loquens sermones hujuscemodi ad Saul , dixit Saul : Numquid vox hæc tua est fili mi David ? Et levavit Saul vocem suam , & flevit :

18 Dixitque ad David : Justior tu es quam ego : tu enim tribuisti mihi bona : ego autem reddidi tibi mala.

19 Et tu indicasti hodie quæ feceris mihi bona : quomodo tradiderit me Dominus in manum tuam , & non occideris me.

20 Quis enim cum invenerit inimicum suum , dimittet eum in via bona ? Sed Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc , pro eo quod hodie operatus es in me.

21 Et nunc quia scio quod certissime regnum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

regnaturus sis, & habiturus in manu tua regnum Israël.

22 Iura mihi in Domino, ne deleas semen meum post me, neque auferas nomen meum de domo patris mei.

23 Et juravit David Saüli. Abiit ergo Saul in domum suam: & David & viri ejus ascenderunt ad tutiora loca.

CAPVT XXV.

Mortuus Samuel plangitur; David Nabal villum neganti mortem minatus, egregia Abigail oratione placatur, quam mortuo Nabal, in connubium accipit, simul & Achinoam; Saul vero filiam Michol Phalti tradit.

1 MOrtuus † est autem Samuel, & congregatus est universus Israel, & planxerunt eum, & sepelierunt eum in domo sua in Ramatha. Consurgensque David descendit in desertum Pharan.

† Eccli. 46. 23. Infra 28. 3.

2 Erat autem vir quispiam in solitudine Maon, & possessio ejus in Carmelo, & homo ille magnus nimis: eratque ei oves tria millia, & mille capræ: & accidit ut tonderetur grex ejus in Carmelo.

3 Nomen autem viri illius erat Nabal: & nomen uxoris ejus Abigail, eratque mulier illa prudentissima & speciosa: porro vir ejus durus, & pessimus, & malitiosus: erat autem de genere Caleb.

4 Cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum,

5 Misit decem juvenes, & dixit eis: Ascendite in Carmelum, & venietis ad Nabal, & salutabitis eum ex nomine meo pacifice.

6 Et dicetis: Sit fratribus meis, & tibi pax, & domui tuæ pax, & omnibus, quæcumque habes, sit pax.

7 Audivi quod tonderent pastores tui, qui erant nobiscum in deserto: numquam eis molesti fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de grege, omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo.

8 Interroga pueros tuos, & indicabunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim bona venimus: quodcumque invenerit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David.

9 Cumque venissent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia verba hæc ex nomine David: & siluerunt.

10 Respondens autem Nabal pueris David, ait: Quis est David? & quis est filius Isai? hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos.

11 Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, & dabo viris quos nescio unde sint?

12 Regressi sunt itaque pueri David per viam suam, & reversi venerunt, & nunciaverunt ei omnia verba quæ dixerat.

13 Tunc ait David pueris suis: Accingatur unusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque est & David ense suo: & secuti sunt David quasi quadringenti viri: porro ducenti remanserunt ad sarcinas.

14 Abigail autem uxori Nabal nunciavit unus de pueris suis, dicens: Ecce David misit nuncios de deserto, ut benedicerent domino nostro, & aversatus est eos.

15 Homines isti, boni satis fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquam aliquando periit omni tempore, quo fuimus conversati cum eis in deserto:

16 Pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pavimus apud eos greges.

17 Quam ob rem considera, & recogita quid facias: quoniam completa est malitia adversum virum tuum, & adversus domum tuam, & ipse est filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui.

18 Festinavit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos utres vini, & quinque arietes coctos, & quinque sata polentæ, & centum ligaturas uvæ passæ, & ducentas massas caricarum, & posuit super asinos:

19 Dixitque pueris suis: Præcedite me: ecce ego post tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non indicavit.

20 Cum ergo ascendisset asinum, & descenderet ad radices montis, David & viri ejus descendebant in occursum ejus: quibus & illa occurrit.

21 Et ait David: Vere frustra servavi omnia quæ hujus erant in deserto, & non periit quidquam de cunctis quæ ad eum pertinebant: & reddidit mihi malum pro bono.

22 Hæc faciat Deus inimicis David, & hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad ipsum pertinent usque mane, mingentem ad parietem.

23 Cum autem vidisset Abigail David, festinavit, & descendit de asino, & procidit coram David super faciem suam, & adoravit super terram,

24 Et cecidit ad pedes ejus, & dixit: In me sit, domine mi, hæc iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis: & audi verba famulæ tuæ.

25 Ne ponat, oro, Dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos, domine mi, quos misisti.

26 Nunc ergo domine mi, vivit Dominus, & vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires in sanguinem, & salvavit manum tuam tibi, & nunc fiant sicut Nabal inimici tui: & qui quærunt domino meo malum.

27 Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo: & da pueris qui sequuntur te dominum meum.

28 Aufer iniquitatem famulæ tuæ: faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum fidelem, quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris: malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitæ tuæ.

29 Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & quærens animam tuam, erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo viventium, apud Dominum Deum tuum: porro inimicorum tuorum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

anima rotabitur, quasi in impetu & circulo fundæ.

30 Cum ergo fecerit Dominus tibi domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & constituerit te ducem super Israel,

31 Non erit tibi hoc in singultum, & in scrupulum cordis domino meo, quod effuderis sanguinem innoxium, aut ipse te ultus fueris: & cum benefecerit Dominus domino meo, recordaberis ancillæ tuæ.

32 Et ait David ad Abigail: Benedictus Dominus Deus Israel qui misit hodie te in occursum meum, & benedictum eloquium tuum.

33 Et benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem & ulciscerem me manu mea.

34 Alioquin vivit Dominus Deus Israël, qui prohibuit me ne malum facerem tibi: nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam, mingens ad parietem.

35 Suscepit ergo David de manu ejus omnia quæ attulerat ei, dixitque ei: Vade pacifice in domum tuam, ecce audivi vocem tuam, & honoravi faciem tuam.

36 Venit autem Abigail ad Nabal: & ecce erat ei convivium in domo ejus quasi convivium regis, & cor Nabal jucundum: erat enim ebrius nimis: & non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque mane.

37 Diluculo autem cum digessisset vinum Nabal, indicavit ei uxor sua verba hæc, & emortuum est cor ejus intrinsecus, & factus est quasi lapis.

38 Cumque pertransissent decem dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est.

39 Quod cum audisset David mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus qui judicavit causam opprobrii mei de manu Nabal, & servum suum custodivit à malo, & malitiam Nabal reddidit Dominus in caput ejus. Misit ergo David, & locutus est ad Abigail, ut sumeret eam sibi in uxorem.

40 Et venerunt pueri David ad Abigail in Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes. David misit nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem.

41 Quæ consurgens adoravit prona in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam, ut lavet pedes servorum domini mei.

42 Et festinavit, & surrexit Abigail, & ascendit super asinum, & quinque puellæ ierunt cum ea, pediseque ejus, & secuta est nuncios David: & facta est illi uxor.

43 Sed & Achinoam accepit David de Iezrael: & fuit utraque uxor ejus.

44 Saul autem dedit Michol filiam suam, uxorem David, Phalti filio Lais, qui erat de Gallim.

CAPUT XXVI.

David iterum à Ziphæis apud Saul proditus, hastam & scyphum dormienti Saul abstulit: quod agnoscens Saul, culpam fatetur, revocatoque David securitatem pollicetur.

1 ET † venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes; Ecce, David absondidus est in colle Hachila, quæ est ex adverso solitudinis.

2 Et surrexit Saul, & descendit in desertum Ziph, & cum eo tria millia virorum de electis Israel, ut quæreret David in deserto Ziph.

3 Et castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ erat ex adverso solitudinis in via: David autem habitabat in deserto. Videns autem quod venisset Saul post se in desertum,

4 Misit exploratores, & didicit quod illuc venisset certissime.

5 Et surrexit David clam, & venit ad locum ubi erat Saul: cumque vidisset locum, in quo dormiebat Saul, & Abner filius Ner, princeps militiæ ejus, & Saulem dormientem in tentorio, & reliquum vulgus per circuitum ejus,

6 Ait David ad Achimelech Hethæum, & Abisai filium Sarviæ, fratrem Ioab, dicens: Quis descendet mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai: Ego descendam tecum.

7 Venerunt ergo David & Abisai ad populum nocte, & invenerunt Saul jacentem & dormientem in tentorio, & hastam fixam in terra ad caput ejus: Abner autem & populum dormientes in circuitu ejus.

8 Dixitque Abisai ad David: Conclusit Deus inimicum tuum hodie in manus tuas, nunc ergo perfodiam eum lancea in terra, semel, & secundo opus non erit.

9 Et dixit David ad Abisai: Ne interficias eum: quis enim extendet manum suam in Christum Domini & innocens erit?

10 Et dixit David: vivit Dominus quia nisi Dominus percusserit eum, aut dies ejus venerit ut moriatur, aut in prælium descendens perierit:

11 Propitius sit mihi Dominus ne extendam manum meam in Christum Domini: nunc igitur tolle hastam, quæ est ad caput ejus, & scyphum aquæ, & abeamus.

12 Tulit igitur David hastam, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & non erat quisquam qui videret, & intelligeret, & evigilaret, sed omnes dormiebant, quia sopor Domini irruerat super eos.

13 Cumque transisset David ex adverso, & stetisset in vertice montis de longe, & esset grande intervallum inter eos.

14 Clamavit David ad populum, & ad Abner filium Ner, dicens: Nonne respondebis Abner? Et respondens Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, & inquietas regem?

15 Et ait David ad Abner: Numquid non vir tu es? & quis alius similis tui in Israël? quare ergo non custodisti dominum tuum regem? ingressus est enim unus de turba, ut interficeret regem, dominum tuum.

16 Non est bonum hoc, quod fecisti: vivit Dominus, quoniam filii mortis estis vos, qui non custoditis dominum vestrum, Christum Domini, nunc ergo vide ubi sit hasta regis, & ubi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput ejus?

17 Cognovit autem Saul vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? & ait David: Vox mea, domine mi rex.

18 Et ait: Quam ob causam dominus

† Supr. 22, 19.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

meus persequitur servum suum? Quid feci? aut quod est malum in manu mea.

19 Nunc ergo audi, oro, domine mi rex, verba servi tui: Si Dominus incitat te adversum me, odoretur sacrificium, si autem filii hominum, maledicti sunt in conspectu Domini: qui ejecerunt me hodie, ut non habitem in hereditate Domini, dicentes: Vade, servi diis alienis.

20 Et nunc non effundatur sanguis meus in terram coram Domino: quia egressus est rex Israël ut quærat pulicem unum, sicut persequitur perdix in montibus.

21 Et ait Saul; peccavi revertere fili mi David: nequaquam enim ultra tibi malefaciam, eo quod pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie: apparet enim quod stulte egerim, & ignoraverim multa nimis.

22 Et respondens David, ait: Ecce hasta regis: transeat unus de pueris regis, & tollat eam.

23 Dominus autem retribuet unicuique secundum justitiam suam, & fidem: tradidit enim te Dominus hodie in manum meam, & nolui extendere manum meam in christum Domini.

24 Et sicut magnificata est anima tua hodie in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis Domini, & liberet me de omni angustia.

25 Ait ergo Saul ad David; Benedictus tu fili mi David: & quidem faciens facies, & potens poteris. Abiit autem David in viam suam, & Saul reversus est in locum suum.

CAPVT XXVII.

David inconstantia Saulis fidere non ausus, apud Achis profugus, ab eo urbem Siceleg obtinuit, quæ ex eo facta est in hereditatem regum Iuda, unde plurimas ex Amalecitis & vicinis locis agebat prædas imponens regi Achis.

1 ET ait David in corde suo: Aliquando incidam una die in manum Saul; nonne melius est ut fugiam, & salver in terra Philisthinorum, ut desperet Saul, cessetque me quærere in cunctis finibus Israël: fugiam ergo manus ejus.

2 Et surrexit David, & abiit ipse, & sexcenti viri cum eo, ad Achis filium Maoch regem Geth.

3 Et habitavit David cum Achis in Geth, ipse & viri ejus; vir & domus ejus; & David & duæ uxores ejus, Achinoam Iezrahelitis, & Abigail uxor Nabal Carmeli.

4 Et nuntiatum est Sauli quod fugisset David in Geth, & non addidit ultra quærere eum.

5 Dixit autem David ad Achis: si inveni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus in una urbium regionis hujus, ut habitem ibi: cur enim manet servus tuus in civitate regis tecum?

6 Dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg: propter quam causam facta est Siceleg regum Iuda, usque in diem hanc.

7 Fuit autem numerus dierum, quibus habitavit David in regione Philisthinorum, quatuor mensium.

8 Et ascendit David, & viri ejus, & agebant prædas de Gessuri, & de Gerzi, & de Amalecitis: hi enim pagi habitabantur in terra antiquitus, euntibus Sur usque ad terram Ægypti.

9 Et percutiebat David omnem terram, nec relinquebat viventem virum & mulierem: tollensque oves, & boves, & asinos, & camelos & vestes, revertebatur, & veniebat ad Achis.

10 Dicebat autem ei Achis: In quem irruisti hodie? Respondebat David: Contra meridiem Iudæ, & contra meridiem Ierameel, & contra meridiem Ceni.

11 Virum & mulierem non vivificabat David, nec adducebat in Geth, dicens: Ne forte loquantur adversum nos: Hæc fecit David: & hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione Philisthinorum.

12 Credidit ergo Achis David, dicens: Multa mala operatus est contra populum suum Israël: erit igitur mihi servus sempiternus.

CAPVT XXVIII.

Philisthæi contra Saul armantur, ad quod bellum David pollicetur fidem regi Achis, Saul, occisis Magis, Pythonissam consulit, suscitari jubens Samuelem, à quo suam suorumque proximam mortem didicit.

1 FActum est autem in diebus illis, congregaverunt Philisthiim agmina sua ut præpararentur ad bellum contra Israël: dixitque Achis ad David: Sciens nunc scito, quoniam mecum egredieris in castris tu, & viri tui.

2 Dixitque David ad Achis: Nunc scies quæ facturus est servus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus.

3 † Samuel autem mortuus est, planxitque eum omnis Israël, & sepelierunt eum in Ramatha urbe sua. Et Saul abstulit magos & hariolos de terra.

4 Congregatique sunt Philisthiim, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: congregavit autem & Saul universum Israël, & venit in Gelboe.

5 Et vidit Saul castra Philisthiim, & timuit, & expavit cor ejus nimis.

6 Consuluitque Dominum, & non respondit ei, neque per somnia: neque per sacerdotes, neque per prophetas.

7 Dixitque Saul servis suis: Quærite mihi mulierem habentem † pythonem, & vadam ad eam, & sciscitabor per illam. Et dixerunt servi ejus ad eum: Est mulier pythonem habens in Endor.

8 Mutavit ergo habitum suum, vestitusque est aliis vestimentis, & abiit ipse, & duo viri cum eo, veneruntque ad mulierem nocte, & ait illi; Divina mihi in pythone: & suscita mihi quem dixero tibi.

9 Et ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quo modo eraserit magos & hariolos de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ ut occidat?

10 Et juravit ei Saul in Domino, dicens: Vivit Dominus, quia non evenier tibi quidquam mali propter hanc rem.

11 Dixitque ei mulier: Quem suscitabo

† *Sup.* 25.1. *Eccli.* 44.23.

† *Levi* 20.27. *Deut.* 18.11. *Actor.* 16.16.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tibi? Qui ait: Samuelem mihi suscita.

12 Cum autem vidisset mulier Samuelem, exclamavit voce magna & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi: Tu es enim Saul.

13 Dixitque ei rex: Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra.

14 Dixitque ei: Qualis est forma ejus: Quæ ait: Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset, & inclinavit se super faciem suam in terra, & adovavit.

15 Dixit autem Samuel ad Saul: Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthiim pugnant adversum me, & Deus recessit à me, & exaudire me noluit, neque in manu prophetarum, neque per somnia: vocavi ergo te, ut ostenderes mihi quid faciam.

16 Et ait Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus recesserit à te, & transierit ad æmulum tuum?

17 Faciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo David:

18 Quia non obedisti voci Domini, neque feciste iram furoris ejus in Amalec, idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie.

19 Et dabit Dominus etiam Israël tecum in manus Philisthiim: cras autem tu & filii tui mecum eritis: sed & castra Israël tradet Dominus in manus Philisthiim.

20 Statimque Saul cecidit porrectus in terra: nimis enim verba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa.

21 Ingressa est itaque mulier illa ad Saul, (conturbatus enim erat valde) dixitque ad eum: Ecce obedivit ancilla tua voci tuæ & posuit animam meam in manu mea: & audivi sermones tuos, quos locutus es ad me.

22 Nunc igitur audi & tu vocem ancillæ tuæ, & ponam coram te buccellam panis, ut comedens convalescas, & possis iter agere.

23 Qui renuit: & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum servi sui & mulier, & tandem audita voce eorum surrexit de terra, & sedit super lectum.

24 Mulier autem illa habebat vitulum pascualem in domo, & festinavit, & occidit eum, tollensque farinam, miscuit eam, & coxit azyma,

25 Et posuit ante Saul & ante servos ejus. Qui cum comedissent, surrexerunt, & ambulaverunt per totam noctem illam.

CAPUT XXIX

David cum Philisthæis adversus Israël proficiscens, remittitur, quia metuebant principes ne in prælio fieret ipsis adversarius, jubeturque in Siceleg reverti.

1 COngregata sunt ergo Philisthiim universa agmina in Aphec: sed & Israël castrameratus est super fontem, qui erat in Iezrahel.

2 Et satrapæ quidem Philisthiim incedebant in centuriis & millibus: David autem & viri ejus erant in novissimo agmine cum Achis.

3 Dixeruntque Principes Philisthiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim: Num ignoratis David, qui fuit servus Saul regis Israël, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inveni in eo quidquam, ex die qua transfugit ad me, usque ad diem hanc?

4 † Irati sunt autem adversus eum principes Philisthiim, & dixerunt ei: Revertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituisti eum, & non descendat nobiscum in prælium, ne fiat nobis adversarius, cum præliari cœperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in capitibus nostris? † 1. Par. 12.19.

5 Nonne iste est David, cui cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in millibus suis, & David in decem millibus suis?

6 Vocavit ergo Achis David, & ait ei: Vivit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inveni in te quidquam mali, ex die qua venisti ad me, usque in diem hanc: sed satrapis non places.

7 Revertere ergo, & vade in pace, & non offendas oculos satraparum Philisthiim.

8 Dixitque David ad Achis: Quid enim feci, & quid invenisti in me servo tuo, à die qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc, ut non veniam, & pugnem contra inimicos domini mei regis?

9 Respondens autem Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes Philisthinorum dixerunt: Non ascendet nobiscum in prælium.

10 Igitur consurge mane tu, & servi domini tui, qui venerunt tecum: & cum de nocte surrexeritis, & cœperit diluescere, pergite.

11 Surrexit itaque de nocte David ipse & viri ejus, ut proficiscerentur mane, & reverterentur ad terram Philisthiim: Philisthiim autem ascenderunt in Iezrahel.

CAPUT XXX

Absente cum suis David, Amalecitæ Siceleg incenderant ablata præda, quos David persequens occidit recepta præda, quam singulis sociis ex æquo divisit, etiam iis qui ad sarcinas lassi remanserant.

1 CVmque † Venissent David & viri ejus in Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerant ex parte australi in Siceleg, & percusserant Siceleg, & succenderant eam igni. † 1. Par. 12.20.

2 Et captivas duxerant mulieres ex ea, à minimo usque ad magnum: & non interfecerant quemquam, sed secum duxerant, & pergebant itinere suo.

3 Cum ergo venissent David & viri ejus ad civitatem, & invenissent eam succensam igni, & uxores suas, & filios suos, & filias ductas esse captivas.

4 Levaverunt David & populus qui erat cum eo voces suas, & planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ.

5 Siquidem & duæ uxores David captivæ ductæ fuerant, Achinoam Iezrahelites, & Abigail uxor Nabal Carmeli.

6 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

6 Et contristatus est David valde : volebat enim cum populus lapidare, quia amara erat anima uniuscujusque viri super filiis suis & filiabus : confortatus est autem David in Domino Deo suo.

7 Et ait ad Abiathar sacerdotem filium Abimelech : Applica ad me ephod. Et applicavit Abiathar ephod ad David,

8 Et consuluit David Dominum, dicens : Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an non ? Dixitque ei Dominus : Persequere : absque dubio enim comprehendes eos, & excuties prædam.

9 Abiit ergo David ipse, & sexcenti viri qui erant cum eo, & venerunt usque ad torrentem Besor : & lassi quidem substiterunt.

10 Persecutus est autem David ipse, & quadringenti viri : substiterant enim ducenti, qui lassi transire non poterant torrentem Besor.

11 Et invenerunt virũ Ægyptium in agro, & adduxerunt eum ad David : dederuntque ei panem ut comederet, & biberet aquam.

12 Sed & fragmen massæ caricarum, & duas ligaturas uvæ passæ. Quæ cum comedisset, reversus est spiritus ejus, & refocillatus est : non enim comederat panem, neque biberat aquam, tribus diebus & tribus noctibus.

13 Dixit itaque ei David : Cujus es tu ? vel unde ? & quo pergis ? Qui ait : Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecitæ : dereliquit autem me dominus meus, quia ægrotare cœpi nudiustertius.

14 Siquidem nos erupimus ad australem plagam Cerethi, & contra Iudam, & ad meridiem Caleb, & Siceleg succendimus igni.

15 Dixitque ei David : Potes me ducere ad cuneum istum ? Qui ait : Iura mihi per Deum quod non occidas me, & non tradas me in manus domini mei, & ego ducam te ad cuneum istum. Et juravit ei David.

16 Qui cum duxisset eum, ecce illi discumbebant super faciem universæ terræ comedentes & bibentes, & quasi festum celebrantes diem, pro cuncta præda, & spoliis quæ ceperant de terra Philisthiim, & de terra Iuda.

17 Et percussit eos David à vespere usque ad vesperam alterius diei, & non evasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolescentes, qui ascenderant camelos, & fugerant.

18 Eruit ergo David omnia quæ tulerant Amalecitæ, & duas uxores suas eruit.

19 Nec defuit quidquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis, quam de filiabus, & de spoliis, & quæcumque rapuerant, omnia reduxit David.

20 Et tulit universos greges & armenta, & minavit ante faciem suam : Dixeruntque : Hæc est præda David.

21 Venit autem David ad ducentos viros, qui lassi substiterant, nec sequi potuerant David : & residere eos jusserat in torrente Besor : qui egressi sunt obviam David, & populo qui erat cum eo. Accedens autem David ad populum, salutavit eos pacifice.

22 Respondensque omnis vir pessimus & iniquus, de viris qui ierant cum David, Dixit : Quia non venerunt nobiscum, non dabimus eis quidquam de præda, quam eruimus : sed sufficiat unicuique uxor sua & filii : quos cum acceperint, recedant.

23 Dixit autem David : Non sic facietis fratres mei, de his quæ tradidit nobis Dominus, & custodivit nos, & dedit latrunculos, qui eruperant adversum nos, in manus nostras :

24 Nec audiet vos quisquam super sermone hoc, æqua enim pars erit descendentis ad prælium, & remanentis ad sarcinas, & similiter dividunt.

25 Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum & præfinitum, & quasi lex in Israel usque in diem hanc.

26 Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de præda senioribus Iuda proximis suis, dicens : Accipite benedictionem de præda hostium Domini :

27 His, qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad meridiem, & qui in Iether,

28 Et qui in Aroër, & qui in Sephamoth, & qui in Esthamo,

29 Et qui in Rachal, & qui in urbibus Ierameel, & qui in urbibus Ceni,

30 Et qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in Athach.

31 Et qui in Hebron, & reliquis qui erant in his locis, in quibus commoratus fuerat David ipse, & viri ejus.

CAPUT XXXI.

Saul, cum filiis in pugna cæsis, corpus, truncato capite, in muro Bethsan suspenditur, armaque ejus in templo Astaroth : viri autem Iabes, ablatis Saul ac filiorum ejus corporibus, juxta Iabes ea sepeliunt.

1 PHilisthiim autem pugnabant adversum Israel & fugerunt viri Israel ante faciem Philisthiim, & ceciderunt interfecti in monte Gelboë.

2 † Irruerunt que Philisthiim in Saul, & in filios ejus, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua, filios Saul, † 1. Par. 10. 2.

3 Totumque pondus prælii versum est in Saul, & consecuti sunt eum viri sagittarii, & vulneratus est vehementer à sagittariis.

4 † Dixitque Saul ad armigerum suum : Evagina gladium tuum, & percute me : ne forte veniant incircumcisi isti, & interficiant me, illudentes mihi. Et noluit armiger ejus : fuerat enim nimio terrore perterritus, arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. † 1. Par. 10. 4.

5 Quod cum vidisset armiger ejus, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo.

6 Mortuus est ergo Saul, & tres filii ejus, & armiger illius, & universi viri ejus in die illa pariter.

7 Videntes autem viri Israel, qui erant trans vallem, & trans Iordanem, quod fugissent viri Israelitæ, & quod mortuus esset Saul, & filii ejus, reliquerunt civitates suas, & fugerunt : veneruntque Philisthiim, & habitaverunt ibi.

8 Facta autem die altera, venerunt Philisthiim, ut spoliarent interfectos, & inve-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

nerunt Saul, & tres filios ejus jacentes in monte Gelboë.

9 Et præciderunt caput Saul, & spoliaverunt eum armis: & miserunt in terram Philisthinorum per circuitum, ut annuntiaretur in templo idolorum, & in populis.

10 Et posuerunt arma ejus in templo Astaroth, corpus vero ejus suspenderunt in muro Bethsan.

11 † Quod cum audissent habitatores Iabes Galaad, quæcumque fecerant Philisthiim, Saul,

12 Surrexerunt omnes viri fortissimi, & ambulaverunt tota nocte, & tulerunt cadaver Saul, & cadavera filiorum ejus, de muro Bethsan: veneruntque Iabes Galaad, & combusserunt ea ibi:

13 Et tulerunt ossa eorum, & sepelierunt in nemore Iabes, & jejunaverunt septem diebus.

LIBER II.

SAMVELIS;

Quem nos SECVNDVM REGVM DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

David occiso nuncio, qui se Saulem occidisse dicebat, scissis vestibus deflet eum cum cæteris occisis, jejunans ac præcipiens ut filios Iuda doceant arcum.

1 FActum est autem, postquam mortuus est Saul, ut David reverteretur à cæde Amalec, & maneret in Siceleg duos dies.

2 In die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul, veste conscissa, & pulvere conspersus caput: & ut venit ad David, cecidit super faciem suam, & adoravit.

3 Dixitque ad eum David: Vnde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi.

4 Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex prælio, & multi corruentes è populo mortui sunt; sed & Saul & Ionathas filius ejus interierunt.

5 Dixitque David ad adolescentem, qui nunciabat ei: Vnde scis quia mortuus est Saul, & Ionathas filius ejus?

6 Et ait adolescens, qui nunciabat ei: Casu veni in montem Gelboë, & Saul incumbebat super hastam suam: porro currus & equites appropinquabant ei,

7 Et conversus post tergum suum, vidensque me vocavit. Cui cum respondissem: Adsum:

8 Dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum.

9 Et locutus est mihi: Sta super me & interfice me: quoniam tenent me angustiæ, & adhuc tota anima mea in me est.

10 Stansque super eum, occidi illum: sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam; & tuli diadema quod erat in capite ejus & armillam de brachio illius, & attuli ad te dominum meum huc.

11 Apprehendens autem David vestimenta sua scidit, omnesque viri qui erant cum eo,

12 Et planxerunt, & fleverunt, & jejunaverunt usque ad vesperam, super Saul, & super Ionathan filium ejus, & super populum Domini, & super domum Israël, eo quod corruissent gladio.

13 Dixitque David ad juvenem qui nunciaverat ei: Vnde es tu? Qui respondit: Filius hominis advenæ Amalecitæ ego sum.

14 Et ait eum David: † Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres Christum Domini? † Psal. 104. 15.

15 Vocansque David unum de pueris suis, ait: Accedens irrue in eum. Qui percussit illum, & mortuus est.

16 Et ait ad eum David: Sanguis tuus super caput tuum, os enim tuum locutum est adversum te, dicens: Ego interfeci Christum Domini.

17 Planxit autem David planctum hujuscemodi super Saul, & super Ionathan filium ejus,

(18 Et præcepit ut docerent filios Iuda arcum, sicut scriptum est in libro justorum) Et ait: Considera Israel, pro his qui mortui sunt super excelsa tua vulnerati.

19 Inclyti, Israël, super montes tuos interfecti sunt: quo modo ceciderunt fortes?

20 Nolite annunciare in Geth, neque annuncietis in compitis Ascalonis: ne forte lætentur filiæ Philisthiim, ne exultent filiæ incircumcisorum.

21 Montes Gelboë, nec ros nec pluvia veniant super vos, neq; sint agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus fortium, clypeus Saül, quasi non esset unctus oleo.

22 A sanguine interfectorum, ab adipe fortium, sagitta Ionathæ nunquam rediit retrorsum, & gladius Saul non est reversus inanis.

23 Saul & Ionathas amabiles, & decori in vita sua, in morte quoque non sunt divisi: aquilis velociores, leonibus fortiores.

24 Filiæ Israël super Saul flete, qui vestiebat vos coccino in deliciis, qui præbebat ornamenta aurea cultui vestro.

25 Quomodo ceciderunt fortes in prælio? Ionathas in excelsis tuis occisus est?

26 Doleo super te frater mi Ionatha decore nimis, & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater unicum amat filium suum, ita ego te diligebam.

27 Quo modo ceciderunt robusti, & perierunt arma bellica?

CAPVT II.

David Dei oraculo jussus ascendere in Hebron, ibi super Iuda in regem unctus, viros Iabes Galaad ob Saulis sepulturam commendat: Isboseth vero in regem super Israël unctio gravem peperit seditionem ac pugnam inter utramque domum.

1 IGitur post hæc consuluit David Dominum, dicens: Num ascendam in unam de civitatibus Iuda? Et ait Dominus ad eum: Ascende. Dixitque David Quo ascendam? Et respondit ei: in Hebron.

2 Ascendit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Ascendit ergo David, & duæ uxores ejus, Achinoam Iezraëlites, & Abigail uxor Nabal Carmeli:

3 Sed & viros qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua: & manserunt in oppidis Hebron.

† 1. Mac. 2. 57. 4 † Veneruntque viri Iuda, & unxerunt ibi David, ut remaneret super Domum Iuda. Et nunciatum est David, quod viri Iabes Galaad sepelissent Saul.

5 Misit ergo David nuncios ad viros Iabes Galaad, dixitque ad eos: Benedicti vos Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul, & sepelistis eum.

6 Et nunc retribuet vobis quidem Dñs misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud.

7 Confortentur manus vestræ, & estote filii fortitudinis: licet enim mortuus sit Dominus vester Saul, tamen me unxit domus Iuda in regem sibi.

8 Abner autem filius Ner, princeps exercitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, & circumduxit eum per castra,

9 Regemque constituit super Galaad & super Gessuri, & super Iezraël, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israël universum.

10 Quadraginta annorum erat Isboseth filius Saul, cum regnare cœpisset super Israel, & duobus annis regnavit: sola autem domus Iuda sequebatur David.

11 Et fuit numerus dierum, quos commoratus est David, imperans in Hebron super domum Iuda, septem annorum & sex mensium.

12 Egressusq; est Abner filius Ner, & pueri Isboseth filii Saul, de castris in Gabaon.

13 Porro Ioab filius Sarviæ, & pueri David egressi sunt & occurrerunt eis juxta piscinam Gabaon. Et cum in unum convenissent, è regione sederunt: hi ex una parte piscinæ, & illi ex altera.

14 Dixitque Abner ad Ioab: Surgant pueri, & ludant coram nobis. Et respondit Ioab: Surgant:

15 Surrexerunt ergo & transierunt numero duodecim de Benjamin, ex parte Isboseth filii Saul, & duodecim de pueris David.

16 Apprehensoque unusquisque capite comparis sui, defixit gladium in latus contrarii, & ceciderunt simul: vocatumque est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon.

17 Et ortum est bellum durum satis in die illa: fugatusque est Abner, & viri Israel, à pueris David.

18 Erant autem ibi tres filii Sarviæ, Ioab, & Abisai, & Asaël: porro Asael cursor velocissimus fuit, quasi unus de capreis quæ morantur in silvis.

19 Persequebatur autem Asael Abner: & non declinavit ad dexteram neque ad sinistram omitteos persequi Abner.

20 Respexit itaque Abner post tergum suum, & ait: Tune es Asael? Qui respondit. Ego sum.

21 Dixitque ei Abner: Vade ad dexteram, sive ad sinistram, & apprehende unum de adolescentibus, & tolle tibi spolia ejus. Noluit autem Asael omittere quin urgeret eum.

22 Rursumque locutus est Abner ad Asaël: Recede, noli me sequi, ne compellar confodere te in terram, & levare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum.

23 Qui audire contempsit, & noluit declinare: percussit ergo eum Abner aversa hasta in inguine, & transfodit, & mortuus est in eodem loco: omnesque qui transibant per locum illum in quo ceciderat Asael, & mortuus erat, substistebant.

24 Persequentibus autem Ioab & Abisai fugientem Abner, sol occubuit: & venerunt usque ad collem aquæductus, qui est ex adverso vallis itineris deserti in Gabaon.

25 Congregatique sunt filii Benjamin ad Abner: & conglobati in unum Cuneum, steterunt in summitate tumuli unius.

26 Et clamavit Abner ad Ioab, & ait: Num usque ad internecionem tuus mucro desæviet? an ignoras quod periculosa sit desperatio? usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos?

27 Et ait Ioab: Vivit Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset populus persequens fratrem suum.

28 Insonuit ergo Ioab Buccina, & stetit omnis exercitus, nec persecuti sunt ultra Israël, neque iniere certamen.

29 Abner autem & viri ejus abierunt per campestria, tota nocte illa: & transierunt Iordanem; & lustrata omni Beth horon venerunt ad castra.

30 Porro Ioab reversus, omisso Abner, congregavit omnem populum: & defuerunt de pueris David decem & novem viri excepto Asaele.

31 Servi autem David percusserunt de Benjamin, & de viris qui erant cum Abner, trecentos sexaginta, qui & mortui sunt.

32 Tuleruntque Asael, & sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: & ambulaverunt tota nocte Ioab, & viri qui erant cum eo, & in ipso crepusculo pervenerunt in Hebron.

CAPVT III.

Abner reprehensus ob concubinam iratus regi Isboseth, fœdus init cum David, & reducta Michol, dum congregaret Israëlitas ad David, occiditur à Ioab, cui David iratus amare deflet Abner.

1 FActa est ergo longa concertatio inter domum Saul, & inter domum David: David proficiscens, & semper se ipso robustior, domus autem Saul decrescens quotidie.

† 1. Paral. 3. 1. 2 † Natique sunt filii David in Hebron: fuitque primogenitus ejus Amnon de Achinoam Iezraelitide.

3 Et post eum Cheleab de Abigail uxore Nabal Carmeli: porro tertius Absalom, filius Maacha filiæ Tholmai regis Gessur.

4 Quartus autem Adonias, filius Haggith: & quintus Saphathia, filius Abital.

5 Sextus quoque Iethraam, de Egla uxore David. hi nati sunt David in Hebron.

6 Cum ergo esset prælium inter domum Saul & domum David, Abner filius Ner regebat domum Saul.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha, filia Aja. Dixitque Isboseth ad Abner:

8 Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui iratus nimis propter verba Isboseth, ait: Nunquid caput canis ego sum adversum Iudam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres & proximos ejus, & non tradidi te in manus David, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie?

9 Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dominus David, sic faciam cum eo,

10 Ut transferatur regnum de domo Saül, & elevetur thronus David super Israël, & super Iudam, à Dan usque Bersabee.

11 Et non potuit respondere ei quidquam quia metuabat illum.

12 Misit ergo Abner nuncios ad David pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te universum Israël.

13 Qui ait: Optime: ego facio tecum amicitias: sed unam rem peto à te, dicens: Non videbis faciem meam, antequam adduxeris Michol filiam Saül: & sic venies, & videbis me.

14 Misit autem David nuncios ad Isboseth filium Saül, dicens: † Redde uxorem meam Michol, quam despondi mihi centum præputiis Philisthiim. *1. Reg. 8. 27.*

15 Misit ergo Isboseth, & tulit eam à viro suo Phalthiel, filio Lais.

16 Sequebaturque eam vir suus, plorans usque Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revertere. Qui reversus est.

17 Sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israel, dicens: Tam heri quam nudiustertius quærebatis David ut regnaret super vos.

18 Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvabo populum meum Israel de manu Philisthiim, & omnium inimicorum ejus.

19 Locutus est autem Abner etiam ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David in Hebron, omnia quæ placuerant Israëli & universo Benjamin.

20 Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner & viris ejus qui venerant cum eo, convivium.

21 Et dixit Abner ad David: Surgam, ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israel, & ineam tecum fœdus, & imperes omnibus; sicut desiderat anima tua. Cum ergo deduxisset David Abner, & ille esset in pace,

22 Statim pueri David & Ioab venerunt, cæsis latronibus, cum præda magna nimis: Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimiserat eum, & profectus fuerat in pace.

23 Et Ioab, & omnis exercitus qui erat cum eo, postea venerunt: nunciatum est itaque Ioab à narrantibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, & abiit in pace.

24 Et ingressus est Ioab ad regem, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare dimisisti eum, & abiit & recessit?

25 Ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc venit ad te, ut deciperet te, & sciret exitum tuum & introitum tuum, & nosset omnia quæ agis?

26 Egressus itaque Ioab à David, misit nuncios post Abner, & reduxit eum à cisterna Sira, ignorante David.

27 Cumque rediisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Ioab ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine; & mortuus est in ultionem sanguinis Asael fratris ejus.

28 Quod cum audisset David rem jam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Dominum, usque in sempiternum, à sanguine Abner filii Ner;

29 Et veniat super caput Ioab, & super omnem domum patris ejus: nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens, & leprosus, & tenens fusum, & cadens gladio, & indigens pane.

30 Igitur Ioab & Abisai frater ejus interfecerunt Abner, eo quod occidisset Asael fratrem eorum in Gabon, in prælio.

31 Dixit autem David ab Ioab, & ad omnem populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini saccis, & plangite ante exequias Abner. Porro rex David sequebatur feretrum.

32 Cumque sepelissent Abner in Hebron, levavit rex David vocem suam, & flevit super tumulum Abner: flevit autem & omnis populus.

33 Plangensque rex & lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori solent ignavi, mortuus est Abner.

34 Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Congeminansque omnis populus flevit super eum.

35 Cumque venisset universa multitudo cibum capere cum David, clara adhuc die juravit David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gustavero panem vel aliud quidquam.

36 Omnisque populus audivit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi.

37 Et cognovit omne vulgus & universus Israel in die illa, quoniam non actum fuisset à rege ut occideretur Abner filius Ner.

38 Dixit quoque rex ad servos suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israël?

39 Ego autem adhuc delicatus, & unctus rex: porro viri isti filii Sarviæ duri sunt mihi, retribuat Dominus facienti malum juxta malitiam suam.

CAPUT IV.

Baana & Rechab militum præfecti caput Isboseth, quem dormientem occiderant, ad David attulerunt, quos pro mercede jussit interimi.

1 AVdivit autem Isboseth filius Saül, quod cecidisset Abner in Hebron: & dissolutæ sunt manus ejus, omnisque Israël perturbatus est.

2 Duo

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen uni Baana, & nomen alteri Rechab, filii Remmon Berothitæ de filiis Benjamin: siquidem & Beroth reputata est in Benjamin.

3 Et fugerunt Berothitæ in Gethaim, fuerunt que ibi advenæ usque ad tempus illud.

4 Erat autem Ionathæ filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuncius de Saul & Ionatha ex Iezrael; tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumque festinaret ut fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitque vocabulum Miphiboseth.

5 Venientes igitur filii Remmon Berothitæ, Rechab & Baana, ingressi sunt fervente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormivit.

6 Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater ejus, & fugerunt.

7 Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, & percutientes interfecerunt eum: sublatoque capite ejus, abierunt per viam deserti tota nocte.

8 Et attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixerunt que ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimici tui qui quærebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi ultionem hodie de Saul, & de semine ejus

9 Respondens autem David Rechab & Baana fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia,

† *Supra* 2. 14. 10 † Quoniam eum, qui annunciaverat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prospera nunciare, tenui, & occidi eum in Siceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuntio.

11 Quanto magis nunc, cum homines impii interfecerunt virum innoxium, in domo sua super lectum suum, non quæram sanguinem ejus de manu vestra, & auferam vos de terra?

12 Præcepit itaque David pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesque manus & pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAPVT V.

David unctus super totum Israël; pulsis Iebusæis, arcem Sion cepit: ubi extructa domo habitavit, alias superinducens uxores, filiosque procreans, & Philisthæos bis prosternens.

† 1. *Par.* 11. 1. 1 ET venerunt universæ tribus Israël, ad David in Hebron, dicentes: † Ecce nos, os tuum & caro tua sumus.

2 Sed & heri & nudiustertius, cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israël: dixit autem Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israël, & tu eris dux super Israël.

3 Venerunt quoque & seniores Israël ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Domino: unxeruntque David in regem super Israël, †

4 Filius triginta annorum erat David, cum regnare cœpisset, † & quadraginta annis regnavit. † 3. *Reg.* 2. 11.

5 In Hebron regnavit super Iudam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israël & Iudam.

6 Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem ad Iebusæum habitatorem terræ: dictumque est David ab eis: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos dicentes: Non ingredietur David huc.

7 Cœpit autem David arcem Sion, hæc est civitas David.

8 Proposuerat enim David in die illa præmium, qui percussisset Iebusæum, & tetigisset domatum fistulas, & abstulisset cæcos & claudos odientes animam David, idcirco dicitur in proverbio: Cæcus & claudus non intrabunt in templum.

9 Habitavit autem David in arce, & vocavit eam, civitatem David: & ædificavit per gyrum à Mello & intrinsecus.

10 Et ingrediebatur proficiens atque succrescens, & Dominus Deus exercituum erat cum eo.

11 † Misit quoque Hiram rex Tiri nuncios ad David, & ligna cedrina, & artifices lignorum, artificesque lapidum ad parietes: & ædificaverunt domum David. † 1. *Par.* 14. 1.

12 Et cognovit David quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israël, & quoniam exaltasset regnum ejus super populum suum Israël.

13 † Accepit ergo David adhuc concubinas & uxores de Ierusalem, postquam venerat de Hebron: natique sunt David & alii filii & filiæ: † 1. *Par.* 3. 1.

14 Et hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Ierusalem, Samua, & Sobab, & Nathan, & Salomon.

15 Et Iebahar, & Elisua, & Nepheg.

16 Et Iaphia, & Elisama, & Elioda, & Eliphaleth.

17 Audierunt ergo Philisthiim quod unxissent David in regem super Israël: & ascenderunt universi ut quærerent David: quod cum audisset David, descendit in præsidium,

18 † Philisthiim autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim. † 1. *Par.* 14. 9.

19 Et consuluit David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthiim? & si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad David: Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in manu tua.

20 † Venit ergo David in Baal Pharasim: & percussit eos ibi, & dixit: Divisit Dominus inimicos meos coram me, sicut dividuntur aquæ. Propterea vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. † *Isai.* 28. 21.

21 Et reliquerunt ibi sculptilia sua: quæ tulit David, & viri ejus.

22 Et addiderunt adhuc Philisthiim ut ascenderent, & diffusi sunt in valle Raphaim.

23 Consuluit autem David Dominum: Si ascendam contra Philisthæos, & tradas eos in

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

in manus meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, & venies ad eos ex adverso pyrorum.

24 Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis prælium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, ut percutiat castra Philisthiim.

25 Fecit itaque David sicut præceperat ei Dominus, & percussit Philisthiim, de Gabaa, usque dum venias Gezer.

CAPVT VI.

Reducente David arcam à domo Abinadab, Oza à Domino occisus est quod illam attigisset, quare eam in domo Obededom reliquit: postmodum vero in Ierusalem reducens, & ante eam ludens, à Michol uxore videtur: in cujus pœnam nunquam illa deinceps peperit.

1 Congregavit autem rursum David omnes electos ex Israël triginta millia.

2 † Surrexitque David, & abiit, & universus populus qui erat cum eo de viris Iuda, ut adducerent arcam Dei, super quam invocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in Cherubim super eam.

3 Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum novum: tuleruntque eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa: Oza autem & Ahio filii Abinadab minabant plaustrum novum.

4 † Cumque tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei Ahio præcedebat arcam.

5 David autem & omnis Israël ludebant coram Domino, in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & lyris & tympanis & sistris & cymbalis.

6 Postquam autem venerunt ad aream Nachon extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boves, & declinaverunt eam.

7 Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi juxta arcam Dei,

8 † Contristatus est autem David, eo quod percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius, Percussio Ozæ, usque in diem hanc.

9 Et extimuit David Dominum in die illa, dicens: Quomodo ingredietur ad me arca Domini?

10 Et noluit divertere ad se arcam Domini in civitatem David: sed divertit eam in domum Obededom Gethæi.

11 Et habitavit arca Domini in domo Obededom Gethæi tribus mensibus: & benedixit Dominus Obededom, & omnem domum ejus.

12 † Nunciatumque est regi David quod benedixisset Dominus Obededom, & omnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David cum gaudio: & erant cum David septem chori, & victima vituli.

13 † Cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bovem & arietem.

14 Et David saltabat totis viribus ante Dominum: porro David erat accinctus ephod lineo,

15 Et David & omnis domus Israël ducebant arcam testamenti Domini, in jubilo, & in clangore buccinæ.

16 Cumque intrasset arca Domini in civitatem David, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem David subsilientem, atque saltantem coram Domino: & dexpexit eum in corde suo.

17 Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo, in medio tabernaculi quod tetenderat ei David: & obtulit David holocausta, & pacifica coram Domino.

18 Cumque complesset offerens holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum.

19 Et partitus est universæ multitudini Israël, tam viro quam mulieri, singulis collyridam panis unam: & assaturam bubulæ carnis unam, & similam frixam oleo: & abiit omnis populus, unusquisque in domum suam.

20 Reversusque est David ut benediceret domui suæ: & egressa Michol filia Saul in occursum David, ait: Quam gloriosus fuit hodie rex Israël, discooperiens se ante ancillas servorum suorum, & nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.

21 Dixitque David ad Michol: Ante Dominum, qui elegit me potius quam patrem tuum, & quam omnem domum ejus, & præcepit mihi ut essem dux super populum Domini in Israël,

22 Et ludam, & vilior fiam plus quam factus sum: & ero humilis in oculis meis, & cum ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo.

23 Igitur Michol filiæ Saul non est natus filius usque in diem mortis suæ.

CAPVT VII.

David proponens ædificare domum Domino à Nathan propheta primum collaudatur, postmodum jubente Domino prohibetur, sed filius ei promittitur illam ædificaturus, unde Domino gratias agit.

1 Factum est autem cum sedisset rex in domo sua, & Dominus dedisset ei requiem undique ab universis inimicis suis.

2 Dixit ad Nathan prophetam: † Videsne quod ego habitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit in medio pellium?

3 Dixitque Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac: quia Dominus tecum est.

4 Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Nathan, dicens:

5 Vade, & loquere ad servum meum David: Hæc dicit Dominus: Nunquid tu ædificabis mihi domum ad habitandum?

6 Neque enim habitavi in domo, ex die illa qua eduxi filios Israël de Terra Ægypti, usque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio.

7 Per cuncta loca, quæ transivi cum omnibus filiis Israël, nunquid loquens locutus sum ad unam de tribubus Israël, cui præcepi, ut pasceret populum meum Israël, dicens: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam?

8 Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dominus exercituum: † Ego tuli te

te de pascuis sequentem greges, ut esses dux super populum meum Israel.

9 Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, & interfeci universos inimicos tuos à facie tua fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra.

10 Et ponam locum populo meo Israel, & plantabo eum, & habitabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filii iniquitatis ut affligant eum sicut prius,

11 Ex die qua constitui judices super populum meum Israel: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. Prædicitque tibi Dominus, quod domũ faciat tibi Dominus.

† 3. Reg. 8. 19. 12 † Cumque completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum ejus.

†3 Reg. 5. 5. 13 † Ipse ædificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum.

†1. Pa. 22. 10. 14† Ego ero ei in patrem & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum.

† Psal. 88. 4. 37. 15 Misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli à Saul, quem amovi à facie mea.

16 Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum usque in æternum ante faciem tuam, & † thronus tuus erit firmus jugiter.

† Hebr. 1. 8. 17 Secundum omnia verba hæc, & juxta universam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David.

18 Ingressus est autem rex David, & sedit coram Domino, & dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ Domus mea, quia adduxisti me hucusque?

19 Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo servi tui in longinquum: ista est enim lex Adam, Domine Deus,

20 Quid ergo addere poterit adhuc David, ut loquatur ad te? tu enim scis servum tuum Domine Deus.

21 Propter verbum tuum, & secundum cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita ut notum faceres servo tuo.

22 Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus, extra te, in omnibus quæ audivimus auribus nostris.

23 Quæ est autem, ut populus tuus Israel, gens in terra, propter quam ivit Deus, ut redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretque eis magnalia, & horribilia super terram, à facie populi tui, quem redemisti tibi ex Ægypto, gentem, & deum ejus.

24 Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: & tu Domine Deus factus es eis in Deum.

25 Nunc ergo Domine Deus; verbum quod locutus es super servum tuum, & super domum ejus suscita in sempiternum: & fac sicut locutus es,

26 Ut magnificetur nomen tuum usque in sempiternum, atque dicatur: Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus servi tui David erit stabilita coram Domino.

27 Quia tu Domine exercituum Deus Israel revelasti aurem servi tui, dicens: Domum ædificabo tibi: propterea invenit servus tuus cor suum ut oraret te oratione hac.

28 Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, & verba tua erunt vera: locutus es enim ad servum tuum bona hæc.

29 Incipe ergo, & benedic domui servi tui, ut sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus servi tui in sempiternum.

CAPVT VIII.

Victoria varia Davidis, qui multos fecit tributarios quibus solebant Israelita pendere tributa: congratulatio Thou regis Emath de rege Adarezere devicto, à quo multa spolia David abstulit: officiarii quos habebat David recensentur.

1 FActum est autem post hæc percussit David Philisthiim, & humiliavit eos; † & tulit David frenum tributi de manu Philisthiim. †1. Pa. 18. 1.

2 Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, coæquans terræ: mensus est autem duos funiculos, unum ad occidendum, & unum ad vivificandum: factusque est Moab David serviens sub tributo.

3 Et percussit David Adarezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est ut dominaretur super flumen Euphraten.

4 Et captis David ex parte ejus mille septingentis equitibus, & viginti millibus peditum, subnervavit omnes jugales curruum: derelinquit autem ex eis centum currus.

5 Venit quoque Syria Damasci, ut præsidium ferret Adarezer regi Soba: & percussit David de Syria viginti duo millia virorum.

6 Et posuit David præsidium in Syria Damasci: factaque est Syria David serviens sub tributo: servavitque Dominus David in omnibus ad quæcumque profectus est.

7 Et tulit David arma aurea, quæ habebant servi Adarezer, & detulit ea in Jerusalem.

8 Et de Bete & de Beroth, civitatibus Adarezer tulit rex David æs multum nimis.

9 Audivit autem Thoü rex Emath, quod percussisset David omne robur Adarezer,

10 Et misit Thoü Joram filium suum ad regem David, ut salutaret eum congratulans, & gratias ageret, eo quod expugnasset Adarezer, & percussisset eum. Hostis quippe erat Thoü Adarezer, & in manu ejus erant vasa aurea, & vasa argentea, & vasa ærea:

11 Quæ & ipsa sanctificavit rex David Domino cum argento & auro, quæ sanctificaverat de universis gentib⁹ quas subegerat.

12 De Syria, & Moab, & filiis Ammon, & Philisthiim, & Amalec, & de manubiis Adarezer filii Rohob regis Soba.

13 Fecit quoque sibi David nomen, cum reverteretur capta Syria in valle Salinarum, cæsis decem & octo millibus.

14 Et posuit in Idumæa custodes, statuitque præsidium: & facta est universa Idumæa serviens David, & servavit Dominus David in omnib⁹ ad quæcũque profect⁹ est.

15 Et regnavit David super omnem Israel

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

rael: faciebat quoque David judicium & justitiam omni populo suo.

16 Ioab autem filius Sarviæ, erat super exercitum: porro Iosaphat filius Ahilud erat à commentariis:

17 Et Sadoc filius Achitob, & Achimelech filius Abiathar, erant sacerdotes: & Saraias, scriba:

18 Banaias autem filius Iojadæ, super Cerethi & Phelethi: filii autem David sacerdotes erant.

CAPVT IX.

Quantum pietatis exhibuerit David Miphiboseth filio Ionathæ claudo, redditis omnibus agris Saul, quos colebat Siba cum filiis ac servis suis, Miphiboseth ad mensam David recepto.

1 ET dixit David: Putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul, ut faciã cum eo misericordiam propter Ionathã?

2 Erat autem de domo Saul, servus nomine Siba: quem cum vocasset rex ad se dixit ei: Tune es Siba? & ille respondit: Ego sum servus tuus.

3 Et ait rex: Numquid supersit aliquis de domo Saul, ut faciam cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba regi: Supersit filius Ionathæ, debilis pedibus.

4 Vbi, inquit, est? Et Siba ad regem: Ecce, ait, in domo est Machir filii Ammiel, in Lodabar.

5 Misit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filii Ammiel, de Lodabar.

6 Cum autem venisset Miphiboseth filius Ionathæ filii Saul ad David, corruit in faciem suam, & adoravit. Dixitque David: Miphiboseth? Qui respondit: Adsum servus tuus.

7 Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens faciam in te misericordiam propter Ionatham patrem tuum & restituam tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper.

8 Qui adorans eum, dixit: Quis ego sum servus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei?

9 Vocavit itaque rex Sibam puerum Saul & dixit ei: Omnia quæcumque fuerunt Saul, & universam domum ejus, dedi filio domini tui.

10 Operare igitur ei terram tu, & filii tui, & servi tui: & inferes filio domini tui cibos ut alatur: Miphiboseth autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibæ quindecim filii, & viginti servi.

11 Dixitque Siba ad regem: Sicut jussisti domine mi rex servo tuo, sic faciet servus tuus: & Miphiboseth comedet super mensam meam, quasi unus de filiis regis.

12 Habebat autem Miphiboseth filium parvulum nomine Micha: omnis vero cognatio domus Sibæ serviebat Miphiboseth.

13 Porro Miphiboseth habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis jugiter vescebatur: & erat claudus utroque pede.

CAPVT X.

Hanon rex Ammonitarum, post illatam legatis Davidis injuriam, quos ad consolandum de patris morte miserat, contractis quinque regum Syriæ copiis adversus Davidem, ab eo profligatur semel ac iterum.

1 FActum est autem post hæc, ut moreretur rex filiorum Ammon, & regnavit Hanon filius ejus pro eo.

2 Dixitque David: † Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater ejus mecum misericordiam. Misit ergo David, consolans eum per servos suos super patris interitu. Cum autem venissent servi David in terram filiorum Ammon: † 1 Par. 19. 2.

3 Dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui miserit David ad te consolatores, & non ideo ut investigaret, & exploraret civitatem, & everteret eam, misit David servos suos ad te?

† 4 Tulit itaque Hanon servos David, rasitque dimidiam partem barbæ eorum, & præscidit vestes eorum medias usque ad nates, & dimisit eos.

5 Quod cum nunciatum esset David, misit in occursum eorum: erant enim viri confusi turpiter valde, & mandavit eis David: Manete in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc revertimini.

6 Videntes autem filii Ammon quod injuriam fecissent David, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti millia peditum, & à rege Maacha mille viros, & ab Istob duodecim millia virorum.

7 Quod cum audisset David, misit Ioab & omnem exercitum bellatorum.

8 Egressi sunt ergo filii Ammon, & direxerunt aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Istob, & Maacha, seorsum erant in campo.

9 Videns Igitur Ioab quod præparatum esset adversum se prælium, & ex adverso & post tergum, elegit ex omnibus electis Israel, & instruxit aciem contra Syrum:

10 Reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit aciem adversus filios Ammon.

11 Et ait Ioab: Si prævaluerint adversum me Syri, eris mihi in adjutorium: si autem filii Ammon prævaluerint adversum te, auxiliabor tibi.

12 Esto vir fortis, & pugnemus pro populo nostro, & civitate Dei nostri: Dñs autem faciet quod bonum est in conspectu suo.

13 Iniit itaque Ioab, & populus qui erat cum eo, certamen contra Syros: qui statim fugerunt à facie ejus.

14 Filii autem Ammon videntes quia fugissent Syri, fugerunt & ipsi à facie Abisai, & ingressi sunt civitatem: reversusque est Ioab à filiis Ammon, & venit Ierusalem.

15 Videntes igitur Syri quoniam corruissent coram Israel, congregati sunt pariter.

16 Misitque Adarezer, & eduxit Syros qui erant trans fluvium, & adduxit eorum exercitum. Sobach autem, magister militiæ Adarezer, erat princeps eorum.

17 Quod cum nunciatum esset David, contraxit omnem Israëlem, & transivit Iordanem, venitque in Helam: & direxerunt aciem Syri ex adverso David, & pugnaverunt contra eum.

18 Fugerunt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

18 Fugeruntque Syri à facie Israël, & occidit David de Syris septingentos currus, & quadraginta millia equitum: & Sobach principem militiæ percussit: qui statim mortuus est.

19 Videntes autem universi reges, qui erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab Israel, expaverunt & fugerunt quinquaginta & octo millia coram Israël Et fecerunt pacem cum Israel: & servierunt eis, timueruntque Syri auxilium præbere ultra filiis Ammon.

CAPVT XI.

Dum Ioab obsidet Rabba civitatem Ammonitarum, David domi residens adulterio Bethsabee adjunxit, ad id celandum, homicidium viri illius Uriæ; acceptaque illa in uxorem, & nato ex ea filio, Dominum commovit ad iram.

1 Par. 20. 1. 1 FActum est autem, † vertente anno, eo tempore quo solent ad bella procedere, misit David Ioad, & servos suos cum eo, & universum Israel, & vastaverunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: David autem remansit in Ierusalem.

2 Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret David de strato suo post meridiem, & deambularet in solario domus regiæ: vidit-que mulierem se lavantem, ex adverso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde.

3 Misit ergo rex, & requisivit quæ esset mulier. Nunciatumque est ei, quod ipsa esset Bethsabee filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi.

4 Missis itaque David nunciis, tulit eam: quæ cum ingressa esset ad illum, dormivit cum ea: † statimque sanctificata est ab immunditia sua:

† Levit. 15. 18.

5 Et reversa est in domum suam concepto fœtu. Mittensque nunciavit David, & ait: Concepi.

6 Misit autem David ad Ioab, dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misitque Ioab Uriam ad David.

7 Et venit Urias ad David. Quæsivitque David quam recte ageret Ioab, & Populus. & quomodo administraretur bellum.

8 Et dixit David ad Uriam: vade in domum tuam, & lava pedes tuos Et egressus est Urias de domo regis, secutusque est eum cibus regius.

9 Dormivit autem Urias ante portam domus regiæ cum aliis servis domini sui, & non descendit ad domum suam.

10 Nunciatumque est David à dicentibus: Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam?

11 Et ait Urias ad David: Arca Dei & Israël & Iuda habitant in papilionibus, & dominus meus Ioab, & servi domini mei super faciem terræ manent; & ego ingrediar domum meam, ut comedam & bibam, & dormiam cum uxore mea? per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ, non faciam rem hanc.

12 Ait ergo David ad Uriam: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Mansit Urias in Ierusalem in die illa & altera:

13 Et vocavit eum David ut comederet coram se & biberet, & inebriavit eum: qui egressus vespere, dormivit in strato suo cum servis domini sui, & in domum suam non descendit.

14 Factum est ergo mane, & scripsit David epistolam ad Ioab: misitque per manum Uriæ,

15 Scribens in epistola: Ponite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum est prælium: & derelinquite eum, ut percussus intereat.

16 Igitur cum Ioab obsideret urbem, posuit Uriam in loco ubi sciebat viros esse fortissimos.

17 Egressique viri de civitate, bellabant adversum Ioab, & ceciderunt de populo servorum David, & mortuus est etiam Urias Hethæus.

18 Misit itaque Ioab & nunciavit David omnia verba prælii.

19 Præcepitque nuncio, dicens: Cum compleveris universos sermones belli ad regem,

20 Si eum videris indignari: & dixerit: Quare accessistis ad murum, ut prælia-remini? an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur?

21 Quis percussit Abimelech filium Ierobaal? † nonne mulier misit super eum fragmen molæ de muro, & interfecit eum in Thebes? quare juxta murum accessistis? dices: Etiam servus tuus Urias Hethæus occubuit.

† Judic. 9. 53.

22 Abiit ergo nuncius, & venit, & narravit David omnia quæ ei præceperat Ioab.

23 Et dixit nuncius ad David: Prævaluerunt adversũ nos viri, & egressi sunt ad nos in agrum: nos autem facto impetu persecuti eos sumus usque ad portam civitatis.

24 Et direxerunt jacula sagitarii ad servos tuos ex muro desuper: mortuique sunt de servis regis, quin etiam servus tuus Urias Hethæus mortuus est.

25 Et dixit David ad nuncium: Hæc dices Ioab: Non te frangat ista res: varius enim eventus est belli; nunc hunc, & nunc illum consumit gladius: conforta bellatores tuos adversus urbem, ut destruas eam, & exhortare eos.

26 Audivit autem uxor Uriæ, quod mortuus esset Urias vir suus, & planxit eum.

27 Transacto autem luctu, misit David: & introduxit eam in domum suam, & facta est ei uxor, peperitque ei filium: & displicuit verbum hoc, quod fecerat David, coram Domino.

CAPVT XII.

David, sub parabola à Nathan proposita correptus, in se ipsum tulit sententiam: unde Nathan multa illi minatur incommoda; quibus compuncto culpa condonatur, manente pœna: & mortuo puero nascitur Salomon; ac civitas Rabbath cum magna ultione diruitur, accepto diademate pretiosissimo regis ipsius, in Ammonitas graviter advertitur.

1 MIsit ergo Dominus Nathan ad David: qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitate una, unus dives, & alter pauper.

2 Dives habebat oves, & boves plurimos valde.

3 Pauper autem nihil habebat omnino, præ-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

præter ovem unam parvulam, quam emerat & nutrierat, & quæ creverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illius comedens, & de calice ejus bibens, & in sinu illius dormiens : eratque illi sicut filia.

4 Cum autem peregrinus quidem venisset ad divitem, parcens ille sumere de ovibus & de bobus suis, ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se, tulit ovem veri pauperis, & præparavit cibos homini qui venerat ad se.

5 Iratus autem indignatione David adversus hominem illum nimis, dixit ad Nathan : vivit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc.

† *Exod.* 22. 1. 6 † Ovem reddet in quadruplum, eo quod fecerit verbum istud, & non pepercerit.

7 Dixit autem Nathan ad David, tu es ille vir; Hæc dicit Dominus Deus Israel : Ego unxi te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul.

8 Et dedi tibi domum domini tui, & uxores domini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israel & Iuda : & si parva sunt ista, adjiciam tibi multo majora.

9 Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo ? Vriam Hethæum percussisti gladio, & uxorem illius accepisti in uxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon.

10 Quam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum, eo quod despexeris me, & tuleris uxorem Vriæ Hethæi, ut esset uxor tua.

11 Itaque hæc dicit Dominus : Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam uxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum uxoribus tuis in oculis Solis hujus,

† *Infr.* 16. 22. 12 Tu enim fecisti abscondite : ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis.

13 Et dixit David ad Nathan : Peccavi Domino. Dixitque Nathan ad David : † *Eccli.* 47. 13. † Dominus quoque transtulit peccatum tuum : non moreris.

14 Veruntamen quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur.

15 Et reversus est Nathan in domum suam, percussit quoque Dominus parvulum, quem pepererat uxor Vriæ David, & desperatus est.

16 Deprecatusque est David Dominum pro parvulo : & jejunavit Dauid jejunio, & ingressus seorsum, jacuit super terram.

17 Venerunt autem seniores domus ejus cogentes eum ut surgeret de terra : qui noluit, nec comedit cum eis cibum.

18 Accidit autem die septima ut moreretur infans : timueruntque servi David nunciare ei quod mortuus esset parvulus : dixerunt enim : Ecce cum parvulus adhuc viveret loquebamur ad eum, & non audiebat vocem nostram : quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget.

19 Cum ergo David vidisset servos suos mussitantes, intellexit quod mortuus esset infantulus : dixitque ad servos suos : Num mortuus est puer ? Qui responderunt ei : Mortuus est.

20 Surrexit ergo David de terra : & lotus unctusque est : cumque mutasset vestem, ingressus est Domum Domini : & adoravit, & venit in domum suam, petivitque ut ponerent ei panem, & comedit.

21 Dixerunt autem ei servi sui : Quis est sermo quem fecisti ? propter infantem, cum adhuc viveret jejunasti & flebas : mortuo autem puero, surrexisti & comedisti panem.

22 Qui ait : propter infantem, dum adhuc viveret, jejunavi & flevi : dicebam enim : Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, & vivat infans ?

23 Nunc autem quia mortuus est, quare jejunem ? Numquid potero revocare eum amplius ? ego vadam magis ad eum : ille vero non revertetur ad me.

24 Et consolatus est David Bethsabee uxorem suam, ingressusque ad eam, dormivit cum ea : quæ genuit filium, & vocavit nomen ejus Salomon, & Dominus dilexit eum.

25 Misitque in manu Nathan prophetæ, & vocavit nomen ejus, Amabilis Domino, eo quod diligeret eum Dominus.

† 1. *Paral.* 20. 1. 26 † Igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem regiam.

27 Misitque Ioab nuncios ad David, dicens : Dimicavi adversum Rabbath, & capienda est urbs aquarum.

28 Nunc igitur congrega reliquam partem populi, & obside civitatem, & cape eam : ne cum à me vastata fuerit urbs, nomini meo adscribatur victoria.

29 Congregavit itaque David omnem populum, & profectus est adversum Rabbath : cumque dimicasset, cepit eam.

30 Et tulit diadema regis eorum de capite ejus, pondo auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput David. Sed & prædam civitatis asportavit multam valde :

31 Populum quoque ejus adducens serravit, & circumegit super eos ferrata carpenta : divisitque cultris, & traduxit in typo laterum : sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon. Et reversus est David, & omnis exercitus in Ierusalem.

CAPUT XIII.

Absalom, propter incestum cum sorore Thamar, fratrem Amnon inter epulas occidit : iratoque patre, profugus ad regem Gessur, tribus annis ibi permansit.

1 FActum est autem post hæc, ut Absalom filii Dauid sororem speciosissimam, vocabulo Thamar adamaret Amnon filius David.

2 Et deperiret eam valde, ita ut propter amorem ejus ægrotaret : quia cum esset virgo : difficile ei videbatur ut quippiam inhoneste ageret cum ea.

3 Erat autem Amnon amicus, nomine Ionadab, filius Semmaa fratris David, vir prudens valde.

4 Qui dixit ad eum : Quare sic attenuaris macie fili regis per singulos dies ? cur non indicas

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

indicas mihi? Dixitque ei Amnon: Thamar sororem fratris mei Absalom amo.

5 Cui respondit Ionadab: Cuba super lectum tuum, & languorem simula: cumque venerit pater tuus ut visitet te, dic ei: Veniat, oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum, & faciat pulmentum, ut comedam de manu ejus.

6 Accubuit itaque Amnon, & quasi ægrotare cœpit: cumque venisset rex ad visitandum eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obsecro, Thamar soror mea, ut faciat in oculis meis duas sorbitiunculas, & cibum capiam de manu ejus.

7 Misit ergo David ad Thamar domum, dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, & fac ei pulmentum.

8 Venitque Thamar in domum Amnon fratris sui: ille autem jacebat: quæ tollens farinam commiscuit: & liquefaciens, in oculis ejus coxit sorbitiunculas.

9 Tollensque quod coxerat, effudit, & posuit coram eo, & noluit comedere: dixitque Amnon: Ejicite universos à me. Cumque ejecissent omnes,

10 Dixit Amnon ad Thamar: Infer cibum in conclave, ut vescar de manu tua. Tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat, & intulit ad Amnon fratrẽ suum in conclave.

11 Cumque obtuliset ei cibum, apprehendit eam, & ait: Veni, cuba mecum soror mea.

12 Quæ respondit ei: Noli frater mi, noli opprimere me, neque enim hoc fas est in Israël: noli facere stultitiam hanc.

13 Ego enim ferre non potero opprobrium meum, & tu eris quasi unus de insipientibus in Israël: quin potius loquere ad regem, & non negabit me tibi.

14 Noluit autem acquiescere precibus ejus, sed prævalens viribus oppressit eam, & cubavit cum ea.

15 Et exosam eam habuit Amnon odio magno nimis: ita ut majus esset odium quo oderat eam, amore quo ante dilexerat. Dixitque ei Amnon: Surge, & vade.

16 Quæ respondit ei: Majus est hoc malum, quod nunc agis adversum me, quam quod ante fecisti, expellens me. Et noluit audire eam.

17 Sed vocato puero, qui ministrabat ei, dixit: Ejice hanc à me foras, & claude ostium post eam.

18 Quæ induta erat talari tunica: hujuscemodi enim filiæ regis virgines vestibus utebantur. Eiecit itaque eam minister illius foras: clausitque fores post eam.

19 Quæ aspergens cinerem capiti suo, scissa talari tunica, impositisque manibus super caput suum, ibat ingrediens, & clamans.

20 Dixit autem ei Absalom frater suus: Numquid Amnon frater tuus concubuit tecum? sed nunc soror tace: frater tuus est: neque affligas cor tuum pro hac re. Mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui.

21 Cum autem audisset rex David verba hæc, contristatus est valde, & noluit contristare spiritum Amnon filii sui, quoniam diligebat eum, quia primogenitus erat ei.

22 Porro non est locutus Absalom ad Amnon, nec malum nec bonum: oderat enim Absalom Amnon, eo quod violasset Thamar sororem suam.

23 Factum est autem post tempus biennii, ut tonderentur oves Absalom in Baalhasor, quæ est juxta Ephraim: & vocavit Absalom omnes filios regis.

24 Venitque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondentur oves servi tui: veniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum.

25 Dixitque rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, & gravemus te. Cum autem cogeret eum, & noluisset ire, benedixit ei.

26 Et ait Absalom: Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum.

27 Coëgit itaque Absalom eum, & dimisit cum eo Amnon & nniversos filios regis. Feceratque Absalom convivium quasi convivium regis.

28 Præceperat autem Absalom pueris suis, dicens: Observate cum temulentus fuerit Amnon vino & dixero vobis: Percutite eum, & interficite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roboramini, & estote viri fortes.

29 Fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon, sicut præceperat eis Absalom. Surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas & fugerunt,

30 Cumque adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, & non remansit ex eis saltem unus.

31 Surrexit itaque rex, & scidit vestimenta sua: & cecidit super terram, & omnes servi illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta sua.

32 Respondens autem Ionadab filius Semmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dominus meus rex, quod omnes pueri filii regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus, ex die qua oppressit Thamar sororem ejus.

33 Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus est.

34 Fugit autem Absalom: & elevavit puer speculator oculos suos, & aspexit: & ecce populus multus veniebat per iter devium ex latere montis.

35 Dixit autem Ionadab ad regem: Ecce filii regis adsunt: juxta verbum servi tui sic factum est.

36 Cumque cessasset loqui, apparuerunt & filii regis: & intrantes levaverunt vocem suam, & fleverunt: sed & rex & omnes servi ejus fleverunt ploratu magno nimis.

37 Porro Absalom fugiens, abiit ad Tholomai filium Ammiud regem Gessur. Luxit ergo David filium suum cunctis diebus.

38 Absalom autem cum fugisset, & venisset in Gessur, fuit ibi tribus annis.

39 Cessavitque rex David persequi Absalom, eo quod consolatus esset super Amnon interitu.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

CAPVT XIV.

Absalom mulieris Thecuitæ solertia revocari curat Ioab à Gessur in Ierusalem ; de pulchritudine & filiis Absalom, qui biennio post reditum faciem patris non vidit, donec messem Ioab incendi jussit.

1 INtelligens autem Ioab filius Sarviæ, quod cor regis versum esset ad Absalom,

2 Misit Thecuam; & tulit inde mulierem sapientem : dixitque ad eam : Lugere te simula, & induere veste lugubri, & ne ungaris oleo, ut sis quasi mulier jam plurimo tempore lugens mortuum :

3 Et ingredieris ad regem, & loquêris ad eum sermones hujuscemodi. Posuit autem Ioab verba in ore ejus.

4 Itaque cum ingressa fuisset mulier Thecuitis ad regem, cecidit coram eo super terram & adoravit, & dixit : Serva me rex.

5 Et ait ad eam rex : Quid causæ habes ? Quæ respondit : Heu, mulier vidua ego sum : mortuus est enim vir meus,

6 Et ancillæ tuæ erant duo filii : qui rixati sunt adversum se in agro, nullusque erat qui eos prohibere posset : & percussit alter alterum, & interfecit eum.

7 Et ecce consurgens universa cognatio adversum ancillam tuam, dicit : Trade eum, qui percussit fratrem suum, ut occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit, & deleamus hæredem : & quærunt extinguere scintillam meam, quæ relicta est, ut non supersit viro meo nomen, & reliquiæ super terram.

8 Et ait rex ad mulierem : Vade in domum tuam, & ego jubebo pro te.

9 Dixitque mulier Thecuitis ad regem : In me, domine mi rex, sit iniquitas, & in domum patris mei : rex autem & thronus ejus sit innocens.

10 Et ait rex : Qui contradixerit tibi, adduc eum ad me, & ultra non addet ut tangat te.

11 Quæ ait : Recordetur rex Domini Dei sui, ut non multiplicentur proximi sanguinis ad ulciscendum, & nequaquam interficiant filium meum. Qui ait : Vivit Dominus, quia non cadet de capillis filii tui super terram.

12 Dixit ergo mulier : Loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Et ait : Loquere.

13 Dixitque mulier : Quare cogitasti hujuscemodi rem contra populum Dei, & locutus est rex verbum istud, ut peccet, & non reducat ejectum suum ?

14 Omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non revertuntur : † nec vult Deus perire animam, sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abjectus est.

† Ezec. 18. 32. & 33. 11.

15 Nunc igitur veni, ut loquar ad dominum meum regem verbum hoc, præsente populo. Et dixit ancilla tua : Loquar ad regem, si quomodo faciat rex verbum ancillæ suæ.

16 Et audivit rex, ut liberaret ancillam suam de manu omnium, qui volebant de hæreditate Dei delere me, & filium meum simul.

17 Dicat ergo ancilla tua, ut fiat verbum domini mei regis sicut sacrificium. Sicut enim Angelus Dei, sic est dominus meus rex, ut nec benedictione nec maledictione moveatur : unde & Dominus Deus tuus est tecum.

18 Et respondens rex, dixit ad mulierem : Ne abscondas à me verbum quod te interrogo. Dixitque ei mulier : Loquere domine mi rex.

19 Et ait rex : Numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis ? Respondit mulier, & ait : Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est, ex omnibus his quæ locutus est dominus meus rex : servus enim tuus Ioab, ipse præcepit mihi, & ipse posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc.

20 Vt verterem figuram sermonis hujus, servus tuus Ioab præcepit istud : tu autem domine mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, ut intelligas omnia super terram.

21 Et ait rex ad Ioab : Ecce placatus feci verbum tuum : vade ergo, & revoca puerum Absalom.

22 Cadensque Ioab super faciem suam in terram, adoravit & benedixit regi : & dixit Ioab : Hodie intellexit servus tuus, quia inveni gratiam in oculis tuis, domine mi rex : feci enim sermonem servi tui.

23 Surrexit ergo Ioab & abiit in Gessur, & adduxit Absalom in Ierusalem.

24 Dixit autem rex : Revertatur in domum suam, & faciem meam non videat. Reversus est itaque Absalom in domum suam, & faciem regis non vidit.

25 Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher in omni Israël, & decorus nimis : à vestigio pedis usque ad verticem non erat in eo ulla macula.

26 Et quando tondebat capillum (semel autem in anno tondebatur, quia gravabat eum cæsaries) ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis, pondere publico.

27 Nati sunt autem Absalom filii tres : & filia una nomine Thamar, elegantis formæ.

28 Mansitque Absalom in Ierusalem duobus annis, & faciem regis non vidit.

29 Misit itaque ad Ioab, ut mitteret eum ad regem : qui noluit venire ad eum. Cumque secundo misisset, & ille noluisset venire ad eum.

30 Dixit servis suis : Scitis agrum Ioab juxta agrum meum, habentem messem hordei : ite igitur, & succendite eum igni. Succenderunt ergo servi Absalom segetem igni. Et venientes servi Ioab, scissis vestibus suis, dixerunt : Succenderunt servi Absalom partem agri igni.

31 Surrexitque Ioab, & venit ad Absalom in domum ejus, & dixit : Quare succenderunt servi tui segetem meam igni ?

32 Et respondit Absalom ad Ioab : Misi ad te obsecrans ut venires ad me, & mitterem te ad regem, & diceres ei : Quare veni de Gessur ? melius mihi erat ibi esse : obsecro ergo ut videam faciem regis : quod si memor est iniquitatis meæ, interficiat me.

33 Ingressus itaque Ioab ad regem, nunciavit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tiavit ei omnia : vocatusque est Absalom, & intravit ad regem, & adoravit super faciem terræ coram eo : osculatusque est rex Absalom.

CAPVT XV.

Absalom conciliato sibi populi favore, adversus patrem coniurat in Hebron, quem pater fugit, pauca cum arca remissis, & inter alios Chusai remittitur, dissipaturus consilium Achitophel.

1 IGitur post hæc fecit sibi Absalom currut, & equites, & quinquaginta viros qui præcederent eum.

2 Et mane consurgens Absalom, stabat juxta introitum portæ, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis judicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat : De qua civitate es tu ? Qui respondens aiebat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus.

3 Respondebatque ei Absalom : Videntur mihi sermones tui boni & justi. Sed non est qui te audiat constitutus à rege; dicebatque Absalom.

4 Quis me constituat judicem super terram, ut ad me veniant omnes qui habent negotium, & juste judicem. ?

5 Sed & cum accederet ad eum homo ut salutaret illum, extendebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum.

6 Faciebatque hoc omni Israël venienti ad judicium, ut audiretur à rege, & solicitabat corda virorum Israël.

7 Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David : vadam, & reddam vota mea quæ vovi Domino in Hebron.

8 Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens : Si reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino.

9 Dixitque ei rex David : Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron.

10 Misit autem Absalon exploratores in universas tribus Israël, dicens : Statim ut audieritis clangorem buccinæ : dicite : Regnavit Absalom in Hebron.

11 Porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Ierusalem vocati, euntes simplici corde, & causam penitus ignorantes.

12 Accersivit quoque Absalom Achitophel Gilonitem consiliarium David, de civitate sua Gilo Cumque immolaret victimas, facta est conjuratio valida, populusque concurrens augebatur cum Absalom.

13 Venit igitur nuntius ad David, dicens : Toto corde universus Israël sequitur Absalom.

14 Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Ierusalem : Surgite, fugiamus : neque enim erit nobis effugium à facie Absalom : festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat super nos ruinam, & percutiat civitatem in ore gladii.

15 Dixerunt que servi regis ad eum : Omnia quæcumque præceperit Dominus noster rex, libenter exequemur servi tui.

16 Egressus est ergo rex, & universa domus ejus, pedibus suis : & dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum.

17 Egressusque rex & omnis Israël pedibus suis, stetit procul à domo.

18 Et universi servi ejus ambulabant juxta eum, & legiones Cerethi & Phelethi, & omnes Gethæi, pugnatores validi, sexcenti viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem.

19 Dixit autem rex ad Ethæi Gethæum : Cur venis nobiscum ? revertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo.

20 Heri venisti, & hodie compelleris nobiscum egredi ? ego autem vadam quo iturus sum : revertere, & reduc tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam & veritatem, quia ostendisti gratiam & fidem.

21 Et respondit Ethai regi, dicens : Vivit Dominus, & vivit Dominus meus rex : quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.

22 Et ait David Ethai : Veni, & transi. Et transivit Ethai Gethæus, & omnes viri qui cum eo erant, & reliqua multitudo.

23 Omnesque flebant voce magna, & universus populus transibat : rex quoque transgrediebatur torrentem Cedron, & cunctus populus incedebat contra viam, quæ respicit ad desertum.

24 Venit autem & Sadoc sacerdos, & universi Levitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & deposuerunt arcam Dei : & ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus, qui egressus fuerat de civitate.

25 Et dixit rex ad Sadoc : Reporta arcam Dei in urbem : si invenero gratiam in oculis Domini; reducet me & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum.

26 Si autem dixerit mihi : Non places : præsto sum, faciat quod bonum est coram se.

27 Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem : O Videns revertere in civitatem in pace : & Achimaas filius tuus, & Ionathas, filius Abiathar, duo filii vestri sint vobiscum.

28 Ecce ego abscondar in campestribus deserti, donec veniat sermo à vobis indicans mihi.

29 Reportaverunt ergo Sadoc & Abiathar arcam Dei in Ierusalem : & manserunt ibi.

30 Porro David ascendebat clivum olivarum : scandens & flens, nudis pedibus incedens, & operto capite : sed & omnis populus, qui erat cum eo, operto capite ascendebat plorans.

31 Nunciatum est autem David, quod & Achitophel esset in conjuratione cum Absalom, dixitque David : Infatua, quæso, Domine consilium Achitophel.

32 Cumque ascenderet David summitatem montis, in quo adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissa veste, & terra pleno capite.

33 Et dixit ei David : Si veneris mecum, eris mihi oneri :

34 Si autem in civitatem revertaris, & dixeris Absalom : Servus tuus sum, rex : sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus : dissipabis consilium Achitophel.

35 Habes autem tecum Sadoc & Abiathar

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sacerdotes: & omne verbum quodcumque audieris de domo regis, indicabis Sadoc & Abiathar sacerdotibus.

36 Sunt autem cum eis duo filii eorum, Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis.

37 Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

CAPUT XVI.

Siba cibaria adferenti ac detractori, confert David bona Miphibosethi. Semei maledicentem occidi vetat. Absalom Ierusalem ingressus, consilio Achitophel ad concubinas patris sui publicè ingreditur.

1 CVmque David transisset paululum montis verticem, apparuit, Siba puer Miphiboseth in occursum ejus, cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligaturis uvæ passæ, & centum massis palatharum, & utre vini.

2 Et dixit rex Sibæ: Quid sibi volunt hæc? Responditque Siba: Asini, domesticis regis ut sedeant: panes & palathæ, ad vescendum pueris tuis: vinum autem ut bibat si quis defecerit in deserto.

3 Et ait rex: ubi est filius domini tui? Responditque Siba regi: remansit in Ierusalem, dicens: Hodie restituet mihi domus Israël regnum patris mei.

4 Et ait rex Sibæ: Tua sint omnia, quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitque Siba: Oro ut inveniam gratiam coram te, domine mi rex.

5 Venit ergo rex David usque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrediens, & † maledicebat, † 2. Reg. 2.8.

6 Mittebatque lapides contra David, & contra universos servos regis David: omnis autem populus & universi bellatores, à dextro & à sinistro latere regis incedebant.

7 Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial.

8 Reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul: quoniam invasisti regnum pro eo, & dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui: & ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es.

9 Dixit autem Abisai filius Sarviæ regi: Quare maledicit canis hic mortuus domino meo regi? vadam, & amputabo caput ejus.

10 Et ait rex: Quid mihi & vobis est filii Sarviæ? dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim præcepit ei ut malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit?

11 Et ait rex Abisai, & universis servis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quærit animam meam, quanto magis nunc filius Iemini? dimittite eum ut maledicat juxta præceptum Domini:

12 Si forte respiciat Dominus afflictionem meam & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.

13 Ambulabat itaque David & socii ejus per viam cum eo. Semei autem, per jugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, & mittens lapides adversum eum, terramque spargens.

14 Venit itaque rex, & universus populus cum eo lassus, & refocillati sunt ibi.

15 Absalom autem & omnis populus ejus ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo.

16 Cum autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: Salve rex, salve rex.

17 Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non ivisti cum amico tuo?

18 Responditque Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, & omnis hic populus: & universus Israël, & cum eo manebo.

19 Sed ut & hoc inferam, cui ego serviturus sum? nonne filio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo & tibi.

20 Dixit autem Absalom ad Achitophel, inite consilium quid agere debeamus.

21 Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: ut cum audierit omnis Israël quod fœdaveris patrem tuum roborentur tecum manus eorum.

22 † Tetenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram universo Israël. † Supra 12.11.

23 Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Absalom.

CAPUT XVII

Chusai dissipat concilium Achitophelis, de obruendo statim Davide, idque per nuncios indicat Davidi, qui consilio Chusai transit Iordanem. quare se suspendit Achitophel: tres amici Davidi munera adferunt, ne ejus populus necessariis egens deficeret.

1 DIxit ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, & consurgens persequar David hac nocte.

2 Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solutis manibus) percutiam eum: cumque fugerit omnis populus qui cum eo est percutiam regem desolatum.

3 Et reducam universum populum, quomodo unus homo reverti solet: unum enim virum tu quæris: & omnis populus erit in pace.

4 Placuitque sermo ejus Absalom, & cunctis majoribus natu Israël.

5 Ait autem Absalom: vocate Chusai Arachiten, & audiamus quid etiam ipse dicat.

6 Cumque venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscemodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consilium?

7 Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hac vice.

8 Et rursum intulit Chusai: Tu nosti patrem tuum, & viros qui cum eo sunt, esse fortissimos & amaro animo, veluti si ursa raptis catulis in saltu sæviat: sed

&

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo.

9 Forsitan nunc latitat in foveis, aut in uno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit unus quilibet in principio, audiet quicunque audierit, & dicet: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom.

10 Et fortissimus quisque, cujus cor est quasi leonis, pavore solvetur, scit enim omnis populus Israël, fortem esse patrem tuum, & robustos omnes qui cum eo sunt.

11 Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Congregetur ad te universus Israël à Dan usque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis: & tu eris in medio eorum.

12 Et irruemus super eum in quocumque loco inventus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem.

13 Quod si urbem aliquam fuerit ingressus, circumdabit omnis Israël civitati illi funes, & trahemus eam in torrentem, ut non reperiatur ne calculus quidem ex ea.

14 Dixitque Absalom & omnes viri Israël: Melius est consilium Chusai Arachitæ, consilio Achitophel: Domini autem nutu dissipatum est consilium Achitophel utile, ut induceret Dominus super Absalom malum.

15 Et ait Chusai Sadoc & Abiathar sacerdotibus: Hoc & hoc modo consilium dedit Achitophel Absalom, & senioribus Israël: & ego tale & tale dedi consilium.

16 Nunc ergo mittite cito, & nunciate David, dicentes: Ne morêris nocte hac in campestribus deserti, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeatur rex, & omnis populus qui cum eo est.

17 Jonathas autem & Achimaas stabant juxta fontem Rogel: abiit ancilla & nunciavit eis: & illi profecti sunt, ut referrent ad regem David nuntium: non enim poterant videri, aut introire civitatem.

18 Vidit autem eos quidam puer, & indicavit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cujusdam viri in Bahurim, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum.

19 Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccans ptisanas: & sic latuit res.

20 Cumque venissent servi Absalom in domum, ad mulierem dixerunt: Ubi est Achimaas & Jonathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua. Ar hi qui quærebant, cum non reperissent, reversi sunt in Jerusalem.

21 Cumque abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nunciaverunt regi David, & dixerunt: Surgite, & transite cito fluvium: quoniam hujuscemodi dedit consilium contra vos Achitophel.

22 Surrexit ergo David, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Jordanem, donec diluceseeret: & ne unus quidem residuus fuit, qui non transisset fluvium.

23 Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, stravit asinum suum, surrexitque & abiit in domum suam & in civitatem suam: & dispositia domo sua, suspendio interiit, & sepultus est in sepulchro patris sui.

24 David autem venit in castra, & Absalom transivit Jordanem, ipse & omnes viri Israël cum eo.

25 Amasam vero constituit Absalom pro Joab super exercitum: Amasa autem erat filius viri, qui vocabatur Jetra de Jesraëli, qui ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem Sarviæ, quæ fuit mater Joab.

26 Et Castrametatus est Israël cum Absalom in terra Galaad.

27 Cumque venisset David in Castra, Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon, & Machir filius Ammihel de Lodabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim,

28 Obtulerunt ei stratoria, & taperia, & vasa fictilia, frumentum, & hordeum, & farinam, & polentam, & fabam, & lentem, & frixum cicer,

29 Et mel, & butyrum, oves, & pingues vitulos; dederuntque David, & populo qui cum eo erat, ad vescendum; suspicati enim sunt, populum fame & siti fatigari in deserto.

CAPVT XVIII.

Absalom victus prælio, & de quercu pendens ab Joab transfoditur; quod audiens David, amare eum flevit.

1 IGitur considerato David populo suo, constituit super eos tribunos & centuriones.

2 Et dedit populi tertiam partem sub manu Joab, & tertiam partem sub manu Abisai filii Sarviæ fratris Joab, & tertiam partem sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitque rex ad populum: Egrediar & ego vobiscum.

3 Et respondit populus: Non exibis: sive enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit, sive media pars ceciderit è nobis, non satis curabunt: quia tu unus pro decem millibus computaris: melius est igitur ut sis nobis in urbe præsidio.

4 Ad quos rex ait; Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex juxta portam: egrediebaturque populus per turmas suas, centeni, & milleni.

5 Et præcepit rex Joab, & Abisai, & Ethai, dicens: Servate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat præcipientem regem cunctis principibus pro Absalom.

6 Itaque egressus est populus in campum contra Israël, & factum est prælium in saltu Ephraim.

7 Et cæsus est ibi populus Israël ab exercitu David, factaque est plaga magna in die illa, viginti millium.

8 Fuit autem ibi prælium dispersum super faciem omnis terræ, & multo plures erant quos saltus consumpserat de populo, quam hi quos voraverat gladius in die illa.

9 Accidit autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quercui: & illo suspenso inter cælum & terram, mulus, cui insederat, pertransivit.

10 Vidit autem hoc quispiam, & nunciavit Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Et ait Ioab viro, qui nunciaverat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & unum balteum?

12 Qui dixit ad Ioab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom.

13 Sed & si fecissem contra animam meam audacter, nequaquam hoc regem latere potuisset, & tu stares ex adverso?

14 Et ait Ioab: Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens in quercu,

15 Cucurrerunt decem juvenes armigeri Ioab, & percutientes interfecerunt eum.

16 Cecinit autem Ioab buccina, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israël, volens parcere multitudini.

17 Et tulerunt Absalom, & projecerunt eum in saltu, in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis: omnis autem Israël fugit in tabernacula sua.

18 Porro Absalom erexerat sibi, cum adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim: Non habeo filium, & hoc erit monimentum nominis mei, Vocavitque titulum nomine suo, & appellatur Manus Absalom usque ad hanc diem.

19 Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nunciabo regi, quia judicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum ejus.

20 Ad quem Ioab dixit: Non eris nuncius in hac die, sed nunciabis in alia: hodie nolo te nunciare, filius enim regis est mortuus.

21 Et ait Ioab Chusi: Vade, & nuncia regi quæ vidisti. Adoravit Chusi Ioab, & cucurrit.

22 Rursus autē Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab. Quid impedit si etiam ego currā post Chusi? Dixitque ei Ioab: Quid vis currere fili mi? non eris boni nuncii bajulus.

23 Qui respondit: quid enim si cucurrero? Et ait ei: Curre. Currens ergo Achimaas per viam compendii, transivit Chusi.

24 David autem sedebat inter duas portas: speculator vero, qui erat in fastigio portæ super murum, elevans oculos, vidit hominem currentem solum.

25 Et exclamans indicavit regi: dixitque rex: Si solus est, bonus est nuncius in ore ejus. Properante autem illo, & accedente propius,

26 Vidit speculator hominem alterum currentem, & vociferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currens solus. Dixitque rex: Et iste bonus est nuncius.

27 Speculator autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & nuntium portans bonum, venit

28 Clamans autem Achimaas, dixit ad regem: Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait, Benedictus Dominus Deus tuus, qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum meum regem.

29 Et ait rex: Estne pax puero Absalom? Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum, cum mitteret Ioab servus tuus, & rex, me servum tuum: nescio aliud.

30 Ad quem rex: Transi, ait, & sta hîc. Cumque ille transisset, & staret,

31 Apparuit Chusi: & veniens ait: Bonum apporto nuntium, domine mi rex: judicavit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te.

32 Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax puero Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimici domini mei regis, & universi qui consurgunt adversus eum in malum.

33 Contristatus itaque rex. ascendit cœnaculum portæ, & flevit. Et sic loquebatur, vadens: † Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mihi tribuat ut ego moriar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom? † *Infra* 19. 4.

CAPVT XIX.

David Ioab verbis commotus cessat plangere Absalom, & suos conspiratores sibi reconciliat, & à viris Iuda in Ierusalem reducitur, ac Semei veniam precanti ignoscit, & Miphiboseth recipit, jubens ut agros cum Siba dividat: valedicit ipsi Berzellai retinens secum Chamaam, Israël autem cum Iuda pro David acriter contendit.

1 NUnciatum est autem Ioab quod rex fleret & lugeret filium suum.

2 Et versa est victoria in luctum in die illa omni populo: audivit enim populus in die illa dici; Dolet rex super filio suo.

3 Et declinavit populus in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare solet populus versus & fugiens de prælio.

4 Porro rex operuit caput suum, & clamabat voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi.

5 Ingressus ergo Ioab ad regem in domum dixit: Confudisti hodie vultus omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt animam tuam, & animam filiorum tuorum, & filiarum tuarum, & animam uxorum tuarum, & animam concubinarum tuarum.

6 Diligis odientes te, & odio habes diligentes te: & ostendisti hodie, quia non curas de ducibus tuis, & de servis tuis: & verè cognovi modo, quia si Absalom viveret, & omnes nos occubuissemus, tunc placeret tibi.

7 Nunc igitur surge, & procede, & alloquens satisfac servis tuis: juro enim tibi per Dominum, quod si non exieris: ne unus quidem remansurus sit tecum nocte hac: & pejus erit hoc tibi, quam omnia mala quæ venerunt super te, ab adolescentia tua usque in præsens.

8 Surrexit ergo rex & sedit in porta: & omni populo nunciatum est quod rex sederet in porta: venitque universa multitudo coram rege; Israël autem fugit in tabernacula sua.

9 Omnis quoque populus cerrabat in cunctis tribubus Israël, dicens: Rex liberavit nos de manu inimicorum nostrorum, ipse salvavit nos de manu Philisthinorum: & nunc fugit de terra propter Absalom.

10 Absalom

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

10 Absalom autem, quem unximus super nos, mortuus est in bello: usquequo siletis & non reducitis regem?

11 Rex vero David misit ad Sadoc & Abiathar sacerdotes, dicens: Loquimini ad majores natu Iuda, dicentes: Cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam? (sermo autem omnis Israël pervenerat ad regem in domo ejus.)

12 Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare novissimi reducitis regem?

13 Et Amasæ dicite: Nonne os meum, & caro mea es? Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tempore pro Ioab.

14 Et inclinavit cor omnium virorsi Iuda, quasi viri unius: miseruntque ad regem, dicentes: Revertere tu, & omnes servi tui.

15 Et reversus est rex: & venit usque ad Iordanem, & omnis Iuda venit usque in Galgalam, ut occurreret regi, & traduceret eum Iordanem.

16 † Festinavit autem Semei filius Gera filii Iemini de Bahurim, & descendit cum viris Iuda in occursum regis David. † 3. Reg. 2. 8.

17 Cum mille viris de Benjamin, & Siba puer de domo Saul: & quindecim filii ejus, ac vinginti servi erant cum eo: & irrumpentes Iordanem, ante regem.

18 Transierunt vada, ut traducerent domum regis, & facerent juxta jussionem ejus: Semei autem filius Gera prostratus coram rege, cum jam transisset Iordanem,

19 Dixit ad eum: Ne reputes mihi Domine mi iniquitatem, neque memineris injuriarum servi tui in die qua egressus es domine mi rex de Ierusalem, neque ponas rex in corde tuo.

20 Agnosco enim servus tuus peccatum meum: & idcirco hodie primus veni de omni domo Ioseph, descendique in occursum domini mei regis.

21 Respondens vero Abisai filius Sarviæ, dixit: Numquid pro his verbis non occidetur Semei, quia maledixit Christo Dñi?

22 Et ait David: Quid mihi, & vobis filii Sarviæ? cur efficimini mihi hodie in satan? ergone hodie interficietur vir in Israël? an ignoro hodie me factum regem super Israël?

23 Et ait Rex Semei: Non morieris. Juravitque ei.

24 Miphiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis, illotis pedibus, & intonsa barba: vestesque suas non laverat à die qua egressus fuerat rex, usque ad diem reversionis ejus in pace.

25 Cumque Ierusalem occurrisset regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum Miphiboseth?

26 Et respondens ait: Domine mi rex, servus meus contempsit me: Dixique ei ego famulus tuus, ut sterneret mihi asinum, & ascendens abirem cum rege: claudus enim sum servus tuus.

† Sup. 16. 3. 27 † Insuper & accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem: tu autem domine mi rex, sicut angelus Dei es, fac quod placitum est tibi.

28 Neque enim fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia domino meo regi: tu autem posuisti me servum tuum inter convivas mensæ tuæ: quid ergo habeo justæ querelæ? aut quid possum ultra vociferari ad regem?

29 Ait ergo ei rex: Quid ultra loqueris? fixum est quod locutus sum: tu & Siba dividere possessiones.

30 Respondit que Miphiboseph regi: Etiam † cuncta accipiat, postquam reversus est dominus meus rex pacifice in domum suam.

31 Berzellai quoque Galaadites, descendens de Rogelim, traduxit regem Iordanem, paratus etiam ultra fluvium prosequi eum.

32 † Erat autem Berzellai Galaadites senex valde, id est, octogenarius, & ipse præbuit alimenta regi, cum moraretur in castris: fuit quippe vir dives nimis. † 3. Reg. 23. 7.

33 Dixit itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut requiescas securus mecum in Ierusalem. Supra 17. 28.

34 Et ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum vitæ meæ, ut ascendam, cum rege in Ierusalem?

35 Octogenarius sum hodie: numquid vigent sensus mei ad discernendum suave, aut amarum? aut delectare potest servum tuum cibus & potus? vel audire possum ultra vocem cantorum, atque cantatricum? quare servus tuus sit oneri domino meo regi?

36 Paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecũ: non indigeo hac vicissitudine,

37 Sed obsecro ut revertar servus tuus, & moriar in civitate mea, & sepeliar juxta sepulchrum patris mei, & matris meæ. Est autem servus tuus Chamaam, ipse vadat tecum, domine mi rex, & fac ei quidquid tibi bonum videtur.

38 Dixit itaque ei rex: Mecum transeat Chamaam, & ego faciam ei quidquid tibi placuerit, & omne, quod petieris à me, impetrabis.

39 Cumque transisset universus populus & rex Iordanem, osculatus est rex Berzellai, & benedixit ei: & ille reversus est in locum suum.

40 Transivit ergo rex in Galgalam, & Chamaam cum eo, omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Israël.

41 Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & domum ejus Iordanem, omnesque viros David cum eo?

42 Et respondit omnis vir Iuda ad viros Israël: Quia mihi propior est rex: cur irasceris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt?

43 Et respondit vir Israël ad viros Iuda, & ait: Decem partibus major ego sum apud regem, magisque ad me pertinet David quam ad te: cur fecisti mihi injuriam, & non mihi nunciatum est priori, ut reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Iuda viris Israël.

CAPVT XX.

† *Ioab cum fratre Abisai persequens Sebam filium Bochri movente contra David seditionem in Israël, Amasam in via occidit; tandemque*

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ab obsidione Abelæ, missso Sebæ per murum capite, discedit.

1 ACcidit quoque ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir Jemineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai: revertere in tabernacula tua Israël.

2 Et separatus est omnis Israel à David, secutusque est Seba filium Bochri: viri autem Iuda adhæserunt regi suo à Iordane usque Ierusalem.

3 Cumque venisset rex in domum suam in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam; alimenta eis præbens: & non est ingressus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitate viventes.

4 Dixit autem rex Amasæ; Convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium, & tu adesto præsens.

5 Abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam, & moratus est extra placitum quod ei constituerat rex.

6 Ait autem David ad Abisai: nunc magis afflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom: tolle igitur servos domini tui, & persequere eum, ne forte inveniat civitates munitas, & effugiat nos.

7 Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab, Cerethi quoque & Phelethi: & omnes robusti exierunt de Ierusalem, ad persequendum Seba filium Bochri.

8 Cumque illi essent juxta lapidem grandem, qui est in Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui, & desuper accinctus gladio dependente usque ad ilia, in vagina, qua fabricatus levi motu egredi poterat, & percutere.

9 Dixit itaque Ioab ad Amasam: Salve mi frater. † Et tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi osculans eum.

10 Porro Amasa non observavit gladium, quem habebat Ioab, qui percussit eum in latere, & effudit intestina ejus in terram: nec secundum vulnus apposuit, & mortuus est. Ioab autem & Abisai frater ejus, Persecuti sunt Seba filium Bochri.

11 Interea quidam viri, cum stetissent juxta cadaver Amasæ, de sociis Ioab, dixerunt: Ecce qui esse voluit pro Ioab comes David.

12 Amasa autem conspersus sanguine, jacebat in media via. Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amovit Amasam de via in agrum, operuitque eum vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum.

13 Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri.

14 Porro ille transierat per omnes tribus Israël in Abelam & Bethmaacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum.

15 Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus civitatem, & obsessa est urbs: omnis autem turba quæ erat cum Ioab, moliebatur destruere muros.

16 Et exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite, audite, dicite Ioab: Appropinqua huc, & loquar tecum.

17 Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Ioab? Et ille respondit: Ego. Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ tuæ. Qui respondit: Audio.

18 Rursumque illa, Sermo, inquit, dicebatur, in veteri proverbio: Qui interrogant, interrogent in Abela: & sic perficiebant.

19 Non ego sum quæ respondeo veritatem in Israël, & tu quæris subvertere civitatem, & evertere matrem in Israël? Quare præcipitas hæreditatem Domini?

20 Respondensque Ioab, ait: Absit, absit hoc à me: non præcipito, neque demolior.

21 Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradite illum solum, & recedemus à civitate. Et ait mulier ad Ioab: Ecce caput ejus mittetur ad te per murum.

22 Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscisum caput Seba filii Bochri projecerunt ad Ioab, & ille cecinit tuba, & recesserunt ab urbe, unusquisque in tabernacula sua: Ioab autem reversus est Ierusalem ad regem.

23 † Fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israel: Banaias autem filius Ioiadæ super Cerethæos & Phelethæos. † *Supr.* 8. 16.

24 Aduram vero super tributa: porro Iosaphat filius Ahilud à commentariis.

25 Siva autem scriba: Sadoc vero & Abiathar, sacerdotes.

26 Ira autem Iairites erat sacerdos David.

CAPVT XXI.

Immissa propter Saulis in Gabaonitas injustam savitiam fame triennali, cui divertendæ, ad illorum petitionem David Saulis reliquias, præter Miphiboseth tradit, ut crucifigerentur, quarum ossa una cum Saulis & Ionathæ ossibus jubet sepulturæ tradi: narrantur & quatuor bella Davidis adversus Philisthæos.

1 FActa est quoque fames in diebus David tribus annis jugiter: & consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus: propter Saul, & domum ejus sanguinum, qui occidit Gabaonitas.

2 Vocatis ergo Gabaonitis, rex dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant de filiis Israël, sed reliquiæ Amorrhæorum: † filii quippe Israël juraverant eis, & voluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Iuda,

3 Dixit ergo David ad Gabaonitas: Quid faciam vobis? & quod erit vestri placatum, ut benedicatis hæreditati Domini?

4 Dixeruntque ei Gabaonitæ: Non est nobis super argento & auro quæstio, sed contra Saul, & contra domum ejus: neque volumus ut interficiatur homo de Israël. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis ut faciam vobis?

5 Qui dixerunt regi: Virum, qui attrivit nos & oppressit inique, ita delere debemus, ut ne unus quidem residuus sit de stirpe ejus in cunctis finibus Israël.

6 Dentur nobis septem viri de filiis ejus, ut † *Ios.* 9. 26.

cruci-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

crucifigamus eos Domino in Gabaa Saul, quoniam electi Domini. Et ait rex : Ego dabo.

† 1. Reg. 18. 3. 7 † Pepercitque rex Miphiboseth filio Ionathæ filii Saul, propter jusjurandum Domini, quod fuerat inter David & inter Ionathan filium Saul.

8 Tulit itaque rex duos filios Respha filiæ Aia, quos peperit Sauli, Armoni, & Miphiboseth: & quinque filios Michol filiæ Saul, quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi.

9 Et dedit eos in manus Gabaonitarum; qui crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem, simul occisi in diebus messis primis, incipiente messione hordei.

10 Tollens autem Respha filia Aia cilicium, substravit sibi supra petram, ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de cælo: & non dimisit aves lacerare eos per diem, neque bestias per noctem.

11 Et nunciata sunt David quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul.

12 Et abiit David, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathæ filii ejus, à viris Iabes Galaad: † qui furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent Saul in Gelboë:

† 1. Reg. 31. 12.

13 Et asportavit inde ossa Saul, & ossa Ionathæ filii ejus: & colligentes ossa eorum qui affixi fuerant,

14 Sepelierunt ea cum ossibus Saul & Ionathæ filii ejus in terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cis patris ejus: fecerunque omnia, quæ præceperat rex, & repropitiatus est Deus terræ post hæc.

15 Factum est autem rursum prælium Philisthinorum adversum Israël, & descendit David; & servi ejus cum eo, & pugnabant contra Philisthiim. Deficiente autem David,

16 Iesbibenob, qui fuit de genere Arapha, † cujus ferrum hastæ trecentas uncias appendebat, & accinctus erat ense novo, nisus est percutere David.

† 1. Reg. 17. 7.

17 Præsidioque ei fuit Abisai filius Sarviæ, & percussum Philisthæum interfecit. Tunc juraverunt viri David, dicentes: Iam non egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas lucernam Israël.

† 1. Par. 20. 4. 18 † Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthæos; tunc percussit Sobochai de Husati, Saph de stirpe Arapha de genere gigantum.

19 Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius Bethlehemites Goliath Gethæum, cujus hastile hastæ erat quasi liciatorium texentium.

20 Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque habebat digitos, id est, viginti quatuor, & erat de origine Arapha.

21 Et blasphemavit Israël: percussit autem eum Ionathan filius Samaa fratris David.

22 Hi quatuor nati sunt de Arapha in Geth, & ceciderunt in manu David, & servorum ejus.

CAPUT XXII.

Canticum gratiarum actionis David pro sua ab omnibus inimicis liberatione.

1 LOcutus est autem David Domino verba carminis hujus, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul.

2 Et ait: † Dominus petra mea, & robur meum, & salvator meus. † Psal. 17. 3.

3 Deus fortis meus, sperabo in eum, scutum meum, & cornu salutis meæ: elevator meus & refugium meum: salvator meus, de iniquitate liberabis me.

4 † Laudabilem invocabo Dominum: & ab inimicis meis salvus ero. † Psal. 17. 4.

5 Quia circumdederunt me contritiones mortis: torrentes Belial terruerunt me.

6 Funes inferni circumdederunt me: prævenerunt me laquei mortis.

7 In tribulatione mea invocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures ejus.

8 Commota est & contremuit terra: fundamenta montium concussa sunt, & conquassata, quoniam iratus est eis.

9 Ascendit fumus de naribus ejus, & ignis de ore ejus vorabit: carbones succensi sunt ab eo.

10 Inclinavit cælos, & descendit: & caligo sub pedibus ejus.

11 Et ascendit super cherubim, & volavit: & lapsus est super pennas venti.

12 Posuit tenebras in circuitu suo latibulum: cribrans aquas de nubibus cælorum.

13 Præfulgore in conspectu ejus, succensi sunt carbones ignis.

14 Tonabit de cælo Dominus: & excelsus dabit vocem suam.

15 Misit sagittas, & dissipavit eos; fulgur, & consumpsit eos.

16 Et apparuerunt effusiones maris, & revelata sunt fundamēta orbis, ab increpatione Dñi, ab inspiratione spiritus furoris ejus.

17 Misit de excelso, & assumpsit me: & extraxit me de aquis multis.

18 Liberavit me ab inimico meo potentissimo, & ab his qui oderant me: quoniam robustiores me erant.

19 Prævenit me in die afflictionis meæ, & factus est Dominus firmamentum meum.

20 Et eduxit me in latitudinem: liberavit me quia complacui ei.

21 Retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum reddet mihi.

22 Quia custodivi vias Domini, & non egi impie, à Deo meo.

23 Omnia enim judicia ejus in conspectu meo: & præcepta ejus non amovi à me.

24 Et ero perfectus cum eo: & custodiam me ab iniquitate mea.

25 Et restituet mihi Dominus secundum justitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum, in conspectu oculorum suorum.

26 Cum sancto sanctus eris: & cum robusto perfectus.

27 Cum electo electus eris: & cum perverso perverteris.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

28 Et populum pauperem salvum facies : oculisque tuis excelsos humiliabis.

29 Quia tu lucerna mea Domine : & tu Domine illuminabis tenebras meas.

30 In te enim curram accinctus : in Deo meo transiliam murum.

31 Deus immaculata via ejus, eloquium Domini igne examinatum : scutum est omnium sperantium in se.

32 Quis est Deus præter Dominum : & quis fortis præter Deum nostrum ?

33 Deus qui accinxit me fortitudine : & complanavit perfectam viam meam.

34 Coæquans pedes meos cervis, & super excelsa mea statuens me.

† *Psal.* 143.1. 35 † Docens manus meas ad prælium, & componens quasi arcum æreum brachia mea.

36 Dedisti mihi clypeum salutis tuæ : & mansuetudo tua multiplicavit me.

37 Dilatabis gressus meos subtus me : & non deficient tali mei.

38 Persequar inimicos meos, & conteram : & non convertar donec consumam eos.

39 Consumam eos & confringam, ut non consurgant : cadent sub pedibus meis.

40 Accinxisti me fortitudine ad prælium : incurvasti resistentes mihi subtus me.

41 Inimicos meos dedisti mihi dorsum; odientes me, & disperdam eos.

42 Clamabunt, & non erit qui salvet : ad Dominum, & non exaudiet eos.

43 Delebo eos ut pulverem terræ : quasi lutum platearum comminuam eos atque confringam.

44 Salvabis me à contradictionibus populi mei : custodies me in caput gentium : populus, quem ignoro, serviet mihi.

45 Filii alieni resistent mihi, auditu auris obedient mihi.

46 Filii alieni defluxerunt, & contrahentur in angustiis suis.

47 Vivit Dominus, & benedictus Deus meus: & exaltabitur Deus fortis salutis meæ.

48 Deus qui das vindictas mihi, & dejicis populos sub me.

† *Psal.* 17.49. 49 Qui educis me ab inimicis meis, & à resistentibus mihi elevas me : † à viro iniquo liberabis me.

† *Rom.* 15.9. 50 † propterea confitebor tibi Domine in gentibus : & nomini tuo cantabo.

51 Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam christo suo David, & semini ejus in sempiternum.

CAPVT XXIII.

Verba novissima David, & catalogus virorum ipsius illustrium.

1 HÆc autem sunt verba David novissima. Dixit David filius Isai : Dixit vir, cui constitutum est de christo Dei Iacob, egregius psaltes Israël.

2 Spiritus Domini locutus est per me, & sermo ejus per linguam meam.

3 Dixit Deus Israël mihi, locutus est Fortis Israël, Dominator hominum, justus dominator in timore Dei.

4 Sicut lux auroræ, oriente sole, mane absque nubibus rutilat, & sicut pluviis germinat herba de terra.

5 Nec tanta est domus mea apud Deum, ut pactum æternum iniret mecum, firmum in omnibus atque munitum. Cuncta enim salus mea, & omnis voluntas : nec est quidquam ex ea quod non germinet.

6 Prævaricatores autem quasi spinæ evellentur universi : quæ non tolluntur manibus.

7 Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igneque succensæ comburentur usque ad nihilum.

† 1. *Par.* 11.10; 8 † Hæc nomina fortium David. Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres, ipse est quasi tenerrimus ligni vermiculus, qui octingentos interfecit impetu uno.

9 Post hunc, Eleazar filius patrui ejus Ahohites inter tres fortes, qui erant cum David quando exprobraverunt Philisthiim, & congregati sunt illuc in prælium.

10 Cumque ascendissent viri Israël, ipse stetit & percussit Philisthæos, donec deficeret manus ejus, & obrigesceret cum gladio : fecitque Dominus salutem magnam in die illa : & populus qui fugerat, reversus est ad cæsorum spolia detrahenda.

11 Et post hunc Semma filius Age de Arari : & congregati sunt Philisthiim in statione : erat quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset populus à facie Philisthiim.

12 Stetit ille in medio agri, & tuitus est eum, percussitque Philisthæos : & fecit Dominus salutem magnam.

13 Nec non & ante descenderant tres qui erant principes inter triginta, & venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam : castra autem Philisthinorum erant posita in Valle gigantum.

14 Et David erat in præsidio : porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethlehem.

15 Desideravit ergo David, & ait : O si quis mihi daret potum aquæ, de cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam !

16 Irruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quæ erat juxta portam, & attulerunt ad David : at ille noluit bibere, sed libavit eam Domino,

17 Dicens : Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hoc : num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt, & animarum periculum bibam ? Noluit ergo bibere : hæc fecerunt tres robustissimi.

18 Abisai quoque frater Ioab filius Sarviæ, princeps erat de tribus : ipse est qui levavit hastam suam contra trecentos, quos interfecit, nominatus in tribus,

19 Et inter tres nobilior, eratque eorum princeps, sed usque ad tres primos non pervenerat.

20 Et Banaias filius Ioiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de Cabseel, ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonem in media cisterna in diebus nivis.

21 Ipse quoq; interfecit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo, habentem in manu hastam : itaque cum descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam de manu Ægyptii, & interfecit eum hasta sua.

22 Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ.

23 Et ipse nominatus inter tres robustos, qui

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

qui erant inter triginta nobiliores : veruntamen usque ad tres non pervenerat : fecitque eum sibi David auricularium, à secreto.

24 Asael frater Ioab inter triginta, Elehanam filius patrui ejus de Bethlehem.

25 Semma de Harodi, Elica de Harodi,

26 Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thecua.

27 Abiezer de Anathoth Mobonnai de Husati,

28 Selmon Ahohites, Maharai Netophathites.

29 Heled filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin,

30 Banaia Pharathonites, Heddai de torrente Gaas,

31 Abialbon Arbathites, Azmaveth de Baromi:

32 Eliaba de Salaboni. Filii Iassen, Ionathan,

33 Semma de Ororì, Aiam filius Sarar Aorites,

34 Eliphelet filius Aasbai filii Machati, Eliam filius Achitophel Gelonites,

35 Hesrai de Carmelò, Pharai de Arbi,

36 Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi.

37 Selec de Ammoni, Naharai Berothites armiger Ioab filii Sarviæ,

38 Ira Iethrites, Gareb & ipse Iethrites,

39 Vrias Hethæus. Omnes triginta septem.

CAPVT XXIV.

David ob numeratum populum à Gad propheta correptus ex tribus flagellis oblatis pestem triduanam elegit; qua in populum saviente, ac 70000. interemptis, orat David Dominum, & à Gad Propheta admonitus, in area Areuna, dato pretio, altare erigit, cessatque pestis.

† 1. Par. 21 1. 1 ET † addidit furor Dñi irasci contra Israël, commovitque David in eis dicentem: Vade, numera Israël & Iudam.

2 Dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui: Perambula omnes tribus Israël à Dan usque Bersabee, & nun erate populum, ut sciam numerum ejus.

3 Dixitque Ioab regi: Adaugeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc est, iterumque centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid sibi dominus meus rex vult in re hujuscemodi?

4 Obtinuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egressusque est Ioab, & principes militum à facie regis, ut numerarent populum Israël.

5 Cumque pertransissent Iordanem, venerunt in Aroër ad dexteram urbis, quæ est in valle Gad:

6 Et per Iazer transierunt in Galaad, & in terram inferiorem Hodsi, & venerunt in Dan silvestria. Circumeunteque juxta Sidonem,

7 Transierunt prope mœnia Tyri, & omnem terram Hevæi & Chananæi, venerunteque ad meridiem Iuda in Bersabee:

8 Et lustrata universa terra, affuerunt post novem menses & viginti dies in Ierusalem.

9 Dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi, & inventa sunt de Israël octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingenta millia pugnatorum.

10 Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: peccavi valde in hoc facto: sed precor Domine, ut transferas iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis.

11 Surrexit itaque David mane, & sermo Domini factus est ad Gad prophetam & Videntem David, dicens:

12 Vade & loquere ad David: Hæc dicit Dominus: Trium tibi datur optio; elige unum quod volueris ex his, ut faciam tibi.

13 Cumque venisset Gad ad David, nuntiavit ei, dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies adversarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & vide quem respondeam, ei qui me misit, sermonem.

14 Dixit autem David ad Gad: Coarctor nimis: † sed melius est ut incidam in manus Domini (multæ enim misericordiæ ejus sunt) quam in manus hominum. † 1. Par. 21.13.

15 Immisitque Dominus pestilentiam in Israël, de mane usque ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo, à Dan usque ad Bersabee, septuaginta millia virorum. Dan. 13.23.

16 Cumque extendisset manum suam angelus Domini super Ierusalem ut disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait angelo percutienti populum: Sufficit: nunc contine manum tuam, erat autem angelus Domini juxta aream Areuna Iebusæ.

17 Dixitque David ad Dominum, cum vidisset angelum cædentem populum: Ego sum qui peccavi, ego inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? vertatur, obsecro manus tua contra me, & contra domum patris mei.

18 Venit autem Gad ad David in die illa, & dixit ei: Ascende, & constitue altare Domino in area Areuna Iebusæi.

19 Et ascendit David juxta sermonem Gad, quem præceperat ei Dominus.

20 Conspicienseque Areuna, animadvertit regem & servos ejus transire ad se:

21 Et egressus adoravit regem prono vultu in terram, & ait: Quid causæ est ut veniat dominus meus rex ad servum suum? Cui David ait: Vt emam à te aream, & ædificem altare Domino, & cesset interfectio quæ grassatur in populo.

22 Et ait Areuna ad David: Accipiat, & offerat dominus meus rex, sicut placet ei: habes boves in holocaustum, & plaustrum & juga boum in usum lignorum,

23 Omnia dedit Areuna rex regi: dixitque Areuna ad regem: Dominus Deus tuus suscipia votum tuum.

24 Cui respondens rex, ait: Nequaquam ut vis, sed emam pretio à te, & non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit ergo David aream, & boves, argenti siclis quinquaginta:

25 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

25 Et ædificavit ibi David altare Domino, & obtulit holocausta & pacifica: & propitiatus est Dominus terræ & cohibita est plaga ab Israël.

LIBER REGVM TERTIVS,

Secundum Hebræos

PRIMVS

MALACHIM.

CAPVT PRIMVM.

David senio confectum puella Abisag calefecit, casta maneat: Adonia vero regnum occupante, Bethsabee directa consilio Nathan impetravit à David ungi Salomonem in regem; quo audito, fugit Adonias.

1 ET rex David senuerat, habebatque ætatis plurimos dies: cumque operiretur vestibus, non calefiebat.

2 Dixerunt ergo ei servi sui: Quæramus domino nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foveat eum, dormiatque in sinu suo, & calefaciat dominum nostrum regem.

3 Quæsierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israël, & invenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem.

4 Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatque cum rege, & ministrabat ei, rex vero non cognovit eam.

5 Adonias autem filius Haggith elevabatur, dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus & equites, & quinquaginta viros qui currerent ante eum.

6 Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher valde, secundus natu post Absalom.

7 Et sermo ei cum Ioab filio Sarviæ, & cum Abiathar sacerdote, qui adjuvabant partes Adoniæ.

8 Sadoc vero sacerdos & Banaias filius Ioiadæ, & Nathan propheta, & Semei & Rei, & robur exercitus David, non erat cum Adonia.

9 Immolatis ergo Adonias arietibus & vitulis, & universis pinguibus, juxta Lapidem zoheleth, qui erat vicinus fonti Rogel, vocavit universos fratres suos filios regis, & omnes viros Iuda servos regis.

10 Nathan autem prophetam, & Banaiam, & robustos quosque, & Salomonem fratrem suum, non vocavit.

11 Dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis: Num audisti, quod regnaverit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat?

12 Nunc ergo veni, accipe consilium à me, & salva animam tuam, filiique tui Salomonis

13 Vade, & ingredere ad regem David, & dic ei: Nonne tu Domine mi rex jurasti mihi ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias?

14 Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, & complebo sermones tuos.

15 Ingressa est itaque Bethsabee ad regem in cubiculum: rex autem senuerat nimis, & abisag Sunamitis ministrabat ei.

16 Inclinavit se Bethsabee, & adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis?

17 Quæ respondens, ait: Domine mi, tu jurasti per Dominum Deum tuum ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo.

18 Et ecce nunc Adonias regnat, te, domine mi rex, ignorante.

19 Mactavit boves, & pinguia quæque, & arietes plurimos, & vocavit omnes filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem militiæ: Salomonem autem servum tuum non vocavit.

20 Verumtamen, domine mi rex, in te oculi respiciunt totius Israël, ut indices eis, quis sedere debeat in solio tuo, domine mi rex, post te.

21 Eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis, erimus ego & filius meus Salomon peccatores.

22 Adhuc illa loquente cum rege, Nathan prophera venit.

23 Et nunciaverunt regi, dicentes: Adest Nathan prophera. Cumq; introisset in cōspectu regis & adorasset eum pronus in terram.

24 Dixit Nathan: Domine mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum?

25 Quia descendit hodie, & immolavit boves, & pinguia, & arietes plurimos, & vocavit universos filios regis, & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem: illisque vescentibus, & bibentibus coram eo, & dicentibus: Vivat rex Adonias.

26 Me servum tuum, & Sadoc sacerdotem, & Benaiam filium Ioiadæ, & Salomonem famulum tuum, non vocavit.

27 Numquid à Domino meo rege exivit hoc verbum & mihi non indicasti servo tuo, quis sessurus esset super thronum domini mei regis post eum?

28 Et respondit rex David, dicens: Vocate ad me Bethsabee. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & stet stet ante eum,

29 Iuravit rex, & ait: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia

30 Quia sicut juravi tibi per Dominum Deum Israël, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me: sic faciam hodie.

31 Summissoque Bethsabee in terram vultu, adoravit regem, dicens: Vivat dominus meus David in æternum.

32 Dixit quoque rex David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Benaiam filium Ioiadæ. Qui cum ingressi fuissent coram rege,

33 Dixit ad eos: Tollite vobiscum servos domini vestri, & imponite Salomonem filium meum super mulam meam; & ducite eum in Gihon.

34 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

34 Et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta in regem super Israel: & canetis buccina, atque dicetis: Vivat rex Salomon.

35 Et ascenderis post eum, & veniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me: illique præcipiam ut sit dux super Israel & super Iudam.

36 Et respondit Banaias filius Ioiadæ, regi, dicens: Amen: sic loquatur Dominus Deus domini mei regis.

37 Quomodo fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit cum Salomone, & sublimius faciat solium ejus à solio domini mei regis David.

38 Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaias filius Ioiadæ, & Cerethi, & Phelethi: & imposuerunt Salomonem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon.

39 Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & unxit Salomonem: & cecinerunt buccina, & dixit omnis populus: Vivat rex Salomon.

40 Et ascendit universa multitudo post eum, & populus canentium tibiis, & lætantium gaudio magno, & insonuit terra à clamore eorum.

41 Audivit autem Adonias, & omnes qui invitati fuerant ab eo, jamque convivium finitum erat: sed & Ioab, audita voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor civitatis tumultuantis?

42 Adhuc illo loquente, Ionathas filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit Adonias: ingredere, quia vir fortis es, & bona nuncians.

43 Respondítque Ionathas Adoniæ: Nequaquam Dominus enim noster rex David regem constituit Salomonem:

44 Misitque cum eo Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaiam filium Ioiadæ, & Cerethi & Phelethi, & imposuerunt eum super mulam regis.

45 Unxeruntque eum Sadoc sacerdos & Nathan propheta regem in Gihon: & ascenderunt inde lætantes, & insonuit civitas: hæc est vox quam audistis.

46 Sed & Salomon sedet super solium regni.

47 Et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi David, dicentes Amplificet Deus nomen Salomonis super nomen tuum, & magnificet thronum ejus super thronum tuum. Et adoravit rex in lectulo suo:

48 Et locutus est: Benedictus Dominus Deus Israel, qui dedit hodie sedentem in solio meo, videntibus oculis meis.

49 Territi sunt ergo, & surrexerunt omnes qui invitati fuerant ab Adonia, & ivit unusquisque in viam suam.

50 Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitque cornu altaris.

51 Et nunciaverunt Salomoni, dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomonem, tenuit cornu altaris dicens: Iuret mihi rex Salomon hodie, quod non interficiat servum suum gladio.

52 Dixitque Salomon: si fuerit vir bonus, non cadet ne unus quidem capillus ejus in terram: sin autem malum inventum fuerit, in eo, morietur.

53 Misit ergo rex Salomon & eduxit eum ab altari: & ingressus adoravit regem Salomonem: dixitque ei Salomon: Vade in domum tuam.

CAPVT II.

David dat Salomoni variis præceptis moritur. Adonias petens Abisag in uxorem, ob affectatum eo dolo regnum, occidi à Salomone jubetur, Abiathar sacerdotio privatur, & tandem Ioab in tabernaculo interficitur: Semei quoque quia contra præscriptum egressus est Ierusalem, triennio post occiditur.

1 APpropinquaverunt autem dies David ut moreretur, præcepitque Salomoni filio suo, dicens:

2 Ego ingredior viam universæ terræ: confortare & esto vir.

3 Et observa custodias Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut custodias cerimonias ejus, & præcepta ejus, & judicia, & testimonia, † sicut scriptum est in lege Moysi: ut intelligas universa quæ facis, & quocumque te verteris: † Deut. 17. 19.

4 Ut confirmet Dominus sermones suos, quo locutus est de me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas, & ambulaverint coram me in veritate, in omni corde suo, & in omni anima sua, non auferetur tibi vir de solio Israel.

5 Tu quoque nosti quæ fecerit mihi Ioab filius Sarviæ, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israel, † Abner filio Ner: & † Amasæ filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælii, in balteo suo, qui erat circa lumbos ejus & in calceamento suo, quod erat in pedibus ejus. † 2 Reg. 3. 27. † 2 Reg. 20. 10.

6 Facies ergo juxta sapientiã tuam, & non deduces canitiem ejus pacifice ad inferos:

7 Sed & filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntque comedentes in mensa tua: † occurrerunt enim mihi quando fugiebam à facie Absalom fratris tui. † 2 Reg. 19. 31.

8 † Habes quoque apud te Semei filium Gera filii Iemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra: sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem, & juravi ei per Dominum, dicens: Non te interficiam gladio. † 2 Reg. 16. 5. 19. 19.

9 Tu noli pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens es, ut scias quæ facias ei, deducesque canos ejus cum sanguine ad inferos.

10 † Dormivit igitur David cum patribus suis, & sepultus est in civitate David. † Act. 2. 29. 1 Par. 29. 27.

11 Dies autem quibus regnavit David super Israel, quadraginta anni sunt: in Hebron regnavit septem annis: in Ierusalem, triginta tribus.

12 Salomon autem sedit super thronum David patris sui, & firmatum est regnum ejus nimis.

13 Et ingressus est Adonias, filius Haggith ad Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei: Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit: Pacificus.

14 Addidit

14 Addiditque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Loquere. Et ille:

15 Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me præposuerat omnis Israel sibi in regem: sed translatum est regnum: & factum est fratris mei: à Domino enim constitutum est ei.

16 Nunc ergo petitionem unam precor à te; ne confundas faciem meam. Quæ dixit ad eum: Loquere.

17 Et ille ait: Precor ut dicas Salomoni regi (neque enim negare tibi quidquam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidē uxorem.

18 Et ait Bethsabee: Bene, ego loquar pro te regi.

19 Venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro Adonia: & surrexit rex in occursum ejus, adoravitque eam, & sedit super thronum suum: posituque est thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram ejus.

20 Dixitque ei petitionem unam parvulam ego deprecor à te: ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex: Pete mater mea neque enim fas est ut avertam faciem tuam.

21 Quæ ait: Detur Abisag Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor.

22 Respondítque rex Salomon, & dixit matri suæ: Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ? postula ei & regnum: ipse est enim frater meus major me, & habet Abiathar sacerdotem, & Ioab filium Sarviæ.

23 Iuravit itaque rex Salomon per Dominum, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc.

24 Et nunc vivit Dominus, qui firmavit me: & collocavit me super solium David patris mei, & qui fecit mihi domum: si ut locutus est, quia hodie occidetur Adonias.

25 Misitque rex Salomon per manum Banaiæ filii Ioiadæ, qui interfecit eum, & mortuus est.

26 Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade in Anathod ad agrum tuum, equidem vir mortis es: sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, & sustinuisti laborem in omnibus, in quibus laboravit pater meus.

27 Ejecit ego Salomon Abiathar, ut non esset sacardos Domini, † ut impleretur ser- † 1 Reg. 2. 31. mo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo.

28 Veni autem nuncius ad Ioab, quod Ioab declinasset post Adoniam & post Salomonem non declinasset: fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini, & apprehendit cornu altaris.

29 Nunciatumque est regi Salomoni: quod fugisset Ioab in tabernaculum Domini, & esset juxta altare: misitque Salomon Banaiam filium Ioiadæ, dicens: Vade interfice eum.

30 Et venit Banaias ad tabernaculum Dñi, & dixit ei: Hæc dixit rex: Egredere. Qui ait: Non egrediar, sed hîc moriar. Renunciavit Banaias regi sermonem: dicens: Hæc locutus est Ioab, & hæc respondit mihi.

31 Dixitque ei rex: Fac sicut locutus est: & interfice eum, & sepeli, & amovebis sanguinem innocentem, qui effusus est à Ioab à me, & à domo patris mei.

32 Et reddet Dominus sanguinem ejus super caput ejus, quia interfecit duos viros justos, meliores que se & occidit eos gladio, patre meo David ignorante, Abner filium Ner principem militiæ Israel, & † Amasam filium Iether principem exercitus Iuda. † 2 Reg. 3. 27.

33 Et revertetur sanguis illorum in caput Ioab, & in caput seminis ejus in sempiternum. David autem & semini ejus, & domui & throno illius, sit pax usque in æternum à Domino. † 2 Reg. 20. 10.

34 Ascendit itaque Banaias filius Ioiadæ, & aggressus eum interfecit: sepultusque est in domo sua in deserto.

35 Et constituit rex Banaiam filium Ioiadæ pro eo super exercitum, & Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar.

36 Misit quoque rex, & vocavit Semei, dixitque ei, Ædifica tibi domum in Ierusalem, & habita ibi: & non egredieris inde huc atque illuc.

37 Quacumque autem die egressus fueris, & transieris torrentem Cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum.

38 Dixitque Semei regi: Bonus sermo, sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet servus tuus. Habitavit itaque Semei in Ierusalem diebus multis.

39 Factum est autem post annos tres: ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha regem Geth: nunciatumque est Semei, quod servi ejus essent in Geth.

40 Et surrexit Semei, & stravit asinum suum: ivitque ad Achis in Geth ad requirendum servos suos, & adduxit eos de Geth,

41 Nunciatum est autem Salomoni, quod isset Semei in Geth de Ierusalem, & rediisset.

42 Et mittens vocavit eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi per Dominum, & prædixi tibi: Quacumque die egressus, ieris huc & illuc, scito te esse moriturum? Et respondisti mihi Bonus sermo, quem audivi.

43 Quare ergo non custodisti jusjurandum Domini, & præceptum quod præceperam tibi.

44 Dixitque rex ad Semei: Tu nosti omne malum, cujus tibi conscium est cor tuum, quod fecisti David patri meo: reddidit Dominus malitiam tuam in caput tuum.

45 Et rex Salomon benedictus, & thronus David erit stabilis coram Domino usque in sempiternum.

46 Iussit itaque rex Banaiæ filio Ioiadæ: qui egressus, percussit eum, & mortuus est.

CAPUT III.

Salomon, accepta in uxorem filia Pharaonis, sapientiam in somno petit: quam una cum divitiis & gloria accipit, & primum in meretricum dirimenda lite ostendit.

1 CONfirmatum est igitur regnum in manu Salomonis, & affinitate conjunctus est Pharaoni regi Ægypti: accepit namque filiam ejus, & adduxit in civitatem David

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

David, donec compleret ædificans domum suam & domum Domini, & murum Ierusalem per circuitum.

2 Attamen populus immolabat in excelsis: non enim ædificatum erat templum nomini Domini usque in diem illum.

3 Dilexit autem Salomon Dominum, ambulans in præceptis David patris sui, excepto quod in excelsis immolabat, & accendebat thymiama.

4 Abiit itaque in Gabaon, ut immolaret ibi: illud quippe erat excelsum maximum: mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon.

5 Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte, dicens: postula quod vis, ut dem tibi.

6 Et ait Salomon: Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam, sicut ambulavit in conspectu tuo in veritate, & justitia, & recto corde tecum, custodisti ei misericordiam tuam grandem, & dedisti ei filium sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

7 Et nunc Domine Deus tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo, ego autem sum puer parvulus, & ignorans egressum, & introitum meum.

8 Et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui numerari & supputari non potest præ multitudine.

† 2 Par. 1, 10. 9 † Dabis ergo servo tuo cor docile, ut populum tuum judicare possit, & discernere inter bonum & malum: quis enim poterit judicare populum istum, populum tuum hunc multum?

10 Placuit ergo sermo coram Domino, quod Salomon postulasset hujuscemodi rem.

11 Et dixit Dominus Salomoni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti tibi dies multos, nec divitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum judicium:

12 Ecce feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit.

† Supr. 7. 11. Matth. 6. 29. 13 † Sed & hæc, quæ non postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus.

14 Si autem ambulaveris in viis meis, & custodieris præcepta mea, & mandata mea, sicut ambulavit pater tuus, longos faciam dies tuos.

15 Igitur evigilavit Salomon, & intellexit quod esset somnium: cumque venisset Ierusalem, stetit coram arca fœderis Domini, & obtulit holocausta, & fecit victimas pacificas, & grande convivium universis famulis suis.

16 Tunc venerunt duæ mulieres meretrices ad regem, steteruntque coram eo,

17 Quarum una ait: Obsecro, mi domine: ego & mulier hæc habitabamus in domo una, & peperi apud eam in cubiculo.

18 Tertia autem die postquam ego peperi, peperit & hæc: & eramus simul, nullusque alius nobiscum in domo, exceptis nobis duabus.

19 Mortuus est autem filius mulieris hujus nocte: dormiens quippe oppressit eum.

20 Et consurgens intempestæ noctis silentio, tulit filium meum de latere meo ancillæ tuæ dormientis, & collocavit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu meo.

21 Cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo, apparuit mortuus: quem diligentius intuens clara luce, deprehendi non esse meum quem genueram.

22 Respondit que altera mulier: non est ita ut dicis, sed filius tuus mortuus est, meus autem vivit. E contrario illa dicebat: Mentiris: filius quippe meus vivit, & filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum contendebant coram rege.

23 Tunc rex ait: Hæc dicit, Filius meus vivit, & filius tuus mortuus est. Et ista respondit, Non, sed filius tuus mortuus est, meus autem vivit.

24 Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium. Cumque attulissent gladium coram rege,

25 Dividite, inquit, infantem vivum in duas partes, & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri.

26 Dixit autem mulier, cujus filius erat vivus, ad regem: (commota sunt quippe viscera ejus super filio suo:) Obsecro domine, date illi infantem vivum, & nolite interficere eum. E contrario illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividatur.

27 Respondit rex, & ait: Date huic infantem vivum, & non occidatur: hæc est enim mater ejus.

28 Audivit itaque omnis Israël judicium quod judicasset rex, & timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum judicium.

CAPVT IV.

Numerantur principes & præfecti Salomonis, apparatus ciborum ipsius, opes; sapientia, pacisque securitas eo regnante, & numerus parabolarum atque carminum ejus.

1 ERat autem rex Salomon regnans super omnem Israël:

2 Et hi principes quos habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis:

3 Elihoreph & Ahia filii Sisa scribæ: Iosaphat filius Ahilud à commentariis:

4 Bananias filius Ioiadæ super exercitum: Sadoc autem, & Abiathar sacerdotes,

5 Azarias filius Nathan, super eos qui assistebant regi: Zabud filius Nathan sacerdos, amicus regis:

6 Et Ahisar præpositus domus: & Adoniram filius Abda super tributa.

7 Habebat autem Salomon duodecim præfectos super omnem Israël, qui præbebant annonam regi & domui ejus: per singulos enim menses in anno, singuli necessaria ministrabant.

8 Et hæc nomina eorum: Benhur, in monte Ephraim.

9 Bendecar, in Macces, & in Salebim, & in Bethsames, & in Elon, & in Bethanan.

10 Benhesed in Aruboth: ipsius erat Socho, & omnis terra Epher.

11 Benabi

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Benabinadab, cujus omnis Nephath Dor, Taphet filiam Salomonis habebat uxorem.

12 Baana filius Ahilud regebat Thanac & Mageddo, & universam Bethsan, quæ est juxta Sarthana subter Iezrael, à Bethsan usque Abelmehula è regione Iecmaan.

13 Bengaber in Ramoth Galaad: habebat Avothiair filii Manasse in Galaad, ipse præerat in omni regione Argob, quæ est in Basan, sexaginta civitatibus magnis atque muratis, quæ habebant seras æreas.

14 Ahinadab filius Addo præerat in Manaim.

15 Achimaas in Nephthali: sed & ipse habebat Basemath filiam Salomonis in conjugio.

16 Baana filius Husi, in Aser, & in Baloth.

17 Iosaphat filius Pharue, in Issachar.

18 Semei filius Ela: in Benjamin.

19 Gaber filius Uri, in terra Galaad, in terra Sehon regis Amorrhæi & Og regis Basan super omnia quæ erant in illa terra.

20 Iuda & Israel & innumerabiles, sicut arena maris in multitudine: comedentes, & bibentes, atque lætantes.

†Eccli. 47.25. 21 † Salomon autem erat in ditione sua, habens omnia regna à flumine terræ Philisthiim usque ad terminum Ægypti: offerentium sibi munera, & servientium ei cunctis diebus vitæ ejus.

22 Erat autem cibus Salomonis per dies singulos, triginta cori similæ, & sexaginta cori farinæ,

23 Decem boves pingues & viginti boves pascuales, & centum arietes, excepta venatione cervorum, caprearum, atque bubalorum, & avium altilium.

24 Ipse enim obtinebat omnem regionem quæ erat trans flumen, à Thapsa usque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacem ex omni parte in circuitu.

25 Habitabatque Iuda & Israel absque timore ullo, unusquisque sub vite sua, & sub ficu sua, à Dan usque Bersabee, cunctis diebus Salomonis.

†2 Par. 9. 25. 26 † Et habebat Salomon quadraginta millia præsepia equorum currilium, & duodecim millia equestrium.

27 Nutriebantque eos supradicti regis præfecti: sed & necessaria mensæ regis Salomonis, cum ingenti cura præbebant in tempore suo.

28 Hordeum quoque & paleas equorum & jumentorum, deferebant in locum ubi erat rex, juxta constitutum sibi.

29 Dedit quoque Deus sapientiam Salomoni, & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam, quæ est in littore maris.

30 Et præcedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium orientalium & Ægyptiorum.

†Eccli. 47.16. 31 † Et erat sapientior cunctis hominibus: sapientior Ethan Ezrahita, & Heman, & Chalcol, & Dorda, filiis Mahol: & erat nominatus in universis gentibus per circuitum.

32 Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina ejus quinque & mille.

33 Et disputavit super lignis, à cedro quæ est in Libano, usque ad hyssopum quæ egreditur de pariete, & disseruit de jumentis, & volucribus, & reptilibus, & piscibus.

34 Et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis, & ab universis regibus terræ, qui audiebant sapientiam ejus.

CAPUT V.

Concedit Hiram Salomoni ad templi ædificationem cæsores lignorum, quibus Salomon tribuit cibaria: numerus cæsorum, portantium onera, lasomorum, & præfectorum eorum.

1 Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem: audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus: quia amicus fuerat Hiram David omni tempore.

2 Misit autem Salomon ad Hiram, dicens

3 Tu scis voluntatem David patris mei, & quia non potuerit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminentia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum ejus.

4 Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occursus malus.

5 Quamobrem cogito ædificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus David patri meo, dicens: † Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum ipse ædificabit domum nomini meo.

†2 Reg. 7. 13. 1. Par. 22. 10.

6 Præcipe igitur ut præcidant mihi servi tui cedros de Libano, & servi mei sint cum servis tuis: mercedem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui noverit ligna cædere sicut Sidonii.

7 Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, lætatus est valde, & ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum.

8 Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audivi quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis & abiegnis.

9 Servi mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari, usque ad locum quem significaveris mihi; & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: præbebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ.

10 Itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina, & ligna abiegna, juxta omnem voluntatem ejus.

11 Salomon autem præbebat Hiram, coros tritici viginti millia in cibum domui ejus, & viginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos

†Supra 3. 12. 12 † Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percusserunt ambo fœdus.

13 Elegit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

13 Elegitque rex Salomon operarios de cuncto Israël, & erat indictio triginta millia virorum.

14 Mittebatque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super hujuscemodi indictione.

15 Fuerunt que Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, & octoginta † millia latomorum in monte:

16 Absque præpositis qui præerant singulis operibus, numero trium millium & trecentorum, præcipientium populo & his qui faciebant opus.

17 Præcepitque rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos, in fundamentum templi, & quadrarent eos.

18 Quos dolaverunt cæmentarii Salomonis, & cæmentarii Hiram: porro Giblii præparaverunt ligna & lapides ad ædificandam domum.

CAPUT VI.

Figura & fabrica templi quoad præcipuas ejus partes interiores & exteriores.

2. Par. 3. 1. 1 Factum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israël de terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israël, ædificari cœpit domus Domino.

2 Domus autem, quam ædificabat rex Salomon Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine.

3 Et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis, juxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi.

4 Fecitque in templo fenestras obliquas.

5 Et ædificavit super parietem templi tabulata per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu.

6 Tabulatum quod subter erat, quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabulatum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus ut non hærerent muris templi.

7 Domus autem cum ædificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est: & malleus, & securis, & omne ferramentum, non sunt audita in domo cum ædificaretur.

8 Ostium lateris medii in parte erat domus dextræ: & per cochleam ascendebant in medium cœnaculum, & à medio in tertium.

9 Et ædificavit domum, & consummavit eam: texit quoque domum laquearibus cedrinis.

10 Et ædificavit tabulatum super omnem domum quinque cubitis, altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis.

11 Et factus est sermo Domini ad Salomonem dicens:

12 Domus hæc, quam ædificas, si ambulaveris in præceptis meis, & judicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gradiens per ea: firmabo sermonem meum tibi † quem locutus sum ad David patrem tuum. † 3. Reg. 7. 16

13 † Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meum Israël. † 1. Par. 22. 18

14 Igitur ædificavit Salomon domum, & consummavit eam.

15 Et ædificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis, à pavimento domus usque ad summitatem parietum, & usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pavimentum domus tabulis abiegnis.

16 Ædificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, à pavimento usque ad superiora: & fecit interiorem domum oraculi in Sanctum sanctorum.

17 Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi.

18 Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas & junctiuras suas fabrefactas, & cælaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete.

19 Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Domini.

20 Porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud, atque vestivit auro purissimo, sed & altare vestivit cedro.

21 Domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, & affixit laminas clavis aureis.

22 Nihilque erat in templo quod non auro tegeretur: sed & totum altare oraculi texit auro.

23 Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis olivarum, decem cubitorum altitudinis.

24 Quinque cubitorum ala cherub una, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, à summitate alæ unius usque ad alæ alterius summitatem.

25 Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura pari, & opus unum erat in duobus cherubim.

26 Id est, altitudinem habebat unus cherub, decem cubitorum, & similiter cherub secundus.

27 Posuitque cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, & tangebat ala una parietem, & ala cherub secundi tangebat parietem alterum: alæ autem alteræ in media parte templi se invicem contingebant.

28 Texit quoque cherubim auro.

29 Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit variis cælaturis & torno: & fecit in eis cherubim, & palmas, & picturas varias, quasi prominentes de pariete, & egredientes.

30 Sed & pavimentum domus texit auro intrinsecus & extrinsecus.

31 Et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum, postesque angulorum quinque.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

32 Et duo ostia de lignis olivarum : & sculpsit in eis picturam Cherubim, & palmarum species, & anaglypha valde prominentia : & texit ea auro : & operuit tam cherubim quam palmas, & cetera, auro.

33 Fecitque in introitu templi postes de lignis olivarum quadrangulatos :

34 Et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus : & utrumque ostium duplex erat, & se invicem tenens aperiebatur.

35 Et sculpsit cherubim, & palmas, & cælaturas valde eminentes operuitque omnia laminis aureis opere quadro ad regulam.

36 Et ædificavit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum, & uno ordine lignorum cedri.

37 Anno quarto fundata est domus Domini in mense Zio :

38 Et in anno undecimo, mense Bul (ipse est mensis octavus) perfecta est domus in omni opere suo, & in universis utensilibus suis : ædificavitque eam annis septem.

CAPVT VII.

Palatium Salomonis, domus saltus Libani atque uxoris ejus ; varia & sumptuosissima templi suppellex.

1 DOmum autem suam ædificavit Salo-
† *Infr.* 9. 10. mon † tredecim annis, & ad perfectum usque perduxit.

2 Ædificavit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis, & quinquaginta cubitorum latitudinis, & triginta cubitorum altitudinis : & quatuor deambulacra inter columnas cedrinas : ligna quippe cedrina exciderat in columnas.

3 Et tabulatis cedrinis vestivit totam cameram, quæ quadraginta quinque columnis sustentabatur. Vnus autem ordo habebat columnas quindecim.

4 Contra se invicem positas,

5 Et è regione se respicientes, æquali spatio inter columnas, & super columnas quadrangulata ligna in cunctis æqualia.

6 Et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis, & triginta cubitorum latitudinis : & alteram porticum in facie majoris porticus : & columnas, & epistylia super columnas.

7 Porticum quoque solii, in qua tribunal est, fecit : & texit lignis cedrinis à pavimento usque ad summitatem.

8 Et domuncula, in qua sedebatur ad judicandum, erat in media porticu, simili opere. Domum quoque fecit filiæ Pharao
† *Supr.* 3. 1. nis († quam uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali & hanc porticum.

9 Omnia lapidibus pretiosis, quia ad normam, quamdam atque mensurā tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant : à fundamento usque ad summitatem parietum, & extrinsecus usque ad atrium majus.

10 Fundamenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus magnis decem sive octo cubitorum.

11 Et desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ secti erant, similiterque de cedro.

12 Et atrium majus rotundum, trium ordinum de lapidibus sectis, & unius ordinis de dolata cedro : nec non & in atrio domus Domini interiori, & in porticu domus.

13 Misit quoque rex Salomon, & tulit Hiram de Tyro,

14 Filium mulieris viduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ærarium, & plenum sapientia, & intelligentia, & doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum venisset ad regem Salomonem, fecit omne opus ejus.

15 Et finxit duas columnas æreas, decem & octo cubitorum altitudinis columnam unam : † & linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque. † *Jere.* 52. 21.

16 Duo quoque capitella fecit, quæ ponerentur super capita columnarum, fusilia ex ære : quinque cubitorum altitudinis capitellum unum, & quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum.

17 Et quasi in modum retis, & catenarum sibi invicem miro opere contextarum. Vtrique capitellum columnarum fusile erat : septena versuum retiacula in capitello uno, & septena retiacula in capitello altero.

18 Et perfecit columnas, & duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum, ut tegerent capitella, quæ erant super summitatem, malogranatorum : eodem modo fecit & capitello secundo.

19 Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere lilii fabricata erant in porticu quatuor cubitorum.

20 Et rursum alia capitella in summitate columnarum desuper juxta mensuram columnæ contra retiacula : malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi.

21 Et statuit duas columnas in porticu templi : cumque statuisset columnam dexteram, vocavit eam nomine Iachin : similiter erexit columnam secundam, & vocavit nomen ejus Booz.

22 Et super capita columnarum opus in modum lilii posuit : perfectumque est opus columnarum.

23 † Fecit quoque mare fusile decem cu- † 2. *Par.* 4. 2. bitorum à labio usque ad labium, rotundum in circuitu : quinque cubitorum altitudo ejus, & restícula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum.

24 Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiens mare : duo ordines sculpturarum striatarum erant fusiles.

25 Et stabat super duodecim boves, & quibus tres respiciebant ad aquilonem, & tres ad occidentem, & tres ad meridiem, & tres ad orientem, & mare super eos desuper erat quorum posteriora universa intrinsecus latitabant.

26 Grossitudo autem lateris, trium unciarum erat : labiumque ejus, quasi labium calicis, & folium repandi lilii : duo millia batos capiebat.

27 Et fecit decem bases æneas, quatuor cubitorum longitudinis, bases singulas, & quatuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis.

28 Et ipsum opus basium, interrasile erat : & sculpturæ inter junctúras.

29 Et inter coronulas & plectas, leones

&

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& boves & cherubim & in juncturis similiter desuper : & subter leones & boves quasi lora ex ære dependentia.

30 Et quatuor rotæ per bases singulas, & axes ærei: & per quatuor partes quasi humeruli subter luterem fusiles, contra se invicem respectantes.

31 Os quoque luteris intrinsecus, erat in capitis summitate : & quod forinsecus apparebat, unius cubiti erat totum rotundum, pariterque habebat unum cubitum & dimidium: in angulis autem columnarum variæ cælaturæ erant : & media intercolumnia, quadrata non rotunda.

32 Quatuor quoque rotæ, quæ per quatuor angulos basis erant cohærebant sibi subter basim : una rota habebat altitudinis cubitum & semis.

33 Tales autem rotæ erant, quales solent in curru fieri : & axes earum, & radii, & canthi, & modioli, omnia fusilia.

34 Nam & humeruli illi quatuor per singulos angulos basis unius, ex ipsa basi fusiles & conjuncti erant.

35 In summitate autem basis erat quædam rotunditas dimidii cubiti, ita fabrefacta, ut luter desuper posset imponi, habens cælaturas suas, variasque sculpturas ex semetipsa.

36 Sculpsit quoque in tabulatis illis quæ erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leones, & palmas, quasi in similitudinem hominis stantis ut non cælata, sed apposita per circuitum viderentur.

37 In hunc modum fecit decem bases, fusura una, & mensura, sculpturaque consimili.

38 Fecit quoque decem luteres æneos: quadraginta batos capiebat luter unus, eratque quatuor cubitorum : singulos quoque luteres per singulas, id est, decem bases posuit.

39 Et constituit decem bases, quinque ad dexteram partem templi, & quinque ad sinistram : mare autem posuit ad dexteram partem templi contra orientem ad meridiē.

40 Fecit ergo Hiram lebetes, & scutras, & hamulas, & perfecit omne opus regis Salomonis in templo Domini.

41 Columnas duas, & funiculos capitellorum super capitella columnarum duos: & retiacula duo, ut operirent duos funiculos, qui erant super capita columnarum.

42 Et malogranata quadringenta in duobus retiaculis duos versus malogranatorum in retiaculis singulis, ad operiendos funiculos capitellorum, qui erant super capita columnarum.

43 Et bases decem, & luteres decem super bases.

44 Et mare unum, & boves duodecim subter mare.

45 Et lebetes, & scutras, & hamulas, omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini, de auricalco erant.

46 In campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra, inter Socoth & Sartham.

47 Et posuit Salomon omnia vasa : propter multitudinem autem nimiam non erat pondus æris.

48 Fecitque Salomon omnia vasa in domo Dñi: altare aureum, & mensam, super quâ ponerentur panes propositionis, auream :

49 Et Candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram, contra oraculum, ex auro puro: & quasi lilii flores, & lucernas desuper aureas : & forcipes aureos.

50 Et hydrias, & fuscinulas, & phialas, & mortariola, & thuribula, de auro purissimo : & cardines ostiorum domus interioris Sancti sanctorum, & ostiorum domus templi, ex auro erant.

51 † Et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo domini, & intulit quæ sanctificaverat David pater suus, argentum & aurum, & vasa, reposuitque in thesauris domus Domini. †2 Par. 5. 1.

CAPVT VIII.

Templum, introducta in ipsum arca, dedicatur, nebula illud implente. Salomon post longam orationem populo benedicit : numerus boum & ovium immolatarum hac celebri festivitate.

1 TVnc † congregati sunt omnes majores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israel, ad regem Salomonem in Ierusalem : ut deferrent arcam fœderis Domini, de civitate David, id est de Sion. †2 Par. 5. 2.

2 Convenitque ad regem Salomonem universus Israël in mense Ethanim, in solemni die, ipse est mensis septimus.

3 Veneruntque cuncti senes de Israël, & tulerunt arcam sacerdotes.

4 Et portaverunt arcam Domini, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa Sanctuarii, quæ erant in tabernaculo; & ferebant ea sacerdotes & Levitæ.

5 Rex autem Salomon; & omnis multitudo Israël, quæ convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves & boves absq; æstimatione & numero.

6 Et intulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum, subter alas cherubim.

7 Siquidem cherubim expandebant alas super locum arcæ, & protegebant arcam, & vectes ejus desuper.

8 Cumque eminerent vectes, & apparerent summitates eorum foris Sanctuarium ante oraculum, non apparebant ultra extrinsecus, qui & fuerunt ibi usque in præsentem diem.

9 In arca autem non erat aliud, † nisi duæ tabulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horeb : quando pepigit Dominus fœdus cum filiis Israel, cum egrederentur de terra Ægypti. †2 Par. 5. 10. Hebr. 9. 4.

10 Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula implevit domum Domini,

11 Et non poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam : impleverat enim gloria Domini domum Domini.

12 Tunc ait Salomon : Dominus dixit ut habitaret in nebula.

13 Ædificans ædificavi domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum.

14 Convertitque rex faciem suam, &

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

benedîxit omni Ecclesiæ Israel: omnis enim Ecclesia Israel stabat.

15 Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem meum, & in manibus ejus perfecit, dicens,

16 A die qua eduxi populum meum Israel de Ægypto, non elegi civitatem de universis tribubus Israel, ut ædificaretur domus, & esset nomen meum ibi: sed elegi David ut esset super populum meum Israel,

17 † Voluitque David pater meus ædificare domum nomini Domini Dei Israel: †2 Reg. 7. 5.

18 Et ait Dominus ad David patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo ædificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans.

19 Verumtamen tu non ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo.

20 Confirmavit Dominus sermonem suum quem locutus est: stetique pro David patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & ædificavi domum nomini Domini Dei Israel.

21 Et constitui ibi locum arcæ, in qua fœdus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de terra Ægypti.

22 Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu Ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cælum,

23 Et ait: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cœlo desuper, & super terram deorsum, qui custodis pactum & misericordiam servis tuis, qui ambulabant coram te in toto corde suo.

24 Qui custodisti servo tuo David patri meo quæ locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfecisti, ut hæc dies probat. † 1. Reg. 7. 12.

25 Nunc igitur Domine Deus Israel, conserva famulo tuo David patri meo quæ locutus es ei, dicens: † Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filii tui viam suam, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

26 Et nunc Domine Deus Israel firmentur verba tua, quæ locutus es servo tuo David patri meo.

27 Ergone putandum est quod verè Deus habitet super terram? si enim cælum, & cæli cælorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificavi?

28 Sed respice ad orationem servi tui, & ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie:

29 Vt sint oculi tui aperti super domum hanc nocte ac die: super domum, de qua † Deut. 12. 11. dixisti: † Erit nomen meum ibi: ut exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te servus tuus.

30 Vt exaudias deprecationem servi tui & populi tui Israel, quodcumq; oraverint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in cælo, & cum exaudieris, propitius eris.

31 Si peccaverit homo in proximum suum & habuerit aliquod juramentum, quo teneatur astrictus; & venerit propter juramentum coram altari tuo in domum tuam.

32 Tu exaudies in cælo: & facies, & judicabis servos tuos, condemnans impium, & reddens viam suam super caput ejus, justificansque justum, & retribuens ei secundum justitiam suam.

33 Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes pœnitentiam, & confitentes nomini tuo, venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in domo hac;

34 Exaudi in cælo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum.

35 Si clausum fuerit cælum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, pœnitentiam egerint nomini tuo, & à peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam.

36 Exaudi eos in cælo, & dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israel: & ostende eis viam bonam per quam ambulent, & da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

37 Fames si oborta fuerit in terra aut pestilentia, aut corruptus aer, aut ærugo, aut locusta, vel rubigo, & afflixerit eum inimicus ejus portas obsidens, omnis plaga, universa infirmitas,

38 Cuncta devoratio, & imprecatio, quæ acciderit omni homini de populo tuo Israel: si quis cognoverit plagam cordis sui, & expanderit manus suas in domo hac,

39 Tu exaudies in cælo in loco habitaculi tui, & repropitiaberis, & facies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum.)

40 Vt timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris.

41 Insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audient enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum,

42 Extentum ubique) cum venerit ergo, & oraverit in hoc loco,

43 Tu exaudies in cælo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia pro quibus invocaverit te alienigena; ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam ædificavi.

44 Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos, per viam, quocumque miseris eos, orabunt te contra viam civitatis, quam elegisti, & contra domum, quam ædificavi nomini tuo,

45 Et exaudies in cælo orationes eorum, & preces eorum, & facies judicium eorum.

46 Quod si peccaverint tibi († non est enim homo qui non peccet) & iratus tradideris eos inimicis suis, & captivi ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope, †2 Par. 6. 36. 1 Joan. 1. 8. Eccli. 7. 21.

47 Et egerint pœnitentiam in corde suo in loco captivitatis, & conversi deprecati te

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

te fuerint in captivitate sua dicentes: Peccavimus, inique egimus, impie gessimus:
48 Et reversi fuerint ad te in universo corde tuo, & tota anima sua, in terra inimicorum suorum, ad quam captivi ducti fuerint: & oraverint te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, & civitatis quam elegisti, & templi quod ædificavi nomini tuo.
49 Exaudies in cælo, in firmamento solii tui, orationes eorum, & preces eorum, & facies judicium eorum.
50 Et propitiaberis in populo tuo qui peccavit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum, quibus prævaricati sunt in te: & dabis misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint, ut misereantur eis.
51 Populus enim tuus est, & hereditas tua, quos eduxisti de terra Ægypti, de medio fornacis ferreæ.
52 Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem servi tui, & populi tui Israël, & exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te.
53 Tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terræ, sicut locutus es per Moysen servum tuum, quando eduxisti patres nostros de Ægypto, Domine Deus.
54 Factum est autem, cum complesset Salomon orans Dominum omnem orationem & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: utrumque enim genu in terram fixerat & manus expanderat in cælum.
55 Stetit ergo, & benedixit omni ecclesiæ Israël, voce magna dicens:
56 Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo suo Israël, juxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne unus quidem sermo, ex omnibus bonis quæ locutus est per Moysen servum suum.
57 Sit Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris: non derelinquens nos, neque projiciens.
58 Sed inclinet corda nostra ad se, ut ambulemus in universis viis ejus, & custodiamus mandata ejus, & ceremonias ejus, & judicia quæcumque mandavit patribus nostris.
59 Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus sum coram Domino appropinquantes Domino Deo nostro die ac nocte, ut faciat judicium servo suo: & populo suo Israël per singulos dies:
60 Ut sciant omnes populi terræ, quia Dominus ipse est Deus, & non est ultra absque eo.
61 Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in decretis ejus, & custodiamus mandata ejus, sicut & hodie.
62 Igitur rex, & omnis Israël cum eo, immolabant victimas coram Domino.
63 Mactavitque Salomon hostias pacificas, quas immolavit Domino, boum viginti duo millia, & ovium centum viginti millia: & dedicaverunt templum Domini rex & filii Israël.
64 In die illa sanctificavit rex medium atrii, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocaustum ibi, & sacrificium & adipem pacificorum: quoniam altare æreum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocaustum, & sacrificium, & adipem pacificorum.
65 Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, & omnis Israël cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus & septem diebus, id est, quatuordecim diebus.
66 Et in die octava dimisit populos: qui benedicentes regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes, & alacri corde super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus David servo suo, & Israël populo suo.

CAPVT IX.

Dominus Salomoni secundo apparens, jubet sua servare præcepta, addita comminatione nisi servata fuerint. Salomon plures ædificat civitates, gentes sibi facit tributarias, & classe in Ophir missa, plurimum auri recipit.

1 Factum est autem cum perfeciset Salomon ædificium domus Domini, & ædificium regis, & omne quod optaverat & voluerat facere,
2 Apparuit ei Dominus secundo, † sicut apparuerat ei in Gabaon. † 2. Par. 7. 12.
3 Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificavi domum hanc, quam ædificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. Sup. 3. 5.
4 Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis, & in æquitate: & feceris omnia quæ præcepi tibi, & legitima mea & judicia mea servaveris,
5 Ponam thronum regni tui super Israël in sempiternum, sicut locutus sum David patri tuo, dicens non auferetur vir de genere tuo de solio Israël. † 1. Reg. 7. 12. 16.
6 Si autem aversione aversi fueritis vos & filii vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & cerimonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraveritis eos:
7 Auferam Israël de superficie terræ quam dedi eis: & templum, quod sanctificavi nomini meo, projiciam à conspectu meo, eritque Israël in proverbium, & in fabulam cunctis populis.
8 Et domus hæc erit in exemplum: omnis qui transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet: † Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic. † Deut. 29. 24. Jer. 22. 8.
9 Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de terra Ægypti, & secuti sunt Deos alienos, & adoraverunt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc.
10 † Expletis autem annis viginti postquam ædificaverat Salomon duas domos, id est, domum Domini, & domum regis, † 2. Par. 8. 1.
11 (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina, & abiegna, & aurum juxta

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galilææ.

12 Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei.

13 Et ait: Hæcine sunt civitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellavit eas terram Chabul, usque in diem hanc.

14 Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri.

15 Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad ædificandam domum Domini & domum suam, & Mello & murum Ierusalem, & Heser, & Mageddo, & Gazer.

16 Pharao rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditque eam igni: & Chananæum, qui habitabat in civitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiæ suæ uxori Salomonis.

17 Ædificavit ergo Salomon Gazer, & Beth horon inferiorem.

18 Et Baalath, & Palmiram in terra solitudinis.

19 Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, munivit & civitates curruum & civitates equitum, & quodcumque ei placuit ut ædificaret in Ierusalem, & in Libano & in omni terra potestatis suæ.

20 Vniversum populum, qui remanserat de Amorrhæis, & Hethæis, & Pherezæis, & Hæveis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israël.

21 Horum filios qui remanserant in terra quos scilicet non potuerant filii Israël exterminare: fecit Salomon tributarios, usque in diem hanc.

22 De filiis autem Israël non constituit Salomon servire quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri ejus, & principes, & duces, & præfecti curruum & equorum.

23 Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpositi quingenti quinquaginta, qui habebant subjectum populum, & statutis operibus imperabant.

† 2. Par. 18. 11. 24 † Filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in domum suam, quam ædificaverat ei Salomon: tunc ædificavit Mello.

25 Offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta, & pacificas victimas super altare quod ædificaverat Domino, & Adolebat thymiama coram Domino: perfectumque est templum.

26 Classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, quæ est juxta Ailath in littore maris rubri, in terra Idumææ.

27 Misitque Hiram in classe illa servos suos viros nauticos & gnaros maris, cum servis Salomonis.

28 Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde auri quadringentorum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

CAPVT X.

Venit regina Saba ad regem Salomonem: quæ ejus mirata sapientiam, magnificentiam & gubernationem, datis acceptisque amplis muneribus, recessit: Salomon multum tributum ac aurum alunde accipit, vasa & scuta magnificumque thronum construit, multam ac pretiosam habet supellectilem in vasis, curribus & equis, in abundantia auri argenti ac cedrorum.

1 SEd † & Regina Saba, audita fama Salomonis in nomine Domini, venit tentare eum in ænigmatibus. † 2. Par. 9. 1.

2 Et ingressa Ierusalem multo cum comitatu & divitiis, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas prætiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei universa quæ habebat in corde suo. Matth. 12. 42. Luc. 11. 31.

3 Et docuit eam Salomon omnia verba quæ proposuerat; non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei,

4 Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum quam ædificaverat.

5 Et cibos mensæ ejus, & habitacula servorum, & ordines ministrantium, vestesque eorum, & pincernas, & holocausta quæ offerebat in domo Domini: non habebat ultra spiritum.

6 Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audivi in terra mea,

7 Super sermonibus tuis, & super sapientia tua: & non credebam narrantibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis meis, & probavi quod media pars mihi nunciata non fuerit: major est sapientia & opera tua, quam rumor quem audivi.

8 Beati viri tui, & beati servi tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam.

9 Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & posuit te super thronum Israël, eo quod dilexerit Dominus Israël in sempiternum, & constituit te regem, ut faceres judicium & justitiam.

10 Dedit ergo regi centum viginti talenta auri & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Salomoni.

(11 Sed & † classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas. † 2. Par. 9. 10.

12 Fecitque rex de lignis thyinis fulcra domus Domini, & domus regiæ, & cytharas lyrasque cantoribus; non sunt allata hujuscemodi ligna thyina, neque visa usque in præsentem diem.)

13 Rex autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ voluit & petivit ab eo: exceptis his, quæ ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reversa est: & abiit in terram suam cum servis suis.

14 Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per annos singulos sexcentorum sexaginta sex talentorum auri:

15 Excepto eo, quod afferebant viri qui super vectigalia erant, & negotiatores, universique scruta vendentes, & omnes reges Arabiæ, ducesque terræ.

16 Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexentos auri siclos dedit in laminas scuti unius.

17 Et trecentas peltas ex auro probato trecentæ minæ auri unam peltam vestiebant: posuitque eas rex in domo saltus Libani.

18 Fecit etiam rex Salomon thronum de ebore

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ebore grandem: & vestivit eum auro fulvo nimis,

19 Qui habebat sex gradus: & summitas throni rotunda erat in parte posteriori: & duæ manus hinc atque inde tenentes sedile: & duo leones stabant juxta manus singulas.

20 Et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde, non est factum tale opus in universis regnis.

21 Sed & omnia vasa, quibus potabat rex Salomon, erant aurea: & universa supellex domus saltus Libani de auro purissimo: non erat argentum, nec alicujus pretii putabatur in diebus Salomonis,

22 Quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos ibat in Tharsis, deferens inde aurum, & argentum, & dentes elephantorum, & simias, & pavos.

23 Magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terræ, divitiis, & sapientia.

24 Et universa terra desiderabat vultum Salomonis, ut audiret sapientiam ejus, quam dederat Deus in corde ejus.

25 Et singuli deferebant ei munera, vasa argentea & aurea, vestes & arma bellica, aromata quoque, & equos & mulos, per annos singulos.

† 2. Paral. 1. 14. 26 † Congregavitque Salomon currus & equites, & facti sunt ei mille quadringenti currus, & duodecim millia equitum: & disposuit eos per civitates munitas, & cum rege in Ierusalem.

27 Fecitque ut tanta esset abundantia argenti in Ierusalem, quanta & lapidum: & cedrorum præbuit multitudinem, quasi sycomoros quæ nascuntur in campestribus.

28 Et educebantur equi Salomoni de Ægypto, & de Coa. Negotiatores enim regis emebant de Coa, & statuto pretio perducebant.

29 Egrediebatur autem quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti, & equus centum quinquaginta, atque in hunc modum cuncti reges Hethæorum & Syriæ equos venumdabant.

CAPVT XI.

Salomon plurimis jungitur mulieribus alienigenis, & ab ipsis infatuatus ad ipsarum idola convertitur: in quem iratus Dominus, suscitat ei adversarios Adad, Razon, & Ieroboam; cui per prophetam Ahiam promittit regnum Israël, servata una tribu Salomonis filio: moritur Salomon post quadraginta regni annos, cui succedit filius Roboam.

† Deut. 17. 17. Eccli. 47. 21. 1 REx autem Salomon † adamavit mulieres alienigenas multas, filiã quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidonias, & Hethæas:

† Exod. 34. 16. 2 De gentibus super quibus dixit Dominus filiis Israël: Non † ingrediemini ad eas, neque de illis ingredientur ad vestras: certissime enim avertent corda vestra ut sequamini deos earum. His itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore.

3 Fueruntque ei uxores quasi reginæ septingentæ, & concubinæ trecentæ: & averterunt mulieres cor ejus.

4 Cumque jam esset senex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos alienos: nec erat cor ejus perfectũ cum Dño Deo suo, sicut cor David patris ejus.

5 Sed colebat Salomon Astarthen deam Sidoniorum, & Moloch idolum Ammonitarum.

6 Fecitque Salomon quod non placuerat coram Domino, & non adimplevit ut sequeretur Dominum, sicut David pater ejus.

7 Tunc ædificavit Salomon fanũ Chamos idolo Moab, in monte qui est contra Ierusalem, & Moloch idolo filiorum Ammon.

8 Atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis, quæ adolebant thura, & immolabant diis suis.

9 Igitur iratus est Dominus Salomoni, quod aversa esset mens ejus à Domino Deo Israël, qui † apparuerat ei secundo, † Supra 9. 2.

10 Et præceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos, & non custodivit quæ mandavit ei Dominus.

11 Dixit itaque Dominus Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactum meum, & præcepta mea quæ mandavi tibi, disrumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo.

12 † Verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum: de manu filii tui scindam illud, † Infr. 12. 15.

13 Nec totum regnum auferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, & Ierusalem quam elegi.

14 Suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni, Adad Idumæum de semine regio, qui erat in Edom.

15 † Cum enim esset David in Idumæa, & ascendisset Ioab princeps militiæ ad sepeliendum eos qui fuerant interfecti, & occidisset omne masculinum in Idumæa, † 2. Reg. 8. 14.

16 (Sex enim mensibus ibi moratus est Ioab: & omnis Israël, donec interimeret omne masculinum in Idumæa.

17 Fugit Adad ipse, & viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederetur Ægyptum: erat autem Adad puer parvulus.

18 Cumque surrexissent de Madian, venerunt in Pharan, tulerunt que secum viros de Pharan & introierunt Ægyptum ad Pharaonem regem Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos constituit, & terram delegavit.

19 Et invenit Adad gratiam coram Pharaone valde, in tantum ut daret ei uxorem, sororem uxoris suæ germanam Taphnes reginæ

20 Genuitque ei soror Taphnes Genubath filium, & nutrivit eum Taphnes in domo Pharaonis: eratque Genebath habitans apud Pharaonem cum filiis ejus,

21 Cumque audisset Adad in Ægypto dormisse David cum patribus suis, & mortuum esse Ioab principem militiæ, dixit Pharaoni: Dimitte me, ut vadam in terram meam.

22 Dixitque ei Pharao: Qua enim re apud me indiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro te ut dimittas me.

23 Suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Eliada, qui fugerat Adarezer regem Soba dominum suum:

24 Et congregavit contra eum viros, &

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

factus est princeps latronum cum interficeret eos David: Abieruntque Damascum, & habitaverunt ibi, & constituerunt eum regem in Damasco,

25 Eratque adversarius Israëli cunctis diebus Salomonis: & hoc est malum Adad, & odium contra Israël, regnavitque in Syria.

¶ 2. Par. 13.6. 26 † Ieroboam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Sareda, servus Salomonis, cujus mater erat nomine Sarua, mulier vidua: levavit manum contra regem.

27 Et hæc est causa rebellionis adversus eum, quia Salomon ædificavit Mello, & coæquavit voraginem civitatis David patris sui.

28 Erat autem Ieroboam vir fortis & potens: vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis & industrium, constituerat eum præfectum super tributa universæ domus Ioseph.

¶ 2. Par. 10.15. 29 † Factum est igitur in tempore illo, ut Ieroboam egrederetur de Ierusalem, & inveniret eum Ahias Silonites propheta in via. opertus pallio novo: erant autem duo tantum in agro.

30 Apprehendensque Ahias, pallium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duodecim partes.

31 Et ait ad Ieroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem tribus.

32 Porro una tribus remanebit ei, propter servum meum David, & Ierusalem civitatem, quam elegi ex omnibus tribubus Israël:

33 Eo quod dereliquerit me, & adoraverit Astarthen deam Sidoniorum, & Chamos deum Moab, & Meloch deum filiorum Ammon: & non ambulaverit in viis meis, ut faceret justitiam coram me, & præcepta mea, & judicia sicut David pater ejus.

34 Nec auferam omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elegi, qui custodivit mandata mea & præcepta mea.

35 Auferam autem regnum de manu filii ejus, & dabo tibi decem tribus:

36 Filio autem ejus dabo tribum unam, ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus coram me in Ierusalem civitate, quam elegi ut esset nomen meum ibi.

37 Te autem assumam, & regnabis super omnia quæ desiderat anima tua, erisque rex super Israël.

38 Si igitur audieris omnia quæ præcepero tibi, & ambulaveris in viis meis, & feceris quod rectum est coram me, custodiens mandata mea & præcepta mea, sicut fecit David servus meus: ero tecum, & ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædificavi David domum, & tradam tibi Israël:

39 Et affligam semen David super hoc, verumtamen non cunctis diebus.

40 Voluit ergo Salomon interficere Ieroboam: qui surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomonis:

41 Reliquum autem verborum Salomonis, & omnia quæ fecit, & sapientia ejus, ecce universa scripta sunt in Libro verborum dierum Salomonis.

42 Dies autem, quos regnavit Salomon in Ierusalem super omnem Israël, quadraginta anni sunt.

43 Dormivitque Salomon cum patribus suis, & sepultus est in civitate David patris sui, regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

CAPUT XII.

Roboam juvenum secutus consilium patitur regni divisionem, & Ieroboam rex super decem tribus constituitur, exercitum quoque Roboam adversus Ieroboam Dominus per Semeiam prophetam dissipat. Ieroboam vero aureos erexit vitulos in Dan & Bethel adorandos, constitutis solemnitate, altari ac sacerdotibus.

2. Par. 10. 2. 1 VEnit autem Roboam in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israël ad constituendum eum regem.

2 At vero Ieroboam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto profugus à facie regis Salomonis, audita morte ejus, reversus est de Ægypto.

3 Miseruntque & vocaverunt eum: venit ergo Ieroboam, & omnis multitudo Israël, & locuti sunt ad Roboam, dicentes:

4 Pater tuus durissimum jugum imposuit nobis: tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, & de jugo gravissimo quod imposuit nobis, & serviemus tibi.

5 Qui ait eis: Ite usque ad tertium diem, & revertimini ad me. Cumque abiisset populus,

6 Iniit consilium rex Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre ejus cum adhuc viveret, & ait: Quod datis mihi consilium, ut respondeam populo huic?

7 Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo huic, & servieris, & petitioni eorum cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diebus.

8 Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, & assistebant illi,

9 Dixitque ad eos: Quod mihi datis consilium, ut respondeam populo huic, qui dixerunt mihi; Levius fac jugum quod imposuit pater tuus super nos?

10 Et dixerunt ei juvenes qui nutriti fuerant cum eo: sic loqueris populo huic, qui locuti sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggravavit jugum nostrum, tu releva nos. Sic loqueris ad eos: Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei.

11 Et nunc pater meus posuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus.

12 Venit ergo Ieroboam, & omnis populus ad Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex, dicens: Revertimini ad me die tertia.

13 Responditque rex populo dura, derelicto consilio seniorum, quod ei dederant,

14 Et locutus est eis secundum consilium juvenum, dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

vestro : pater meus cecidit vox flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus.

15 Et non acquievit rex populo : quoniam aversatus fuerat eum Dominus, ut † *Supr.* suscitaret verbum suum, † quod locutus II.31. fuerat in manu Ahiæ Silonitæ, ad Ieroboam filium Nabat.

16 Videns itaque populus quod noluisset eos audire rex, respondit ei dicens : Quæ nobis pars in David? vel quæ hæreditas in filio Isai? Vade in tabernacula tua Israël, nunc vide domum tuam David. Et abiit Israël in tabernacula sua.

17 Super filios autem Israel, quicumque habitabant in civitatibus Iuda, regnavit Roboam.

18 Misit ergo rex Roboam Aduram, qui erat super tributa : & lapidavit eum omnis Israël, & mortuus est. Porro rex Roboam festinus ascendit currum, & fugit in Ierusalem :

19 Recessitque Israël à domo David, usque in præsentem diem.

20 Factum est autem cum audisset omnis Israël, quod reversus esset Ieroboam, miserunt, & vocaverunt eum congregato cœtu, & constituerunt eum regem super omnem Israel, nec secutus est quisquam domum David præter tribum Iuda solam.

21 Venit autem Roboam Ierusalem, & congregavit universam domum Iuda, & tribum Benjamin, centum octoginta millia electorum virorum bellatorum, ut pugnarent contra domum Israel, & reducerent regnum Roboam filio Salomonis.

† 2. Par. 11.2. 22 † Factus est autem sermo Domini ad Semeiam virum Dei, dicens,

23 Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad omnem domum Iuda, & Benjamin, & reliquos de populo dicens :

24 Hæc dicit Dominus : Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres vestros filios Israël : revertatur vir in domum suam, à me enim factum est verbum hoc. Audierunt sermonem Domini, & reversi sunt de itinere, sicut eis præceperat Dominus.

25 Ædificavit autem Ieroboam Sichem in monte Ephraim, & habitavit ibi : & egressus inde ædificavit Phanuel.

26 Dixitque Ieroboam in corde suo: Nunc reverteretur regnum ad domum David,

27 Si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Ierusalem : & convertetur cor populi hujus ad dominum suum Roboam regem Iuda, interficientque me, & revertentur ad eum.

† *Tob.* 1.5. † *Exod.* 32.8. 28 † Et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos, & dixit eis : Nolite ultra ascendere in Ierusalem : † Ecce dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti.

29 Posuitque unum in Bethel, & alterum in Dan :

30 Et factum est verbum hoc in peccatum : ibat enim populus ad adorandum vitulum usque in Dan.

† 2. Par. 11.15. 31 Et fecit fana in excelsis, & † sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filiis Levi.

32 Constituitque diem solemnem in mense octavo, quintadecima die mensis, in similitudinem solemnitatis, quæ celebrabatur in Iuda. Et ascendens altare, similiter fecit in Bethel, ut immolaret vitulis, quos fabricatus fuerat : constituitque in Bethel sacerdotes excelsorum, quæ fecerat.

33 Et ascendit super altare quod exstruxerat in Bethel, quintadecima die mensis octavi, quem finxerat de corde suo : & fecit solemnitatem filiis Israël, & ascendit super altare, ut adoleret incensum.

CAPVT XIII.

Missus propheta de Iuda ad Ieroboam, de altaris subversione & nativitate Iosiæ regis prophetat : quo orante, manus Ieroboam, quæ exaruerat, sanitati restituuntur ; rediens autem propheta à leone occiditur : quod Dei verbo inobediens fuisset, & Ieroboam suam auget impietatem.

1 ET ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel, Ieroboam stante super altare, & thus jaciente.

2 Exclamavit contra altare in sermone Domine, & ait: Altare, altare, hæc dicit Dñs: † Ecce filius nascetur domui David, Iosias † 4. nomine, & immolabit super te sacerdotes *Reg.* excelsorum, qui nunc in te thura succen- 23.16. dunt, & ossa hominum super te incendet.

3 Deditque in illa die signum, dicens : Hoc erit signum quod locutus est Dominus : Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est.

4 Cumque audisset rex sermonem hominis Dei, quem inclamaverat contra altare in Bethel, extendit manum suam de altari, dicens : Apprehendite eum. Et exaruit manus ejus, quam extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se.

5 Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, juxta signum quod prædixerat vir Dei in sermone Domini.

6 Et ait rex ad virum Dei : Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Oravitque vir Dei faciem Domini, & reversa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat.

7 Locutus est autem rex ad virum Dei : Veni mecum domum ut prandeas, & dabo tibi munera.

8 Respondit que vir Dei ad regem : Si dederis mihi mediam partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto :

9 Sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præcipientis : Non comedes panem, neque bibes aquam, nec reverteris per viam qua venisti.

10 Abiit ergo per aliam viam, & non est reversus per iter, quo venerat in Bethel.

11 Propheta autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filii sui, & narraverunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel : & verba quæ locutus fuerat ad regem narraverunt patri suo.

12 Et dixit ei pater eorum : Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filii sui, viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Iuda.

13 Et ait filiis suis : Sternite mihi asinum. Qui cum stravissent, ascendit,

14 Et abiit post virum Dei, & invenit eum sedentem subtus terebinthum : & ait

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

illi : tu ne es vir Dei qui venisti de Iuda? Respondit ille : Ego sum.

15 Dixitque ad eum : Veni mecum domum, ut comedas panem.

16 Qui ait : Non possum reverti, neque venire tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto :

17 Quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens : Non comedes panem, & non bibes aquam ibi : nec reverteris per viam qua ieris.

18 Qui ait illi : Et ego propheta sum similis tui : & angelus locutus est mihi in sermone Domini, dicens : Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, & bibat aquam. Fefellit eum,

19 Et reduxit secum : comedit ergo panem in domo ejus, & bibit aquam

20 Cumque sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum.

21 Et exclamavit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens : Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, & non custodisti mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus tuus.

22 Et reversus es, & comedisti panem, & bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum.

23 Cumque comedisset & bibisset, stravit asinum suum prophetæ, quem reduxerat.

24 Qui cum abiisset, invenit eum leo in via, & occidit, & erat cadaver ejus projectum in itinere : asinus autem stabat juxta illum, & leo stabat juxta cadaver.

25 Et ecce, viri transeuntes viderunt cadaver projectum in via, & leonem stantem juxta cadaver. Et venerunt & divulgaverunt in civitate, in qua prophetes ille senex habitabat.

26 Quod cum audisset propheta ille, qui reduxerat eum de via, ait : Vir Dei est qui inobediens fuit ori Domini, & tradidit eum Dominus leoni, & confregit eum, & occidit juxta verbum Domini, quod locutus est ei.

27 Dixitque ad filios suos ? Sternite mihi asinum. Qui cum stravissent,

28 Et ille abiisset, invenit cadaver ejus projectum in via, & asinum & leonem stantes juxta cadaver : non comedit leo de cadavere, nec læsit asinum.

29 Tulit ergo prophetes cadaver viri Dei, & posuit illud super asinum, & reversus intulit in civitatem prophetæ senis ut plangeret eum.

30 Et posuit cadaver ejus in sepulchro suo: & planxerunt eum : Heu heu mi frater.

31 Cumque planxissent eum, dixit ad filios suos : Cum mortuus fuero, sepelite me in sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: juxta ossa ejus ponite ossa mea.

32 Profecto enim veniet sermo, quem prædixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel, & contra omnia fana excelsorum, quæ sunt in urbibus Samariæ.

33 Post verba hæc non est reversus Ieroboam de via sua pessima, sed è contrario, fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum : quicumque volebat, implebat manum suam, & fiebat sacerdos excelsorum.

34 Et propter hanc causam peccavit domus Ieroboam, & eversa est, & deleta de superficie terræ.

CAPUT XIV.

Abias propheta ab uxore Ieroboam super filio Abia ægrotante interrogatus, prædicit filium moriturum, & domum Ieroboam penitus evertendam ; quo mortuo, succedit filius Nadab ; Rex autem Aegypti diripit domum Domini in Ierusalem ; & mortuo Roboam, succedit filius Abia.

1 IN tempore illo ægrotavit Abia filius Ieroboam.

2 Dixitque Ieroboam uxori suæ : Surge, & commuta habitum, ne cognoscaris quod sis uxor Ieroboam: & vade in Silo, ubi est Ahias propheta, † qui locutus est mihi, quod regnaturus essem super populum hunc. † Supra 11. 31.

3 Tolle quoque in manu tua decem panes, & crustulam, & vas mellis, & vade ad illum : ipse enim indicabit tibi quid eventurum sit puero huic.

4 Fecit ut dixerat, uxor Ieroboam : & consurgens abiit in Silo, & venit in domum Ahiæ : at ille non poterat videre, quia caligaverant oculi ejus præ senectute.

5 Dixit autem Dominus ad Ahiam : Ecce uxor Ieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui ægrotat, hæc & hæc loqueris ei. Cum ergo illa intraret, & dissimularet se esse quæ erat,

6 Audivit Ahias sonitum pedum ejus introeuntis per ostium, & ait : Ingredere uxor Ieroboam quare aliam te esse fingulas ? ego autem missus sum ad te durus nuncius.

7 Vade, & dic Ieroboam : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Quia exaltavi te de medio populi, & dedi te ducem super populum meum Israël :

8 Et scidi regnum domus David, & dedi illud tibi, & non fuisti sicut servus meus David, qui custodivit mandata mea, & secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo :

9 Sed operatus es mala super omnes qui fuerunt ante te, & fecisti tibi deos alienos conflatiles ut me ad iracundiam provocares, me autem projecisti post corpus tuum :

10 Idcirco ecce ego inducam mala super domum Ieroboam, & † percutiam de Ieroboam mingentem ad parietem, & clausum, & novissimum in Israël : & mundabo reliquias domus Ieroboam, sicut mundari solet fimus usque ad purum. † Infra 15. 29.

11 Qui mortui fuerint de Ieroboam in civitate, comedent eos canes : qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aves cæli, quia Dominus locutus est.

12 Tu igitur surge, & vade in domum tuam : & in ipso introitu pedum tuorum in urbem, morietur puer,

13 Et planget eum omnis Israël, & sepeliet : iste enim solus inferetur de Ieroboam in sepulchrum, quia inventus est super eo sermo bonus à Domino Deo Israël, in domo Ieroboam.

14 Constituit autem sibi Dominus regem super

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

super Israël, qui percutiet domum Ieroboam in hac die, & in hoc tempore:

15 Et percutiet Dominus Deus Israël, sicut moveri solet arundo in aqua: & evellet Israël de terra bona hac, quam dedit patribus eorum, & ventilabit eos trans flumen: quia fecerunt sibi lucos, ut irritarent Dominum.

16 Et tradet Dominus Israël propter peccata Ieroboam, qui peccavit, & peccare fecit Israël.

17 Surrexit itaque uxor Ieroboam, & abiit, & venit in Thersa: cumque illa ingrederetur limen domus, puer mortuus est,

18 Et sepelierunt eum. Et planxit eum omnis Israël juxta sermonem Dñi, quem locutus est in manu servi sui Ahiæ prophetæ.

19 Reliqua autem verborum Ieroboam, quomodo pugnaverit, & quomodo regnaverit, ecce scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israël.

20 Dies autem, quibus regnavit Ieroboam, viginti duo anni sunt: & dormivit cum patribus suis: regnavitque Nadab filius ejus pro eo.

† 1. Par. 22.13. 21 † Porro Roboam filius Salomonis regnavit in Iuda. Quadraginta & unius anni erat Roboam, cum regnare cœpisset: decem & septem annos regnavit in Ierusalem civitate, quam elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus Israël. Nomen autē matris ejus Naama Ammanitis.

22 Et fecit Iudas malum coram Domino, & irritaverunt eum super omnibus, quæ fecerant patres eorum in peccatis suis quæ peccaverunt.

23 Ædificaverunt enim & ipsi sibi aras, & statuas, & lucos super omnē collem excelsum, & subter omnem arborem frondosam:

24 Sed & effeminati fuerunt in terra, fecerunt que omnes abominationes gentium, quas attrivit Dominus ante faciem filiorum Israël.

25 In quinto autem anno regni Roboam, ascendit Sesac rex Ægypti in Ierusalem,

26 Et tulit thesauros domus Domini, & thesauros regios & universa diripuit: scuta quoque aurea, quæ fecerat Salomon:

† Sup. 10.16. 27 † Pro quibus fecit rex Roboam scuta ærea, & tradidit ea in manum ducum scutariorum, & eorum qui excubabant ante ostium domus regis

28 Cumque ingrederetur rex in domum Domini, portabant ea qui præeundi habebant officium: & postea reportabant ad armamentarium scutariorum.

29 Reliqua autem sermonum Roboam, & omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda.

30 Fuitque bellum inter Roboam & Ieroboam cunctis diebus.

31 Dormivitque Roboam cum patribus suis, & sepultus est cum eis in civitate David: nomen autem matris ejus Naama Ammanitis: & regnavit Abiam filius ejus pro eo.

CAPVT XV.

Impio Abia regi Iudæ succedit pius filius Asa, qui adversus Baasan regem Israël prœliatur, impetrato à Benadad rege Syriæ auxilio. Asa mortui successit filius Iosaphat: at Baasa, Nadab filius Ieroboam cum universa cognatione occidit, & pro eo regnat super Israël viginti quatuor annis, impius post impium.

1 Igitur in Octavo decimo anno regni Ieroboam filii Nabat, regnavit Abiam super Iudam.

2 Tribus annis regnavit in Ierusalem, † nomen matris ejus Maacha filia Abessalom. † 2. Par.

3 Ambulavitque in omnibus peccatis patri sui, que fecerat ante eum: nec erat cor ejus perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus. 13.1.

4 Sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Ierusalem, ut suscitaret filium ejus post eum, & statueret Ierusalem:

5 Eo quod fecisset David rectum in oculis Domini, & non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ suæ, † excepto sermone Vriæ Hethæi.

6 Attamen bellum fuit inter Roboam & Ieroboam, omni tempore vitæ ejus. † 2. Reg. 11.4.

7 Reliqua autem sermonum Abiam, & omnia quæ fecit, nonne hæc † scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Fuitque prælium inter Abiam & inter Ieroboam. † 2. Par. 13.3.

8 Et dormivit Abiam cum patribus suis, & sepelierunt eum in civitate David: † regnavitque Asa filius ejus pro eo. † 2. Par.

9 In anno ergo vigesimo Ieroboam regis Israël regnavit Asa rex Iuda, 14.1.

10 Et quadraginta & uno anno regnavit in Ierusalem. Nomen matris ejus Maacha, filia Abessalom

11 Et fecit Asa rectum ante conspectum Domini sicut David pater ejus:

12 Et abstulit effeminatos de terra, purgavitque universas sordes idolorum, quæ fecerant patres ejus.

13 insuper & Maacham matrē suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in luco ejus, quem consecraverat: subvertitque specum ejus, & confregit simulacrum turpissimum, & combussit in torrente Cedron:

14 Excelsa autem non abstulit. Verumtamen cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis diebus suis:

15 Et intulit ea, quæ sanctificaverat pater suus, & voverat, in domum Domini, argentum & aurum, & vasa.

16 Bellum autem erat inter Asa, & Baasa regem Israël: cunctis diebus eorum.

17 † Ascendit quoque Baasa rex Israël in Iudam, & ædificavit Rama, ut non posset quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iuda. † 2. Par. 16.1.

18 Tollens itaque Asa omne argentum & aurum, quod remanserat in thesauris domus Domini, & in thesauris domus regiæ, dedit illud in manus servorum suorum: & misit ad Benadad filium Tabremon filii Hezion, regem Syriæ, qui habitabat in Damasco dicens:

19 Fœdus est inter me & te, & inter patrem meum & patrem tuum: Ideo misi tibi munera, argentum & aurum: & pro ut venias, & irritum facias fœdus, quod habes cum Baasa rege Israël, & recedat à me.

20 Acqui

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

20 Acquiescens Benadad regi Asa, misit & principes exercitus sui in civitates Israël, & percusserunt Ahion, & Dan, & Abeldomum Maacha, & universam Cenneroth, omnem scilicet terram Nephthali.

21 Quod cum audisset Baasa, intermisit ædificare Rama, & reversus est in Thersa.

22 Rex autem Asa nuncium misit in omnem Iudam, dicens: Nemo sit excusatus, & tulerunt lapides de Rama, & ligna ejus, quibus ædificaverat Baasa, & extruxit de eis rex Asa Gabaa Benjamin, & Maspha.

23 Reliqua autem omnium sermonum Asa, & universæ fortitudines ejus, & cuncta quæ fecit, & civitates quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum regnum Iuda? Veruntamen in tempore senectutis suæ doluit pedes.

24 & dormivit cum patribus suis, & sepultus est cum eis in civitate David patris sui. † Regnavitque Iosaphat filius ejus pro eo.

† 2. Par. 17. 1.

25 Nadab vero filius Ieroboam regnavit super Israël anno secundo Asa regis Iuda: regnavitque super Israël duobus annis.

26 Et fecit quod malum est in conspectu Domini, & ambulavit in viis patris sui, & in peccatis ejus, quibus peccare fecit Israël.

27 Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahiæ de domo Issachar, & percussit eum in Gebbethon, quæ est urbs Philisthinorum: siquidem Nadab & omnis Israël obsidebant Gebbethon.

28 Interfecit ergo illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda, & regnavit pro eo.

29 Cumque regnasset, † percussit omnem domum Ieroboam: non dimisit ne unam quidem animam de semine ejus, donec deleret eum, juxta verbum Domini, † quod locutus fuerat in manu servi sui Ahiæ Silonitis.

† Inf. 22. 21. † Sup. 14. 10.

30 Propter peccata Ieroboam, quæ peccaverat, & quibus peccare fecerat Israël: & propter delictum, quo irritaverat Dominum Deum Israël.

31 Reliqua autẽ sermonum Nadab, & omnia quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israël?

32 Fuitque bellum inter Asa, & Baasa regem Israël, cunctis diebus eorum.

33 Anno tertio Asa regis Iuda, regnavit Baasa filius Ahiæ super omnem Israël, in Tharsa, viginti quatuor annis.

34 Et fecit malum coram Domino, ambulavitque in via Ieroboam, & in peccatis ejus, quibus peccare fecit Israel.

CAPVT XVI.

Iehu propheta prædicit regis Baasæ & domus ipsius subversionem, cui mortuo succedit filius Ela, quem impius Zambri occidit, eoque regnum invadente, elegit Israël Amri, quo impio regnum obtinente, Zambri se cum domo regia succendit: Mortuo autem Amri succedit filius impiissimus Achab, qui Iezabel duxit uxorem, & ejus tempore reædificatur Iericho, sed non impune.

1 FActus est autem sermo Dñi ad Iehu filium Hanani contra Baasa, dicens:

2 Pro eo quod exaltavi te de pulvere, & posui te ducem super populum meum Israël, tu autem ambulasti in via Ieroboam, & peccare fecisti populum meum Israël, ut me irritares in peccatis eorum:

3 Ecce, ego demetam posteriora Baasa, & posteriora domus ejus: & faciam domum tuam sicut domum Ieroboam filii Nabat.

4 † Qui mortuus fuerit de Baasa in civitate, comedent eum canes: & qui mortuus fuerit ex eo in regione, comedent eum volucres cæli.

† Supr. 14. 11.

5 † Reliqua autem sermonum Baasa, & quæcumque fecit, & prælia ejus: nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israël?

† 2. Par. 16. 1.

6 Dormivit ergo Baasa cum patribus suis, sepultusque est in Thersa: & regnavit Ela filius ejus pro eo.

7 Cum autem in manu Iehu filii Hanani prophetæ verbum Domini factum esset contra Baasa, & contra domum ejus, & contra omne malum, quod fecerat coram Domino, ad irritandum eum in operibus manuum suarum, ut fieret sicut domus Ieroboam: ob hanc causam occidit eum, hoc est, Iehu filium Hanani, prophetam.

8 Anno vigesimo sexto Asa regis Iuda, regnavit Ela filius Baasa super Israël in Thesa duobus annis.

9 Et rebellavit contra eum servus suus zambri, dux mediæ partis equitum: erat autem Ela in Thersa bibens, & temulentus, in domo Arsa præfecti Thersa.

10 † Irruens ergo Zambri, percussit & occidit eum, anno vigesimo septimo Asa regis Iuda, & regnavit pro eo.

† 4. Reg. 9. 31.

11 Cumque regnasset, & sedisset super solium ejus, percussit omnem domum Baasa, & non dereliquit ex ea mingentem ad parietem, & propinquos & amicos ejus.

12 Delevitque Zambri omnem domum Baasa, juxta verbum Domini, quod locutus † fuerat ad Baasa in manu Iehu prophetæ,

13 Propter universa peccata Baasa, & peccata Ela filii ejus, qui peccaverunt, & peccare fecerunt Israël provocantes Dominum Deum Israël in vanitatibus suis.

14 Reliqua autem sermonum Ela, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israël?

15 Anno vigesimo septimo Asa regis Iuda, regnavit Zambri septem diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philisthinorum.

16 Cumque audisset rebellasse Zambri, & occidisse regem, fecit sibi regem omnis Israël Amri, qui erat princeps militiæ super Israël in die illa in castris.

17 Ascendit ergo Amri, & omnis Israël cũ eo, de Gebbethon, & obsidebant Thersa.

18 Videns autem Zambri quod expugnanda esset civitas, ingressus est palatium, & succendit se cum domo regia: & mortuus est

19 In peccatis suis, quæ peccaverat faciens malum coram Domino, & ambulans in via Ieroboam, & in peccato ejus, quo fecit peccare Israël.

20 Reliqua autem sermonum Zambri, & insidiarum ejus, & tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israël?

21 Tunc divisus est populus Israël in duas partes: media pars populi sequebatur Thebni

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Thebni filium Gineth, ut constitueret eum regem: & media pars Amri.

22 Prævaluit autem populus qui erat cum Amri, populo qui sequebatur Thebni filium Gineth: mortuusque est Thebni, & regnavit Amri.

23 Anno trigesimo primo Asa regis Iuda, regnavit Amri super Israel, duodecim annis: in Thersa regnavit sex annis.

24 Emitque montem Samariæ à Somer duobus talentis argenti: & ædificavit eum, & vocavit nomen civitatis, quam extruxerat, nomine Semer domini montis, Samariam.

25 Fecit autem Amri malum in conspectu Domini, & operatus est nequiter, super omnes qui fuerunt ante eum.

26 Ambulavitque in omni via Ieroboam filii Nabat, & in peccatis ejus quibus peccare fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deum Israel in vanitatibus suis.

27 Reliqua autem sermonum Amri, & prælia ejus quæ gessit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborũ dierum regum Israel?

28 Dormivitque Amri cum patribus suis, & sepultus est in Samaria: regnavitque Achab filius ejus pro eo.

29 Achab vero filius Amri regnavit super Israel anno trigesimo octavo Asa regis Iuda. Et regnavit Achab filius Amri super Israel in Samaria, viginti & duobus annis.

30 Et fecit Achab filius Amri malum in conspectu Domini, super omnes qui fuerunt ante eum.

31 Nec sufficit ei ut ambularet in peccatis Ieroboam filii Nabat: insuper duxit uxorem Iezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum. Et abiit, & servivit Baal, & adoravit eum.

32 Et posuit aram Baal in templo Baal, quod ædificaverat in Samaria,

33 Et plantavit lucum: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel, super omnes reges Israel qui fuerunt ante eum.

34 † In diebus ejus ædificavit Hiel de Bethel, Iericho: in Abiram primitivo suo fundavit eam, & in Segub novissimo suo posuit portas ejus: juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filii Nun.

† Iosuë 6. 26.

CAPVT XVII.

Elias cælum triennio claudit, primumque pascitur à corvis, deinde à muliere Sarephtana, cujus hydria farina & lecythus olei nun minuuntur; filius autem ipsius, oratione Eliæ resuscitatur.

Eccli. 48. 1. Iac. 5. 17.

1 ET dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros & pluvia, nisi juxta oris mei verba.

2 Et factum est verbum Domini ad eum, dicens:

3 Recede hinc, & vade contra orientem, & abscondere in torrente Carith, qui est contra Iordanem.

4 Et ibi de torrente bibes: corvisque præcepi ut pascant te ibi.

5 Abiit ergo, & fecit juxta verbum Domini: cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Iordanem.

6 Corvi quoque deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente.

7 Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram.

8 Factus est ego sermo Domini ad eum, dicens:

9 Surge, & vade in Sarephta Sidoniorum & manebis ibi: præcepi enim ibi mulieri viduæ ut pascat te.

10 † Surrexit, & abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, & vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam.

† Luc. 4. 26.

11 Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellam panis in manu tua.

12 Quæ respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, & paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut ingrediar & faciam illum mihi & filio meo, ut comedamus, & moriamur.

13 Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies postea.

14 Hæc autem dicit Dominus Deus Israel Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terræ.

15 Quæ abiit, & fecit juxta verbum Eliæ: & comedit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die.

16 Hydria farinæ non defecit, & lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ.

17 Factum est autem post hæc, ægrotavit filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus.

18 Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum?

19 Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, & portavit in cœnaculum ubi ipse manebat, & posuit super lectulum suum.

20 Et clamavit ad Dominum, & dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti ut interficeres filium ejus?

21 Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamavit ad Dominum, & ait: Domine Deus meus, revertatur obsecro anima pueri hujus in viscera ejus.

22 Et exaudivit Dominus vocem Eliæ: & reversa est anima pueri intra eum, & revixit.

23 Tulitque Elias puerum, & deposuit eum de cœnaculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus.

24 Dixitque mulier ad Eliam: Nunc in illo cognovi, quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

CAPVT

CAPVT XVIII.

Increscente fame Elias Abdiæ herbam pecoribus quærenti occurrit, cui ægre persuadet ut nuncies Achab se adesse: qui occurrens Eliæ ab ipso corripitur: Dei zelo Elias 450. pseudo prophetas occidi jubet, dato de cælo igne ad consummationem holocausti, & pluviam à Deo impetrat.

1 POst dies multos factum est verbum Domini ad Eliam in anno tertio dicens: Vade, & ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terræ.

2 Ivit ego Elias, ut ostenderet se Achab: erat autem fames vehemens in Samaria.

3 Vocavitque Achab Abdiam dispensatorem domus suæ: Abdias autem timebat Dominum valde.

4 Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini, tulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pavit eos pane & aqua.

5 Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in terram ad universos fontes aquarum, & in cunctas valles, si forte possimus invenire herbam, & salvare equos & mulos, & non penitus jumenta intereant.

6 Divisseruntque sibi regiones, ut circuirent eas: Achab ibat per viam unam, & Abdias per viam alteram seorsum.

7 Cumque esset Abdia in via, Elias occurrit ei: qui cum cognovisset eum, cecidit super faciem suam, & ait: Num tu es, domine mi, Elias?

8 Cui ille respondit: Ego. Vade, & dic domino tuo: Adest Elias.

9 Et ille: Quid peccavi, inquit, quoniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interficiat me?

10 Vivit Dominus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quo non miserit dominus meus te requirens: & respondentibus cunctis: Non est hic: adjuravit regna singula & gentes, eo quod minime reperireris.

11 Et nunc tu dicis mihi: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias.

12 Cumque recessero à te, Spiritus Domini asportabit te, in locum quem ego ignoro: & ingressus nuntiabo Achab, & non inveniens te, interficiet me: servus autem tuus timet Dominum ab infantia sua.

13 Nunquid non indicatum est tibi domino meo, quid fecerim cum interficeret Iezabel prophetas Domini, quod absconderim de prophetis Domini, centum vitos, quinquagenos & quinquagenos, in speluncis, & paverim eos pane & & aqua?

14 Et nunc tu dicis: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat me?

15 Et dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei.

16 Abiit ergo Abdias in occursum Achab, & indicavit ei: venitque Achab in occursum Eliæ.

17 Et cum vidisset eum, ait: Tune es ille qui conturbas Israël?

18 Et ille ait: Non ego turbavi Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim.

19 Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me universum Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasque lucorum quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel

20 Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregavit prophetas in monte Carmeli.

21 Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Usquequo claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum.

22 Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi propheta Dñi solus: prophetæ autē Baal quadringenti & quinquaginta viri sūt.

23 Dentur nobis duo boves, & illi eligant sibi bovem unum, & in frustra cædentes, ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bovem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam.

24 Invocate nomina deorum vestrorum, & ego invocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio.

25 Dixit ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, & facite primi, quia vos plures estis: & invocate nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis.

26 Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt: & invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transiliebantque altare quod fecerant.

27 Cumque esset jam meridies, illudebat illis Elias, dicens: Clamate voce majore: Deus enim est, & forsitan loquitur, aut in diversorio est, aut in itinere, aut certe dormit, ut exciteur.

28 Clamabant ergo voce magna, & incidebant se juxta ritum suum cultris & lanceolis: donec perfunderentur sanguine.

29 Postquam autem transiit meridies, & illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orantes.

30 Dixit Elias omni populo: Venite ad me. Et accedente ad se populo, curavit altare Domini, quod destructum fuerat.

31 Et tulit duodecim lapides juxta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quem factus est sermo Domini; dicens: †Israel erit nomen tuum. † Gen. 32.28.

32 Et ædificavit de lapidibus altare in nomine Domini: fecitque aquæ ductum, quasi per duas aratiunculas, in circuitu altaris,

33 Et composuit ligna: divisitque per membra bovem, & posuit super ligna.

34 Et ait: Implete quatuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum: & super ligna. Rursumque dixit: Etiam secundo hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntque tertio.

35 Et currebant aquæ circum altare, & fossa aquæ ductus repleta est.

36 Cumque jam tempus esset ut offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait:

Domine

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum feci omnia verba hæc.

37 Exaudi me Domine, exaudi me: ut discat populus iste, quia tu es Dominus Deus, & tu convertisti cor eorum iterum.

38 Cecidit autem ignis Domini, & voravit holocaustum, & ligna, & lapides, pulverem quoque, & aquam quæ erat in aquæductu lambens.

39 Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait: Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus.

40 Dixitque Elias ad eos: Apprehendite prophetas Baal, & ne unus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad torrentem Cison, & interfecit eos ibi.

41 Et ait Elias ad Achab: Ascende, comede, & bibe: quia sonus multæ pluviæ est.

42 Ascendit Achab, ut comederet & biberet: Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua,

43 Et dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait: Non est quidquam. Et rursum ait illi: Revertere septem vicibus.

44 In septima autem vice, Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum tuum & descende, ne occupet te pluvia.

45 Cumque se verteret huc atque illuc, ecce cæli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluvia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Iezrahel:

46 Et manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel.

CAPVT XIX.

Elias fugiens Iezabel in deserto à somno excitatus, panem divinitus missum edit, aquamque bibit, & ita ad montem Horeb pervenit; ibique in spelunca quærens se solum Domini prophetam relictum, audit septem millia esse relicta, mittiturque ad ungendum Hazaël in regem Syriæ & Iehu in regem Israel, & Eliseum in prophetam.

1 NVnciavit autem Achab Iezabel omnia quæ fecerat Elias, & quo modo occidisset universos prophetas gladio.

2 Misitque Iezabel nuncium ad Eliam, dicens: Hæc mihi faciant dii, & hæc addant, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis.

3 Timuit ergo Elias, & surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas: venitque in Bersabee Iuda, & dimisit ibi puerum suum,

4 Et perrexit in desertum, viam unius diei. Cumque venisset, & sederet subter unam juniperum, petivit animæ suæ ut moreretur, & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam: neque enim melior sum, quam patres mei.

5 Projecitque se, & obdormivit in umbra juniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum, & dixit illi; Surge, & comede.

6 Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquæ: comedit ergo, & bibit, & rursum obdormivit.

7 Reversusque est angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitque illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via.

8 Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulavit in fortitudine cibi illius, quadraginta diebus & quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb.

9 Cumque venisset illuc mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitque illi: Quid hic agis Elia?

10 At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam ut auferant eam.

11 Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transit, & spiritus grandis & fortis subvertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus,

12 Et post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis,

13 Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncæ, & ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit:

14 Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: † quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam ut auferant eam.

15 Et ait Dominus ad eum: Vade, & revertere in viam tuam per desertum in Damascum: cumque perveneris illuc, unges Hazaël regem super Syriam.

16 † Et Iehu filium Namsi unges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphat, qui est de Abelmeula, unges prophetam pro te.

17 Et erit, quicumq; fugerit gladiũ Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseus.

18 † Et derelinquam mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurvata ante Baal, & omne os, quod non adoravit eum osculans manus.

19 Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim jugis boum; & ipse in duodecim jugis boum aratribus unus erat: cumque veniisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum.

20 Qui statim relictis bobus cucurri post Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitque ei: Vade, & revertere: quod enim meum erat, feci tibi.

21 Reversus autem ab eo, tulit par boum, & mactavit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: consurgensque abiit, & secutus est Eliam, & ministrabat ei.

CAPVT XX.

Syri Samariam obsidentes cæduntur à puero principum provinciarum, rursumque anno altero in campestri

† Rom. 11. 3.

† 4 Reg. 9. 2.

† Rom. 11. 4.

campestribus cæduntur: rex autem Achab à propheta reprehenditur, quod fœdus cum Benadad rege Syriæ inierit, illumque vivum dimiserit.

1 PORro Benadad rex Syriæ, congregavit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos & currus: & ascendens pugnabat contra Samariam, & obsidebat eam.

2 Mittensque nuncios ad Achab regem Israël in civitatem,

3 Ait: Hæc dicit Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum meum est: & uxores tuæ, & filii tui optimi, mei sunt.

4 Respondítque rex Israel: Iuxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea.

5 Revertentesque nuncii, dixerunt: Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, & aurum tuum, & uxores tuas, & filios tuos dabis mihi.

6 Cras igitur hac eadem hora mittam servos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum servorum tuorum: & omne quod eis placuerit, ponent in manibus suis, & auferent.

7 Vocavit autem rex Israel omnes seniores terræ, & ait: Animadvertite, & videte, quoniam insidietur nobis; misit enim ad me pro uxoribus meis, & filiis, & pro argento & auro: & non abnui.

8 Dixeruntque omnes majores natu, & universus populus, ad eum: Non audias, neque acquiescas illi.

9 Respondit itaque nunciis Benadad: Dicite domino meo regi: Omnia propter quæ misisti ad me servum tuum in initio, faciam: hanc autem rem facere non possum.

10 Reversique nuncii retulerunt ei. Qui remisit, & ait: Hæc faciant mihi dii, & hæc addant, si sufficerit pulvis Samariæ pugillis omnis populi qui sequitur me.

11 Et respondens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne glorietur accinctus æquè ut discinctus.

12 Factum est autem, cum audisset Benadad verbum istud, bibebat ipse & reges in umbraculis, & ait servis suis: Circumdate civitatem. Et circumdederunt eam.

13 Et ecce prophera unus accédens ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit Dominus: Certè vidisti omnem multitudinem hanc ninniam? ecce, ego tradam eam in manu tua hodie: ut scias, quia ego sum Dominus.

14 Et ait Achab: Per quem? Dixitque ei: Hæc dicit Dominus: Per pedisequos principum provinciarum. Et ait: Quis incipiet præliari? Et ille dixit: Tu.

15 Recensuit ergo pueros principum provinciarum, & reperit numerum ducentorum triginta duorum: & recensuit post eos populum, omnes filios Israel, septem millia:

16 Et egressi sunt meridie, Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo, & reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium ejus venerant.

17 Egressi sunt autem pueri principum provinciarum in prima fronte. Misit itaque Benadad. Qui nunciave runt ei; dicentes: Viri egressi sunt de Samaria.

18 Et ille ait: Sive pro pace veniunt, apprehendite eos viros: sive ut prælientur, vivos eos capite.

19 Egressi sunt ergo pueri principum provinciarum, ac reliquus exercitus sequebatur:

20 Et percussit unusquisque virum, qui contra se veniebat: fugerunique Syri, & persecutus est eos Israel. Fugit quoque Benadad rex Syriæ in equo cum equitibus suis.

21 Nec non egressus rex Israel percussit equos & currus, & percussit Syriam plaga magna.

22 (Accedens autem prophera ad regem Israel, dixit ei: Vade, & confortare, & scito, & vide quid facias: sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra te.)

23 Servi vero regis Syriæ dixerunt ei: Dii montium sunt dii eorum, ideo superaverunt nos: sed melius est ut pugnemus contra eos in campestribus, & obtinebimus eos.

24 Tu ergo verbum hoc fac: Amove reges singulos ab exercitu tuo, & pone principes pro eis:

25 Et instaura numerum militum qui ceciderunt de tuis, & equos secundum equos pristinos, & currus secundum currus quos ante habuisti: & pugnabimus contra eos in campestribus, & videbis quod obtinebimus eos. Credidit consilio eorum, & fecit ita.

26 Igitur postquam annus transierat, recensuit Benadad Syros, & ascendit in Aphec, ut pugnaret contra Israel.

27 Porro filii Israel recensiti sunt, & acceptis cibariis profecti ex adverso, castraque metati sunt contra eos, quasi duo parvi greges caprarum: Syri autem repleverunt terram

(28 Et accedens unus vir Dei, dixit ad regem Israel: Hæc dicit Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium est Dominus, & non est Deus vallium: dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu tua, & scietis quia ego sum Dominus.)

29 Dirigebantque septem diebus ex adverso hi atque illi acies, septima autem die commissum est bellum: percusseruntque filii Israel de Syris centum millia peditum in die una.

30 Fugerunt autem qui remanserant in Aphec, in civitatem: & cecidit murus supra viginti septem millia hominum, qui remanserant. Porro Benadad fugiens ingressus est civitatem, in cubiculum quod erat intra cubiculum.

31 Dixeruntque ei servi sui: Ecce, audivimus quod reges domus Israel clementes sint: ponamus itaque saccos in lumbis nostris, & funiculos in capitibus nostris, & egrediamur ad regem Israel: forsitan salvabit animas nostras.

32 Accinxerunt saccis lumbos suos, & posuerunt funiculos in capitibus suis, veneruntque ad regem Israel, & dixerunt ei: Servus tuus Benadad dicit: Vivat, oro te, anima mea. Et ille ait: Si adhuc vivit, frater meus est.

33 Quod acceperunt viri pro omine: & festinantes rapuerunt verbum ex ore ejus, atque

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

atque dixerunt : Frater tuus Benadad. Et dixit eis : Ite,& adducite eum ad me.Egressus est ergo ad eum Benadad , & levavit eum in currum suum.

34 Qui dixit ei : Civitates, quas tulit pater meus à patre tuo , reddam : & plateas fac tibi in Damasco , sicut fecit pater meus in Samaria, & ego fœderatus recedam à te. Pepigit ergo fœdus , & dimisit eum.

35 Tunc vir quidam de filiis prophetarum dixit ad socium suum in sermone Domini : Percute me. At ille noluit percutere.

36 Cui ait : Quia noluisti audire vocem Domini , ecce recedes à me , & percutiet te leo. Cumque paululum recessisset ab eo, invenit eum leo , atque percussit.

37 Sed & alterum inveniens virum , dixit ad eum : Percute me. Qui percussit eum, & vulneravit.

38 Abiit ergo propheta , & occurrit regi in via , & mutavit aspersione pulveris os & oculos suos.

39 Cumque rex transisset , clamavit ad regem , & ait : Servus tuus egressus est ad præliandum cominus : cumque fugisset vir unus , adduxit eum quidam ad me , & ait : Custodi virum istum : qui si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima ejus , aut talentum argenti appendes.

40 Dum autem ego turbatus huc illucque me verterem, subito non comparuit. Et ait rex Israël ad eum : Hoc est judicium tuum, quod ipse decrevisti ,

41 At ille statim abstersit pulverem de facie sua, & cognovit eum rex Israël , quod esset de prophetis.

42 Qui ait ad eum : Hæc dicit Dominus : Quia dimisisti virum dignum morte de manu tua , erit anima tua pro anima ejus , & populus tuus pro populo ejus.

43 Reversus est igitur rex Israël in domum suam , audire contemnens , & furibundus venit in Samariam.

CAPVT XXI.

Naboth ob negatam regi Achab vineam à falsis testibus jussu Iezabel accusatus lapidatur : quo facto , ipsi Achab ad occupandam vineam properanti , Elias plurima comminatur mala , quæ tamen Achab se humiliando evadit.

1 POst verba autem hæc , tempore illo vinea erat Naboth Iezrahelitæ , qui erat in Iezrahel , juxta palatium Achab regis Samariæ.

2 Locutus est ergo Achab ad Naboth , dicens : Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum , quia vicina est, & prope domum meam , daboque tibi pro ea vineam meliorem : aut si commodius tibi putas , argenti pretium : quanto digna est.

3 Cui respondit Naboth : Propitius sit mihi Dominus,ne dem hereditatem patrum meorum tibi.

4 Venit ergo Achab in domum suam indignans , & frendens super verbo,quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens : Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et projiciens se in lectulum suum, avertit faciem suam ad parietem , & non comedit panem.

5 Ingressa est autem ad eum Iezabel uxor sua,dixitq; ei : Quid est hoc,unde anima tua contristata est? & quare nō comedis panem?

6 Qui respondit ei : Locutus sum Nabothæ Iezrahelitæ , & dixi ei : Da mihi vineam tuam , accepta pecunia : aut , si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait : Non dabo tibi vineam meam.

7 Dixit ergo ad eum Iezabel uxor ejus : Grandis auctoritatis es : & bene regis regnum Israel. Surge , & comede panem , & æquo animo esto , ego dabo tibi vineam Naboth Iezrahelitæ.

8 Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signavit eas annulo ejus, & misit ad majores natu & optimates , qui erant in civitate ejus , & habitabant cum Naboth.

9 Litterarum autem hæc erat sententia : Prædicate jejunium , & sedere facite Naboth inter primos populi ,

10 Et submittite duos viros filios Belial contra eum ,& falsum testimonium dicant : maledixit Deo & regi : & educite eum & lapidate , sicque moriatur.

11 Fecerunt ergo cives ejus majores natu & optimates, qui habitabāt cum eo in urbe, sicut præceperat eis Iezabel , & sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos;

12 Prædicaverunt jejunium , & sedere fecerunt Naboth inter primos populi.

13 Et adductis duobus viris filiis diaboli, fecerunt eos sedere contra eum : at illi,scilicet ut viri diabolici , dixerunt contra eum testimonium coram multitudine : maledixit Naboth Deo & regi : quam ob rem eduxerunt eum extra civitatem , & lapidibus interfecerunt.

14 Miseruntque ad Iezabel , dicentes: Lapidatus est Naboth , & mortuus est.

15 Factum est autem , cum audisset Iezabel lapidatum Naboth, & mortuum, locuta est ad Achab : Surge & posside vineam Naboth Iezrahelitæ,qui noluit tibi acquiescere, & dare eam accepta pecunia : non enim vivit Naboth,sed mortuus est.

16 Quod cum audisset Achab , mortuum videlicet Naboth , surrexit & descendebat in vineam Naboth Iezrahelitæ , ut possideret eam.

17 Factus est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbiten , dicens ,

18 Surge, & descende in occursum Achab regis Israël , qui est in Samaria, ecce ad vineam Naboth descendit , ut possideat eam:

19 Et loquêris ad eum, dicens : Hæc dicit Dominus : Occidisti , insuper & possedisti. Et post hæc addes : Hæc dicit Dominus : † in loco hoc , in quo linxerunt canes sanguinem Naboth , lambent quoque sanguinem tuum. † Infra 22.38.

20 Et ait Achab ad Eliam : Num invenisti me inimicum tibi ? Qui dixit : Inveni , eo quod venundatus sis , ut faceres malum in conspectu Domini.

21 † Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua , & interficiam de Achab mingentem ad parietem , & clausum , & ultimum in Israël. † 4. Reg. 9. 8.

22 Et dabo domum tuam sicut † Domum Jeroboam filii Nabat , & sicut domum † Baasa filii Ahia : quia egisti , ut me ad ira. † Supr. 15.29. † Supr. 16.3.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

cundiã provocares, & peccare feciſti Iſraël.
23 † Sed & de Iezabel locutus eſt Dominus, dicens: Canes comedent Iezabel in agro Iezrahel.
24 Si mortuus fuerit Achab in civitate, comedent eum canes: ſi autem mortuus fuerit in agro, comedent eum volucres cæli.
25 Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venundatus eſt ut faceret malum in conſpectu Domini: concitavit enim eum Iezabel uxor ſua,
26 Et abominabilis factus eſt, in tantum ut ſequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos conſumpſit Dominus à facie filiorum Iſraël.
27 Itaque cum audiſſet Achab ſermones iſtos, ſcidit veſtimenta ſua, & operuit cilicio carnem ſuam, jejunavitque & dormivit in ſacco, & ambulavit demiſſo capite.
28 Et factus eſt ſermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicens:
29 Nonne vidiſti humiliatum Achab coram me? quia igitur humiliatus eſt mei
† 4. Reg. 9. 26. cauſa, non inducam malum in diebus ejus, ſed † in diebus filii ſui inferam malum domui ejus.

CAPUT XXII. †

Achab & Ioſaphat reges, pſeudoprophetarum vaticinio decepti, ad pugnam procedunt adverſus Syros pro Ramoth Galaad, & vincuntur, occiſo Achab, qui Michæam vera prophetantem carcere incluſerat: impio Achab ſuccedit filius impius Ochozias, pio autem Ioſaphat ſuccedit impius filius Ioram.

2. Par. 18. 1. 1 TRanſierunt igitur tres anni abſque bello inter Syriam & Iſraël.
2 In anno autem tertio deſcendit Ioſaphat rex Iuda ad regem Iſraël. †
3 (Dixitque rex Iſraël ad ſervos ſuos: Ignoratis quod noſtra ſit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?)
4 Et ait ad Ioſaphat: Venieſne mecum ad præliandum in Ramoth Galaad?
5 Dixitque Ioſaphat ad regem Iſraël: Sicut ego ſum, ita tu: populus meus & populus tuus, unum ſunt: & equites mei equites tui. Dixitque Ioſaphat ad regem Iſraël: Quære, oro te, hodie ſermonem Domini.
6 Congregavit ergo rex Iſrael prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quieſcere? Qui reſponderunt: Aſcende, & dabit eam Dominus in manu regis.
7 Dixit autem Ioſaphat: Non eſt hic propheta Domini quiſpiam, ut interrogemus per eum?
8 Et ait rex Iſrael ad Ioſaphat: Remanſit vir unus, per quem poſſumus interrogare Dominum: ſed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, ſed malum, Michæas filius Iemla. Cui Ioſaphat ait: Ne loquaris ita rex.
9 Vocavit ergo rex Iſraël eunuchum quendam, & dixit ei: Feſtina adducere Michæam filium Iemla.
10 Rex autem Iſrael, & Ioſaphat rex Iuda, ſedebant unuſquiſque in ſolio ſuo: veſtiti cultu regio, in area juxta oſtium portæ Samariæ, & univerſi prophetæ prophetabant in conſpectu eorum:
11 Fecit quoque ſibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec deleas eam.
12 Omneſque prophetæ ſimiliter prophetabant, dicentes: Aſcende in Ramoth Galaad, & vade proſperè, & tradet eam Dominus in manus regis.
13 Nuncius vero, qui ierat ut vocaret Michæam, locutus eſt ad eum, dicens: Ecce ſermones prophetarum ore uno regi bona prædicant: ſit ergo ſermo tuus ſimilis eorum, & loquere bona.
14 Cui Michæas ait: Vivit Dominus: quia quodcumque dixerit mihi Dominus, hoc loquar.
15 Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad præliandum, an ceſſare? Cui ille reſpondit: Aſcende, & vade proſpere, & tradet eam Dominus in manus regis.
16 Dixit autem rex ad eum: Iterum atque iterum adjuro te, ut non loquaris mihi niſi quod verum eſt, in nomine Domini.
17 Et ille ait: Vidi cunctum Iſraël diſperſum in montibus, quaſi oves non habentes paſtorem, & ait Dominus: Non habent iſti Dominum: revertatur unuſquiſque in domum ſuam in pace.
(18 Dixit ergo Rex Iſrael ad Ioſaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, ſed ſemper malum?)
19 Ille vero addens, ait, Propterea audi ſermonem Domini: Vidi Dominum ſedentem ſuper ſolium ſuum, & omnem exercitum cæli aſſiſtentem ei à dextris & à ſiniſtris:
20 Et ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Iſraël: ut aſcendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit unus verba hujuſcemodi, & alius aliter.
21 Egreſſus eſt autem ſpiritus, & ſteterit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus eſt Dominus: in quo?
22 Et ille ait: Egrediar, & ero ſpiritus mendax in ore omnium prophetarum ejus. Et dixit Dominus: Decipies, & prævalebis: egredere, & fac ita.
23 Nunc igitur ecce dedit Dominus ſpiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic ſunt, & Dominus locutus eſt contra te malum.
24 Acceſſit autem Sedecias filius Chanaana & percuſſit Michæam in maxillam, & dixit: Mene ergo dimiſit Spiritus Domini, & locutus eſt tibi? †
25 Et ait Michæas: Viſurus es in die illa quando ingredieris cubiculum, intra cubiculum ut abſcondaris.
26 Et ait rex Iſraël: Tollite Michæam, & maneat apud Amon principem civitatis, & apud Ioas filium Amelech, †
27 Et dicite eis: Hæc dicit rex: mittite virum iſtum in carcerem, & ſuſtentate eum pane tribulationis, & aqua anguſtiæ, donec revertar in pace.
28 Dixitque Michæas: Si reverſus fueris in pace, non eſt locutus in me Dominus,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Dominus. Et ait : Audite populi omnes.

29 Ascendit itaque rex Israël, & Iosaphat rex Iuda, in Ramoth Galaad.

30 Dixit itaque rex Israël, ad Iosaphat : Sume arma, & ingredere prælium, & induere vestibus tuis : porro rex Israël mutavit habitum suum, & ingressus est bellum.

31 Rex autem Syriæ præceperat principibus curruum triginta duobus, dicens : Non pugnabitis contra minorem & majorem quempiam, nisi contra regem Israël solum.

32 Cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat, suspicati sunt quod ipse esset rex Israël, & impetu facto pugnabant contra eum : & exclamavit Iosaphat.

33 Intellexeruntque principes curruum quod nõ esset rex Israël, & cessaverũt ab eo.

34 Vir autem quidam tetendit arcum, & incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israël inter pulmonem & stomachum. At ille dixit aurigæ suo : Verte manum tuam, & ejice me de exercitu, quia graviter vulneratus sum.

35 Commissum est ergo prælium in die illa, & rex Israël stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere : fluebat autem sanguis plagæ in sinum currus.

36 Et præco insonuit in universo exercitu antequam sol occumberet, dicens : Unusquisque revertatur in civitatem, & in terram suam.

37 Mortuus est autem rex, & perlatus est in Samariam : sepelieruntque regem in Samaria,

38 Et † laverunt currum ejus in piscina Samariæ, & linxerunt canes sanguinem ejus, & habenas laverunt, iuxta verbum Domini quod locutus fuerat.

† *Sup.* 21.19.

39 Reliqua autem sermonum Achab, & universa quæ fecit, & domus eburnea quam ædificavit, cunctarumque urbium quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israël ?

40 Dormivit ergo Achab cum patribus suis, & regnavit Ochosias filius ejus pro eo.

41 Iosaphat vero filius Asa regnare cœperat super Iudam anno quarto Achab regis Israël.

42 Triginta quinque annorum erat cum regnare cœpisset, & viginti quinque annis regnavit in Ierusalem : nomen matris ejus Azuba filia Salai.

43 Et ambulavit in omni via Asa patris sui : & non declinavit ex ea : fecitque quod rectum erat in conspectu Domini.

44 Verumtamen excelsa non abstulit : adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis.

45 Pacemque habuit Iosaphat cum rege Israël.

46 Reliqua autem verborum Iosaphat, & opera ejus, quæ gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda ?

47 Sed & reliquias effeminatorum, qui remanserant in diebus Asa patris ejus, abstulit de terra.

48 Nec erat tunc rex constitutus in Edom.

49 Rex verò Iosaphat fecerat classes in mari quæ navigarent in Ophir propter aurum : & ire non potuerunt, quia confractæ sunt in Asiongaber.

50 Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat : vadant servi mei cum servis tuis in navibus. Et noluit Iosaphat.

51 Dormivitque Iosaphat cũ patribus suis, & sepultus est cum eis in civitate David patris sui : regnavitque Ioram filius ejus pro eo.

52 Ochozias autem filius Achab regnare cœperat super Israël in Samaria, anno septimo decimo Iosaphat regis Iuda, regnavitque super Israël duobus annis :

53 Et fecit malum in conspectu Domini, & ambulavit in via patris sui & matris suæ, & in via Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël.

54 Servivit quoque Baal, & adoravit eum, & irritavit Dominum Deum Israël, iuxta omnia quæ fecerat pater ejus.

LIBER REGVM QVARTVS,

Secundum Hebræos

MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

Ochozias rex Israël super agritudine sua Beelzebub consulere volens ab Elia increpatus, ac moriturus prædicitur : duos quinquagenarios principes ad Eliam missos ignis cœlestis devorat cum ipsorum militibus, tertio principe sua modestia servato, cum quo Elias ad Ochoziam descendit : cui mortuo succedit frater Ioram.

† 1 PRævaricatus est autem Moab in Israël, postquam mortuus est Achab.

2 Ceciditque Ochozias per cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria, & ægrotavit : misitque nuncios, dicens ad eos : Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, utrum vivere queam de infirmitate mea hac.

3 Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens : Surge, & ascende in occursum nunciorum regis Samariæ, & dices ad eos : Numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum Beelzebub Deum Accaron ?

4 Quam ob rem hæc dicit Dominus : de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias.

5 Reversique sunt nuncij ad Ochoziam. Qui dixit eis : Quare reversi estis ?

6 At illi responderunt ei. Vir occurrit nobis & dixit ad nos : Ite, & revertimini ad regem, qui misit vos, & dicetis ei : Hæc dicit Dominus : Numquid quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulatur Beelzebub deus Accaron ? Id circo de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

7 Qui dixit eis : Cujus figuræ & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc ?

8 At illi dixerunt : Vir pilosus, & zona

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

pellicea accinctus renibus. Qui ait : Elias Thesbites est.

9 Misitque ad eum quinquagenarium principem , & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum : sedentique in vertice montis , ait : Homo Dei , rex præcepit ut descendas.

10 Respondensque Elias dixit quinquagenario : Si homo Dei sum , descendat ignis de cælo & devoret te , & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cælo , & devoravit eum , & quinquaginta qui erant cum eo.

11 Rursumque misit ad eum principem quinquagenarium alterum , & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi : Homo Dei , hæc dicit rex : Festina, descende.

12 Respondens Elias ait : Si homo Dei ego sum , descendat ignis de cælo , & devoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de cælo , & devoravit illum, & quinquaginta ejus.

13 Iterum misit principem quinquagenarium tertium , & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum veniſſet , curvavit genua contra Eliam, & precatus est eum : & ait: Homo Dei , noli despicere animam meam , & animas servorum tuorum qui mecum sunt.

14 Ecce descendit ignis de cælo, & devoravit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos qui cum eis erant: sed nunc obsecro ut miserearis animæ meæ.

15 Locutus est autem angelus Domini ad Eliam , dicens : Descende cum eo , ne timeas. Surrexit igitur , & descendit cum eo ad regem.

16 Et locutus est ei : Hæc dicit Dominus : Quia misisti nuncios ad consulendum Beelzebub deum Accaron , quasi non esset Deus in Israël , à quo posses interrogare sermonem, ideo de lectulo , super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

17 Mortuus est ergo juxta sermonem Domini, quem locutus est Elias, & regnavit Joram frater ejus pro eo , anno secundo Joram filii Josaphat regis Judæ : non enim habebat filium.

18 Reliqua autem verborum Ochoziæ , quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israël.

CAPVT II.

Eliseus individuus Eliæ comes, Jordanem, aqua Eliæ pallio divisa , cum illo transit, Elia autem in cælum igneo curru rapto , duplicem ejus spiritum accipit , ac pallio Eliæ rursum Jordanis aquas dividit , ac per siccum transit. Elias quæsitus non invenitur : aquæ Jericho ac terræ sterilitas immisso per Eliseum sale sanantur : pueri 42. Eliseum irridentes ab ursis lacerantur.

1 FActum est autem , cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum , ibant Elias & Eliseus de Galgalis.

2 Dixitque Elias ad Eliseum : Sede hîc, quia Dominus misit me usque in Bethel, Cui ait Eliseus : Vivit Dominus , & vivit anima tua , quia non derelinquam te. Cumque descendissent Bethel ,

3 Egressi sunt filii prophetarum , qui erant in Bethel , ad Eliseum : & dixerunt ei: Numquid nosti, quia hodie Dominus tollet dominum tuum à te ? Qui respondit: Et ego novi : silete.

4 Dixit autem Elias ad Eliseum : Sede hîc, quia Dominus misit me in Jericho. Et ille ait : Vivit Dominus , & vivit anima tua , quia non derelinquam te. Cumque venissent Jericho.

5 Accesserunt filii prophetarum, qui erant in Jericho, ad Eliseum & dixerunt ei : Numquid nosti quia Dominus hodie tollet dominum tuum à te? Et ait : Et ego novi: silete.

6 Dixit autem ei Elias : Sede hîc , quia Dominus misit me usque ad Jordanem. Qui ait : vivit Dominus , & vivit anima tua , quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter,

7 Et quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt eos , qui & steterunt econtra , longe : illi autem ambo stabant super Jordanem.

8 Tulitque Elias pallium suum , & involvit illud, & percussit aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem , & transierunt ambo per siccum.

9 Cumque transissent , Elias dixit ad Eliseum : Postula quod vis ut faciam tibi , antequam tollar à te. Dixitque Eliseus : Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus.

10 Qui respondit : Rem difficilem postulasti : attamen si videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petisti : si autem non videris , non erit.

11 Cumque pergerent , & incedentes sermocinarentur , ecce currus igneus , & equi ignei diviserunt utrumque : & † ascendit Elias per turbinem in cælum ,

† 1. Mach. 2. 58. Eccli. 48. 23.

12 Eliseus autem videbat , & clamabat : Pater mi , pater mi , currus Israël, & auriga ejus. Et non vidit eum amplius : apprehenditque vestimenta sua , & scidit illa in duas partes.

13 Et levavit pallium Eliæ, quod ceciderat ei : reversusque stetit super ripam Jordanis ,

14 Et pallio Eliæ, quod ceciderat ei : percussit aquas , & non sunt divisæ , & dixit : Ubi est Deus Eliæ etiam nunc ? Percussitque aquas , & divisæ sunt huc atque illuc , & transiit Eliseus.

15 Videntes autem filii prophetarum , qui erant in Jericho econtra , dixerunt , Requievit spiritus Eliæ super Eliseum. Et venientes in occursum ejus adoraverunt eum proni in terram ,

16 Dixeruntque illi : Ecce cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes , qui possunt ire , & quærere dominum tuum , ne forte tulerit eum spiritus Domini : & projecerit eum in unum montium , aut in unam vallium. Qui ait : Nolite mittere.

17 Coegeruntque eum , donec acquiesceret , & diceret : Mittite. Et miserunt quinquaginta viros : qui cum quæsissent tribus diebus non invenerunt.

18 Et reversi sunt ad eum : at ille habitabat in Jericho , & dixit eis ; Numquid non dixi vobis : Nolite mittere ?

19 Dixerunt quoque viri civitatis ad Eliseum : Ecce habitatio civitatis hujus optima est , sicut tu ipse domine perspicis : sed aquæ pessimæ sunt , & terra sterilis.

20 At

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

20 At ille ait: Afferte mihi vas novum, & mittite in illud sal. Quod cum attulissent,
21 Egressus ad fontem aquarum, misit in illum sal, & ait: Hæc dicit dominus: Sanavi aquas has, & non erit ultra in eis mors, neque sterilitas.
22 Sanatæ sunt ergo aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Elisei, quod locutus est.
23 Ascendit autem inde in Bethel: cumque ascenderet per viam, pueri parvi egressi sunt de civitate, & illudebant ei, dicentes: Ascende calve: ascende calve.
24 Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini: egressique sunt duo ursi de saltu, & laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros.
25 Abiit autem inde in montem Carmeli, & inde reversus est in Samariam.

CAPVT III.

Ob prævaricatum à rege Moab fœdus quod cum rege Israël habebat, ascendunt adversus illum rex Israël, rex Iuda, & rex Edom; quibus siti pene enectis Dominus per Elisæum aquam sine pluvia promittit, & victoriam in regem Moab, qui suo primogenito immolato urbis excidium arcet.

1 IOram vero filius Achab regnavit super Israël in Samaria anno decimo octavo Iosaphat regis Iudæ. Regnavitque duodecim annis.
2 Et fecit malum coram Domino, sed non sicut pater suus & mater: tulit enim statuas Baal, quas fecerat pater ejus.
3 Verumtamen in peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël, adhæsit, nec recessit ab eis.
4 Porro Mesa rex Moab, nutriebat pecora multa, & solvebat regi Israël centum millia agnorum, & centum millia arietum, cum velleribus suis.
5 Cumque mortuus fuisset Achab, prævaricatus est fœdus, quod habebat cum rege Israël.
6 Egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria, & recensuit universum Israël.
7 Misitque ad Iosaphat regem Iuda, dicens: Rex Moab recessit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit: Ascendam: qui meus est, tuus est: populus meus, populus tuus; & equi mei, equi tui.
8 Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per desertum Idumææ.
9 Perrexerunt igitur, rex Israël, & rex Iuda, & rex Edom, & circuierunt per viam, septem dierum, nec erat aqua exercitui, & jumentis quæ sequebantur eos.
10 Dixitque rex Israël: Heu, heu, heu, congregavit nos Dominus tres reges, ut traderet in manus Moab.
11 Et ait Iosaphat: Est ne hîc propheta Domini, ut deprecemur Dominum per eum? Et respondit unus de servis regis Israël? Est hîc Elisæus filius Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliæ.
12 Et ait Iosaphat: Est apud eum sermo Domini. Descenditque ad eum rex Israël, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom.
13 Dixit autem Elisæus ad regem Israël: Quid mihi & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Israël: Quare congregavit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus Moab?
14 Dixitque ad eum Elisæus: Vivit Dominus exercituum, in cujus conspectu sto, quod si non vultum Iosaphat regis Iudæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem.
15 Nunc autem adducite mihi psaltem. Cumque caneret psaltes, facta est super eum manus Domini, & ait:
16 Hæc dicit Dominus: Facite alveum torrentis hujus fossas & fossas.
17 Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluviam: & alveus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familiæ vestræ, & jumenta vestra.
18 Parumq; est hoc in conspectu Dñi: insuper tradet etiam Moab in manus vestras.
19 Et percutietis omnem civitatem munitam, & omnem urbem electam, & universum lignum fructiferum succidetis, cunctosque fontes aquarum obturabitis, & omnem agrum egregium operietis lapidibus.
20 Factum est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, & ecce, aquæ veniebant per viam Edom, & repleta est terra aquis.
21 Vniversi autem Moabitæ, audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum eos, convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis.
22 Primoque mane surgentes, & orto jam sole ex adverso aquarum, viderunt Moabitæ è contra aquas rubras quasi sanguinem.
23 Dixeruntque: Sanguis gladii est, pugnaverunt reges contra se, & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam Moab.
24 Perrexeruntque in castra Israël: porro consurgens Israël, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant, & percusserunt Moab,
25 Et civitates destruxerunt: & omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleverunt: & universos fontes aquarum obturaverunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita ut muri tantum fictiles remanerent: & circumdata est civitas à fundibulariis, & magna ex parte percussa.
26 Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes gladium, ut irrumperent ad regem Edom: & non potuerunt.
27 Arripiensque filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: & facta est indignatio magna in Israël, statimque recesserunt ab eo, & reversi sunt in terram suam.

CAPVT IV.

Elisæus viduæ debitis oppressæ oleum impetrat quo solvat creditoribus; Sunamitidis hospitæ suæ filium, quem postea mortuum suscitat; farina quoque pulmento infusa, ipsius aufert amaritudinem, & paucis panibus multos satiat.

1 MVlier autem quædam de uxoribus prophetarum clamabat ad Elisæum, dicens: servus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum: & ecce creditor venit, ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi.
2 Cui dixit Elisæus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, si quid habes in domo tua

a.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

At illa respondit : Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar.

3 Cui ait : Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca.

4 Et ingredere, & claude ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filii tui : & mitte inde in omnia vasa hæc, & cum plena fuerint, tolles.

5 Ivit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos : illi offerebant vasa & illa infundebat.

6 Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit : Non habeo. Stetitque oleum.

7 Venit autem illa, & indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo : tu autem, & filii tui vivite de reliquo.

8 Facta est autem quædam dies, & transibat Eliseus per Sunam : erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum ut comederet panem ; cumque frequenter inde transiret diverteba ad eam ut comederet panem.

9 Quæ dixit ad virum suum : Animadverto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter.

10 Faciamus ergo ei cœnaculum paruum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi.

11 Facta est ergo dies quædam, & veniens divertit in cœnaculum, & requievit ibi.

12 Dixitque ad Giezi puerum suum : Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset eam, & illa stetisset coram eo.

13 Dixit ad puerum suum : Loquere ad eam : Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi ? numquid habes negotium, & vis ut loquar regi, sive principi militiæ ? Quæ respondit : In medio populi mei habito.

14 Et ait : quid ergo vult ut faciam ei ? Dixitque Giezi : Ne quæras : filium enim non habet, & vir ejus senex est.

15 Præcepit itaque ut vocaret eam : quæ cum vocata fuisset, & stetisset ante ostium.

16 Dixit ad eam : In tempore isto, & in hac eadem hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium. At illa respondit : Noli quæso domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ.

17 Et concepit mulier, & peperit filium, in tempore, & in hora eadem, qua dixerat Eliseus.

18 Crevit autem puer. Et cum esset quædam dies, & egressus isset ad patrem suum, ad messores,

19 Ait patri suo : Caput meum doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero : Tolle, & duc eum ad matrem suam.

20 Qui cum tulisset, & duxisset eum ad matrem suam, posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem, & mortuus est.

21 Ascendit autem, & collocavit eum super lectulum hominis Dei, & clausit ostium : & egressa,

22 Vocavit virum suum, & ait : Mitte mecum, obsecro, unum de pueris, & asinam, ut excurram usque ad hominem Dei, & revertar,

23 Qui ait illi : Quam ob causam vadis ad eum ? hodie non sunt Calendæ, neque Sabbatum, Quæ Respondit : Vadam.

24 Stravitque asinam & præcepit puero : Mina, & popera, ne mihi moram facias in eundo : & hoc age quod præcipio tibi.

25 Profecta est igitur, & venit ad virum Dei in montem Carmeli : cumque vidisset eam vir Dei econtra, ait ad Giezi puerum suum : Ecce Sunamitis illa.

26 Vade ergo in occursum ejus, & dic ei : Rectene agitur circa te, & circa virum tuum, & circa filium tuum ? Quæ respondit : Recte.

27 Cumque venisset ad Virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus : & accessit Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei, Dimitte illam : anima enim ejus in amaritudine est, & Dominus celavit à me, & non indicavit mihi

28 Quæ dixit illi : Numquid petivi filium à domino meo ? numquid non dixi tibi : Ne illudas me ?

29 Et ille ait ad Giezi : Accinge lumbos tuos, & tolle baculum meum in manu tua, & vade : Si occurrerit tibi homo, non salutes eum : & si salutaverit te quispiam, non respondeas illi : & pones baculum meum super faciem pueri.

30 Porro mater pueri ait : Vivit Dominus, & vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, & secutus est eam.

31 Giezi autem præcesserat ante eos, & posuerat baculum super faciem pueri, & non erat vox, neque sensus : reversusque est in occursum ejus, & nunciavit ei, dicens : Non surrexit puer.

32 Ingressus est ergo Eliseus domum, & ecce puer mortuus jacebat in lectulo ejus.

33 Ingressusque clausit ostium super se, & super puerum : & oravit ad Dominum.

34 Et ascendit, & incubuit super puerum : posuitque os suum super os ejus, & oculos suos super oculos ejus : & manus suas super manus ejus : & incurvavit se super eum, & calefacta est caro pueri.

35 At ille reversus, deambulavit in domo, semel huc atque illuc : & ascendit, & incubuit super eum : & oscitavit puer septies, aperuitque oculos.

36 At ille vocavit Giezi, & dixit ei : Voca Sunamitidem hanc. Quæ vocata, ingressa est ad eum. Qui ait : Tolle filium tuum.

37 Venit illa, & corruit ad pedes ejus : & adoravit super terram : tulitque filium suum, & egressa est.

38 Et Eliseus reversus est in Galgala. Erat autem fames in terra, & filii prophetarum habitabant coram eo, dixitque uni de pueris suis : Pone ollam grandem, & coque pulmentum filiis prophetarum.

39 Et egressus est unus in agrum ut colligeret herbas agrestes, invenitque quasi vitem silvestrem, & collegit ex ea colocynthidas agri, & implevit pallium suum, & reversus concidit in ollam pulmenti : nesciebat enim quid esset.

40 Infuderunt ergo sociis, ut comederent :

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

rent: cumque gustassent de coctione, clamaverunt, dicentes: Mors in olla vir Dei. Et non potuerunt comedere.

41 At ille, Afferte, inquit, farinam. Cumque tulissent, misit ollam, & ait: infunde turbæ, ut comedant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla.

42 Vir autem quidam venit de Baalsalisa deferens viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, & frumentum novum in pera sua. At ille dixit: Da populo, ut comedat.

43 Respondit que ei minister ejus: Quantum est hoc, ut apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, ut comedat: hæc enim dicit Dominus: Comedent, & supererit.

44 Posuit itaque coram eis: qui comederunt, & superfuit juxta verbum Domini.

CAPVT V.

Scidit rex Israel vestimenta sua, quod jussisset rex Syriæ ut Naaman leprosum curaret; quem Eliseus septena in Iordane lotione mundat à lepra, quæ Giezi propter munera mendacio extorta ab Eliseo spreta, perpetuo adhæsit.

1 NAaman princeps militiæ regis Syriæ erat vir magnus apud dominum suum, & honoratus: per illum enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem vir fortis & dives, sed leprosus.

2 Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, & captivam duxerant de terra Israël puellam parvulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman,

3 Quæ ait ad dominam suam: Vtinam fuisset dominus meus ad prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum à lepra, quam habet.

4 Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, & nunciavit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de terra Israël.

5 Dixitque ei rex Syriæ: Vade, & mittam litteras ad regem Israël. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos: & decem mutatoria vestimentorum.

6 Detulit litteras ad regem Israël, in hæc verba: Cum acceperis epistolam hanc, scio quod miserim ad te Naaman servum meum, ut cures eum à lepra sua.

7 Cumque legisset rex Israël litteras, scidit vestimenta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possim, & vivificare, quia iste misit ad me, ut curem hominem à lepra sua? animadvertite, & videte quod occasiones quærat adversum me.

8 Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse videlicet regem Israël vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse prophetam in Israël.

9 Venit ergo Naaman cum equis & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei:

10 Misitque ad eum Eliseus nuncium, dicens: Vade, & lavare septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis.

11 Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egrederetur ad me, & stans invocaret nomen Domini Dei sui; & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me.

12 Numquid non meliores sunt Abana & Pharphar, fluvii Damasci, omnibus aquis Israel, ut laver in eis, & munder? Cum ergo vertisset se, & abiret indignans,

13 Accesserunt ad eum servi sui, & locuti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixisset tibi propheta, certe facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare, & mundaberis?

14 Descendit, & lavit in Iordane septies juxta sermonem viri Dei, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est.

15 Reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio quod non sit alius Deus in universa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque ut accipias benedictionem à servo tuo.

16 At ille respondit: Vivit Dominus ante quem sto, quia non accipiam. Cumque vim faceret, penitus non acquievit.

17 Dixitque Naaman: Vt vis: sed obsecro, concede mihi servo tuo, ut tollam onus duorum burdonum de terra: non enim faciet ultra servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis, nisi Domino.

18 Hoc autem solum est, de quo deprecaris Dominum pro servo tuo, quando ingredietur dominus meus templum Remmon, ut adoret, & illo innitente super manum meam, si adoravero in templo Remmon, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro hac re.

19 Qui dixit ei: Vade in pace. Abiit ergo ab eo electo terræ tempore.

20 Dixitque Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo quæ attulit: vivit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid.

21 Et secutus est Giezi post tergum Naaman: quem cum vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru in occursum ejus, & ait: Rectene sunt omnia?

22 Et ille ait: Recte; dominus meus misit me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo adolescentes de monte Ephraim, ex filiis prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes mutatorias duplices.

23 Dixitque Naaman: Melius est ut accipias duo talenta. Et coëgit eum, ligavitque duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & portaverunt coram eo.

24 Cumque venisset jam vesperi, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitque viros, & abierunt.

25 Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non ivit servus tuus huc quoquam.

26 At ille ait: Nonne cor meum in præsenti erat, quando reversus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti vestes, ut emas oliveta, & vineas, & oves, & boves, & servos, & ancillas.

27 Sed & lepra Naaman adhærebit tibi,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& semini tuo, usque in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

CAPVT VI.

Eliseus ferrum securis natare facit, regis Syriæ milites ducuntur quasi excæcati in Samariam ab Eliseo, quem ob regis sui secreta regi Israël patefacta capere nitebantur; at postmodum Syris obsidentibus Samariam, matres ob inediam filios suos comedunt, propter quod Eliseus à rege jubetur occidi.

1 DIxerunt autem filii prophetarum ad Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram te, angustus est nobis.

2 Eamus usque ad Iordanem, & tollant singuli de silva materias singulas, ut ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit: Ite,

3 Et ait unus ex illis: Veni ergo & tu cum servis tuis. Respondit: Ego veniam.

4 Et abiit cum eis. Cumque venissent ad Iordanem, cædebant ligna.

5 Accidit autem, ut cum unus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamavitque ille, & ait: Heu, heu, heu domine mi, & hoc ipsum mutuo acceperam.

6 Dixit autem homo Dei: Vbi cecidit? At ille monstravit ei locum. Præcidit ergo lignum, & misit illuc: natavitque ferrum,

7 Et ait: Tolle. Qui extendit manum, & sulit illud.

8 Rex autem Syriæ pugnabat contra Israel, consiliumque iniit cum servis suis, dicens: In loco illo & illo ponamus insidias.

9 Misit itaque vir Dei ad regem Israel, dicens: Cave ne transeas in locum illum: quia ibi Syri in insidiis sunt.

10 Misit itaque rex Israel ad locum quem dixerat ei vir Dei, & præoccupavit eum, & observavit se ibi non semel neque bis.

11 Conturbatumque est cor regis Syriæ pro hac re: & convocatis servis suis, ait: Quare non indicatis mihi quis proditor mei sit apud regem Israel?

12 Dixitque unus servorum ejus: Nequaquam domine mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia verba quæcumque locutus fueris in conclavi tuo.

13 Dixitque eis: Ite, & videte ubi sit: ut mittam, & capiam eum. Annunciaveruntque ei, dicentes: Ecce in Dothan.

14 Misit ergo illuc equos & currus, & robur exercitus: qui cum venissent nocte, circumdederunt civitatem.

15 Consurgens autem diluculo minister viri Dei, egressus vidit exercitum in circuitu civitatis, & equos & currus: nunciavitque ei, dicens: Heu, heu, heu domine mi, quid faciemus?

16 At ille respondit? Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quam cum illis.

17 Cumque oraret Eliseus, ait: Domine, aperi oculos hujus, ut videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit: & ecce mons plenus equorum, & curruum igneorum, in circuitu Elisei.

18 Hostes vero descenderunt ad eum: porro Eliseus oravit ad Dominum, dicens: Percute, obsecro, gentem hanc cæcitate. Percussitque eos Dominus, ne viderent, juxta verbum Elisei.

19 Dixit autem ad eos Eliseus: Non est hæc via, neque ista est civitas: sequimini me, & ostendam vobis virum quem quæritis. Duxit ergo eos in Samariam:

20 Cumque ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus: Domine aperi oculos istorum, ut videant. Aperuitque Dominus oculos eorum, & viderunt se esse in medio Samariæ.

21 Dixitque rex Israel ad Eliseum, cum vidisset eos: Nunquid percutiam eos, pater mi?

22 At ille ait: Non percuties: neque enim cepisti eos gladio & arcu tuo, ut percutias: sed pone panem & aquam coram eis, ut comedant & bibant, & vadant ad dominum suum.

23 Appositaque est eis ciborum magna præparatio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos, abieruntque ad dominum suum & ultra non venerunt latrones Syriæ in terram Israel.

24 Factum est autem post hæc, congregavit Benadad rex Syriæ, universum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam.

25 Factaque est fames magna in Samaria: & tamdiu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoris columbarum quinque argenteis.

26 Cumque rex Israel transiret per murum, mulier quædam exclamavit ad eum, dicens: Salve me domine mi rex.

27 Qui ait: Non te salvat Dominus: unde te possim salvare? de area, vel de torcular? Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit:

28 Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras.

29 Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixitque ei die altera: Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ abscondit filium suum.

30 Quod cum audisset rex: scidit vestimenta sua, & transibat per murum. Viditque omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus.

31 Et ait rex: Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si steterit caput Elisei filii Saphat super ipsum hodie.

32 Eliseus autem sedebat in domo sua, & senes sedebant cum eo. Præmisit itaque virum: & antequam veniret nuncius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, ut præcidatur caput meum? videte ergo, cum venerit nuncius, claudite ostium, & non sinatis eum introire: ecce enim sonitus pedum domini ejus post eum est.

33 Adhuc illo loquente eis, apparuit nuncius, qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum à Domino est: quid amplius expectabo à Domino?

CAPVT VII.

Eliseus in Samaria prædicit fore frumenti abundantiam; quam leprosi quatuor in Samaria annuentiant, territis à Deo Syris, ac omnibus relictis obsidionem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

dianem solventibus : dux autem Elisei verbo incredulus à turba conculcatur in porta Samariæ.

1 DIxit autem Eliseus : Audite verbum Domini : Hæc dicit Dominus : In tempore hoc cras modius similæ uno statere erit, & duo modii hordei statere uno, in porta Samariæ.

2 Respondens unus de ducibus, super cujus manum rex incumbebat, homini Dei, ait : Si Dominus fecerit etiam cataractas in cælo, numquid poterit esse quod loqueris ? Qui ait : Videbis oculis tuis, & inde non comedes.

3 Quatuor ergo viri erant leprosi juxta introitum portæ : qui dixerunt ad invicem : Quid hîc esse volumus donec moriamur ?

4 Sive ingredi voluerimus civitatem, fame moriemur : sive manserimus hîc, moriendum nobis est : venite ergo, & transfugiamus ad castra Syriæ, si pepercerint nobis, vivemus : si autem occidere voluerint, nihilominus moriemur.

5 Surrexerunt ergo vesperi, ut venirent ad castra Syriæ. Cumque venissent ad principium castrorum Syriæ, nullum ibidem repererunt.

6 Siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris Syriæ, curruum, & equorum, & exercitus plurimi : dixeruntque ad invicem : Ecce mercede conduxit adversum nos rex Israel reges Herhæorum & Ægyptiorum & venerunt super nos.

7 Surrexerunt ergo, & fugerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria sua, & equos & asinos, in castris, fugeruntque, animas tantum suas salvare cupientes.

8 Igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum, ingressi sunt unum tabernaculum, & comederunt, & biberunt : tuleruntque inde argentum, & aurum, & vestes, & abierunt, & absconderunt : & rursum reversi sunt ad aliud tabernaculum, & inde similiter auferentes absconderunt.

9 Dixeruntque ad invicem ; Non recte facimus : hæc enim dies boni nuncii est. Si tacuerimus, & noluerimus nunciare usque mane, sceleris arguemur : venite, eamus, & nunciemus in aula regis.

10 Cumque venissent ad portam civitatis, narraverunt eis, dicentes : Ivimus ad castra Syriæ, & nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos & asinos alligatos, & fixa tentoria.

11 Ierunt ergo portarii, & nunciaverunt in palatio regis intrinsecus.

12 Qui surrexit nocte, & ait ad servos suos : Dico vobis quid fecerint nobis Syri : sciunt quia fame laboramus, & idcirco egressi sunt de castris, & latitant in agris, dicentes : Cum egressi fuerint de civitate : capiemus eos vivos, & tunc civitatem ingredi poterimus.

13 Respondit autem unus servorum ejus : Tollamus quinque equos, qui remanserunt in urbe (quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israël, alii enim consumpti sunt) & mittentes explorare poterimus.

14 Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex in castra Syrorum, dicens : Ite, & videte.

15 Qui abierunt post eos usque ad Jordanem : ecce autem omnis via plena erat vestibus & vasis, quæ projecerant Syri cum turbarentur : reversique nuncii indicaverunt regi.

16 Et egressus populus diripuit castra Syriæ : factusque est modius similæ statere uno, & duo modii hordei statere uno, juxta verbum Domini.

17 Porro rex ducem illum, in cujus manu incumbebat, constituit ad portam : quem conculcavit turba in introitu portæ, & mortuus est, juxta quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum.

18 Factumque est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait : Duo modii hordei statere uno erunt, & modius similæ statere uno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ :

19 Quando responderat dux ille viro Dei, & dixerat : Etiamsi Dominus fecerit cataractas in cœlo, nunquid poterit fieri quod loqueris ? Et dixit ei : Videbis oculis tuis, & inde non comedes.

20 Evenit ergo ei sicut prædictum fuerat, & conculcavit eum populus in porta, & mortuus est,

CAPVT VIII.

Post septennem famem ab Eliseo prædictam Sunamitis quæ ipsius consilio peregrinata erat reversa suos agros cum fructibus recuperat : Eliseus Benadad ægrotantem prædicit moriturum, & impium Hazael regnaturum : Joram rex Juda percussit Idumæos quod à se recessissent ; cui impio succedit Ochozias filius impius.

1 ELiseus autem locutus est ad mulierem, † cujus vivere fecerat filium, dicens : Surge, vade tu & domus tua, & peregrinare ubicumque repereris : vocavit enim Dominus famem, & veniet super terram septem annis. † *Supr.* 4. 35.

2 Quæ surrexit, & fecit juxta verbum hominis Dei : & vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthiim diebus multis.

3 Cumque finiti essent anni septem, reversa est mulier de terra Philisthiim : & egressa est ut interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis.

4 Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens : Narra mihi omnia magnalia quæ fecit Eliseus.

5 Cumque ille narraret regi quo modo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitque Giezi : Domine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius ejus, quem suscitavit Eliseus.

6 Et interrogavit rex mulierem : quæ narravit ei. Deditque ei rex eunuchum unum, dicens : Restitue ei omnia quæ sua sunt, & universos reditus agrorum, à die qua reliquit terram usque ad præsens :

7 Venit quoque Eliseus Damascum, & Benadad rex Syriæ ægrotabat : nunciaveruntque ei, dicentes : Venit vir Dei huc.

8 Et ait rex ad Hazael : Tolle tecum munera, & vade in occursum viri Dei, & consule Dominum per eum, dicens : Si evadere potero de infirmitate mea hac ?

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

9 Ivit igitur Hazael in occursum ejus, habens secum munera, & omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorum. Cumque stetisset coram eo ait : Filius tuus Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens : Si sanari potero de infirmitate mea hac ?

10 Dixitque ei Eliseus : Vade, dic ei. Sanaberis : porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur.

11 Stetitque cum eo, & conturbatus est usque ad suffusionem vultus : flevitque vir Dei.

12 Cui Hazael ait : Quare dominus meus flet ? At ille dixit : Quia scio quæ facturus sis filiis Israël mala. Civitates eorum munitas igne succendes, & juvenes eorum interficies gladio, & parvulos eorum elides, & prægnantes divides.

13 Dixitque Hazael : Quid enim sum servus tuus canis, ut faciam rem istam magnam ? Et ait Eliseus : Ostendit mihi Dominus te regem Syriæ fore.

14 Qui cum recessisset ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui ait ei : Quid dixit tibi Eliseus ? At ille respondit : Dixit mihi : Recipies sanitatem.

15 Cumque venisset dies altera, tulit stragulum, & infudit aquam, & expandit super faciem ejus : quo mortuo, regnavit Hazael pro eo.

16 Anno quinto Ioram filii Achab regis Israël, & Iosaphat regis Iuda, regnavit Ioram filius Iosaphat rex Iuda.

17 † Triginta duorum annorum erat cum regnare cœpisset, & octo annis regnavit in Ierusalem. † 2. Par. 21. 5.

18 Ambulavitque in viis regum Israël, sicut ambulaverat domus Achab : filia enim Achab erat uxor ejus : & fecit quod malum est in conspectu Domini.

19 † Noluit autem Dominus disperdere Iudam, propter David servum suum, sicut promiserat ei : ut daret illi lucernam, & filiis ejus cunctis diebus. † 2. Reg. 7. 16.

20 † in diebus ejus recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit sibi regem. † 2. Paral. 21. 8.

21 Venitque Ioram Seira, & omnes currus cum eo : & surrexit nocte, percussitque Idumæos, qui eum circumdederant, & principes curruum, populus autem fugit in tabernacula sua.

22 Recessit ergo Edom ne esset sub Iuda usque ad diem hanc. Tunc recessit & Lobna in tempore illo.

23 Reliqua autem sermonum Ioram, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda ?

24 Et dormivit Ioram cum patribus suis, sepultusque est cum eis in civitate David, & regnavit Ochozias filius ejus pro eo.

25 † Anno duodecimo Ioram filii Achab regis Israël, regnavit Ochozias, filius Ioram, regis Iudæ. † 2. Par. 22. 1.

26 Viginti duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, & uno anno regnavit in Ierusalem : nomen matris ejus Athalia filia Amri regis Israël.

27 Et ambulavit in viis domus Achab : & fecit quod malum est coram Dño, sicut domus Achab : gener enim domus Achab fuit.

28 Abiit quoque cum Ioram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad, & vulneraverunt Syri Ioram :

29 Qui reversus est ut curaretur, in Iezrahel : quia vulneraverant eum Syri in Ramoth, prælians contra Hazael regem Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit invisere Ioram filium Achab in Iezrahel, quia ægrotabat ibi.

CAPVT IX.

Iehu in regem Israël unctio per prophetam mandat Dominus, ut deleat domum Achab, occidit ergo Ioram una cum Ochozia rege Iuda, & corpus Iezabel à fenestra ipsius jussu præcipitatæ canes devorant, juxta Eliæ vaticinium.

1 Eliseus autem prophetes vocavit unum de filiis prophetarum, & ait illi : Accinge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei hanc in manu tua & vade in Ramoth Galaad.

2 † Cumque veneris illuc, videbis Iehu filium Iosaphat filium Namsi : & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, & introduces in interius cubiculum. † 3. Reg. 19. 16.

3 Tenensque lenticulam olei, fundes super caput ejus, & dices : Hæc dicit Dominus : Unxi te regem super Israël. Aperiesque ostium, & fugies, & non ibi subsistes.

4 Abiit ergo adolescens puer prophetæ in Ramoth Galaad,

5 Et ingressus est illuc : ecce autem principes exercitus sedebant, & ait : Verbum mihi ad te ô princeps. Dixitque Iehu : Ad quem ex omnibus nobis ? At ille dixit : Ad te ô princeps.

6 Et surrexit & ingressus est cubiculum : at ille fudit oleum super caput ejus, & ait : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Unxi te regem super populum Domini Israël,

7 Et percuties domum Achab domini tui, & ulciscar sanguinem servorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium servorum Domini, de manu Iezabel.

8 † Perdamque omnem domum Achab : & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum & novissimum in Israël. † 3. Reg. 21. 21.

9 Et dabo domum Achab, sicut † domum Ieroboam filii Nabat, & sicut domum † Baasa filii Ahia : † 3. Reg. 15. 29.

10 Iezabel quoque comedent canes in agro Iezrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, & fugit. † 3. Reg. 16. 3.

11 Iehu autem egressus est ad servos domini sui : qui dixerunt ei : Rectene sunt omnia ? quid venit insanus iste ad te ? Qui ait eis : Nostis hominem, & quid locutus sit.

12 At illi responderunt : Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis : Hæc & hæc locutus est mihi, & ait : Hæc dicit Dominus : Unxi te regem super Israël.

13 Festinaverunt itaque, & unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt : Regnavit Iehu.

14 Conjuravit ergo Iehu filius Iosaphat filii Namsi contra Ioram : Porro Ioram † supr. obsederat Ramoth Galaad, ipse, & omnis 8. 28. Israël contra Hazael regem Syriæ :

15 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

15 Et reversus fuerat ut curaretur in Iezrahel propter vulnera, quia percusserant eum Syri, præliantem contra Hazaël regem Syriæ. Dixitque Iehu: Si placet vobis, nemo egrediatur profugus de civitate, ne vadat, & nunciet in Iezrahel.

16 Et ascendit, & profectus est in Iezrahel: Ioram enim ægrotabat ibi, & Ochozias rex Iuda descenderat ad visitandum Ioram.

17 Igitur speculator qui stabat super turrim Iezrahel vidit globum Iehu venientis, & ait: Video ego globum. Dixitque Ioram: Tolle currum, & mitte in occursum eorum, & dicat vadens: Rectene sunt omnia?

18 Abiit ergo qui ascenderat currum, in occursum ejus, & ait: hæc dicit rex: Pacatane sunt omnia? Dixitque Iehu: Quid tibi & paci? transi, & sequere me. Nunciavit quoque speculator, dicens: Venit nuncius ad eos, & non revertitur.

19 Misit etiam currum equorum secundum: venitque ad eos & ait: Hæc dicit rex: Numquid pax est? Et ait Iehu: Quid tibi & paci? transi, & sequere me.

20 Nunciavit autem speculator, dicens: Venit usque ad eos, & non revertitur: est autem incessus quasi incessus Iehu filii Namsi, præceps enim graditur.

21 Et ait Ioram; Iunge currum. Iunxeruntque currum ejus, & egressus est Ioram rex Israël, & Ochozias rex Iuda, singuli in curribus suis: egressique sunt in occursum Iehu, & invenerunt eum in agro Naboth Iezrahelitæ.

22 Cumque vidisset Ioram Iehu, dixit: Pax est Iehu? At ille respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes Iezabel matris tuæ, & veneficia ejus multa vigent.

23 Convertit autem Ioram manum suam, & fugiens ait ad Ochoziam: Insidiæ Ochozia.

24 Porro Iehu tetendit arcum manu, & percussit Ioram inter scapulas: & egressa est sagitta per cor ejus, statimque corruit in curru suo.

25 Dixitque Iehu ad Badacer ducem: Tolle projice eum in agro Naboth Iezrahelitæ: memini enim quando ego & tu sedentes in curru sequebamur Achab patrem hujus, quod Dominus onus hoc levaverit super eum, dicens:

26 † Si non pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum ejus, quem vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, & projice eum in agrum juxta verbum Domini. † 3. Reg. 21.22

27 Ochozias autem rex Iuda videns hoc, fugit per viam domus horti: persecutusque est eum Iehu; & ait: Etiam hunc percutite in curru suo; & percusserunt eum in ascensu Gaver, qui est iuxta Ieblaam: qui fugit in mageddo, & mortuus est ibi.

28 Et imposuerunt eum servi ejus super currum suum, & tulerunt in Ierusalem: sepelieruntque eum in sepulchro cum patribus suis in civitate David.

29 Anno undecimo Ioram filii Achab, regnavit Ochozias super Iudam.

30 Venitque Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu ejus audito, depinxit oculos suos stibio, & ornavit caput suum, & respexit per fenestram,

31 Ingredientem Iehu per portam, & ait: † Numquid pax potest esse Zambri, qui interfecit dominum suum? † 3. Reg. 16.10.

32 Levavitque Iehu faciem suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista? & inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi.

33 At ille dixit eis: Præcipitate eam deorsum; & præcipitaverunt eam, aspersusque est sanguine paries, & equorum ungulæ conculcaverunt eam.

34 Cumque introgressus esset, ut comederet, biberetque, ait: Ite, & videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia regis est.

35 Cumque issent ut sepelirent eam, non invenerunt nisi calvariam, & pedes, & summas manus

36 Reversique nunciaverunt ei. Et ait Iehu: † Sermo Domini est, quem locutus est per servum suum Eliam Thesbiten, dicens: in agro Iezrahel comedent canes carnes Iezabel, † 3. Reg. 21.23.

37 Et erunt carnes Iezabel sicut stercus super faciem terræ in agro Iezrahel; ita ut prætereuntes dicant: Hæccine est illa Iezabel?

CAPVT X

Iehu 70 filios Achab & 42. fratres Ochoziæ necari jubet, totamque Achab progeniem delet & omnes sacerdotes Baal callide convocatos occidit, exusta illius statua, & templo in cloacam verso; attamen in cultu vitulorum aureorum perseverat Iehu, ideo vehementer cæsus est Israël ab Hazael; mortuo autem Iehu, succedit filius ejus Ioachaz

1 ERant autem Achab septuaginta filii in Samaria: scripsit ergo Iehu litteras, & misit in Samariam, ad optimates civitatis, & ad majores natu, & ad nutritios Achab, dicens:

2 Statim ut acceperitis litteras has, qui habetis filios domini vestri, & currus, & equos, & civitates firmas, & arma,

3 Eligite meliorem, & eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri, & eum ponite super solium patris sui, & pugnate pro domo domini vestri.

4 Timuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, & quo modo nos valebimus resistere?

5 Miserunt ergo præpositi domus, & præfecti civitatis, & majores natu, & nutritii, ad Iehu, dicentes: Servi tui sumus quæcumque jusseris faciemus, nec constituemus nobis regem: quæcumque tibi placent, fac.

6 Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens? Si mei estis, & obediris mihi, tollite capita filiorum domini vestri, & venite ad me hac eadem hora cras in Iezrahel. Porro filii regis, septuaginta viri, apud optimates civitatis nutriebantur.

7 Cumque venissent litteræ ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt septuaginta viros, & posuerunt capita eorum in cophinis, & miserunt ad eum in Iezrahel.

8 Venit autem nuncius, & indicavit ei, dicens: Attulerunt capita filiorum regis. Qui respondit: Ponite ea ad duos acervos juxta introitum portæ usque mane.

9 Cumque diluxisset, egressus est, & stans dixit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

dixit ad omnem populum: Iusti estis: si ego conjuravi contra dominum meum, & interfeci eum, quis percussit omnes hos?

† 3 Reg. 21. 21. 10 † Videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram, quos locutus est Dominus super domum Achab, & Dominus fecit quod locutus est in manu servi sui Eliæ.

11 Percussit igitur Iehu omnes, qui reliqui erant de domo Achab in Iezrahel, & universos optimates ejus, & notos, & sacerdotes, donec non remanerent ex eo reliquiæ.

12 Et surrexit, & venit in Samariam: cumque veniisset ad Cameram pastorum in via. 13 Invenit fratres Ochoziæ regis Iuda, dixitque ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt: Fratres Ochoziæ sumus, & descendimus ad salutandos filios regis, & filios reginæ.

14 Qui ait: Comprehendite eos vivos. Quos cum comprehendissent vivos, jugulaverunt eos in cisterna juxta Cameram, quadraginta duos viros, & non reliquit ex eis quemquam.

15 Cumque abiisset inde, invenit Ionadab filium Rechab in occursum sibi, & benedixit ei. Et ait ad eum: Numquid est cor tuum rectum, sicut cor meum cum corde tuo? & ait Ionadab: Est. Si est, inquit, da manum tuam. Qui dedit ei manum suam. At ille levavit eum ad se in currum:

16 Dixitque ad eum: Veni mecum, & vide zelum meum pro Domino. Et impositum in curru suo,

17 Duxit in Samariam. Et percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab in Samaria usque ad unum, juxta verbum Domini quod locutus est per Eliam.

18 Congregavit ergo Iehu omnem populum, & dixit ad eos: † Achab coluit Baal parum, ego autem colam eum amplius.

† 3 Reg. 16. 31.

19 Nunc igitur omnes prophetas Baal, & universos servos ejus, & cunctos sacerdotes ipsius, vocate ad me: nullus sit qui non veniat, sacrificium enim grande est mihi Baal: quicumque defuerit, non vivet. Porro Iehu faciebat hoc insidiose, ut disperderet cultores Baal.

20 Et dixit: Sanctificate diem solemnem Baal. Vocavitque,

21 Et misit in universos terminos Israel, & venerunt cuncti servi Baal, non fuit residuus ne unus quidem qui non veniret. Et ingressi sunt templum Baal: & repleta est domus Baal, à summo usque ad summum.

22 Dixitque his qui erant super vestes: Proferte vestimenta universis servis Baal. Et protulerunt eis vestes.

23 Ingressusque Iehu, & Ionadab filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus Baal: Perquirite, & videte, ne quis forte vobiscum sit de servis Domini, sed ut sint servi Baal soli.

24 Ingressi sunt igitur ut facerent victimas & holocausta: Iehu autem præparaverat sibi foris octoginta viros, & dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus his, quos ego adduxero in manus vestras, anima ejus erit pro anima illius.

25 Factum est autem, cum completum esset holocaustum, præcepit Iehu militibus & ducibus suis: Ingredimini, & percutite eos, nullus evadat. Percusserunt que eos in ore gladii, & projecerunt milites & duces: & ierunt in civitatem templi Baal,

26 Et protulerunt statuam de fano Baal, & combusserunt:

27 Et comminuerunt eam. Destruxerunt quoquæ ædem Baal, & fecerunt pro ea latrinas usque in diem hanc.

28 Delevit itaque Iehu Baal de Israel:

29 Veruntamen à peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit, nec dereliquit vitulos aureos, qui erant in Bethel, & in Dan:

30 Dixit autem Dominus ad Iehu: Quia studiose egisti quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo fecisti contra domum Achab: † filii tui usque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel.

† Infr. 15. 12.

31 Porro Iehu non custodivit ut ambularet in lege Domini Dei Israel in toto corde suo: non enim recessit à peccatis Ieroboam, qui peccare fecerat Israel.

32 In diebus illis cœpit Dominus tædere super Israel: percussitque eos Hazael in universis finibus Israel.

33 A Iordane contra orientalem plagam, omnem terram Galaad, & Gad, & Ruben, & Manasse, ab Aroër, quæ est super torrentem Arnon, & Galaad, & Basan.

34 Reliqua autem verborum Iehu, & universa quæ fecit, & fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel?

35 Et dormivit Iehu cum patribus suis, sepelieruntque eum in Samaria: & regnavit Ioachaz filius ejus pro eo.

36 Dies autem quos regnavit Iehu super Israel, viginti & octo anni sunt, in Samaria.

CAPUT XI.

Athalia, audita filii morte, omne semen regium, præter Ioas, ferro extinguit, & regnum sibi usurpat; sed præcipiente Ioiada sacerdote, occiditur, & Ioas rex Iuda constituitur, destructis aris & imaginibus Baal.

1 † Athalia vero mater Ochoziæ, videns mortuum filium suum, surrexit, & interfecit omne semen regium.

† 2. Par. 22. 10.

2 Tollens autem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochoziæ, Ioas filium Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum regis qui interficiebantur, & nutricem ejus, de triclinio: & abscondit eum à facie Athaliæ, ut non interficeretur.

3 Eratque cum ea sex annis clam in domo Dñi: porro Athalia regnavit super terram.

4 † Anno autem septimo misit Ioiada, & assumens centuriones & milites, introduxit ad se in templum Domini, pepigitque cum eis fœdus: & adjurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis.

† 2 Par. 23. 1.

5 Et præcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis:

6 Tertia pars vestrum introeat sabbato, & observet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, quæ est post habitaculum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

culum scutariorum : & custodietis excubias domus Messa.

7 Duæ vero partes è vobis, omnes egredientes sabbato, custodiant excubias domus Domini circa regem.

8 Et vallabitis eum, habentes arma in manibus vestris : si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur : eritisque cum rege introeunte & egrediente.

9 Et fecerunt centuriones, juxta omnia quæ præceperat eis Ioiada sacerdos: & assumentes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Ioiadam sacerdotem.

10 Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Domini.

11 Et steterunt, singuli habentes arma in manu sua, à parte templi dextera, usque ad partem sinistrã altaris & ædis, circum regem.

12 Produxitque filium regis, & posuit super eum diadema, & testimonium : fecerunt-que eum regem, & unxerunt : & plaudentes manu, dixerunt : Vivat rex.

13 Audivit autem Athalia vocem populi currentis : & ingressa ad turbas in templum Domini.

14 Vidit regem stantem super tribunal juxta morem, & cantores & tubas prope eum, omnemque populum terræ lætantem, & canentem tubis : & scidit vestimenta sua clamavitque : Conjuratio, conjuratio.

15 Præcepit autem Ioiada centurionibus, qui erant super exercitum, & ait eis : Educite eam extra septa templi, & quicumque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim sacerdos : non occidatur in templo Domini.

16 Imposuerunt que ei manus, & impegerunt eam per viam introitus equorum, juxta palatium, & interfecta est ibi.

17 Pepigit ergo Ioiada fœdus inter Dominum & inter regem, & inter populum, ut esset populus Domini, & inter regem & populum.

18 Ingressusque est omnis populus terræ templum Baal, & destruxerunt aras ejus, & imagines contriverunt valide : Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in Domo Domini.

19 Tulitque centuriones, & Cerethi & Phelethi legiones : & omnem populum terræ, deduxeruntque regem de domo Domini : & venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, & sedit super thronum regum:

20 Lætatusque est omnis populus terræ, & civitas, conquievit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis.

21 Septemque annorum erat Ioas, cum regnare cœpisset.

CAPVT XII.

Ioas gazophylacii pecuniam ad sartatecta templi instauranda expendit : Hazaeli autem regi Syriæ bellum contra Ierusalem paranti mittit omnes templi & palatii thesauros, tandemque à servis suis occiditur, cui succedit filius ejus Amasias.

1 ANno septimo Iehu, regnavit Ioas: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem, nomen matris ejus Sebia de Bersabee,

2 Fecitque Ioas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus docuit eum Ioiada sacerdos.

3 Veruntamen excelsa non abstulit : adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum.

4 Dixitque Ioas ad sacerdotes : Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini à prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte & arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini :

5 Accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, & instaurent sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratione.

6 Igitur usque ad vigesimum tertium annum regis Ioas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi.

7 Vocavitque rex Ioas Ioiadam pontificem & sacerdotes, dicens eis : Quare sartatecta non instauratis templi ? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam.

8 Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam à populo, & instaurare sartatecta domus.

9 Et tulit Ioiada pontifex gazophylacium unum, aperuitque foramen desuper, & posuit illud juxta altare ad dexteram ingredientium domum Domini, mittebantque in eo sacerdotes, qui custodiebant ostia, omnem pecuniam, quæ deferebatur ad templum Domini.

10 Cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebantque & numerabant pecuniam, quæ inveniebatur in domo Domini.

11 Et dabant eam juxta numerum atque mensuram, in manu eorum qui præerant cæmentariis domus Domini : qui impendebant eam in fabris lignorum, & in cæmentariis iis, qui operabantur in domo Domini,

12 Et sartatecta faciebant: & in iis, qui cædebant saxa, & ut emerent ligna, & lapides, qui excidebantur, ita ut impleretur instauratio domus Domini, in universis quæ indigebant expensa ad muniendam domum.

13 Veruntamen non fiebant ex eadem pecunia hydriæ templi Domini, & fuscinulæ, & thuribula, & tubæ, & omne vas aureum & argenteum, de pecunia quæ inferebatur in templum Domini.

14 Iis enim qui faciebant opus, dabatur ut instauraretur templum Domini.

15 Et non fiebat ratio iis hominibus, qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed in fide tractabant eam.

16 Pecuniam vero pro delicto, & pecuniam pro peccatis, non inferebant in templum Domini, quia sacerdotum erat.

17 Tunc ascendit Hazaël rex Syriæ, & pugnabat contra Geth, cepitque eam : & direxit faciem suam, ut ascenderet in Ierusalem.

18 Quam ob rem tulit Ioas, rex Iuda omnia sanctificata, quæ consecraverant Iosaphat & Ioram, & Ochozias patres ejus reges Iuda, & quæ ipse obtulerat : & universum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sum argentum, quod inveniri potuit in thesauris templi Domini, & in palatio regis: misitque Hazaëli regi Syriæ, & recessit ab Ierusalem.

19 Reliqua autem sermonum Ioas, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda?

20 Surrexerunt autem servi ejus, & conjuraverunt inter se, percusseruntque Ioas in Domo Mello in descensu Sella.

21 Iosachar namque filius Semaath, & Iozabad filius Somer, servi ejus, percusserunt eum, & mortuus est: & sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David, regnavitque Amasias filius ejus pro eo.

CAPVT XIII.

Ioachaz rex Israel propter peccata sua gravissimè afflictus à rege Syriæ, conversus ad Dominum liberatur; cui mortuo succedit filius Ioas, qui juxta Elisei morientis vaticinium Syros ter devicit, mortui autem Elisei sepulchro injectus quidam mortuus suscitatur.

1 ANno vigesimo tertio Ioas filii Ochoziæ regis Iuda: regnavit Ioachaz filius Iehu super Israël in Samaria decem & septem annis.

2 Et fecit malum coram Dño, secutusque est peccata Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel, & non declinavit ab eis.

3 Iratusque est furor Domini contra Israel, & tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, & in manu Benadad filii Hazel, cunctis diebus.

4 Deprecatus est autem Ioachaz faciem Domini, & audivit eum Dominus: vidit enim angustiam Israel, quia attriverat eos rex Syriæ:

5 Et dedit Dominus salvatorem Israeli, & liberatus est de manu regis Syriæ: habitaveruntque filii Israel in tabernaculis suis sicut heri & nudiustertius.

6 Veruntamen non recesserunt à peccatis domus Ieroboam, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulaverunt: siquidem & lucus permansit in Samaria.

7 Et non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quinquaginta equites, & decem currus, & decem millia peditum: interfecerat enim eos rex Syriæ, & redegerat quasi pulverem in tritura areæ

8 Reliqua autem sermonum Ioachaz, & universa quæ fecit & fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

9 Dormivitque Ioachaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in Samaria: regnavitque Ioas filius ejus pro eo.

10 Anno trigesimo septimo Ioas regis Iuda regnavit Ioas filius Ioachaz super Israel in Samaria sedecim annis,

11 Et fecit quod malum est in conspectu Domini: non declinavit ab omnibus peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulavit.

12 Reliqua autem sermonum Ioas, & universa quæ fecit, & fortitudo ejus, quomodo pugnaverit contra Amasiam regem Iuda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

13 Et dormivit Ioas cum patribus suis, Ieroboam autem sedit super solium ejus. Porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israel.

14 Elisæus autem ægrotabat infirmitate, qua & mortuus est. descenditque ad eum Ioas rex Israel, & flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga ejus.

15 Et ait illi Elisæus: Affer arcum, & sagittas. Cumque attulisset ad eum arcum, & sagittas,

16 Dixit ad regem Israel: Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Eliseus manus suas manibus regis,

17 Et ait: Aperi fenestram orientalem. Cumque aperuisset, dixit Eliseus: Iace sagittam. Et jecit, Et ait Eliseus: Sagitta salutis Domini, & sagitta saluris contra Syriam: percuties que Syriam in Aphec, donec consumas eam.

18 Et ait: Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit ei: Percute jaculo terram. Et cum percussisset tribus vicibus, & stetisset,

19 Iratus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussisses quinquies, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percuties eam.

20 Mortuus est ergo Eliseus, & sepelierunt eum. Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso anno.

21 † Quidam autem sepelientes hominem, viderunt latrunculos, & projecerunt cadaver in sepulchro Elisei. Quod cum tetigisset ossa Elisæi, revixit homo, & stetit super pedes suos. † *Eccli.* 48. 14.

22 Igitur Hazael rex Syriæ afflixit Israel cunctis diebus Ioachaz?

23 Et misertus est Dominus eorum, & reversus est ad eos propter pactum suum, quod habebat cum Abraham, & Isaac, & Iacob: noluit disperdere eos, neque projicere penitus, usque in præsens tempus.

24 Mortuus est autem Hazael rex Syriæ, & regnavit Benadad filius ejus pro eo.

25 Porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filii Hazael, quas tulerat de manu Ioachas patris sui jure prælii, tribus vicibus percussit eum Ioas, & reddidit civitates Israel.

CAPVT XIV.

Amasias interfectis occisoribus patris sui Ioas, percutit Edom sed hac victoria factus elatior, provocans ad bellum Ioas regem Israel, ab eo capitur, & Ierusalem diripitur: at Ioas regi Israel succedit filius Ieroboam qui ab angustiis liberat Israel: cui succedit filius Zacharias: porro facta conjuratione adversus Amasiam regem Iuda a suis occiditur, cui succedit filius Azarias impius.

1 IN anno secundo Ioas filii Ioachaz regis Israel, regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda.

2 † Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset: viginti autem & novem annis regnavit in Ierusalem, nomen matris ejus Ioadan de Ierusalem. † 2 *Par.* 25. 1.

3 Et fecit rectum coram Domino, verumtamen non ut David pater ejus Iuxta omnia, quæ fecit Ioas pater suus, fecit?

4 Nisi

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

4 Nisi hoc tantùm, quod excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis.

5 Cumque obtinuisset regnum, percussit servos suos, qui interfecerant regem patrem suum.

6 Filios autem eorum qui occiderant, non occidit, juxta quod scriptum est in libro legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens: † Non morientur patres pro filiis, neque filii morientur pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur.

† Deut. 24.16. Ezech. 18.20.

7 Ipse percussit Edom in valle Salinarum decem millia, & apprehendit petram in prælio, vocavitque nomen ejus Rectchel, usque in præsentem diem.

8 Tunc misit Amasias nuncios ad Ioas filium Ioachaz, filii Iehu regis Israel, dicens: Veni, & videamus nos.

9 Remansitque Ioas rex Israel ad Amasiam regem Iuda, dicens: Carduus Libani misit ad cedrum quæ est in Libano, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. Transieruntque bestiæ saltus, quæ sunt in Libano, & conculcaverunt carduum.

10 Percutiens invaluisti super Edom, & sublevavit te cor tuum: contentus esto gloria, & sede in domo tua: quare provocas malum, ut cadas tu & Iudas tecum?

11 Et non acquievit Amasias: ascenditque Ioas rex Israël, & viderunt se, ipse & Amasias rex Iuda, in Bethsames oppido Iudæ.

12 Percussusque est Iuda coram Israël, & fugerunt unusquisque in tabernacula sua.

13 Amasiam vero regem Iuda, filium Ioas filii Ochoziæ, cepit Ioas rex Israël in Bethsames, & adduxit eum in Ierusalem: & interrupit murum Ierusalem, à porta Ephraim usque ad portam anguli, quadringentis cubitis.

14 Tulitque omne aurum, & argentum, & universa vasa, quæ inventa sunt in domo Domini, & in thesauris regis, & obsides, & reversus est in Samariam.

15 Reliqua autem verborum Ioas quæ fecit, & fortitudo ejus qua pugnavit contra Amasiam regem Iuda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

16 Dormivitque Ioas cum patribus suis, & sepultus est in Samaria cum regibus Israël: & regnavit Ieroboam filius ejus pro eo.

17 Vixit autem Amasias, filius Ioas, rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israël, quindecim annis.

18 Reliqua autem sermonum Amasiæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?

19 Factaque est contra eum conjuratio in Ierusalem: at ille fugit in Lachis. Miseruntque post eum in Lachis, & interfecerunt eum ibi.

20 Et asportaverunt in equis, sepultusque est in Ierusalem cum patribus suis in civitate David.

† 2. Paral. 26. 1.

21 † Tulit autem universus populus Iudæ Azariam annos natum sedecim, & constituerunt eum regem pro patre ejus Amasia.

22 Ipse ædificavit Ælath, & restituit eam Iudæ, postquam dormivit rex cum patribus suis.

23 Anno quintodecimo Amasiæ filii Ioas regis Iuda, regnavit Ieroboam filius Ioas regis Israël in Samaria, quadraginta & uno anno:

24 Et fecit quod malum est Coram Dño. Non recessit ab omnibus peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël.

25 Ipse restituit terminos Israël, ab introitu Emath, usque ad mare solitudinis, juxta sermonem Domini Dei Israël, quem locutus est per servum suum † Ionam filium Amathi prophetam, qui erat de Geth, quæ est in Opher.

† Jon. 1. 1.

26 Vidit enim Dominus afflictionem Israël amaram nimis, & quod consumpti essent usque ad clausos carcere, & extremos, & non esset qui auxiliaretur Israeli.

27 Nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israel de sub cælo, sed salvavit eos in manu Ieroboam filii Ioas.

28 Reliqua autem sermonum Ieroboam, & universa quæ fecit, & fortitudo ejus qua præliatus est, & quomodo restituit Damascum & Emath Iudæ in Israel, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israël?

29 Dormivitque Ieroboam cum patribus suis regibus Israel, & regnavit Zacharias filius ejus pro eo.

CAPVT XV.

Azaria leproso succedit filius Ioathan in Iuda: Zacharia autem in Israel succedit Sellum, & huic Manahem qui fit tributarius regi Assyriorum, & huic Phaceia, & huic Phacee; cujus temporibus Theglathphalasar devictam magnam partem Israelitarum transtulit in Assyrios: huic succedit Osee: in Iuda autem mortuo Ioathan succedit filius Achaz.

1 ANno vigesimo septimo Ieroboam regis Israel regnavit Azarias filius Amasiæ regis Iuda.

2 Sedecim annorum erat cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus Iechelia de Ierusalem.

3 Fecitque quod erat placitum coram Domino, juxta omnia quæ fecit Amasias pater ejus.

4 Veruntamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis.

5 † Percussit autem Dominus regem, & fuit leprosus usque in diem mortis suæ, & habitabat in domo libera seorsum: Ioathan vero filius regis gubernabat palatium, & judicabat populum terræ.

† 2. Paral. 29. 21.

6 Reliqua autem sermonum Azariæ, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda?

7 Et dormivit Azarias cum patribus suis: sepelieruntque eum cum majoribus suis in civitate David, & regnavit Ioathan filius ejus pro eo.

8 Anno trigesimo octavo Azariæ regis Iuda, regnavit Zacharias filius Ieroboam super Israël in Samaria sex mensibus:

9 Et fecit quod malum est coram Domino, sicut fecerant patres ejus: non recessit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sit à peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël.

10 Conjuravit autem contra eum Sellum filius Iabes: percussitque eum palam, & interfecit, regnavitque pro eo.

11 Reliqua autem verborum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israël?

† Supr. 10. 30. 12 † Iste est sermo Domini, quem locutus est ad Iehu, dicens: Filii tui usque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel. Factumque est ita.

13 Sellum filius Iabes regnavit trigesimo nono anno Azariæ regis Iuda: regnavit autem uno mense in Samaria.

14 Et ascendit Manahem filius Gadi de Thersa: venitque in Samariam, & percussit Sellam filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnavitque pro eo.

15 Reliqua autem verborum Sellum, & conjuratio ejus, per quam terendit insidias, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

16 Tunc percussit Manahem Thapsam, & omnes qui erant in ea, & terminos ejus de Thersa, noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes prægnantes ejus, & scidit eas.

17 Anno trigesimo nono Azariæ regis Iuda, regnavit Manahem filius Gadi super Israel decem annis in Samaria.

18 Fecitque quod erat malũ coram Dño: non recessit à peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël cunctis diebus ejus.

19 Veniebat Phul rex Assyriorum in terram, & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, ut esset ei in auxilium, & firmaret regnum ejus.

20 Indixitque Manahem argentum super Israël cunctis potentibus & divitibus: ut daret regi Assyriorum, quinquaginta siclos argenti per singulos: reversusque est rex Assyriorum, & non est moratus in terra.

21 Reliqua autem sermonum Manahem, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

22 Et dormivit Manahem cum patribus suis: regnavitque Phaceia filius ejus pro eo.

23 Anno quinquagesimo Azariæ regis Iuda regnavit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria biennio:

24 Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit à peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.

25 Conjuravit autem adversum eum Phacee filius Romeliæ, dux ejus, & percussit eum in Samaria in turre domus regiæ, juxta Argob, & juxta Arie, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnavitque pro eo.

26 Reliqua autem sermonum Phaceia, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

27 Anno quinquagesimo secundo Azariæ regis Iuda, regnavit Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria viginti annis.

28 Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit à peccatis Ieroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.

29 In diebus Phacee regis Israel venit Thæglathphalasar rex Assur, & cepit Aion, & Abel-Domum, Maacha & Ianoe, & Cedes, & Asor, & Galaad, & Galilæam, & universam terram Nephthali: & transtulit eos in Assyrios.

30 Conjuravit autem, & terendit insidias Osee filius Ela contra Phacee filiũ Romeliæ, & percussit eum, & interfecit: regnavitque pro eo vigesimo anno Ioatham filii Oziæ.

31 Reliqua autem sermonum Phacee, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel. † 2 Par. 27. 1.

32 † Anno secundo Phacee, filii Romeliæ regis Israel, regnavit Ioatham filius Oziæ regis Iuda.

33 Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus Ierusa filia Sadoc.

34 Fecitque quod erat placitum coram Domino: juxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus, operatus est.

35 Veruntamen excelsa non abstulit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse ædificavit portam domus Domini sublimissimam.

36 Reliqua autem sermonum Ioatham, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda?

37 In diebus illis cœpit Dominus mittere in Iudam, Rasin regem Syriæ, & Phacee filium Romeliæ.

38 Et dormivit Ioatham cum patribus suis, sepultusque est cum eis in civitate David patris sui, & regnavit Achaz filius ejus pro eo.

CAPVT XVI.

Achaz filium suum per ignem consecrat idolis, regibus quoque Israel & Syriæ Ierusalem obsidentibus, auxilium à rege Assyriorum missis muneribus obtinet; in cujus gratiam ablato Dei cultu diis Assyriorum sacrificat; cui succedit pius filius Ezechias.

1 ANno decimo septimo Phacee filii Romeliæ, regnavit Achaz filius Ioatham regis Iuda.

2 † Viginti annorũ erat Achaz cum regnare cepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit quod erat placitum in cõspectu Dñi Dei sui, sicut David pater ejus. † 2 Par. 28. 1.

3 Sed ambulavit in via regum Israel: insuper & filium suum consecravit, transferens per ignem secundum idola gentium: quæ dissipavit Dominus coram filiis Israel.

4 Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso.

5 † Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel in Ierusalem ad præliandum: cumque obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. † Is. 7. 1.

6 In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & ejecit Iudæos de Aila: & Idumæi venerunt in Ailam, & habitaverunt ibi usque in diem hanc.

7 Misit autem Achaz nuncios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens: Servus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & salvum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui consurrexerunt adversum me.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

8 Et cum collegisset argentū & aurū, quod inveniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera.

9 Qui & acquievit voluntati ejus: ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & vastavit eam: & transtulit habitatores ejus Cyrenen, Rasin autem interfecit.

10 Perrexitque rex Achaz in occursum Theglathphalasar regi Assyriorum in Damascū: cumque vidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad Vriam sacerdotē exemplar ejus, & similitudinem juxta omne opus ejus.

11 Extruxitque Vrias sacerdos altare: juxta omnia quæ præceperat rex Achaz de Damasco, ita fecit sacerdos Vrias, donec veniret rex Achaz de Damasco.

12 Cumque venisset rex de Damasco, vidit altare, & veneratus est illud: ascenditque & immolavit holocausta, & sacrificium suum.

13 Et libavit libamina, & fudit sanguinem pacificorū, quæ obtulerat super altare.

14 Porro altare æreum, quod erat coram Dño, transtulit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Domini: posuitque illud ex latere altaris ad aquilonem.

15 Præcepit quoque rex Achaz Uriæ sacerdoti, dicens: Super altare majus offer holocaustum matutinum, & sacrificium vespertinum, & holocaustum regis, & sacrificium ejus, & holocaustum universi populi terræ, & sacrificia eorum, & libamina eorum: & omnem sanguinem holocausti, & universum sanguinem victimæ super illud effundes: altare vero æreum erit paratum ad voluntatem meam.

16 Fecit igitur Vrias sacerdos juxta omnia quæ præceperat rex Achaz.

17 Tulit autem rex Achaz cælatas bases, & luterem, qui erat desuper: & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pavimentum stratum lapide.

18 Musach quoque sabbati, quod ædificaverat in templo, & ingressum regis exterius convertit in templum Domini, propter regem Assyriorum.

19 Reliqua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?

20 Dormivitque Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum eis in civitate David, & regnavit Ezechias filius ejus pro eo.

CAPVT XVII.

Post multa filiorum Israël, quæ commemorantur, facinora, Salmanasar sub Osee recusante antiquum Assyrio pendere tributum, transfert Israël in Assyrios: & quia Assyrii in Samariam missi cultum Dei ignorantes devorabantur à leonibus, mittitur eis sacerdos Israëliticus qui ipsos instituat: sicque factum est, ut & Deo & idolis servirent.

1 ANno duodecimo Achab regis Iuda, regnavit Osee filius Ela in Samaria super Israël novem annis.

† Infrà 18 9. Tob. 1. 2. 2 Fecitque malum coram Domino: sed non sicut reges Israël, qui ante eum fuerant.

3 † Contra hunc ascendit Salmanasar rex Assyriorum, & factus est ei Osee servus, reddebatque illi tributa.

4 Cumque deprehendisset rex Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuncios ad Sua regem Ægypti, ne præstaret tributa regi Assyriorum, sicut singulis annis solitus erat, obsedit eum, & vinctum misit in carcerem.

5 Pervagatusque est omnem terram: & ascendens Samariam, obsedit eam tribus annis.

6 † Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum Samariam, & transtulit Israël in Assyrios: posuitque eos in Hala, & in Habor, juxta fluvium Gozan, in civitatibus Medorum. † Infr. 18.10.

7 Factum est enim, cum peccassent filii Israël Domino Deo suo, qui eduxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos alienos.

8 Et ambulaverunt juxta ritum gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israël, & regum Israël, quia similiter fecerant.

9 Et offenderunt filii Israël verbis non rectis Dñm Deum suum: & ædificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis, à Turre custodum usque ad Civitatem munitam.

10 Feceruntque sibi statuas, & lucos, in omni colle sublimi, & subter omne lignum nemorosum:

11 Et adolebant ibi incensum super aras in morem gentium, quas transtulerat Dominus à facie eorum: feceruntque verba pessima irritantes Dominum.

12 Et coluerunt immunditias, de quibus præcepit eis Dominus ne facerent verbum hoc.

13 Et testificatus est Dominus in Israël & in Iuda, per manum omnium Prophetarum & Videntium, dicens: † Revertimini à viis vestris pessimis; & custodite præcepta mea, & cerem onias, juxta omnem legem quam præcepi patribus vestris: & sicut misi ad vos in manu servorum meorum Prophetarum. † Ierem. 25. §. †

14 Qui non audierunt, sed induraverunt cervicem suam juxta cervicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Dño Deo suo.

15 Et abjecerunt legitima ejus, & pactum, quod pepigit cum patribus eorum, & testificationes, quibus contestatus est eos: secutique sunt vanitates, & vane egerunt & secuti sunt gentes, quæ erant per circuitum eorum, super quibus præceperat Dominus eis, ut non facerent sicut & illæ faciebant.

16 Et dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei sui: feceruntque sibi conflatiles duos vitulos, & lucos, & adoraverunt universam militiam cæli: servieruntque Baal,

17 Et consecraverunt filios suos, & filias suas, per ignem: & divinationibus inserviebant & auguriis: & tradiderunt se ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum.

18 Iratusque est Dominus vehementer Israëli, & abstulit eos à conspectu suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantum modo.

19 Sed nec ipse Iuda custodivit mandata Domini Dei sui: verum ambulavit in erroribus Israël, quos operatus fuerat.

20 Projecitq; Dominus omne semē Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu dis-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

pientium, donec projiceret eos à facie sua.
† 3. Reg. 12.19. 21 † Ex eo jam tempore, quo scissus est Israël à domo David, & constituerunt sibi regem Ieroboam filium Nabat: separavit eum Ieroboam Israël à Domino, & peccare eos fecit peccatum magnum.
22 Et ambulaverunt filii Israël in universis peccatis Ieroboam quæ fecerat: & non recesserunt ab eis,
† Ierc. 25.9. 23 † Usquequo Dominus auferret Israel à facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium servorum suorum Prophetarum, translatusque est Israël de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.
24 Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sepharvaim: & collocavit eos in civitatibus Samariæ pro filiis Israël: qui possederunt Samariam, & habitaverunt in urbibus ejus.
25 Cumque ibi habitare cœpissent, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos.
26 Nunciatumque est regi Assyriorum, & dictum: Gentes, quas transtulisti, & habitare fecisti in civitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ: & immisit in eos Dominus leones, & ecce interficiunt eos, eo quod ignorent ritum Dei terræ.
27 Præcepit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc, unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terræ.
28 Igitur cum venisset unus de sacerdotibus his, qui captivi ducti fuerant de Samaria, habitavit in Bethel, & docebat eos quomodo colerent Dominum.
29 Et unaquæque gens fabricata est deum suum: posueruntque eos in fanis excelsis, quæ fecerant Samariæ, gens & gens in urbibus suis, in quibus habitabat.
30 Viri enim Babilonii fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chutæi fecerunt Nergel: & viri de Emath fecerunt Asima.
31 Porro Hevæi fecerunt Nebahaz & Tharthac. Hi autem qui erant de Sepharvaim comburebant filios suos igni. Adramelech & Anamelech diis Sepharvaim,
32 Et nihilominus colebant Dominum. Fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes excelsorum, & ponebant eos in fanis sublimibus.
33 Et cum Dominum colerent, diis quoque suis serviebant juxta consuetudinem gentium, de quibus translati fuerant Samariam:
34 Usque in præsentem diem morem sequuntur antiquum: non timent Dominum, neque custodiunt ceremonias ejus, judicia, & legem, & mandatum, quod præceperat
† Gen. 32.28. Dominus filiis Iacob, † quem cognominavit Israël:
35 Et percusserat cum eis pactum, & mandaverat eis, dicens: Nolite timere deos alienos, & non adoretis eos, neque colatis eos, & non immoletis eis:
36 Sed Dominum Deum vestrum, qui eduxit vos de terra Ægypti in fortitudine magna, & in brachio extento, ipsum timete, & illum adorate, & ipsi immolate.
37 Ceremonias quoque, & judicia, & legem, & mandatum, quod scripsit vobis, custodite ut faciatis cunctis diebus: & non timeatis deos alienos.
38 Et pactum, quod percussit vobiscum, nolite oblivisci: nec colatis deos alienos,
39 Sed Dominum Deum vestrum timete, & ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum.
40 Illi vero non audierunt, sed juxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant.
41 Fuerunt igitur gentes istæ timentes quidem Dominum, sed nihilominus & idolis suis servientes: nam & filii eorum, & nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt usque in præsentem diem.

CAPUT XVIII.

Ezechias pietate eximius, dissipatis idolorum delubris, ac æneo Moysi serpente confracto, percussis Edom; & cum Assyriis rebellasset, rex Assyriorum expugnatis civitatibus Iuda, Ezechia veniam precanti, magnam pecuniæ vim imponit, missa quoque manu valida Ierusalem obsidet, multis probris, in Ezechiam & blasphemiis in Deum per Rabsacen jactatis.

† 2. Par. 28.27. & 29. 1. 1 ANno † tertio Osee filii Ela regis Israel, regnavit Ezechias filius Achaz regis Iuda.
2 Viginti quinque annorum erat, cum regnare cœpisset: vigintinovem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus Abi filia Zachariæ.
3 Fecitque quod erat bonum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat David pater ejus.
4 Ipse dissipavit excelsa, & contrivit statuas, & succidit lucos, confregitque serpentem æneum, † quem fecerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filii Israël adolebant ei incensum: vocavitque nomen ejus Nohestan. † Num. 21.9.
5 In Domino Deo Israel speravit: itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his qui ante eum fuerunt:
6 Et adhæsit Domino, & non recessit à vestigiis ejus, fecitque mandata ejus, quæ præceperat Dominus Moysi.
7 Unde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebellavit quoque contra regem Assyriorum, & non servivit ei.
8 Ipse percussit Philisthæos usque ad Gazam, & omnes terminos eorum, à Turre custodum usque ad Civitatem munitam.
9 Anno quarto regis Ezechiæ, qui erat annus septimus Osee filii Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnavit eam,
10 Et cœpit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiæ, id est † nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: † Supr. 17.6.
11 Et transtulit rex Assyriorum Israël in Assyrios, collocavitque eos in Hala & in Habor fluviis Gozam in civitatibus Medorum: Tob. 1. 2.
12 Quia non audierunt vocem Domini Dei sui sed prætergressi sunt pactum ejus: omnia, quæ præceperat Moyses servus Domini, non audierunt, neque fecerunt. † 2. Par.
13 † Anno quartodecimo regis Ezechiæ, 32. 1.

ascendit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Isai. 36. 1. Eccli. 48.20.

ascendit Sennacherib rex Assyriorũ ad universas civitates Iuda munitas: & cepit eas.

14 Tunc misit Ezechias rex Iuda nuncios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccavi, recede à me: & omne, quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiæ regi Iudæ trecenta talenta argenti, & triginta talenta auri.

15 Deditque Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in Domo Domini, & in thesauris regis.

16 In tempore illo confregit Ezechias valvas templi Domini, & laminas auri, quas ipse affixerat, & dedit eas regi Assyriorum.

17 Misit autem rex Assyriorum Tharthan, & Rabsaris, & Rabsacen, de Lachis, ad regem Ezechiam, cum manu valida, Ierusalem: qui cum ascendissent, venerunt Ierusalem, & steterunt juxta aquæductum piscinæ superioris, quæ est in via Agrifullonis.

18 Vocaveruntque regem: egressus est autem ad eos Eliacim filius, Helciæ, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioahe filius Asaph à commentariis.

19 Dixitque ad eos Rabsaces: Loquimini Ezechiæ: Hæc dicit rex magnus: rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua niteris?

20 Forsitan inisti consilium, ut præpares te ad prælium. In quo confidis, ut audeas rebellare?

21 An speras in baculo arundineo atque confracto Ægypto, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingredietur manum ejus, & perforabit eam? sic est Pharao rex Ægypti, omnibus qui confidunt in se.

22 Quod si dixeritis mihi: in Domino Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est, cujus abstulit Ezechias excelsa & altaria: & præcepit Iudæ & Ierusalem: Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem:

23 Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo vobis duo millia equorum, & videte an habere valeatis ascensores eorum.

24 Et quomodo potestis resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis? An fiduciam habes in Ægypto propter currus & equites?

25 Numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum, ut demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, & demolire eam.

26 Dixerunt autem, Eliacim filius Helciæ, & Sobna, & Ioahe, Rabsaci: Precamur ut loquaris nobis servis tuis Syriace: siquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudaice, audiente populo, qui est super murum.

27 Responditque eis Rabsaces, dicens: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer sermones hos, & non potius ad viros, qui sedent super murum, ut comedant stercora sua, & bibant urinam suam vobiscum?

28 Stetit itaque Rabsaces, & exclamavit voce magna Iudaice, & ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum.

29 Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit eruere vos de manu mea.

30 Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur civitas hæc in manu regis Assyriorum.

31 Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est utile, & egredimini ad me: & comedet unusquisque de vinea sua, & de ficu sua, & biberis aquas de cisternis vestris:

32 Donec veniam, & transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, & fertilem vini, terram panis & vinearum, terram olivarum, & olei ac mellis, & vivetis, & non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos.

33 Nunquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum?

34 Vbi est deus Emath, & Arphad? ubi est deus Sepharvaim, Ana, & Ava? nunquid liberaverunt Samariam de manu mea?

35 Quinam illi sunt in universis diis terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea, ut possit eruere Dominus Ierusalem de manu mea?

36 Tacuit itaque populus, & non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant, ut non responderent ei.

37 Venitq; Eliacim filius Helciæ, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioabe filius Asaph à commentariis, ad Ezechiam, scissis vestibus, & annunciaverũt ei verba Rabsacis.

CAPVT XIX.

Ezechia & Isaia conversis ad Dominum, & pro liberatione precantibus propter Rabsacis blasphemias, percutit Angelus Domini 185000. Assyriorum, quare fugiens Sennacherib, in templo idolorum suorum à filiis suis occiditur.

Isai. 37. 8.

1 QVæ cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua: & opertus est sacco, ingressusque est domum Domini.

2 Et misit Eliacim præpositum domus, & Soboam scribam, & senes de sacerdotibus, opertos saccis ad Isaiam prophetam filium Amos.

3 Qui dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & increpationis, & blasphemiæ, dies iste: venerunt filii usque ad partum, & vires non habet parturiens.

4 Si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum dominus suus, ut exprobraret Deum viventem, & argueret verbis, quæ audivit Dominus Deus tuus: & fac orationem pro reliquiis quæ repertæ sunt.

5 Venerunt ergo servi regis Ezechiæ ad Isaiam.

6 Dixitque eis Isaias: Hæc dicetis dño vestro: Hæc dicit Dominus: Noli timere à facie sermonum, quos audisti, quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me.

7 Ecce, ego immittam ei spiritum, & audiet nuncium, & revertetur in terram suam, & dejiciam eum gladio in terra sua.

8 Reversus est ergo Rabsaces, & invenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam: Audierat enim quod recessisset de Lachis.

9 Cumque audisset de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes: Ecce, egressus est, ut pugnet adversum te; & iret contra eum,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

misit nuncios ad Ezechiam, dicens:

10 Hæc dicite Ezechiæ regi Iuda: Non te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam: neque dicas: Non tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum.

11 Tu enim ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum universis terris, quo modo vastaverunt eas: num ergo solus poteris liberari?

12 Nunquid liberaverunt dii gentium singulos, quos vastaverunt patres mei, Gozan videlicet, & Haran, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thelassar?

13 Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex Civitatis Sepharvaim, Ana & Ava?

14 Itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expandit eas coram Domino,

15 Et oravit in conspectu ejus, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terræ, tu fecisti cælum & terram.

16 Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & vide: audi omnia verba Sennacherib, qui misit ut exprobraret nobis Deum viventem.

17 Vere Domine dissipaverunt reges Assyriorum gentes, & terras omnium.

18 Et miserunt deos eorum in ignem: non enim erant dii, sed operamanuum hominum ex ligno & lapide, & perdiderunt eos.

19 Nunc igitur Domine Deus noster, salvos nos fac de manu ejus, ut sciant omnia regna terræ, quia tu es Dominus Deus solus.

20 Misit autem Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quæ deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum, audivi.

21 Iste est sermo quem locutus est Dominus de eo: Sprevit te, & subsannavit te, Virgo filia Sion: post tergum tuum caput movit, filia Ierusalem.

22 Cui exprobrasti, & quem blasphemasti? contra quem exaltasti vocem tuam, & elevasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel.

23 Per manum servorum tuorum exprobrasti Domino, & dixisti: In multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani, & succidi sublimes cedros ejus, & electas abietes illius. Et ingressus sum usque ad terminos ejus, & saltum Carmeli ejus.

24 Ego succidi. Et bibi aquas alienas, & siccavi vestigiis pedum meorum omnes aquas clausas.

25 Nunquid non audisti quid ab initio fecerim? Ex diebus antiquis plasmavi illud, & nunc adduxi: eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitæ.

26 Et qui sedent in eis, humiles manu, contremuerunt & confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, & virens herba tectorum, quæ arefacta est antequam veniret ad maturitatem.

27 Habitaculum tuum, & egressum tuum, & introitum tuum, & viam tuam ego præscivi, & furorem tuum contra me.

28 Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in naribus tuis, & camum in labiis tuis, & reducam te in viam, per quam venisti.

29 Tibi autem Ezechia hoc erit signum: Comede hoc anno quæ repereris: In secundo autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno seminate & metite: plantate vineas, & comedite fructum earum.

30 Et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fructum sursum.

31 De Ierusalem quippe egredientur reliquiæ, & quod salvetur de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet hoc.

32 Quam ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus: nec circumdabit eam munitio.

33 Per viam, qua venit, revertetur; & civitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus.

34 Protegamque urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum.

35 † Factum est igitur in nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum: & recedens abiit,

36 Et reversus est Sennacherib rex Assyriorum, & mansit in Ninive.

37 †Cumque adoraret in templo Nesroch deum suum, Adramelech & Sarasar filii ejus percusserunt eum gladio, fugeruntque in terram Armeniorum, & regnavit Asarhaddon filius ejus pro eo.

† Tob. 1. 21. Eccli. 48. 24. Isai. 37. 36. 1. Machab. 7. 41. 2. Machab. 8. 19. † Tob. 38. 10.

CAPVT XX.

Isaias ægrotantem Ezechiam moriturum denuntiat; at ille sua oratione sanitatem cum prorogatione vitæ ad quindecim annos à Deo impetrat, dato sanitatis signo per solis regressum; Assyriis autem munera deferentibus thesauros ostendit, & ob id per Isaiam reprehenso, captivitas Babylonica denunciatur, cui impius succedit filius Manasses.

2. Par. 32. 24. Isai. 1. 24.

1 IN diebus illis ægroravit Ezechias usque ad mortem: & venit ad eum Isaias filius Amos, propheta, dixitque ei: Hæc dicit Dominus Deus: Præcipe domui tuæ: morieris enim tu, & non vives.

2 Qui convertit faciem suam ad parietem & oravit Dominum, dicens:

3 Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulaverim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod placitum est coram te fecerim. Flevit itaque Ezechias fletu magno.

4 Et antequam egrederetur Isaias mediam partem atrii, factus est sermo Domini ad eum, dicens:

5 Revertere, & dic Ezechiæ duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: & ecce sanavi te, die tertio ascendes templum Domini.

6 Et addam diebus tuis quindecim annos: sed & de manu regis Assyriorum liberabo te, & civitatem hanc, & protegam urbem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

urbem istam, propter me, & propter David servum meum.

7 Dixitque Isaias: Afferte massam ficorum. Quam cum attulissent, & posuissent super ulcus ejus, curatus est.

8 Dixerat autem Ezechias ad Isaiam. Quod erit signum, quia Dominus me sanabit, & quia ascensurus sum die tertia templum Domini?

9 Cui ait Isaias: Hoc erit signum à Domino, quod facturus sit Dominus sermonem quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut revertatur totidem gradibus?

10 Et ait Ezechias: Facile est, umbram crescere decem lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem gradibus.

11 Invocavit itaque Isaias propheta Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus jam descenderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus.

† Isai. 39. 1. 12 † In tempore illo misit Berodach Baladan, filius Baladan, rex Babyloniorum, litteras & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset Ezechias.

13 Lætatus est autem in adventu eorum Ezechias, & ostendit eis domum aromatum, & aurum & argentum, & pigmenta varia, unguenta quoque, & domum vasorum suorum, & omnia quæ habere poterat in thesauris suis. Non fuit quod non monstrarer eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua.

14 Venit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam, dixitque ei: Quid dixerunt viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui ait Ezechias: de terra longinqua venerunt ad me, de Babylone.

15 At ille respondit: Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias: Omnia quæcumq; sunt in domo mea, viderunt: nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis.

16 Dixit itaque Isaias Ezechiæ: audi sermonem Domini:

17 Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ sunt in domo tua, & quæ condiderunt patres tui usque in diem hanc, in Babylonem: non remanebit quidquam, ait Dominus.

18 Sed & de filiis tuis qui egredientur ex te, quos generabis, tollentur, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis.

19 Dixit Ezechias ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem locutus es: sit pax & veritas in diebus meis.

20 Reliqua autem sermonum Ezechiæ, & omnis fortitudo ejus, & quomodo fecerit piscinam, & aquæductum, & introduxerit aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?

21 Dormivitque Ezechias cum patribus suis, & regnavit Manasses filius ejus pro eo.

CAPVT XXI.

Propter abominandam Manassis impietatem prædicit Dominus se Iudam ac Ierusalem deleturum: cui mortuo succedit impius filius Amon: & hoc à servis occiso, regnat super Iudam pius filius Iosias.

2. Par. 33. 1. 1 DVodecim annorum erat Manasses cum regnare cœpisset, & quinquaginta quinque annis regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus Haphsiba.

2 Fecitque malum in conspectu Domini, juxta idola gentium, quas delevit Dominus à facie filiorum Israël.

† 2. Par. 33. 3. 3 † Conversusque est, & ædificavit excelsa, quæ dissipaverat Ezechias pater ejus: & erexit aras Baal, & fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israël, & adoravit omnem militiam cæli, & coluit eam.

† 2. Reg. 7. 10. 4 Extruxitque aras in domo Domini, de qua dixit Dominus: † In Ierusalem ponam nomen meum.

5 Et extruxit altaria universæ militiæ cæli in duobus atriis templi Domini.

6 Et traduxit filium suum per ignem: & ariolatus est, & observavit auguria, & fecit pythones, & aruspices multiplicavit, ut faceret malum coram Domino, & irritaret eum.

† 2. Reg. 7. 26. † 3. Reg. 8. 16. & 9. 5. 7 Posuit quoque idolum luci, quem fecerat, in templo Domini; † super quod locutus est Dominus ad David, † & ad Salomonem filium ejus: in templo hoc, & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israël, ponam nomen meum in sempiternum.

8 Et ultra non faciam commoveri pedem Israël de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opera omnia quæ præcepi eis, & universam legem, quam mandavit eis servus meus Moyses.

9 Illi vero non audierunt: sed seducti sunt à Manasse, ut facerent malum super gentes, quas contrivit Dominus à facie filiorum Israël.

10 Locutusque est Dominus in manu servorum suorum Prophetarum dicens:

† Ier. 15. 4. 11 † Quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas, super omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditiis suis:

12 Propter hæc dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego inducam mala super Ierusalem & Iudam: ut quicumque audierit, tinniant ambæ aures ejus.

13 Et extendam super Ierusalem funiculum Samariæ, & pondus domus Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulæ: & delens vertam, & ducam crebrius stylum super faciem ejus.

14 Dimittam vero reliquias hæreditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum ejus: eruntque in vastitatem, & in rapinam cunctis adversariis suis:

15 Eo quod fecerint malum coram me, & perseveraverint irritantes me, ex die qua egressi sunt patres eorum ex Ægypto, usque ad hanc diem.

16 Insuper & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem usque ad os: absque peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, ut faceret malum coram Domino.

17 Reliqua autem sermonum Manasse, & universa quæ fecit, & peccatum ejus quod peccavit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?

18 Dormivitq; Manasses cum patrib⁹ suis, & sepultus est in horto domus suæ, in horto

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Oza: & regnavit Amon filius ejus pro eo.
19 Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cœpisset: duobus quoque annis regnavit in Ierusalem, nomen matris ejus Messalemeth filia Harus de Ieteba.
20 Fecitque malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater ejus.
21 Et ambulavit in omni via, per quam ambulaverat pater ejus: servivitque immunditiis, quibus servierat pater ejus, & adoravit eas,
22 Et dereliquit Dominum Deum patrum suorum, & non ambulavit in via Domini.
23 Tetenderuntque ei insidias servi sui, & interfecerunt regem in domo sua.
24 Percussit autem populus terræ, omnes qui conjuraverant contra regem Amon: & constituerunt sibi regem Iosiam filium ejus pro eo.
25 Reliqua autem sermonum Amon quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?
26 Sepelieruntque eum in sepulchro suo, in horto Oza: & regnavit Iosias filius ejus pro eo.

CAPVT XXII

Iosias templum ac Dei cultum instaurat: Dominũ super reperto Deuteronomii libro consulens:, prædictis in eo minis & pœnis exterritus, responsum ex prophetide accipit, inducenda super Iudam scripta in eo mala propter neglectum à patribus Dei cultum, ipsum tamen prius in pace moriturum.

2. Par. 34. 1. 1 OCto annorum erat Iosias cum regnare cœpisset, triginta & uno anno regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadaia de Besecath.
2 Fecitque quod placitum erat coram Domino, & ambulavit per omnes vias David patris sui: non declinavit ad dexteram, sive ad sinistram.
3 Anno autem octavodecimo regis Iosiæ, misit rex Saphan filium Aslia, filii Mesulam, scribam templi Domini, dicens ei:
4 Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur pecunia quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt janitores templi à populo,
5 Deturque fabris per præpositos domus Domini: qui & distribuant eam his qui operantur in templo Domini, ad instauranda sartatecta templi:
6 Tignariis videlicet & cæmentariis, & iis qui interrupta componunt: & ut emantur ligna, & lapides de lapicidinis, ad instaurandum templum Domini.
7 Verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide.
8 Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam: Librum Legis reperi in domo Domini: deditque Helcias volumen Saphan, qui & legit illud.
9 Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renunciavit ei quod præceperat, & ait: Conflaverunt servi tui pecuniam, quæ reperta est in domo Domini: & dederunt ut distribueretur fabris à præfectis operum templi Domini.
10 Narravit quoque Saphan scriba regi, dicens; Librum dedit mihi Helcias sacerdos, Quem cum legisset Saphan coram rege,
11 Et audisset rex verba libri Legis Domini, scidit vestimenta sua.
12 Et præcepit Helciæ sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Micha, & Saphan scribæ, & Asaiæ servo regis, dicens:
13 Ite & consulite Dominum super me, & super populo, & super omni Iuda, de verbis voluminis istius, quod inventum est: magna enim ira Domini succensa est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba libri hujus, ut facerent omne quod scriptum est nobis.
14 Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicam, & Achobor, & Saphan, & Asaia, ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum, filii Thecuæ, filii Araas custodis vestium, quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: locutique sunt ad eam.
15 Et illa respondit eis: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Dicite viro, qui misit vos ad me.
16 Hæc dicit Dominus: Ecce ego adducam mala super locum istum, & super habitatores ejus, omnia verba Legis quæ legit rex Iuda.
17 Quia dereliquerũt me, & sacrificaverũt diis alienis, irritantes me in cunctis operibus manuum suarũ, & succendetur indignatio mea in loco hoc, & non extinguatur.
18 Regi autem Iuda, qui misit vos ut consuleritis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Pro eo quod audisti verba voluminis,
19 Et perterritum est cor tuum; & humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus contra locum istum, & habitatores ejus, quod videlicet fierent in stuporem & in maledictum; & scidisti vestimenta tua, & flevisti coram me, & ego audivi, ait Dominus:
20 Idcirco colligam te ad patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala quæ inducturus sum super locum istum.

CAPVT XXIII.

Iosias Deuteronomium coram populo legit, percussoque cum Domino fœdere, ac destructis abominationibus, præcipit Pascha celebrari: quo in Mageddo occiso, succedit impius filius Ioachaz, quem Pharao captum ducit in Aegyptum, substituto Eliacim quem Ioakim nominat, & ei gravem mulctam imponit.

2. Par. 34. 28. 1 ET renunciaverunt regi quod dixerat Qui misit: & congregati sunt ad eum omnes senes Iuda & Ierusalem.
2 Ascenditque rex templum Domini, & omnes viri Iuda, universique qui habitabant in Ierusalem cum eo sacerdotes & prophetæ, & omnis populus à parvo usque ad magnum: legitque cunctis audientibus omnia verba libri fœderis, qui inventus est in domo Domini.
3 Stetitque rex super gradum: & fœdus percussit coram Domino, ut ambularent post Dominum, & custodirent præcepta ejus, & testimonia, & cerimonias, in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in libro illo: acquievitque populus pacto.

4 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

4 Et præcepit rex Helciæ pontifici, & sa-
†Eccli. 49. 3. cerdotibus secundi ordinis: & janitoribus, † ut projicerent de templo Domini omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, & in luco, & universæ militiæ cæli, & combussit ea foris Ierusalem in convalle Cedron, & tulit pulverem eorum in Bethel.

5 Et delevit aruspices, quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per civitates Iuda, & in circuitu Ierusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duodecim signis, & omni militiæ cæli.

6 Et efferri fecit lucum de domo Domini foras Ierusalem in convalle Cedron, & combussit eum ibi, & redegit in pulverem, & projecit super sepulchra vulgi.

7 Destruxit quoque ædiculas effeminatorum, quæ erant in domo Dñi, pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci.

8 Congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Iuda: & contaminavit excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gabaa usque Bersabee: & destruxit aras portarum in introitu ostii Iosue principis civitatis, quod erat ad sinistram portæ civitatis.

9 Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Ierusalem: sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum.

10 Contaminavit quoq; Topheth, quod est in convalle filii Ennom: ut nemo cõsecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch.

11 Abstulit quoque equos, quos dederant reges Iuda Soli, introitu templi Domini juxta exedram Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim: currus autem Solis combussit igni.

12 Altaria quoque, quæ erant super tecta cœnaculi Achaz, quæ fecerant reges Iuda, & altaria quæ fecerat Manasses in duobus atriis templi Domini, destruxit rex: & cucurrit inde, & dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron.

13 Excelsa quoque, quæ erant in Ierusalem ad dexteram partem montis offensionis, † quæ ædificaverat Salomon rex Israel
†3 Reg. 11. 7. Astaroth idolo Sidoniorum, & Chamos offensioni Moab, & Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex.

14 Et contrivit statuas, & succidit lucos: replevitque loca eorum ossibus mortuorum.
†3 Reg. 13. 32. 15 † Insuper & altare, quod erat in Bethel, & excelsum, quod fecerat Ieroboam filius Nabat, qui peccare fecit Israel: & altare illud, & excelsum destruxit, atque combussit, & comminuit in pulverem succenditque etiam lucum.

16 Et conversus Iosias, vidit ibi sepulchra, quæ erant in monte: misitque & tulit ossa de sepulchris, & combussit ea super altare, & polluit illud juxta verbum Domini, quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc.

†3 Reg. 13. 2. 17 † Et ait: Quis est titulus ille, quem video? Responderuntque ei cives urbis illius: Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Iuda, & prædixit verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel.

18 Et ait, Dimittite eum, nemo commoveat ossa ejus. Et intacta manserunt ossa illius, cũ ossibus propheræ qui venerat de Samaria.

19 Insuper & omnia fana excelsorum, quæ erant in civitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad irritandum Dominum, abstulit Iosias: & fecit eis secundum omnia opera, quæ fecerat in Bethel.

20 Et occidit universos sacerdotes excelsorum, qui erant ibi super altaria: & combussit ossa humana super ea: reversusque est Ierusalem.

21 † Et præcepit omni populo, dicens: Facite Phase Domino Deo vestro, secundum †2 Par. quod scriptum est in libro fœderis hujus. 35. 1.

22 Nec enim factum est Phase tale à diebus judicum, qui judicaverunt Israel, & omnium dierum regum Israel, & regum Iuda,

23 Sicut in octavo decimo anno regis Iosiæ factum est Phase istud Domino in Ierusalem.

24 Sed & pythones, & ariolos, & figuras idolorum, & immunditias, & abominationes, quæ fuerant in terra Iuda & Ierusalem: abstulit Iosias: ut statueret verba legis, quæ scripta sunt in libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini,

25 Similis illi non fuit ante eum rex, qui reverteretur ad Dominum in omni corde suo, & in tota anima sua, & in universa virtute sua, juxta omnem legem Moysi: neque post surrexit similis illi.

26 Verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor ejus contra Iudam: propter irritationes, quibus provocaverat eum Manasses.

27 † Dixit itaque Dominus: Etiam Iu- † Infr. dam auferam à facie mea, sicut abstuli 24. 2. Israel: & projiciam civitatem hanc, quam elegi, Ierusalem, & domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi.

28 Reliqua autem sermonum Iosiæ, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda?

29 † In diebus ejus ascendit Pharao Ne- † 2. chao rex Ægypti, contra regem Assyrio- Paral. rum, ad flumen Euphratem: & abiit Iosias 35. 20. in occursum ejus: & occisus est in Mageddo, cum vidisset eum.

30 Et portaverunt eum servi sui mortuum de Mageddo: & pertulerunt in Ierusalem, & sepelierunt eum in sepulchro suo. Tulitque populus terræ Ioachaz filium Iosiæ; & unxerunt eum, & constituerunt eum regem pro patre suo.

31 † Viginti trium annorum erat Ioachaz † 2. cum regnare cœpisset, & tribus mensibus Paral. regnavit in Ierusalem: nomen matris ejus 36. 2. Amital, filia Ieremiæ, de Lobna.

32 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus.

33 Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnaret in Ierusalem: & imposuit mulctam terræ, centum talentis argenti, & talento auri,

34 Regemque constituit Pharao Nechao Eliacim filium Iosiæ pro Iosia patre ejus: vertitque nomen ejus Ioakim: porro Ioachaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mortuus est ibi.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

35 Argentum autem & aurum dedit Ioakim Pharaoni, cum indixisset terræ per singulos, ut conferretur juxta præceptum Pharaonis : & unumquemque juxta vires suas exegit, tam argentum quam aurum de populo terræ, ut daret Pharaoni Nechao.

36 Viginti quinque annorum erat Ioakim cum regnare cœpisset : & undecim annis regnavit in Ierusalem : nomen matris ejus Zebida filia Phadaia de Ruma.

37 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus.

CAPUT XXIV.

Ioakim triennio servit regi Babylonis : deinde variis patitur latrunculos : quo mortuo, succedit filius Ioachin ; quem cum thesauris templi ac domus regiæ universoque robore habitatorum Ierusalem ducit Nabuchodonosor in Babylonem, suffecto in regem illius patruo Mathania, quem vocavit Sedeciam.

1 IN diebus ejus ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & factus est ei Ioakim servus tribus annis : & rursum rebellavit contra eum.

2 Immisitque ei Dominus latrunculos Chaldæorum, & latrunculos Syriæ, & latrunculos Moab, & latrunculos filiorum Ammon : & immisit eos in Iudam, ut disperderent eum † juxta verbum Domini, quod locutus fuerat per servos suos prophetas.

† Supr. 15.27.

3 Factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudam, ut auferret eum coram se, propter peccata Manasse universa quæ fecit,

4 Et propter sanguinem innoxium, quem effudit : & implevit Ierusalem cruore innocentium, & ob hanc rem noluit Dominus propitiari.

5 Reliqua autem sermonum Ioakim, & universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda ? Et dormivit Ioakim cum patribus suis :

6 Et regnavit Ioachin filius ejus pro eo.

7 Et ultra non addidit rex Ægypti, ut egrederetur de terra sua : tulerat enim rex Babylonis à rivo Ægypti usque ad fluvium Euphraten, & omnia quæ fuerant regis Ægypti.

8 Decem & octo annorum erat Ioachin cum regnare cœpisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem : nomen matris ejus Nohesta filia Elnathan de Ierusalem.

9 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat pater ejus.

† Dan. 1.1.

10 † In tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor regis Babylonis in Ierusalem, & circumdata est urbs munitionibus.

11 Venitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servis suis, ut oppugnarent eam,

12 Egressusque est Ioachin rex Iuda ad regem Babylonis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & principes ejus & eunuchi ejus : & suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui.

13 Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regiæ : & concidit universa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israël in templo Domini juxta verbum Domini.

14 Et transtulit omnem Ierusalem, & universos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captivitatem ; & omnem artificem & clusorem : nihilque relictum est, exceptis pauperibus populi terræ.

15 Transtulit quoque Ioachin in Babylonem, & matrem regis, & uxores regis, & Eunuchos ejus : & judices terræ duxit in captivitatem de Ierusalem in Babylonem.

† 2. Par. 36 10. Esth. 2. 6. & 11. 4.

16 Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes & bellatores : duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem.

17 Et constituit Mathaniam patruum ejus pro eo : imposuitq; nomen ei Sedeciam

† Ier. 37.1. & 52. 1.

18 Vigesimum & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare cœpisset, & undecim annis regnavit in Ierusalem : nomen matris ejus erat Amital filia Ieremiæ de Lobna.

19 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat Ioakim.

20 Irascebatur enim Dominus contra Ierusalem & contra Iudam, donec projiceret eos à facie sua : recessitque Sedecias à rege Babylonis.

CAPUT XXV.

Obsessa à Nabuchodonosor Ierusalem Sedecias cæcus ac vinctus, necatis coram se filiis, in Babylonem ducitur cum reliquo populo ; quibusdam tamen ad exercendam terram relictis : post exusta una cum templo omnia magnifica ædificia, præfecit Nabuchodonosor Godoliam ; quo ab Ismaele interempto, fugit populus in Babylonem, Ioachin autem in captivitate sublimatur à rege Babylonis.

1 FACTUM est autem anno nono regni ejus, mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus ejus in Ierusalem, & circumdederunt eam : & extruxerunt in circuitu ejus munitiones

Ierem. 39.1. 52. 4.

2 Et clausa est civitas atque vallata, usque ad undecimum annum regis Sedeciæ,

3 Nona die mensis : prævaluitque fames in civitate, nec erat panis populo terræ.

4 Et interrupta est civitas : & omnes viri bellatores nocte fugerunt, per viam portæ, quæ est inter duplicem murum ad hortum regis (porro Chaldæi obsidebant in circuitu civitatem) fugit itaque Sedecias per viam quæ ducit ad campestria solitudinis,

5 Et persecutus est exercitus Chaldæorum regem, comprehenditque eum in planitie Iericho : & omnes bellatores, qui erant cum eo dispersi sunt, & reliquerunt eum.

6 Apprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha : qui locutus est cum eo judicium.

7 Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, & oculos ejus effodit, vinxitque eum catenis, & adduxit in Babylonem

8 Mense quinto, septima die mensis, ipse est annus nonus decimus regis Babylonis : venit Nabuzardan princeps exercitus, servus regis Babylonis in Ierusalem.

9 † Et succendit domum Domini, & domum regis : & domos Ierusalem, omnemque domum combussit igni.

† Psal. 73.7.

10 Et muros Ierusalem in circuitu destruxit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

fruxit omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum principe militum.

11 Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in civitate & perfugas, qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus, transtulit Nabuzardan princeps militiæ.

12 Et de pauperibus terræ reliquit vinitores & agricolas.

† *Ier.* 27.19. 13 Columnas † autem æreas, quæ erant in templo Domini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldæi, & transtulerunt æs omne in Babylonem.

14 Ollas quoque æreas, & trullas, & tridentes, & scyphos, & mortariola, & omnia vasa ærea, in quibus ministrabant, tulerunt.

15 Necnon & thuribula, & phialas, quæ aurea, aurea, & quæ argentea, argentea, tulit princeps militiæ:

16 Id est, columnas duas, mare unum, & bases quas fecerat Salomon in templo Domini: non erat pondus æris omnium vasorum.

† 3. *Reg.* 7. 15. *Ier.* 52. 21. 2. *Par.* 3. 15. 17 † Decem & octo cubitos altitudinis habebat columna una: & capitellum æreum super se altitudinis trium cubitorum: & retiaculum, & malogranata super capitellum columnæ, omnia ærea: similem & columna secunda habebat ornatum.

18 Tulit quoque princeps militiæ Saraiam sacerdotem primum & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres janitores.

19 Et de civitate eunuchum unum, qui erat præfectus super bellatores viros: & quinque viros de his, qui steterant coram rege, quos reperit in civitate: & Sopher principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terræ: & sexaginta viros è vulgo, qui inventi fuerant in civitate.

20 Quos tollens Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis in Reblatha.

21 Percussitque eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & transtatus est Iuda de terra sua.

22 Populo autem qui relictus erat in terra Iuda, quem dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam filii Saphan.

23 Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & viri qui erant cum eis, videli et quod constituisset rex Babylonis Godoliam, venerunt ad Godoliam in Maspha; Ismael filius Nathaniæ, & Iohanan filius Caree, & Saraia filius Tanehumeth Netophatites, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & socii eorum.

24 Iuravitque Godolias ipsis & sociis eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldæis: manete in terra, & servite regi Babylonis, & bene erit vobis.

25 Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ, filii Elisama de semine regio, & decem viri cum eo: percusseruntque Godoliam, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erant cum eo in Maspha.

26 Consurgensque omnis populus à parvo usque ad magnum, & principes militum, venerunt in Ægyptum, timentes Chaldæos.

27 Factum est vero in anno trigesimo septimo transmigrationis Ioachin regis Iuda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis: sublevavit Evilmerodach rex Babylonis, anno quo regnare cœperat, caput Ioachin regis Iuda de carcere.

28 Et locutus est ei benigne: & posuit thronum ejus super thronum regum, qui erant cum eo in Babylone.

29 Et mutavit vestes ejus, quas habuerat in carcere, & comedebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitæ suæ.

30 Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quæ & dabatur ei à rege per singulos dies, omnibus diebus vitæ suæ.

LIBER PRIMVS PARALIPOMENON,

Hebraice

DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Genealogia ab Adam usque ad Abraham, & generationes filiorum Abrahæ una cum filiis ac posteris Esau, & regibus ac ducibus terræ Edom antequam essent reges super filios Israël.

1 ADam, † Seth, Enos, † *Gen.* 4. 25.
2 Cainan, Malaleel, Iared,
3 Henoch, Mathusale, Lamech,
4 Noë, Sem, Cham, & Iapheth,
5 Filii Iapheth, Gomer, & Magog, & Madai, & Iavan, Thubal, Mosoch, Thiras.
6 Porro filii Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogorma.
7 Filii autem Iavan: Elisa & Tharsis, Cethim & Dodanim.
8 Filii Cham: Chus, & Mesraim, & Phut, & Chanaan.
9 Filii autem Chus: Saba, & Hevila, Sabatha, & Regma, & Sabatacha. Porro filii Regma: Saba, & Dadan.
10 Chus autem genuit † Nemrod: iste cœpit esse potens in terra. † *Gen.* 10. 8.
11 Mesraim vero genuit Iudim, & Anamim, & Laahim, & Nephthuim,
12 Phetrusim quoque & Casluim: de quibus egressi sunt Philisthiim, & Caphtorim.
13 Chanaan vero genuit Sidonem primogenitum suum, Hethæum quoque,
14 Et Iebusæum, & Amorrhæum, & Gergesæum.
15 Hevæumque & Aracæum, & Sinæum;
16 Aradium quoque, & Samaræum, & Hamathæum.
17 Filii † Sem: Ælam, & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram, & Hus, & Hul, & Gether, & Mosoch. † *Gen.* 10. 22. 11. 10.
18 Arphaxad autem genuit Sale, qui & ipse genuit Heber.
19 Porro Heber nati sunt duo filii, nomen uni Phaleg, quia in diebus ejus divisa est terra; & nomen fratris ejus Iectan.
20 Iectan autem genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, & Iare,
21 Adoram quoque, & Huzal, & Decla,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

22 Hebal etiam, & Abimael, & Saba, necnon
23 Et Ophir, & Hevila, & Iobab: omnes isti filii Iectan.
24 Sem, Arphaxad, Sale,
25 Heber, Phaleg, Ragau,
26 Serug, Nachor, Thare,
27 Abram, iste est Abraham.
† Gen. 11.26. 28 Filii † autem Abraham, Isaac & Ismahel.
29 Et hæ generationes eorum. Primogenitus † Isinabelis, Nabajoth, & Cedar, & † Gen. 25.13. Abdeel & Mabsam,
30 Et Masma & Duma, Massa, Hadad, & Thema,
31 Ietur, Naphis, Cedma, hi sunt filii Ismahelis.
32 Filii autem Ceturæ concubinæ Abraham, quos genuit: Zamran, Iecsan, Madan, Madian, Iesboc, & Sue. Porro filii Iecsan: Saba & Dadan: Filii autem Dadan: Assurim, & Latussim, & Laomim.
† Gen. 25.4. 33 Filii † autem Madian: Epha, & Epher, & Henoch, & Abida, & Eldaa, omnes hi filii Ceturæ.
† Gen. 25.18. 34 Genuit † autem Abraham Isaac: cujus fuerunt filii, Esau & Israel.
† Gen. 36.10. 35 Filii † Esau: Eliphaz, Rahuel, Iehus, Ihelon, & Core.
36 Filii Eliphaz: Theman, Omar, Sephi, Gathan, Cenez, Thamna, Amalec.
37 Filii Rahuel, Nahath, Zara, Samma, Meza,
38 Filii Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana, Dison, Eser, Disan.
39 Filii Lotan: Hori, Homam. Soror autem Lotan fuit Thamna.
40 Filii Sobal: Alian, & Manahath, & Ebal, Sephi, & Onam. Filii Sebeon, Aia & Ana. Filii Ana: Dison.
41 Filii Dison: Hamram, & Heseban, & Iethran, & Charan.
42 Filii Eser: Balaan, & Zavan, & Iacan. Filii Disan: Hus & Aran.
43 Isti sunt reges, qui imperaverunt in terra Edom, antequam esset rex super filios Israel: Bale filius Beor: & nomen civitatis ejus, Denaba.
44 Mortuus est autem Bale, & regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra.
45 Cumque & Iobab fuisset mortuus, regnavit pro eo Husam de terra Themanorum.
46 Obiit quoque & Husam & regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in terra Moab: & nomen civitatis ejus Avith.
47 Cumque & Adad fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de Masreca.
48 Sed & Semla mortuus est, & regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ juxta amnem sita est.
49 Mortuo quoque Saul, regnavit pro eo Balanan filius Achobor.
50 Sed & hic mortuus est, & regnavit pro eo Adad: cujus urbis nomen fuit Phau, & appellata est uxor ejus Meetabel filia Matred filiæ Mezaab.
51 Adad autem mortuo, duces pro regibus in Edom esse cœperunt: dux Themna, dux Alva, dux Ietheth,
52 Dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon,
53 Dux Cenez, dux Theman, dux Mabsar,
54 Dux Magdiel, dux Hiram, hi duces Edom.

CAPVT II.

Genealogia Iudæ Patriarchæ usque ad Isai patrem David, fratrumque ac sororum ejus.

1 Filii autem Israël, Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Issachar, & Zabulon. *Gen. 29.32, 30.5. 35.22,*
2 Dan, Ioseph, Benjamin, Nephthali, Gad, & Aser.
3 Filii † Iuda: Her, Onan, & Sela: hi tres nati sunt ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her primogenitus Iuda malus coram Domino, & occidit eum. † Gen. 38. 3. 46.12. *Inf. 4.*
4 Thamar autem nurus ejus peperit ei Phares & Zara. Omnes ergo filii Iuda quinque. 1. *Mat. 1,* 3.
5 Filii autem Phares: Hesron & Hamul.
6 Filii quoque Zaræ: Zamri, & Ethan, & Eman, Chalchal quoque, & Dara, simul quinque.
7 Filii † Charmi: Achar, qui turbavit Israel, & peccavit in furto anathematis. † *Ios.* 7. 1.
8 Filii Ethan: Azarias.
9 Filii † autem Hesron qui nati sunt ei; Ierameel, & Ram, & Calubi. † *Ruth.* 4.19.
10 Porro Ram genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson, principem filiorum Iuda.
11 Nahasson quoque genuit Salma, de quo ortus est Booz.
12 Booz vero genuit Obed: qui & ipse genuit Isai.
13 † Isai autem genuit primogenitum Eliab, secundum Abinadab, tertium Simmaa, † 1. *Reg.* 16. 6.
14 Quartum Nathanael, quintum Raddai, 17.12.
15 Sextum Asom, septimum David.
16 Quorum sorores fuerãt, Sarvia & Abigail. Filii Sarviæ: Abisai, Ioab, & Asael, tres.
17 Abigail autem genuit Amasa, cujus pater fuit Iether Ismahelites.
18 Caleb vero filius Hesron accepit uxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntque filii ejus, Iaser, & Sobab, & Ardon.
19 Cumque mortua fuisset Azuba, accepit uxorem Caleb, Ephrata: quæ peperit ei Hur.
20 Porro Hur genuit Vri: & Vri genuit Bezeleel.
21 Post hæc ingressus est Hesron ad filiam Machir patris Galaad, & accepit eam cum esset annorum sexaginta: quæ peperit ei Segub.
22 Sed & Segub genuit Iair, & possedit viginti tres civitates in terra Galaad.
23 Cepitque Gessur, & Aram, oppida Iair; & Canath & viculos ejus sexaginta civitatum: omnes isti, filii Machir patris Galaad.
24 Cum autem mortuus esset Hesron, ingressus est Caleb ad Ephrata. Habuit quoque Hesron uxorem Abia, quæ peperit ei Hashur patrem Thecuæ.
25 Nati sunt autem filii Ierameel primogeniti Hesron, Ram primogenitus ejus, & Buna, & Aram, & Asom, & Achia.
26 Duxit quoque uxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater Onam.

27 Sed

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

27 Sed & filii Ram primogeniti Ierameel, fuerunt Moos, Iamin, & Achar.
28 Onam autem habuit filios Semei, & Iada. Filii autem Semei: Nadab, & abisur.
29 Nomen vero uxoris Abisur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban, & Molid.
30 Filii autem Nadab fuerunt, Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis.
31 Filius vero Apphaim, Iesi: qui Iesi genuit Sesan. Porro Sesan genuit Oholai.
32 Filii autem Iada fratris Semei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mortuus est absque liberis.
33 Porro Ionathan genuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filii Ierameel,
34 Sesan autem non habuit filios, sed filias, & servum Ægyptium nomine Ieraa.
35 Deditque ei filiam suam uxorem: quæ peperit ei Ethei.
36 Ethei autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabad.
37 Zabad quoque genuit Ophlal, & Ophlal genuit Obed,
38 Obed genuit Iehu, Iehu genuit Azariam.
39 Azarias genuit Helles, & Helles genuit Elasa,
40 Elasa genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum.
41 Sellum genuit Icamiam, Icamia autem genuit Elisama.
42 Fili autem Caleb fratris Ierameel: Mesa primogenitus ejus, ipse est pater Ziph: & filii Maresa patris Hebron.
43 Porro filii Hebron, Core, & Taphua, & Recem, & Samma.
44 Samma autem genuit Raham, patrem Iercaam, & Recem genuit Sammai.
45 Filius Sammai, Maon: & Maon pater Bethsur.
46 Epha autem concubina Caleb peperit Haran, & Mosa, & Gezez. Porro Haran genuit Gezez.
47 Filii autem Iohaddai, Regon, & Ioathan, & Gesan, & Phalet, & Epha, & Saaph.
48 Concubina Caleb Maacha, peperit Saber, & Tharana.
49 Genuit autem Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena, & patrem Gabaa: Filia vero Caleb, fuit Achsa.
50 Hi erant filii Caleb, filii Hur primogeniti Ephratæ, Sobal pater Cariathiarim.
51 Salma pater Bethlehem, Hariph pater Bethgader:
52 Fuerunt autem Filii Sobal patris Cariathiarim, qui videbat dimidium requietionum.
53 Et de cognatione Cariathiarim, Iethrei, & Aphuthei & Semathei, & Maserei. Ex his egressi sunt Saraitæ, & Esthaolitæ.
54 Filii Salma, Bethlehem, & Netophathi, Coronæ domus Ioab, & dimidium requietionis Sarai.
55 Cognationes quoque scribarum habitantium in Iabes, canentes, atque resonantes, & in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinæi, qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

CAPVT III.

Generationes David & regum Iuda ex progenie David cum filiis, ac filiabus eorum.

1 † DAvid vero hos habuit filios, qui ei nati sunt in Hebron: primogenitum Ammon ex Achinoam Iezrahelitide, secundum Daniel de Abigail Carmelitide, † 2. Reg. 3. 2.
2 Tertium Absalom filium Maacha filiæ Tholmai regis Gessur, quartum Adomiam filium Aggith,
3 Quintum Saphatiam ex Abital, sextum Ethraham de Egla uxore sua:
4 Sex ergo nati sunt ei in Hebron ubi regnavit septem annis, & sex mensibus. Triginta autem, & tribus annis regnavit in Ierusalem.
5 † Porro in Ierusalem nati sunt ei filii. Simmaa, & Sobab, & Nathan & Salomon, quatuor de Bethsabee filia Ammiel, † 2. Reg. 5. 14.
6 Iebaar quoque, & Elisama,
7 Et Eliphaleth, & Noge, & Nepheg, & Iaphia,
8 Necnon Elisama, & Eliada & Eliphelethi novem:
9 Omnes hi, filii David, absque filiis concubinarum: habueruntque sororem Thamar,
10 Filius autem Salomonis, Roboam: cujus abia filius genuit Asa. De hoc quoque natus est Iosaphat.
11 Pater Ioram: qui Ioram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Ioas:
12 Et hujus Amasias filius genuit Azariam. Porro Azariæ filius Ioathan,
13 Procreavit Achaz patrem Ezechiæ, de quo natus est Manasses.
14 Sed & Manasses genuit Amon Patrem Iosiæ.
15 Filii autem Iosiæ fuerunt, primogenitus Iohanan, secundus Ioakim, tertius Sedecias, quartus Sellum.
16 † De Ioakim natus est Iechonias, & Sedecias. † Mat. 1. 11.
17 Filii Iechoniæ fuerunt: Asir, Salathiel,
18 Melchiram, Phadaia, Senneser, & Iecemia, Sama & Nadabia,
19 De Phadaia orti sunt Zorobabel & Semei. Zorobabel genuit Mosollam, Hananiam, & Salomith sororem eorum.
20 Hasaban quoque & Ohol, & Barachian, & Hasadian, Iosabhesed, quinque.
21 Filius autem Hananiæ, Phaltias pater Iesaiæ, cujus filius Raphaia: hujus quoque filius, Arnan, de quo natus est Obdia, cujus filius fuit Sechenias.
22 Filius Secheniæ, Semeia: cujus filii, Hattus, & Iegaal, & Baria & Naaria, & Saphat, sex numero.
23 Filius Naariæ, Elioenai & Ezechias, & Ezricam, tres.
24 Filii Elioenai; Oduia, & Eliasub, & Pheleia, & Accub, & Ioanan, & Dalia, & Anani, septem.

CAPVT IV.

Rursum posteritas Iudæ ac Simeonis, & habitationes eorum: stirps Cham deletur à filiis Simeonis; Amalecitæ quoque ab ipsis percutiuntur. Sup. 2. 4. Gen. 38. 3. 46. 12.

1 FIlii Iuda: Phares, Hesron & Charmi & Hur, & Sobal,
2 Raia vero filius Sobal genuit Iahath, de

de quo nati sunt Ahumai & Laad : hæ cognationes Sarathi.

3 Ista quoque stirps Etam : Iezrahel , & Iesema, & Iedebos. Nomen quoque sororis eorum Asalelphuni.

4 Phanuel autem pater Gedor , & Ezer pater Hosa , isti sunt filii Hur primogeniti Ephratha patris Bethlehem.

5 Assur vero patri Thecuæ erant duæ uxores , Halaa , & Naara.

6 Peperit autem ei Naara Oozam , & Hepher, & Themani, & Ahasthari, isti sunt filii Naara.

7 Porro filii Halaa , Sereth , Isaar , & Ethnan.

8 Cos autem genuit Anob , & Soboba, & cognationem Aharehel filii Arum.

9 Fuit autem Iabes inclytus præ fratribus suis , & mater ejus vocavit nomen illius Iabes, dicens : Quia peperi eum in dolore.

10 Invocavit vero Iabes Deum Israël , dicens : Si benedicens benedixeris mihi , & dilataveris terminos meos , & fuerit manus tua mecum , & feceris me à malitia non opprimi. Et præstitit Deus quæ præcatus est.

11 Caleb autem frater Sua genuit Mahir, qui fuit pater Esthon,

12 Porro Esthon genuit Bethrapha , & Phesse , & Tehinna patrem urbis Naas : hi sunt viri Recha.

13 Filii autem Cenez , Othoniel , & Saraia. Porro filii Othoniel , Hathath , & Maonathi.

14 Maonathi genuit Ophra, Saraia autem genuit Ioab patrem Vallis artificum : ibi quippe artifices erant.

15 Filii vero Caleb filii Iephone , Hir , & Ela, & Naham , Filii quoque Ela : Cenez.

16 Filii quoque Ialeleel : Ziph , & Zipha, Thiria , & Asrael.

17 Et filii Ezra, Iether, & Mered,& Epher, & Ialon genuitque Mariam , & Sammai, & Iesba patrem Esthamo.

18 Vxor quoque ejus Iudaia peperit Iared patrem Gedor , & Heber patrem Socho , & Icuthiel patrem Zanoe , hi autem filii Bethiæ filiæ Pharaonis , quam accepit Mered.

19 Et filii uxoris Odaiæ sororis Naham patris Ceila , Garmi & Esthamo , qui fuit de Machathi.

20 Filii quoque Simon , Amnon , & Rinna filius Hanan , & Thilon Et filii Iesi , Zoheth, & Benzoheth.

† Gen. 38. 5. 21 Filii † Sela, filii Iuda : Her pater Lecha, & Laada , pater Maresa , & cognationes domus operantium byssum in domo juramenti.

22 Et qui stare fecit Solem , virique Mendacii , & Securus , & Incendens , qui principes fuerunt in Moab , & qui reversi sunt in Lahem , hæc autem verba vetera.

23 Hi sunt figuli habitantes in Plantationibus & in Sepibus , apud regem in operibus ejus , commoratique sunt ibi.

† Gen. 46. 10. 24 Filii † Simeon : Namuel & Iamin , Iarib , Zara , Saul .

25 Sellum filius ejus , Mapsam filius ejus , Musma filius ejus.

26 Filii Masma : Hamuel filius ejus , Zachur filius ejus , Semei filius ejus ,

27 Fili Semei sedecim , & filiæ sex : fratres autem ejus non habuerunt filios multos , & universa cognatio non potuit adæquare summam filiorum Iuda.

28 Habitaverunt autem in Bersabee , & Molada , & Hasarsuhal.

29 Et in Bala & in Asom , & in Tholad.

30 Et in Bathuel , & in Horma, & in Siceleg.

31 Et in Bethmarchaboth , & in Hasarsusim , & in Bethberai , & in Saarim , hæ civitates eorum usque ad regem David.

32 Villæ quoque eorum : Etam & Aen , Remmon , & Thochen , & Asan , civitates quinque.

33 Et universi viculi eorum per circuitum civitatum istarum usque ad Baal , hæc est habitatio eorum , & sedium distributio.

34 Mosobab quoque & Iemlech , & Iosa filius Amasiæ ,

35 Et Ioel , & Iehu filius Iosabiæ filiæ Saraiæ filii Asiel ,

36 Et Elioenai & Iacoba , & Isuhaia , & Asaia , & Adiel , & Ismiel , & Banaia.

37 Ziza quoque filius Sephei filii Allon , filii Idaia , filii Semri , filii Samaia.

38 Isti sunt nominati principes in cognationibus suis : & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer.

39 Et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad orientem vallis , & ut quærerent pascua gregibus suis.

40 Inveneruntque pascuas uberes, & valde bonas , & terram latissimam & quietam & fertilem, in qua ante habitaverant de stirpe Cham.

41 Hi ergo venerunt , quos supra descripsimus nominatim, in diebus Ezechiæ regis Iuda : & percusserunt tabernacula eorum , & habitatores qui inventi fuerant ibi , & deleverunt eos usque in præsentem diem : habitaveruntque pro eis : quoniam uberrimas pascuas ibidem repererunt.

42 De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phalthiam & Naariam & Raphaiam & Oziel filios Iesi :

43 Et percusserunt reliquias , quæ evaserat potuerant , Amalecitarum , & habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc.

CAPVT V.

Catalogus filiorum Ruben , Gad , & dimidiæ tribus Manasse , & habitatio eorum qui percusserunt Agarenos : sed tandem ducti sunt ab Assyriis ob idololatriam ipsorum in captivitatem.

1 Filii † quoque Ruben primogeniti Israël (ipse quippe fuit primogenitus ejus : sed cum violasset thorum patris sui, data sunt primogenita ejus filiis Ioseph, filii Israël , & non est ille reputatus in primogenitum. † Gen. 35. 22. 49. 4.

2 Porro Iudas , qui erat fortissimus inter fratres suos , de stirpe ejus principes germinati sunt ; primogenita autem reputata sunt Ioseph. † Gen. 46. 9. Exod. 6. 14. Num. 26. 5.

3 Filii † ergo Ruben primogeniti Israël : Enoch , & Phallu , Esron , & Carmi.

4 Filii Joel : Samia filius ejus , Gog filius

filius ejus, Semei filius ejus.
5 Micha filius ejus, Reia filius ejus, Baal filius ejus,
6 Beera filius ejus, quem captivum duxit Thelgathphalnasar rex Assyriorum, & fuit princeps in tribu Ruben.
7 Fratres autem ejus, & universa cognatio ejus, quando numerabantur per familias suas, habuerunt principes Iehiel, & Zachariam.
8 Porro Bala filius Azaz, filii Samma, filii Ioel, ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo & Beelmeon:
9 Contra orientalem quoque plagam habitavit usque ad introitum eremi: & flumen Euphraten. Multum quippe jumentorum numerum possidebant in terra Galaad.
10 In diebus autem Saul præliati sunt contra Agareos, & interfecerunt illos, habitaveruntque pro eis in tabernaculis eorum in omni plaga quæ respicit ad orientem Galaad.
11 Filii vero Gad è regione eorum habitaverunt in terra Basan usque Selcha:
12 Ioel in capite, & Saphan secundus: Ianai autem, & Saphat, in Basan.
13 Fratres vero eorum secundum domos cognationum suarum, Michael, & Mosollam, & Sebe, & Iorai, & Iachan, & Zie, & Heber septem.
14 Hi filii Abihail, filii Huri, filii Iara, filii Galaad, filii Michael, filii Iesesi, filii Ieddo, filii Buz.
15 Fratres quoque filii Abdiel, filii Guni, princeps domus in familiis suis.
16 Et habitaverunt in Galaad, & in Basan, & in viculis ejus, & in cunctis suburbanis Saron, usque ad terminos.
17 Omnes hi numerati sunt in diebus Ioathan regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis Israël.
18 Filii Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse, viri bellatores scuta portantes & gladios, & tendentes arcum, eruditique ad prælia quadraginta quatuor millia & septingenti sexaginta, procedentes ad pugnam.
19 Dimicaverunt contra Agareos: Ituræi vero, & Naphis, & Nodab.
20 Præbuerunt eis auxilium. Traditique sunt in manus eorum Agarei, & universi qui fuerant cum eis: quia Deum invocaverunt cum præliarentur & exaudivit eos, eo quod credidissent in eum.
21 Ceperuntque omnia quæ possidebant, camelorum quinquaginta millia & ovium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia.
22 Vulnerati autem multi corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habitaveruntque pro eis usque ad transmigrationem.
23 Filii quoque dimidiæ tribus Manasse, possederunt terram à finibus Basan usque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat.
24 Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Epher, & Iesi, & Eliel, & Ezriel: & Ieremia, & Odoia, & Iediel, viri fortissimi & potentes, & nominati duces in familiis suis.
25 Reliquerunt autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terræ, quos abstulit Deus coram eis.
26 Et suscitavit Deus Israël spiritum Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgathphalnasar regis Assur: & transtulit Ruben, & Gad, & dimidiam tribum Manasse, & adduxit eos in Lahela, & in Habor, & Ara, & fluvium Gozan, usque ad diem hanc.

CAPUT VI.

Genealogia filiorum Levi & quos ex eis constituerit David cantores ac ministros in domo Domini: item generatio filiorum Aaron cum urbibus suis in singulis tribubus Israel, & quæ fuerint civitates refugii.

1 Filii † Levi: Gerson, Caath, & Merari.
2 Filii Caath: Amram, Isaar, Hebron, & Oziel,
3 Filii Amram: Aaron, Moyses, & Maria: Filii Aaron: Nadab & Abiu, Eleazar, & Ithamar.
4 Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue.
5 Abisue vero genuit Bocci, & Bocci genuit Ozi.
6 Ozi genuit Zaraiam, & Zaraias genuit Merajoth.
7 Porro Merajoth genuit Amariam, & Amarias genuit Achitob:
8 Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achimaas:
9 Achimaas genuit Azariam, Azarias genuit Iohanan.
10 Iohanan genuit Azariam: ipse est qui sacerdotio functus est: in domo quam ædificavit Salomon in Ierusalem.
11 Genuit autem Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob.
12 Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum.
13 Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam.
14 Azarias genuit Saraiam, & Saraias genuit Iosedec.
15 Porro Iosedec egressus est, quando transtulit Dominus Iudam & Ierusalem per manus Nabuchodonosor.
16 Filii † ergo Levi: Gerson, Caath, & Merari.
17 Et hæc nomina filiorum Gerson: Lobni, & Semei.
18 Filii Caath: Amram, & Isaar, & Hebron & Oziel.
19 Filii Merari: Moholi & Musi. Hæ autem cognationes Levi secundum familias eorum.
20 Gerson, Lobni filius ejus, Iahath filius ejus, Zamma filius ejus,
21 Ioah filius ejus, Addo filius ejus, Zara filius ejus, Iethrai filius ejus.
22 Filii Caath, Aminadab filius ejus, Core filius ejus, Asir filius ejus,
23 Elcana filius ejus, Abiasaph filius ejus, Asir filius ejus,
24 Thahath filius ejus, Vriel filius ejus, Ozias filius ejus: Saul filius ejus.
25 Filii Elcana, Amasai & Achimoth
26 Et Elcana: Filii Elcana: Sophai filius ejus, Nahath filius ejus,

† Gen. 46. 11. Infr. 23. 6.

† Exod. 6. 16.

27 Eliab

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

27 Eliab filius ejus, Ieroboam filius ejus, Elcana filius ejus.

28 Filii Samuel, primogenitus Vasseni, & Abia.

29 Filii autem Merari, Moholi: Lobni filius ejus, Semei filius ejus, Oza filius ejus.

30 Samnaa filius ejus, Haggia filius ejus, Asaia filius ejus.

31 Isti sunt, quos constituit David super cantores domus Domini, ex quo collocata est arca.

32 Et ministrabant coram tabernaculo testimonii, canentes donec ædificaret Salomon domum Domini in Ierusalem: stabant autem juxta ordinem suum in ministerio.

33 Hi vero sunt qui assistebant cum filiis suis, de filiis Caath, Heman cantor filius Iohel, filii Samuel,

34 Filii Elcana, filii Ieroham, filii Eliel, filii Thohu.

35 Filii Suph, filii Elcana, filii Mahath, filii Amasai.

36 Filii Elcana, filii Ioel, filii Azariæ, filii Sophoniæ,

37 Filii Thahath, filii Asir, filii Abiasaph, filii Core,

38 Filii Isaar, filii Caath, filii Levi, filii Israel.

39 Et frater ejus Asaph, qui stabat à dextris ejus, Asaph filius Barachiæ, filii Samaa,

40 Filii Michael, filii Basaiæ, filii Melchiæ,

41 Filii Athanai, filii Zara, filii Adaia,

42 Filii Ethan, filii Zamma, filii Semei,

43 Filii Ieth: filii Gerson, filii Levi.

44 Filii autem Merari fratres eorum, ad sinistram, Etham filius Cusi, filii Abdi, filii Maloch,

45 Filii Hasabiæ, filii Amasiæ, filii Helciæ,

46 Filii Amasai, filii Boni, filii Somer,

47 Filii Moholi, filii Musi, filii Merari, filii Levi.

48 Fratres quoque eorum Levitæ, qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi domus Domini.

49 Aaron vero, & filii ejus adolebant incensum super altare holocausti & super altare thymiamatis, in omne opus Sancti sanctorum: & ut precarentur pro Israel, juxta omnia, quæ præceperat Moyses servus Dei.

50 Hi sunt autem filii Aaron: Eleazar filius ejus, Phinees filius ejus Abisue filius ejus,

51 Bocci filius ejus, Ozi filius ejus, Zarahia filius ejus.

52 Meraioth filius ejus, Amarias filius ejus, Achitob filius ejus,

53 Sadoc filius ejus, Achimaas filius ejus.

54 Et hæc habitacula eorum per vicos atque confinia, filiorum scilicet Aaron, juxta cognationes Caathitarum: ipsis enim sorte contigerant.

55 Dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda, & suburbana ejus per circuitum:

† Ios. 21.12. 56 † Agros autem civitatis, & villas, Caleb filio Iephone.

57 Porro filiis Aaron dederunt civitates ad confugiendum, Hebron, & Lobna & suburbana ejus.

58 Iether quoque & Esthemo cum suburbanis suis, sed & Helon & Dabir cum suburbanis suis.

59 Asan quoque & Bethsemes & suburbana earum.

60 De tribu autem Benjamin, Gabee & suburbana ejus, & Almath cum suburbanis suis, Anathoth quoque cum suburbanis suis: omnes civitates, tredecim, per cognationes suas.

61 Filiis autem Caath residuis de cognatione sua, dederunt ex dimidia tribu Manasse in possessionem urbes decem.

62 Porro filii Gerson per cognationes suas de tribu Issachar, & de tribu Aser, & de tribu Nephthali, & de tribu Manasse in Basan, urbes tredecim.

63 Filiis autem Merari per cognationes suas, de tribu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu Zabulon, dederunt sorte civitates duodecim.

64 Dederunt quoque filii Israel Levitis civitates, & suburbana earum:

65 Dederuntque per sortem, ex tribu filiorum Iuda & ex tribu filiorum Simeon, & ex tribu filiorum Benjamin, urbes has quas vocaverunt nominibus suis,

66 Et his qui erant de cognatione filiorum Caath, † fueruntque civitates in terminis eorum de tribu Ephraim.

† Ios. 22.21.

67 Dederunt ergo eis urbes ad confugiendum, Sichem cum suburbanis suis in monte Ephraim, & Gazer cum suburbanis suis.

68 Iecmaan quoque cum suburbanis suis, & Beth-horon similiter,

69 Necnon & Helon cum suburbanis suis, & Gethremmon in eundem modum.

70 Porro ex dimidia tribu Manasse, Aner & suburbana ejus, Baalam & suburbana ejus: his videlicet, qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant.

71 Filiis autem Gerson, de cognatione dimidiæ tribus Manasse, Gaulon in Basan & suburbana ejus, & Astharoth cum suburbanis suis.

72 De tribu Issachar, Cedes suburbana ejus, & Dabereth cum suburbanis suis,

73 Ramoth quoque & suburbana ejus, & Anem cum suburbanis suis.

74 De tribu vero Aser, Masal cum suburbanis suis, & Abdon similiter,

75 Hucac quoque & suburbana ejus, & Rohob cum suburbanis suis.

76 Porro de tribu Nephthali: Cedes in Galilæa & suburbana ejus, Hamon cum suburbanis suis, Cariathaim & suburbana ejus:

77 Filiis autem Merari residuis: de tribu Zabulon, Remmono & suburbana ejus, & Thabor cum suburbanis suis:

78 Trans Iordanem quoque ex adverso Iericho contra orientem Iordanis, de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis, & Iassa cum suburbanis suis.

79 Cademoth quoque & suburbana ejus, & Mephaat cum suburbanis suis.

80 Necnon & de tribu Gad, Ramoth in Galaad

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Galaad & suburbana ejus, & Manaim cum suburbanis suis.

81 Sed & Hesebon cum suburbanis suis & Iezer cum suburbanis suis,

CAPVT VII.

Posteri Issachar, Benjamin, Nephthali, Manasse, Ephraim, & Aser.

† Gen. 46.13. 1 PORRO † filii Issachar: Thola, & Phua, Iasub, & Simeron, quatuor.

2 Filii Thola: Ozi & Raphaia, & Ieriel, & Iemai, & Iebsem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David, viginti duo millia sexcenti.

3 Filii Ozi: Izrahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia, & Iohel, & Iesia, quinque omnes principes.

4 Cumque eis per familias & populos suos, accincti ad prælium, viri fortissimi, triginta sex millia: multas enim habuerunt uxores, & filios.

5 Fratres quoque eorum per omnem cognationem Issachar, robustissimi ad pugnandum, octoginta septem millia numerati sunt.

† Gen. 46.21. 6 Filii † Benjamin: Bela, & Bechor, & Iadiel, tres.

7 Filii Bela: Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ierimoth: & Vrai, quinque principes familiarum, & ad pugnandum robustissimi: numerus autem eorum, viginti duo millia & triginta quatuor.

8 Porro filii Bechor: Zamira, & Ioas, & Elizer, & Elioënai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath, omnes hi filii Bechor.

9 Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum, ad bella fortissimi, viginti millia & ducenti.

10 Porro filii Iadihel: Balan. Filii autem Balan: Iehus, & Benjamin & Aod & Chanana, & Zethan & Tharsis, & Ahisahar.

11 Omnes hi filii Iadihel, principes cognationum suarum, viri fortissimi, decem & septem millia & ducenti, ad prælium procedentes.

12 Sepham quoque & Hapham filii Hir: & Hasim filii Aher.

13 Filii autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Iesser, & Sellum, filii Bala.

14 Porro filius Manasse, Esriel: concubinaque ejus Syra peperit Machir patrem Galaad.

15 Machir autem accepit uxores filiis suis Happhim & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundi, Salphaad. Nataque sunt Salphaad filiæ.

16 Et peperit Maacha uxor Machir filium, vocavitque nomen ejus Phares: porro nomen fratris ejus, Sares: & filii ejus Vlam, & Recen.

17 Filius autem Vlam, Badan, hi sunt filii Galaad, filii Machir, filii Manasse.

18 Soror autem ejus Regina peperit Virum decorum, & Abiezer, & Mohola.

19 Erant autem filii Semida, Ahin, & Sechen, & Leci, & Aniam.

20 Filii autem Ephraim: Suthala, Bared filius ejus, Thahath filius ejus, Elada filius ejus, Thahath filius ejus, hujus filius Zabad,

21 Et hujus filius Suthala, & hujus filius Ezer & Elad: occiderunt autem eos viri Geth indigenæ, quia descenderant ut invaderent possessiones eorum.

22 Luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus, & venerunt fratres ejus ut consolarentur eum.

23 Ingressusque est ad uxorem suam: quæ concepit, & peperit filium, & vocavit nomen ejus Beria, eo quod in malis domus ejus ortus esset:

24 Filia autem ejus fuit Sara, quæ ædificavit Bethoron inferiorem & superiorem, & Ozensara.

25 Porro filius ejus Rapha, & Reseph & Thale, de quo natus est Thaan,

26 Qui genuit Laadan: hujus quoque filius Ammiud, qui genuit Elizama,

27 De quo ortus est Nun, qui habuit filium Iosue.

28 Possessio autem eorum & habitatio, Bethel cum filiabus suis, & contra orientem Noran, ac occidentalem plagam Gazer & filiæ ejus, Sichem quoque cum filiabus suis, usque ad Asa cum filiabus ejus.

29 Iuxta filios quoque Manasse, Bethsan & filias ejus, Thanach & filias ejus, Mageddo & filias ejus, Dor & filias ejus: in his habitaverunt filii Ioseph, filii Israel:

30 Filii † Aser: Iemna & Iesua, & Iessui, & Baria, & Sara soror eorum. † Gen. 46.17.

31 Filii autem Baria: Heber, & Melchiel: ipse est pater Barsaith.

32 Heber autem genuit Iephlat, & Somer, & Hotham, & Suaa sororem eorum.

33 Filii Iephlat: Phosech, & Chamaal: & Asoth, filii Iephlat.

34 Porro filii Somer: Ahi, & Roaga, & Haba, & Aram.

35 Filii autem Helem fratris ejus: Supha, & Iemna, & Selles, & Amal.

36 Filii Supha: Sue, Harnapher, & Sual, & Beri, & Iamra,

37 Bosor, & Hod, & Samma, & Salusa, & Iethran, & Bera.

38 Filii Iether: Iephone, & Phaspha, & Ara.

39 Filii autem Olla: Aree, & Haniel, & Resia.

40 Omnes hi filii Aser principes cognationum, electi atq; fortissimi duces ducum: numerus autem eorum ætatis quæ apta esset ad bellum, viginti sex millia.

CAPVT VIII.

Rursum genealogia Benjamin & Saul, filiorumque ipsius.

† Gen. 46.21. Sup. 7. 6. 1 BEnjamin autem genuit Bale primogenitum suum, Asbel secundum, Ahara tertium,

2 Nohaa quartum, & Rapha quintum.

3 Fueruntque filii Bale: Addar, & Gera, & Abiud,

4 Abisue quoque & Naaman, & Ahoe,

5 Sed & Gera, & Sephuphan, & Huram.

6 Hi sunt filii Ahod, & principes cognationum habitantium in Gabaa, qui translati sunt in Manahath.

7 Naaman autem, & Achia, & Gera ipse transtulit eos, & genuit Oza, & Ahiud.

8 Porro Saharaim genuit in regione Moab,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Moab, postquam dimisit Husim & Bara uxores suas.

9 Genuit autem de Hodes uxore sua Iobab, & Sebia, & Mosa, & Melchom,

10 Iehus quoque & Sechia, & Marma: hi sunt filii ejus, principes in familiis suis.

11 Mehusim vero genuit Abitob, & Elphaal.

12 Porro filii Elphaal: Heber, & Misaam, & Samad: hic ædificavit Ono, & Lod, & filias ejus.

13 Baria autem & Sama, principes cognationum habitantium in Aialon: hi fugaverunt habitatores Geth.

14 Et Ahio, & Sesac, & Ierimoth,

15 Et Zabadia, & Arod, & Heder,

16 Michaël quoque, & Iespha, & Ioha, filii Baria.

17 Et Zabadia, & Mosollam, & Hezeci, & Heber,

18 Et Iesamari, & Iezlia & Iobab: filii Elphaal,

19 Et Iacim, & Zechri, & Zabdi,

20 Et Elioenai: & Selethai, & Eliel,

21 Et Adaia, & Baraia, & Samarath, filii Semei.

22 Et Iespham, & Heber, & Eliel,

23 Et Abdon, & Zechri, & Hanan,

24 Et Hanania, & Ælam, & Anathothia.

25 Et Iephdaia, & Phanuel, filii Sesac.

26 Et Samsari, & Sohoria, & Otholia,

27 Et Iersia, & Elia, & Zechri, filii Ieroham.

28 Hi patriarchæ, & cognationum principes, qui habitaverunt in Ierusalem.

† Infr. 9. 35. 29 In † Gabaon autem habitaverunt Abigabaon, & nomen uxoris ejus Maacha:

30 Filiusque ejus primogenitus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Nadab.

31 Gedor quoque, & Ahio, & Zacher, & Macelloth:

32 Et Macelloth genuit Samaa: habitaveruntque ex adverso fratrum suorum in Ierusalem cum fratribus suis.

† 1. Reg. 14. 51. Infra 9. 39. 33 † Ner autem genuit Cis, & Cis genuit Saul. Porro Saul genuit Ionathan, & Melchisua, & Abinadad, & Esbaal.

34 Filius autum Ionathan, Meribaal: & Meribaal genuit Micha.

35 Filii Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz.

36 Et Ahaz genuit Ioada: & Ioada genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri: porro Zamri genuit Mosa,

37 Et Mosa genuit Banaa, cujus filius fuit Rapha, de quo ortus est Elasa, qui genuit Asel.

38 Porro Asel sex filii fuerunt his nominibus: Ezricam, Bocru, Ismael, Saria, Obdias, & Hanan: omnes hi filii Asel.

39 Filii autem Esec fratris ejus, Vlam primogenitus, & Iehus secundus, & Eliphalet tertius.

40 Fueruntque filii Vlam viri robustissimi, & magno robore tendentes arcum: & multos habentes filios ac nepotes, usque ad centum quinquaginta. Omnes hi filii Benjamin,

CAPVT IX.

Qui primi filiorum Israel habitaverint in Ierusalem, & officia sacerdotum ac Levitarum, generationes quoque Saul ac filiorum ejus repetuntur.

1 VNiversus ergo Israel dinumeratus est: & summa eorum scripta est in Libro regum Israel, & Iuda, translatique sunt in Babylonem propter delictum suum.

2 Qui autem habitaverunt primi in possessionibus, & in urbibus suis: Israel, & Sacerdotes & Levitæ, & Nathinæi.

3 Commorati sunt Ierusalem de filiis Iuda, & de filiis Benjamin, de filiis quoque Ephraim, & Manasse.

4 Othei filius Ammiud, filii Amri, filii Omrai, filii Bonni, de filiis Phares filii Iuda.

5 Et de Siloni: Asaia primogenitus: & filii ejus.

6 De filiis autem Zara: Iehuel, & fratres eorum, sexcenti nonaginta.

7 Porro de filiis Benjamin: Salo filius Mosollam, filii Oduia, filii Asana:

8 Et Iobania filius Ieroham: & Ela filius Ozi, filii Mochori & Mosollam filius Saphatiæ, filii Rahuel, filii Iebaniæ,

9 Et fratres eorum per familias suas, nongenti quinquaginta sex. Omnes hi, principes cognationum per domos patrum suorū.

10 De sacerdotibus autem: Iedaia, Ioiarib, & Iachin:

11 Azarias quoque filius Helciæ, filii Mosollam, filii Sadoc, filii Maraioth, filii Achitob, pontifex domus Dei.

12 Porro Adaias filius Ieroham, filii Phassur, filii Melchiæ & Maasai filius Adiel, filii Iezra, filii Mosollam, filii Mosollamith, filii Emmer.

13 Fratres quoque eorum principes per familias suas, mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad faciendum opus ministerii in domo Dei.

14 De Levitis autem: Semeia filius Hassub, filii Ezricam, filii Hasebia, de filiis Merari.

15 Bacbacar quoque carpentarius, & Galal, & Mathania filius Micha, filii Zechri, filii Asaph:

16 Et Obdia filius Semeiæ, filii Galal, filii Idithun, & Barachia filius Asa, filii Elcana, qui habitavit in atriis Netophati.

17 Ianitores autem: Sellum, & Accub, & Telmon, & Ahiman, & frater eorum Sellum princeps,

18 Vsque ad illud tempus, in porta regis ad orientem, observabant per vices suas de filiis Levi.

19 Sellum vero filius Core, filii Abiasaph, filii Core, cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt Coritæ super opera ministerii, custodes vestibulorum tabernaculi: & familiæ eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum.

20 Phinees autem filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino.

21 Porro Zacharias filius Mosollamia, janitor portæ tabernaculi testimonii.

22 Omnes hi electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim: & descripti in villis propriis: quos constituerunt David, & Samuel Videns, in fide sua,

23 Tam

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

23 Tam ipsos, quam filios eorum, in ostiis domus Domini, & in tabernaculo, vicibus suis.

24 Per quatuor ventos erant ostiarii: id est ad orientem, & ad occidentem, & ad aquilonem, & ad austrum.

25 Fratres autem eorum in viculis morabantur, & veniebant in sabbatis suis de tempore usque ad tempus.

26 His quatuor Levitis creditus erat omnis numerus janitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini.

27 Per gyrum quoque templi Domini morabantur, in custodiis suis: ut cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores.

28 De horum genere erant & super vasa ministerii: ad numerum enim & inferebantur vasa, & efferebantur.

29 De ipsis, & qui credita habebant utensilia sanctuarii, præerant similæ, & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus.

30 Filii autem sacerdotum unguenta ex aromatibus conficiebant.

31 Et Mathathias Levites primogenitus Sellum Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine frigebantur.

32 Porro de filiis Caath fratribus eorum, super panes erant propositionis, ut semper novos per singula sabbata præpararent.

33 Hi sunt principes cantorum per familias Levitarum, qui in exedris morabantur, ut die ac nocte jugiter suo ministerio deservirent.

34 Capita Levitarum, per familias suas principes, manserunt in Jerusalem.

† Supr. 8. 29. 35 In † Gabaon autem commorati sunt, pater Gabaon Iehiel, & nomen uxoris ejus Maacha.

36 Filius primogenitus ejus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Ner, & Nadab.

37 Geder quoque, & Ahio, & Zacharias, & Macelloth.

38 Porro Macelloth genuit Samaan: isti habitaverunt è regione fratrum suorum in Jerusalem, cum fratribus suis.

† Supr. 8. 33. 39 † Ner autem genuit Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit Jonathan, & Melchisua, & Abinadab, & Esbaal.

40 Filius autem Jonathan, Meribbaal: & Meribbaal genuit Micha.

41 Porro filii Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz.

42 Ahaz autem genuit Jara, & Jara genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri. Zamri autem genuit Mosa.

43 Mosa vero genuit Banaa: cujus filius Raphaia, genuit Elasa: de quo ortus est Asel.

44 Porro Asel sex filios habuit his nominibus, Ezricam, Bocru, Ismael, Sarla, Obdia, Hanan, hi sunt filii Asel.

CAPVT X.

Saul reprobatus à Deo propter varias iniquitates à Philisthæis occiditur cum filiis, ejusque capite à Philisthæis amputato reliquum corpus cum filiis sepelitur à viris Jabes Galaad.

† 1. Reg. 31. 1 PHilisthiim † autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel 3. Palæsthinos, & ceciderunt vulnerati in monte Gelboë.

2 Cumque appropinquassent Philisthæi persequentes Saul, & filios ejus, percusserunt Jonathan, & Abinadab & Melchisua, filios Saul.

3 Et aggravatum est prælium contra Saul, inveneruntque eum sagittarii, & vulneraverunt jaculis.

4 Et dixit Saul ad armigerum suum: Evagina gladium tuum, & interfice me: ne forte veniant incircumcisi isti, & illudant mihi. Noluit autem armiger ejus hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo Saul ensem, & irruit in eum.

5 Quod cum vidisset armiger ejus, videlicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, & mortuus est.

6 Interiit ergo Saul, & tres filii ejus, & omnis domus illius pariter concidit.

7 Quod cum vidissent viri Israel, qui habitabant in campestribus, fugerunt: & Saul ac filiis ejus mortuis, dereliquerunt urbes suas, & huc illucque dispersi sunt: veneruntque Philisthiim, & habitaverunt in eis.

8 Die igitur altero detrahentes Philisthiim spolia cæsorum, invenerunt Saul, & filios ejus jacentes in monte Gelboë.

9 Cumque spoliassent eum, & amputassent caput, armisque nudassent, miserunt in terram suam, ut circumferretur, & ostenderetur idolorum templis, & populis:

10 Arma autem ejus consecraverunt in fano dei sui, & caput affixerunt in templo Dagon.

11 Hoc cum audissent viri Jabes Galaad, omnia scilicet quæ Philisthiim fecerant super Saul,

12 Consurrexerunt singuli virorum fortium; & tulerunt cadavera Saul & filiorum ejus: attuleruntque ea in Jabes, & sepelierunt ossa eorum subter quercum, quæ erat in Jabes, & jejunaverunt septem diebus.

† 1. Regum 15. 3. Exod. 17. 14. 1. Regum 28. 8. 13 Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod prævaricatus sit † mandatum Domini quod præceperat, & non custodierit illud: sed † insuper etiam pythonissam consuluerit,

14 Nec speraverit in Domino: propter quod interfecit eum, & transtulit regnum ejus ad David filium Isai.

CAPVT XI.

Unctus David in regem, expulsis ex arce Sionis Iebusæis, habitavit in Jerusalem, stipatus potentissimis ac strenuissimis militibus, quorum heroicæ gesta narrantur: noluit David desideratam bibere aquam, eo quod cum fortium suorum periculo allata esset.

† 2. Regum 5. 1. 1 COngregatus † est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, & caro tua.

2 Heri quoque, & nudiustertius, cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas, & introducebas Israël: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pasces populum meum Israël, & tu eris princeps super eum.

3 Venerunt ergo omnes majores natu Israël ad regem in Hebron, & iniit David cum eis fœdus coram Domino: unxerunt que eum regem super Israël, juxta sermonem Domini, quem locutus est in manu Samuelis.

4 Abiit quoque David, & omnis Israël,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

in Ierusalem, hæc est Iebus, ubi erant Iebusæi habitatores terræ.

5 Dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David; Non ingredieris huc. Porro David cepit arcem Sion, quæ est civitas David.

6 Dixitque: Omnis qui percusserit Iebusæum in primis, erit princeps & dux. Ascendit igitur primus Ioab filius Sarviæ, & factus est princeps.

7 Habitavit autem David in arce, & idcirco appellata est civitas David.

8 Ædificavitque urbem in circuitu à Mello usque ad gyrum, Ioab autem reliqua urbis extruxit.

9 Proficiebatque David vadens & crescens, & Dominus exercituum erat cum eo.

† 2. Regum 23.8. 10 † Hi principes virorum fortium David, qui adjuverunt eum ut rex fieret super omnem Israël, juxta verbum Domini, quod locutus est ad Israël.

11 Et iste numerus robustorum David: Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice.

12 Et post eum Eleazar filius patrui ejus Ahohites, qui erat inter tres potentes

13 Iste fuit cum David in Phesdomim, quando Philisthiim congregati sunt ad locum illum in prælium: & erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratque populus à facie Philisthinorum.

14 Hi steterunt in medio agri, & defenderunt eum: cumque percussissent Philistæos, dedit Dominus salutem magnam populo suo.

15 Descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram, in qua erat David, ad speluncam Odollam, quando Philisthiim fuerant castrametati in valle Raphaim.

† 2. Regum 23.14. 16 † Porro David erat in præsidio, & statio Philisthinorum in Bethlehem.

17 Desideravit igitur David: & dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna Bethlehem, quæ est in porta.

18 Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quæ erat in porta, & attulerunt ad David ut biberet: qui noluit, sed magis libavit illam Domino,

19 Dicens: Absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere, hæc fecerunt tres robustissimi.

20 Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium, & ipse levavit hastam suam contra trecentos vulneratos; & ipse erat inter tres nominatissimus,

21 Et inter tres secundos inclytus, & princeps eorum: verumtamen usque ad tres primos non pervenerat.

22 Banaias filius Ioiadæ viri robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de Cabseel: ipse percussit duos Ariel Moab: & ipse descendit, & interfecit leonem in media cisterna tempore nivis.

23 Et ipse percussit virum Ægyptium, cujus statura erat quinque cubitorum, & habebat lanceam ut liciatorium texentium; descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu, & interfecit eum hasta sua.

24 Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ, qui erat inter tres robustos nominatissimus,

25 Inter triginta primus, verumtamen ad tres usque non pervenerat: posuit autem eum David ad auriculam suam.

26 Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel frater Ioab, & Elchanan filius patrui ejus de Bethlehem,

27 Samoth Arorites, Helles Phalonites.

28 Ira filius Acces Thecuites, Abiezer Anathothites,

29 Sobbochai Husathites, Ilai Ahohites,

30 Maharai Netophathites, Heled filius Baana Netophathites.

31 Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia Pharathonites,

32 Hurai de torrente Gaas, Abiel Arbathites, Azmoth Bauramites, Eliaba Salabonites.

33 Filii Assem Gezonites, Ionathan filius Sage, Ararites,

34 Ahiam filius Sachar, Ararites,

35 Elphal filius Vr,

36 Hepher Mecherathites, Ahia Pheloni tes,

37 Hesro Carmelites, Naarai filius Asbai,

38 Iohel frater Nathan; Mibahar filius Agari,

39 Selec Ammonites, Naarai Berothites armiger Ioab fili Sarviæ.

40 Ira Iethræus, Gareb Iethræus,

41 Vrias Hethæus, Zabad filius Oholi,

42 Adina filius Siza Rubenites princeps Rubenitarum, & cum eo triginta:

43 Hanan filius Maacha, Iosaphat Mathanites,

44 Ozia Astarothites, Samma & Iehiel filii Horham Arorites,

45 Iedihel filius Samri, & Ioha frater ejus Thosaites,

46 Eliel Mahumites, & Ieribai & Iosaia filii Elnaem, & Ithma Moabites, Eliel, & Obed, & Iasiel de Masobia.

CAPVT XII.

Qui David fuerant sequuti cum fugeret Saulem; & qui postea ex omnibus tribubus venerunt ut eum regem constituerent in Hebron.

1 HI quoque venerunt ad David in Siceleg, cum adhuc fugeret Saul, filium Cis, qui erant fortissimi & egregii pugnatores.

2 Tendentes arcum, & utraque manu fundis saxa jacientes, & dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex Benjamin.

3 Princeps Ahiezer, & Ioas, filii Samaa, Gabaathites, & Iaziel, & Phallet filii Azmoth, & Baracha, & Iehu Anathothites.

4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta & super triginta. Ieremias, & Iecheziel, & Iohanan, & Iezabad Gaderothites.

5 Et Eluzai & Ierimuth, & Baalia, & Samaria, & Saphatia Haruphites.

6 Elcana, & Iesia, & Azareel, & Ioezer, & Iesbaam de Carehim:

7 Iocla

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Ioela quoque, & Zabadia, filii Ieroham de Gedor.

8 Sed & de Gaddi transfugerunt ad David: cum lateret in deserto, viri robustissimi, & pugnatores optimi, tenentes clypeum & hastam: facies eorum quasi facies leonis, & veloces quasi capreæ in montibus:

9 Ezer princeps, Obdias secundus, Eliab tertius,

10 Masmana quartus. Ieremias quintus.

11 Ethi sextus, Eliel septimus.

12 Iohanan octavus, Elzebad nonus.

13 Ieremias decimus, Machbanai undecimus.

14 Hi de filiis Gad principes exercitus: novissimus centum militibus præerat, & maximus, mille.

15 Isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consuevit super ripas suas: & omnes fugaverunt qui morabantur in vallibus ad orientalem plagam, & occidentalem.

16 Venerunt autem & de Benjamin, & de Iuda, ad præsidium in quo morabatur David.

17 Egressusque est David obviam eis, & ait: Si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi, cor meum jungatur vobis: si autem insidiamini mihi pro adversariis meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & judicet.

18 Spiritus vero induit Amasai principem inter triginta, & ait: Tui sumus ô David, & tecum fili Isai: pax, pax tibi, & pax adjutoribus tuis, te enim adjuvat Deus tuus. Suscepit ergo eos David, & constituit principes turmæ.

19 Porro de Manasse transfugerunt ad David, quando veniebat cum Philisthiim adversus Saul, ut pugnaret: & non dimicavit cum eis; † quia inito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis nostri reverteretur ad dominum suum Saul. 1. Regum 29.4.

20 Quando igitur reversus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Iozabad, & Iedihel, & Michael & Ednas, & Iozabad, & Eliu, & Salathi, principes militum in Manasse.

21 Hi præbuerunt auxilium David adversus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu.

22 Sed & per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei.

23 Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut transferrent regnum Saul ad eum, juxta verbum Domini.

24 Filii Iuda portantes clypeum & hastam, sex millia octingenti expediti ad prælium.

25 De filiis Simeon, virorum fortissimorum ad pugnandum, septem millia centum.

26 De filiis Levi, quatuor millia sexcenti.

27 Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti.

28 Sadoc etiam puer egregiæ indolis, & domus patris ejus, principes viginti duos.

29 De filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul.

30 Porro de filiis Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis.

31 Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt ut constituerent regem David.

32 De filiis quoque Issachar viri eruditi, qui noverant singula tempora ad præcipiendum quid facere deberet Israël, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur.

33 Porro de Zabulon qui egrediebantur ad prælium, & stabant in facie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici.

34 Et de Nephthali, principes mille: & cum eis instructi clypeo & hasta, triginta & septem millia.

35 De Dan etiam præparati ad prælium, viginti octo millia sexcenti,

36 Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie provocantes, quadraginta millia.

37 Trans Iordanem autem de filiis Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse, instructi armis bellicis, centum viginti millia.

38 Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron ut constituerent regem David super universum Israël: sed & omnes reliqui ex Israël, uno corde erant, ut rex fieret David.

39 Fuerunt que ibi apud David tribus diebus comedentes & bibentes, præparaverant enim eis fratres sui.

40 Sed & qui juxta eos erant usque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus ad escendum: farinam, palathas, uvam passam, vinum, oleum, boves, arietes, ad omnem copiam, gaudium quippe erat in Israël.

CAPVT XIII.

A Cariathiarim reducitur arca Domini de domo Abinadab, omni Israël cum David ante eum ludentibus: sed quia & Oza aream contingens à Domino percussus est, avertit eam David in domum Obededom, cui ex eo tempore benedixit Dominus.

1 INiit autem consilium David cum tribunis, & centurionibus, & universis principibus.

2 Et ait ad omnem cœtum Israël: Si placet vobis: & à Domino Deo nostro egreditur sermo, quem loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israël, & ad Sacerdotes, & Levitas, qui habitant in suburbanis urbium, ut congregentur ad nos,

3 Et reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim requisivimus eam in diebus Saul.

4 Et respondit universa multitudo ut ita fieret: placuerat enim sermo omni populo.

5 Congregavit ergo David cunctum Israël, à Sichor Ægypti, usque dum ingrediaris Emath, † ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim. † 2. Regum 6.2.

6 Et ascendit David, & omnis vir Israël

ad collem Cariathiarim, qui est in Iuda, ut afferret inde arcam Dñi Dei sedentis super cherubim, ubi invocatum est nomen ejus.

7 Imposueruntque arcam Dei super plaustrum novum, de domo Abinadab: Oza autem, & frater ejus, minabant plaustrum.

8 Porro David, & universus Israël, ludebant coram Deo omni virtute in canticis, & in citharis, & psalteriis, & tympanis, & cymbalis, & tubis.

9 Cum autem pervenissent ad aream Chidon, tetendit Oza manum suam, ut sustentaret arcam: bos quippe lasciviens paululum inclinaverat eam.

10 Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino.

11 Contristatusque est David, eo quod divisisset Dñs Ozam: vocavitque locum illum: Divisio Ozæ, usque in præsentem diem.

12 Et timuit Deum tunc temporis, dicens. Quo modo possum ad me introducere arcam Dei?

13 Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in civitatem David, sed avertit in domum Obededom Gethæi.

14 Mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui ejus, & omnibus quæ habebat.

CAPVT XIV.

David acceptis à rege Tyri lignis & artificibus ad extruendam sibi domum, alias ducit uxores, ac multos gignit liberos, & consulto Domino bis cadit Philisthæos.

1 Misit † quoque Hiram rex Tyri nuncios ad David, & ligna cedrina, & artifices parietum, lignorumque: ut ædificarent ei domum. † 2. Regum. 5.21.

2 Cognovitque David quod confirmasset eum Dominus in regem super Israël, & sublevatum esset regnum suum super populum ejus Israël.

3 † Accepit quoque David alias uxores in Ierusalem: genuitque filios, & filias. † 2. Regum. 5.13.

4 Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem: Samua, & Sobad, Nathan, & Salomon,

5 Iebahar, & Elisua, & Eliphaleth,

6 Noga quoque, & Napheg, & Iaphia,

7 Elisama, & Baaliada, & Eliphalet.

8 † Audientes autem Philisthiim eo quod unctus esset David in regem super universum Israël: ascenderunt omnes ut quærerent eum: quod cum audisset David, egressus est obviam eis. † 2. Regum. 1.27.

9 Porro Philisthiim venientes, diffusi sunt in valle Raphaim.

10 Consuluitque David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthæos, & si tradeseos in manu mea? Et dixit ei Dominus: Ascende, & tradam eos in manu tua.

11 Cumque illi ascendissent in Baalpharasim, percussit eos ibi David, & dixit: Divisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut dividuntur aquæ: & idcirco vocatum est nomen illius loci Baalpharasim.

12 Dereliquerunt que ibi deos suos, quos David jussit exuri.

13 Alia etiam vice Philisthiim irruerunt & diffusi sunt in valle.

14 Consuluitque rursum David Deum, & dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, & venies contra illos ex adverso pyrorum.

15 Cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, ut percutiat castra Philisthiim.

16 Fecit ergo David sicut præceperat ei Deus, & percussit castra Philisthinorum, de Gabaon usque Gazera.

17 Divulgatumque est nomen David in universis regionibus, & Dominus dedit pavorem ejus super omnes gentes.

CAPVT XV.

Parato tabernaculo, deducitur magno cum apparatu arca Dei in Ierusalem, comitante omni Israël, sacerdotibus vero ac Levitis juxta sua officia ministrantibus; & michol despicit David coram arca saltantem, indutum stola byssina, & ephod lineo.

1 Fecit quoque sibi domos in civitate David: & ædificavit locum arcæ Dei, tetenditque ei tabernaculum.

2 Tunc dixit David. Illicitum est ut à quocumque portetur arca Dei nisi à Levitis, quos elegit Dominus ad portandum eam, & ad ministrandum sibi usque in æternum.

3 Congregavitque universum Israël in Ierusalem, ut afferretur arca Dei in locum suum, quem præparaverat ei.

4 Necnon & filios Aaron, & Levitas.

5 De filiis Caath, Vriel princeps fuit, & fratres ejus centum viginti.

6 De filiis Merari, Asaia princeps: & fratres ejus ducenti viginti.

7 De filiis Gerson Ioel princeps: & fratres ejus centum triginta.

8 De filiis Elisaphan, Semeias princeps; & fratres ejus ducenti.

9 De filiis Hebron, Eliel princeps; & fratres ejus octoginta.

10 De filiis Oziel, Aminadab princeps; & fratres ejus centum duodecim.

11 Vocavitque David Sadoc & Abiathar Sacerdotes, & Levitas, Vriel, Asaiam, Ioel, Semeiam, Eliel, & Aminadab:

12 Et dixit ad eos: Vos qui estis principes familiarum Leviticarum, sanctificamini cum fratribus vestris, & afferte arcam Domini Dei Israël, ad locum qui ei præparatus est:

13 † Ne ut à principio, quia non eratis præsentes, percussit nos Dominus; sic & nunc fiat, illicitum quid nobis agentibus. † Sup. 13.10.

14 Sanctificati sunt ergo Sacerdotes, & Levitæ, ut portarent arcã Domini Dei Israël.

15 † Et tulerunt filii Levi arcam Dei, sicut præceperat Moyses juxta verbum Domini humeris suis in vectibus. † Num. 4.15.

16 Dixitque David principibus Levitarum, ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablis videlicet, & lyris, & cymbalis, ut resonaret in excelsis sonitus lætitiæ.

17 Constituerunt que Levitas: Hemam filium Ioel, & de fratribus ejus, Asaph filium Barachiæ, de filiis vero Merari, fratribus eorum, Ethan filium Casaiæ.

18 Et cum eis fratres eorum: in secundo ordine, Zachariam, & Ben, & Iaziel, & Semiramoth,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

miramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaiam, & Maasiam, & Mathathiam, & Eliphalu, & Maceniam, & obededom, & Iehiel, janitores.

19 Porro cantores, Heman, Asaph, & Ethan, in cymbalis æneis concrepantes.

20 Zacharias autem, & Oziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Banaias: in nablis arcana cantabant.

21 Porro Mathathias, & Eliphalu, & Maceniias, & Obededom, & Iehiel, & Ozaziu, in citharis pro octava canebant epinicion.

22 Chonenias autem princeps Levitarum, prophetiæ præerat, ad præcinendam melodiam: erat quippe valde sapiens.

23 Et Barachias, & Elcana, janitores arcæ.

24 Porro Sebenias, & Iosaphat, & Nathanael, & Amasai, & Zacharias, & Banaias, & Eliezer, sacerdotes, clangebant tubis coram arca Dei: & Obededom, & Iehias, erant janitores arcæ.

† 2. Regum 6. 12.

25 † Igitur David, & omnes majores natu Israël, & tribuni, ierunt ad deportandam arcam fœderis Domini de domo Obededom: cum lætitia.

26 Cumque adjuvisset Deus Levitas, qui portabant arcam fœderis Domini, immolabantur septem tauri, & septem arietes.

27 Porro David erat indutus stola byssina, & universi Levitæ qui portabant arcam, cantoresque, & Chonenias princeps prophetiæ inter cantores: David autem etiam indutus erat ephod lineo.

28 Vniversusque Israël deducebant arcam fœderis Domini in jubilo, & sonitu buccinæ, & tubis, & cymbalis, & nablis, & citharis concrepantes.

29 Cumque perveniisset arca fœderis Domini usque ad civitatem David, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem David saltantem atque ludentem, & despexit eum in corde suo.

CAPVT XVI.

Constituta arca in tabernaculo fœderis, oblatisque victimis, populo à David benedicitur & epulum præbetur, ordinantur varia Levitarum ministeria coram arca, interposito cantico divinæ laudis.

† 2. Regum 6. 17.

1 ATtulerunt † igitur arcam Dei, & constituerunt eam in medio tabernaculi quod tetenderat ei David: & obtulerunt holocausta, & pacifica coram Deo,

2 Cumque complesset David offerens holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini.

3 Et divisit universis per singulos, à viro usque ad mulierem, tortam panis, & partem assæ carnis bubalæ, & frixam oleo similam.

4 Constituitque coram arca Domini de Levitis, qui ministrarent & recordarentur operum ejus, & glorificarent atque laudarent Dominum Deum Israël:

5 Asaph principem, & secundum ejus Zachariam: Porro Iahiel, & Semiramoth, & Iehiel, & Mathathiam, & Eliab, & Banaiam, & Obededom: Iehiel super organa psalterii, & lyras: Asaph autem ut cymbalis personaret;

6 Banaiam vero & Iaziel sacerdotes, canere tuba jugiter coram arca fœderis Domini.

7 In illo die fecit David principem ad confitendum Domino Asaph, & fratres ejus.

8 † Confitemini Domino, & invocate nomen ejus: notas facite in populis adinventiones ejus. † Psal. 104. 1. Isa. 12. 4.

9 Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia ejus.

10 Laudate nomen sanctum ejus: lætetur cor quærentium Dominum.

11 Quærite Dominum, & virtutem ejus: quærite faciem ejus semper.

12 Recordamini mirabilium ejus, quæ fecit: signorum illius, & judiciorum oris ejus.

13 Semen Israël servi ejus: filii Iacob electi ejus.

14 Ipse Dominus Deus noster: in universa terra judicia ejus.

15 Recordamini in sempiternum pacti ejus: sermonis, quem præcepit in mille generationes.

16 Quem pepigit cum Abraham: & juramenti illius cum Isaac.

17 Et constituit illud Iacob in præceptum: & Israël in pactum sempiternum.

18 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hereditatis vestræ.

19 Cum essent pauci numero, parvi & coloni ejus.

20 Et transierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

21 Non dimisit quemquam calumniari eos, sed increpavit pro eis reges.

22 Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

23 † Cantate Domino omnis terra; annunciate ex die in diem salutare ejus. † Psal. 95. 1.

24 Narrate in gentibus gloriam ejus: in cunctis populis mirabilia ejus.

25 Quia magnus Dominus, & laudabilis nimis, & horribilis super omnes deos.

† 26 Omnes enim dii populorum idola: Dominus autem cælos fecit.

27 Confessio & magnificentia coram eo: fortitudo & gaudium in loco ejus.

28 Afferte Domino familiæ populorum: afferte Domino gloriam & imperium.

29 Date Domino gloriam, nomini ejus, levate sacrificium, & venite in conspectu ejus: & adorate Dominum in decore sancto.

30 Commoveatur à facie ejus omnis terra: ipse enim fundavit orbem immobilem.

† 31 Lætentur cæli: & exulter terra: & dicant in nationibus, Dominus regnavit.

32 Tonet mare, & plenitudo ejus: exultent agri, & omnia quæ in eis sunt.

33 Tunc laudabunt ligna saltus coram Domino: quia venit judicare terram.

34 Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus.

35 Et dicite: Salva nos Deus salvator noster: & congrega nos, & erue de gentibus, ut confiteamur nomini sancto tuo, & exultemus in carminibus tuis.

36 Benedictus Dominus Deus Israël ab æterno usque in æternum; & dicat omnis populus: Amen, & hymnum Domino.

37 Reliquit itaque ibi coram arca fœderis Domini, Asaph & fratres ejus, ut ministrarent in conspectu arcæ jugiter, per singulos dies, & vices suas.

38 Porro Obededom, & fratres ejus se-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ginta octo: & Obededon filium Idithun, & Hosa, constituit janitores.

39 Sadoc autem sacerdotem, & fratres ejus sacerdotes, coram tabernaculo Domini in excelso, quod erat in Gabaon,

40 Vt offerrent holocausta Domino super altare holocautomatis jugiter, mane & vespere, juxta omnia quæ scripta sunt in lege Domini, quam præcepit Israëli.

41 Et post eum Heman, & Idithun, & reliquos electos, unumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino: quoniam in æternum misericordia ejus.

42 Heman quoque & Idithun canentes tuba, & quatientes cymbala, & omnia musicorum organa, ad canendum Deo; filios autem Idithun fecit esse portarios

43 Reversusque est omnis populus in domum suam: & David, ut benediceret etiam domui suæ.

CAPVT XVII.

Cogitanti David ædificare domum Domino, promittitur filius qui illam sit ædificaturus; unde David gratias agit, Dei erga se bonitatem extollens.

1 CVm † autē habitaret David in domo sua, dixit ad Nathan prophetam: Ecce ego habito in domo cedrina: arca autem fœderis Domini sub pellibus est. † 2. Regum. 7. 2.

2 Et ait Nathan ad David: Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecum est.

3 Igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan, dicens:

4 Vade, & loquere David servo meo: Hæc dicit Dominus: Non ædificabis tu mihi domum ad habitandum.

5 Neque enim mansi in domo, ex eo tempore quo eduxi Israël, usque ad diem hanc: sed fui semper mutans loco tabernaculi, & in tentorio. †

6 Manens cum omni Israël. Numquid locutus sum saltem uni judicum Israël, quibus præceperam ut pascerent populum meum, & dixi: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam?

7 Nunc itaque sic loqueris ad servum meum David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te, cum in pascuis sequereris gregem, ut esses dux populi mei Israël.

8 Et fui tecum quocumque perrexisti: & interfeci omnes inimicos tuos coram te, fecique tibi nomen quasi unius magnorum, qui celebrantur in terra.

9 Et dedi locum populo meo Israël: plantabitur, & habitabit in eo, & ultra non commovebitur: nec filii iniquitatis atterent eos, sicut à principio,

10 Ex diebus quibus dedi judices populo meo Israël, & humiliavi universos inimicos tuos. Annuncio ergo tibi, quod ædificaturus sit tibi Dominus domum.

11 Cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos, suscitabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis: & stabiliam regnum ejus. †

12 Ipse ædificabit mihi domum, & firmamabo solium ejus usque in æternum. †

13 Ego ero ei in patrē, & ipse erit mihi in filium: & misericordiam meam non auferam *b* eo, sicut abstuli ab eo qui ante te fuit.

14 Et statuam eum in domo mea, & in regno meo, usque in sempiternum: & thronus ejus erit firmissimus in perpetuum.

15 Iuxta omnia verba hæc, & juxta universam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David.

16 Cumque venisset rex David, & sedisset, coram Dño, dixit: Quis ego sum Dñe Deus, & quæ domus mea, ut præstares mihi talia?

17 Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo, ideoque locutus es super domum servi tui etiam in futurum: & fecisti me spectabilem super omnes homines, Dñe Deus.

18 Quid ultra addere potest David, cum ita glorificaveris servum tuum, & cognoveris eum?

19 Domine propter famulum tuum juxta cor tuum fecisti omnē magnificentiam hanc & nota esse voluisti universa magnalia.

20 Domine non est similis tui: & non est alius Deus absque te, ex omnibus, quos audivimus auribus nostris. †

21 Quis enim est alius, ut populus tuus Israël, gens una in terra, ad quam perrexit Deus, ut liberaret, & faceret populum sibi, & magnitudine sua atque terroribus ejiceret nationes à facie ejus, quem de Ægypto liberarat?

22 Et posuisti populum tuum Israël tibi in populum usque in æternum, & tu Domine factus es Deus ejus.

23 Nunc igitur Dñe, sermo, quem locutus es famulo tuo, & super domum ejus, confirmetur in perpetuum, & fac sicut locutus es.

24 Permaneatque & magnificetur nomen tuum usque in sempiternum: & dicatur: Dominus exercituum Deus Israël, & domus David servi ejus permanens coram eo.

25 Tu enim Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui, ut ædificares ei domum: & idcirco invenit servus tuus fiduciam, ut oret coram te,

26 Nunc ergo Domine, tu es Deus, & locutus es ad servum tuum tanta beneficia.

27 Et cœpisti benedicere domui servi tui, ut sit semper coram te: te enim Domine benedicente, benedicta erit in perpetuum.

CAPVT XVIII.

Prælia & victoria David, & tributa gentibus imposita atque officiarii ejus.

1 FActum † est autem post hæc, ut percuteret David Philistiim, & humiliaret eos, & tolleret Geth, & filias ejus, de manu Philisthiim, † 1. Regum. 8. 1.

2 Percutieretque Moab, & fierent Moabitæ servi David, offerentes ei munera.

3 Eo tempore percussit David, etiam Adarezer, regem Soba regionis Hemath, quando perrexit ut dilataret imperium suum usque ad flumen Euphraten.

4 Cepit ergo David mille quadrigas ejus, & septem millia equitum, ac viginti millia virorum peditum, subnervavitque omnes equos curruum, exceptis centum quadrigis, quas reservavit sibi.

5 Supervenit autem & Syrus Damascenus, ut auxilium præberet Adarezer regi Soba: sed & hujus percussit David viginti duo millia virorum.

6 Et posuit milites in Damasco, ut Syria quoque serviret sibi, & offerret munera.

Adjuvit

Adjuvitque eum Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat.

7 Tulit quoque David pharetras aureas, quas habuerant servi Adarezer, & attulit eas in Jerusalem.

8 Nec non de Thebath & Chun, urbibus Adarezer, æris plurimum, de quo fecit Salomon mare æneum, & columnas, & vasa ænea.

9 Quod cum audisset Thoü rex Hemath, percussisse videlicet David omnem exercitum Adarezer regis Soba,

10 Misit Adoram filium suum ad regem David, ut postularet ab eo pacem, & congratularetur ei quod percussisset & expugnasset Adarezer: adversarius quippe erat Thoü Adarezer.

11 Sed & omnia vasa aurea, & argentea, & ænea consecravit David rex Domino, cum argento & auro, quod tulerat ex universis gentibus, tam de Idumæa, & Moab, & filiis Ammon, quam de Philisthiim & Amalec.

12 Abisai vero filius Sarviæ percussit Edom in valle Salinarum, decem & octo millia:

13 Et constituit in Edom præsidium, ut serviret Idumea David: salvavitque Dominus David in cunctis, ad quæ perrexerat.

14 Regnavit ergo David super universum Israël, & faciebat judicium atque justitiam cuncto populo suo.

15 Porro Joab filius Sarviæ erat super exercitum, & Josaphat filius Ahilud à commentariis.

16 Sadoc autem filius Achitob, & Achimelech filius Abiathar, sacerdotes: & Susa scriba.

17 Banaias quoque filius Joiadæ super legiones Cerethi, & Phelethi: porro filii David, primi ad manum regis.

CAPVT XIX.

Hanon rex Ammon, servis David, qui ad consolandum de patris morte venerant, contumelia affectis, à David invaditur, ac vincitur una cum Syris auxiliaribus.

† 2. Reg. 10. 1. 1 ACcidit † autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon, & regnaret filius ejus pro eo.

2 Dixitque David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, præstitit enim mihi pater ejus gratiam. Misitque David nuncios ad Consolandum eum super morte patris sui. Qui cum pervenissent in terram filiorum Ammon, ut consolarentur Hanon,

3 Dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te: nec animadvertis, quod ut explorent, & investigent, & scrutentur terram tuam, venerint ad te servi ejus.

4 Igitur Hanon pueros David decalvavit, & rasit, & præcidit tunicas eorum à natibus usque ad pedes, & dimisit eos.

5 Qui cum abiissent, & hoc mandassent David, misit in occursum eorum (grandem enim contumeliam sustinuerant) & præcepit ut manerent in Jericho, donec crescéret barba eorum, & tunc reverterentur.

6 Videntes autem filii Ammon, quod injuriam fecissent David, tam Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, ut conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba, currus & equites.

7 Conduxerunrque triginta duo millia curruum, & regem Maacha cum populo ejus. Qui cum venissent, castrametati sunt è regione Medaba. Filii quoque Ammon congregati de urbibus suis, venerunt ad bellum.

8 Quod cum audisset David, misit Joab, & omnem exercitum virorum fortium:

9 Egressique filii Ammon, direxerunt aciem juxta portam civitatis: reges autem, qui ad auxilium ejus venerant, separatim in agro steterunt.

10 Igitur Joab, intelligens bellum ex adverso & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de universo Israel, & perrexit contra Syrum.

11 Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui; & perrexerunt contra filios Ammon.

12 Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superaverint te filii Ammon, ero tibi in præsidium.

13 Confortare, & agamus viriliter pro populo nostro, & pro urbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in conspectu suo bonum est, faciet.

14 Perrexit ergo Joab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad prælium: & fugavit eos.

15 Porro filii Ammon videntes quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem ejus, & ingressi sunt civitatem: reversusque est etiam Joab in Jerusalem.

16 Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israël, misit nuncios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluvium: Sophach autem princeps militiæ Adarezer, erat dux eorum.

17 Quod cum nunciatum esset David, congregavit universum Israël, & transivit Jordanem, Irruitque in eos, & direxit ex adverso aciem, illis contra pugnantibus.

18 Fugit autem Syrus Israël: & interfecit David de Syris septem millia curruum, & quadraginta millia peditum, & Sophach exercitus principem.

19 Videntes autem servi Adarezer se ab Israël esse superatos, transfugerunt ad David: & servierunt ei: noluitque ultra Syria auxilium præbere filiis Ammon.

CAPVT XX

Bella à David prospere acta adversum Ammonitas, ac Philisthæos, & in his occidantur prodigiosi gigantes.

2. Reg. 10. 7. & 11. 1 FActum est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges † ad bella procedere, congregavit Joab exercitum, & robur militiæ, & vastavit terram filiorum Ammon; perrexitque & obsedit Rabba: porro David manebat in Jerusalem quando Joab percussit Rabba & destruxit eam.

2 Tulit autem David coronam Melchom de capite ejus, & invenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas: fecit-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

que sibi inde diadema: manubias quoque urbis plurimas tulit:

3 Populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita ut dissecarentur, & contererentur: sic fecit David cunctis urbibus filiorum Ammon: & reversus est cum omni populo suo in Ierusalem.

4 Post hæc initum est bellum in Gazer adversum Philisthæos: in quo percussit Sobochai Husathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos.

5 Aliud quoque bellum gestum est adversus Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus Bethlehemites fratrem Goliath Gethæi, cujus hastæ lignum erat quasi liciatorium texentium.

6 Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul viginti quatuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus.

7 Hic blasphemavit Israël: & percussit eum Jonathan filius Samaa fratris David. Hi sunt filii Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu David & servorum ejus.

CAPUT XXI.

David populum numerando Deum offendit, peste, quam ex tribus elegerat, percutiuntur plurima millia, donec Deum oratione placaret, & altare in area Ornan Iebusæi erigeret.

1 Consurrexit autem Satan contra Israël: & concitavit David ut numeraret Israël.

2 Dixitque David ad Joab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel à Bersabee usque Dan: & afferte mihi numerum ut sciam.

3 Respondit que Joab: Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes servi tui sunt? quare hoc quærit dominus meus, quod in peccatum reputetur Israëli?

4 Sed sermo regis magis prævaluit: egressusque est Joab, & circuivit universum Israël: & reversus est Jerusalem.

5 Deditque David numerum eorum, quos circuierat: & inventus est omnis numerus Israel, mille millia & centum millia virorum educentium gladium: de Juda autem quadringenta septuaginta millia bellatorum.

6 Nam Levi, & Benjamin non numeravit: eo quod Joab invitus exequeretur regis imperium.

7 Displicuit autem Deo quod jussum erat: & percussit Israël.

8 Dixitque David ad Deum: Peccavi nimis ut hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.

9 Et locutus est Dominus ad Gad videntem Davidis, dicens:

10 Vade, & loquere ad David, & dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium tibi optionem do: unum, quod volueris elige, & faciam tibi.

11 Cumq; venisset Gad ad David, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige quod volueris:

12 Aut tribus annis famem: aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, & gladium eorum non posse evadere: aut tribus diebus gladium Domini, & pestilentiam versari in terra, & Angelum Domini interficere in universis finibus Israël: nunc igitur vide quid respondeam ei, qui misit me.

13 Et dixit David ad Gad: Ex omni parte me angustiæ premunt: sed melius mihi est, ut incidam in manus Domini, quia multæ sunt miserationes ejus, quam in manus hominum.

14 Misit ergo Dominus pestilentiam in Israël: & ceciderunt de Israël septuaginta millia virorum.

15 Misit quoque Angelum in Jerusalem, ut percuteret eam: cumque percuteretur, vidit Dominus, & misertus est super magnitudine mali: & imperavit Angelo, qui percutiebat: Sufficit, jam cesset manus tua. Porro Angelus Domini stabat juxta aream Ornan Iebusæi.

16 Levansque David oculos suos, vidit Angelum Domini stantem inter cælum & terram, & evaginatum gladium in manu ejus, & versum contra Jerusalem: & ceciderunt, tam ipse quàm majores natu vestiti ciliciis, proni in terram.

17 Dixitque David ad Deum: Nonne ego sum, qui jussi ut numeraretur populus? ego, qui peccavi: ego, qui malum feci: iste grex quid commeruit? Domine Deus meus, vertatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur.

18 Angelus autem Domini præcepit Gad, ut diceret Davidi ut ascenderet, extrueretque altare Domino Deo in area Ornan Iebusæi.

19 Ascendit ergo David juxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat ex nomine Domini.

20 Porro Ornan cum suspexisset, & vidisset Angelum, quatuorque filii ejus cum eo, absconderunt se: nam eo tempore terebat in area triticum.

21 Igitur cum veniret David ad Ornan, conspexit eum Ornan, & processit ei obviam de area, & adoravit eum pronus in terram.

22 Dixitque ei David: Da mihi locum areæ tuæ, ut ædificem in ea altare Domino: ita ut quantum valet argenti accipias, & cesset plaga à populo.

23 Dixit autem Ornan ad David: Tolle, & faciat dominus meus rex quodcumque ei placet: sed & boves do in holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium: Omnia libens præbebo.

24 Dixitque ei rex David: Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo quantum valet: neque enim tibi auferre debeo, & sic offerre Domino holocausta gratuita.

25 Dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri justissimi ponderis sexcentos.

26 Et ædificavit ibi altare Domino: obtulitque holocausta, & pacifica, & invocavit Dominum, & exaudivit eum in igne de cælo super altare holocausti.

27 Præcepitque Dominus Angelo: & convertit gladium suum in vaginam.

28 Protinus ergo David, videns quod exaudisset

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebusæi, immolavit ibi victimas.

†Exid. 36. 2. 29 Tabernaculum autem Domini, † quod fecerat Moyses in deserto, & altare holocaustorum: ea tempestate erat in excelso Gabaon.

30 Et non prævaluit David ire ad altare, ut ibi obsecraret Deum, nimio enim fuerat in timore perterritus, videns gladium angeli Domini.

CAPVT XXII.

Præparat David necessaria ad ædificandum templum Domini, quod Salomoni præcipit ut exstruat, Deumque semper sedulo colat, exhortans principes ut illi sint auxilio.

1 DIxitque David: Hæc est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israël.

2 Et præcepit ut congregarentur omnes proselyti de terra Israel, & constituit ex eis latomos ad cædendos lapides & poliendos, ut ædificaretur domus Dei.

3 Ferrum quoque plurimum ad Clavos januarum, & ad commissuras atque juncturas præparavit David: & æris pondus innumerabile.

4 Ligna quoque cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonii & Tyrii deportaverant ad David.

5 Et dixit David: Salomon filius meus puer parvulus est & delicatus, domus autem, quam ædificari volo Domino, talis esse debet ut in cunctis regionibus nominetur: præparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas.

6 Vocavitque Salomonem filium suum & præcepit ei ut ædificaret domum Domino Deo Israel.

7 Dixitque David ad Salomonem: Fili mi, voluntatis meæ fuit ut ædificarem domum nomini Domini Dei mei.

8 Sed factus est sermo Domini ad me, dicens: Multum sanguinem effudisti, & plurima bella bellasti: non poteris ædificare domum nomini meo, tanto effuso sanguine coram me:

9 Filius, qui nascetur tibi, erit vir quietissimus: faciam enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum: & ob hanc causam Pacificus vocabitur: & pacem & otium dabo in Israel cunctis diebus ejus,

†2 Reg. 7. 13. 3. Reg. 8. 5. †Hebr. 1. 5. 10 † Ipse ædificabit domum nomini meo, † & ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem: firmaboque solium regni ejus super Israël in æternum.

11 Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecum, & prosperare, & ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus est de te,

12 Det quoque tibi Dominus prudentiam & sensum, ut regere possis Israël, & custodire legem Domini Dei tui,

13 Tunc enim proficere poteris, si custodieris mandata & judicia, quæ præcepit Dominus Moysi ut doceret Israël: confortare & viriliter age, ne timeas, neque paveas:

14 Ecce ego in paupertate mea præparavi impensas domus Dñi, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum: æris vero & ferri non est pondus, vincitur enim numerus magnitudine: ligna & lapides præparavi ad universa impendia.

15 Habes quoque plurimos artifices, latomos, & cæmentarios artificesque lignorum, & omnium artium ad faciendum opus prudentissimos,

16 In auro & argento & ære & ferro, cujus non est numerus: surge igitur, & fac, & erit Dominus tecum.

17 Præcepit quoque David cunctis principibus Israël, ut adjuvarent Salomonem filium suum.

18 Cernitis, inquiens, quod Dominus Deus vester vobiscum sit, & dederit vobis requiem per circuitum, & tradiderit omnes inimicos vestros in manus vestras, & subjecta sit terra coram Domino, & coram populo ejus.

19 Præbete igitur corda vestra & animas vestras, ut quæratis Dominum Deum vestrum: & consurgite, & ædificate sanctuarium Domino Deo, ut introducatur arca fœderis Domini, & vasa Domino consecrata, in domum quæ ædificatur nomini Dñi.

CAPVT XXIII.

David senex, Salomone rege designato numeratorum Levitarum officia designat, Moysique filii Levitis annumerantur.

1 † IGitur David senex & plenus dierum, regem constituit Salomonem filium suum super Israel.

2 Et congregavit omnes principes Israel, & sacerdotes atque Levitas.

3 Numeratique sunt Levitæ à triginta annis, & supra: & inventa sunt triginta octo millia virorum.

4 Ex his electi sunt, & distributi in ministerium domus Domini, viginti quatuor millia: præpositorum autem & judicum sex millia.

† 5 Porro quatuor millia janitores: & totidem psaltæ canentes Domino in organis, quæ fecerat ad canendum.

a. 6 † Et distribuit eos David per vices filiorum Levi, Gerson videlicet, & Caath, & Merari, † Supr. 6. 1.

7 Filii Gerson: Leedan, & Semei.

8 Filii Leedan princeps Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres.

9 Filii Semei: Salomith, & Hosiel, & Aran, tres: isti principes familiarum Leedan,

10 Porro filii Semei, Leheth, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filii Semei, quatuor.

† 11 Erat autem Leheth prior, Ziza secundus: porro Iaus & Baria non habuerunt plurimos filios, & idcirco in una familia, unaque domo, computati sunt.

12 Filii Caath: Amram, & Isaar, Hebron & Oziel, quatuor.

† † Sup. 6. 3. † Hebr. 5. 4. 13 † Filii Amram, Aaron, & Moyses. † Separatusque est Aaron ut ministraret in Sancto sanctorum, ipse & filii ejus in sempiternum, & adoleret incensum Domino secundum ritum suum, ac benediceret nomini ejus in perpetuum.

†Exod. 2. 22. & 18. 3. 14 Moysi quoque hominis Dei filii annumerati sunt in tribu Levi.

15 Filii † Moysi: Gersom, & Eliezer.

16 Filii Gersom: Subuel primus.

a. filia absorbuit a [illegible].

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

17 Fuerunt autem filii Eliezer : Rohobia primus : & non erant Eliezer filii alii. Porro filii Rohobia multiplicati sunt nimis.

18 Filii Isaar : Salomith primus.

19 Filii Hebron : Ieriau primus , Amarias secundus , Iahaziel tertius , Iecmaam quartus.

20 Filii Oziel ; Micha primus , Iesia secundus.

21 Filii Merari : Moholi , & Musi. Filii Moholi : Eleazar , & Cis

22 Mortuus est autem Eleazar, & non habuit filios , sed filias : acceperuntque eas filii Cis fratres earum.

23 Filii Musi : Moholi , & Eder , & Ierimoth , tres.

24 Hi filii Levi in cognationibus & familiis suis, principes per vices, & numerum capitum singulorum , qui faciebant opera ministerii domus Dñi, à viginti annis & supra.

25 Dixit enim David : Requiem dedit Dominus Deus Israël populo suo , & habitationem Ierusalem usque in æternum.

26 Nec erit officii Levitarum ut ultra portent tabernaculum , & omnia vasa ejus ad ministrandum ,

27 Iuxta præcepta quoque David novissima , supputabitur numerus filiorum Levi à viginti annis & supra.

28 Et erat sub manu filiorum Aaron in cultum domus Domini, in vestibulis , & in exedris , & in loco purificationis, & in sanctuario , & in universis operibus ministerii templi Domini.

29 Sacerdotes autem , super panes propositionis, & ad similæ sacrificium, & ad lagana azyma, & sartaginem, & ad torrendum, & super omne pondus atque mensuram.

30 Levitæ vero , ut stent mane ad confitendum & canendum Domino : similiterque ad vesperam.

31 Tam in oblatione holocaustorum Domini , quam in sabbatis & Calendis & solemnitatibus reliquis , juxta numerum , & ceremonias uniuscujusque rei , jugiter coram Domino.

32 Et custodiant observationes tabernaculi fœderis, & ritum sanctuarii , & observationem filiorum Aaron fratrum suorum, ut ministrent in domo Domini.

CAPVT XXIV.

Familiarum Eleazar & Ithamar classes seu vicet 24. in ministerio Domini à David designantur, reliquorumque Levitarum familiæ similiter sorte distribuuntur.

†Levit. 10. 2. †Num. 3. 4. 8

1 PORro filiis Aaron hæ partitiones erant : Filii Aron : Nadab , & Abiu, & Eleazar , & Ithamar.

2 † Mortui sunt autem Nadab & Abiu ante patrem suum absque liberis : sacerdotioque functus est Eleazar , & Ithamar.

3 Et divisit eos David, id est, Sodoc de filiis Eleazari, & Abimelech de filiis Ithamar, secundum vices suas & ministerium.

4 Inventiq; sunt multo plures filii Eleazar in principibus virís, quam filii Ithamar. Divisit autem eis , hoc est filiis Eleazar, principes per familias sedecim , & filiis Ithamar per familias & domos suas octo.

5 Porro divisit utrasque inter se familias sortibus : erant enim principes sanctuarii, & principes Dei, tam de filiis Eleazar, quam de filiis Ithamar.

6 Descripsitque eos Semeias filius Nathanael scriba Levites , coram rege & principibus , & Sadoc sacerdote , & Abimelech filio Abiathar , principibus quoque familiarum sacerdotalium & Leviticarum : unam domum , quæ cæteris præerat , Eleazar : & alteram domum , quæ sub se habebat cæteros , Ithamar.

7 Exivit autem sors prima Ioiarib, secunda Iedei ,

8 Tertia Harim , quarta Seorim ,

9 Quinta Melchia , sexta Maiman ,

10 Septima Accos , octava Abia ,

11 Nona Iesua ; decima Sechenia ,

12 Undecima Eliasib , duodecima Iacim,

13 Tertiadecima Hoppha , decimaquarta Isbaab ,

14 Decimaquinta Belga , decimasexta Emmer ,

15 Decimaseptima Hezir, decimaoctava Aphses ,

16 Decimanona Pheteia , vigesima Hezechiel ,

17 Vigesimaprima Iachin , vigesimasecunda Gamul ,

18 Vigesimatertia Dalaiau , vigesimaquarta Maaziau.

19 Hæ vices eorum secundum ministeria sua , ut ingrediantur domum Domini , & juxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum : sicut præceperat Dominus Deus Israel.

20 Porro filiorum Levi , qui reliqui fuerant , de filiis Amram erat Sabael , & de filiis Subael , Iehedeia.

21 De filiis quoque Rohobiæ princeps Iesias.

22 Isaari vero filius Salemoth , filiusque Salemoth Iahath.

23 Filiusque ejus Ieriau primus , Amarias secundus , Iahaziel tertius, Iecmaan quartus.

24 Filius Oziel , Micha : filius Micha, Samir.

25 Frater Micha , Iesia : filiusque Iesiæ, Zacharias.

26 Filii Merari , Moholi & Musi. Filius Ozian , Benno.

27 Filius quoque Merari : Oziau & Soam & Zachur & Hebri.

28 Porro Moholi, filius Eleazar, qui non habebat liberos.

29 Filius vero Cis , Ierameel.

30 Filii Musi : Moholi , Eder , & Ierimoth ; isti filii Levi secundum domos familiarum suarum.

31 Miseruntque & ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron , coram David rege, & Sadoc, & Abimelech , & principibus familiarum Sacerdotalium & Leviticarum , tam majores , quam minores , omnes sors æqualiter dividebat.

CAPVT XXV.

Ex filiis Asaph , Heman & Idithun cantoribus, psaltis ac citharœdis, viginti quatuor familiæ ac vices sorte distribuuntur.

1 IGitur David & magistratus exercitus , segregaverunt in ministerium filios

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

filios Asaph, & Heman, & Idithun: qui prophetarent in citharis, & psalteriis, & cymbalis, secundum numerum suum dedicato sibi officio servientes.

2 De filiis Asaph.: Zachur, & Ioseph, & Nathania, & Asarela, filii Asaph: sub manu Asaph prophetantis juxta regem.

3 Porro Idithun: filii Idithun, Godolias. Sori, Iesaias. & Hasabias, & Mathathias, sex, sub manu patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat super confitentes & laudantes Dominum.

4 Heman quoque: filii Heman, Bocciau, Mathaniau, Oziel, Subuel, & Ierimoth, Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, & Komemthiezer, & Iesbacasla, Mellothi, Othir, Mahazioth:

5 Omnes isti filii Heman Videntis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret cornu: dedit que Deus Heman filios quatuordecim, & filias tres.

6 Vniversi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi erant, in cymbalis, & psalteriis, & citharis, in ministeria domus Domini juxta regem: Asaph videlicet, & Idithun, & Heman.

7 Fuit autem numerus eorum cum fratribus suis, qui erudiebant canticum Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta octo.

8 Miseruntque sortes per vices suas, ex æquo tam major quam minor, doctus pariter & indoctus.

9 Egressaque est sors prima Ioseph, qui erat de Asaph. Secunda Godoliæ, ipsi & filiis ejus, & fratribus ejus duodecim.

10 Tertia Zachur, filiis & fratribus ejus duodecim.

11 Quarta Isari, filiis & fratribus ejus duodecim.

12 Quinta Nathaniæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

13 Sexta Bocciau, filiis & fratribus ejus duodecim.

14 Septima Isreela, filiis & fratribus ejus duodecim.

15 Octava Iesaiæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

16 Nona Mathaniæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

17 Decima Semeiæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

18 Vndecima Azareel, filiis & fratribus ejus duodecim.

19 Duodecima Hasabiæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

20 Tertiadecima Subael, filiis & fratribus ejus duodecim.

21 Quartadecima Mathathiæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

22 Quintadecima Ierimoth, filiis & fratribus ejus duodecim.

23 Sexradecima Hananiæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

24 Septima decima Iesbacassæ, filiis & fratribus ejus duodecim.

25 Octavadecima Hanani, filiis & fratribus ejus duodecim.

26 Nonadecima Mellothi, filiis & fratribus ejus duodecim.

27 Vigesima Eliatha, filiis & fratribus ejus duodecim.

28 Vigesimaprima Othir, filiis & fratribus ejus duodecim.

29 Vigesimasecunda Geddelthi, filiis & fratribus ejus duodecim.

30 Vigesimatertia Mahazioth, filiis & fratribus ejus duodecim.

31 Vigesimaquarta Romemthiezer, filiis & fratribus ejus duodecim.

CAPVT XXVI.

Templi janitores ex levitis varia classes designantur, & qua porta à qua familia sit custodienda sorte disponitur, item qui thesauros & vasa sacra custodiant.

1 DIvisiones autem janitorum: de Coritis Meselemia, filius Core, de filiis Asaph.

2 Filii Meselemiæ: Zacharias primogenitus, Iadihel secundus, Zabadias tertius, Iathanael quartus,

3 Ælam quintus, Iohanan sextus, Elioenai septimus.

4 Filii autem Obededom: Semeias primogenitus, Iozabad secundus, Ioaha tertius, Sachar quartus, Nathanael quintus,

5 Ammiel sextus, Issachar septimus, Phollathi octavus: quia benedixit illi Dominus.

6 Semei autem filio ejus nati sunt filii, præfecti familiarum suarum: erant enim viri fortissimi.

7 Filii ergo Semei: Othni, & Raphael, & Obed, Elzabad, fratres ejus viri fortissimi: Eliu quoque & Samachias.

8 Omnes hi, de filiis Obededom: ipsi, & filii, & fratres eorum fortissimi ad ministrandum, sexaginta duo de Obededom.

9 Porro Meselemiæ filii, & fratres eorum robustissimi, decem & octo.

10 De Hosa autem, id est, de filiis Merari: Semri princeps (non enim habuerat primogenitum, & id circo posuerat eum pater ejus in principem.)

11 Helciat secundus, Tabelias tertius, Zacharias, quartus, omnes hi filii, & fratres Hosa, tredecim.

12 Hi divisi sunt in janitores, ut semper principes custodiarum, sicut & fratres eorum ministrarent in domo Domini.

13 Missæ sunt ergo sortes ex æquo, & parvis, & magnis, per familias suas, in unamquamque portarum.

14 Cecidit ergo sors orientalis, Selemiæ Porro Zachariæ filio ejus, viro prudentissimo, & erudito sortitò obtigit plaga septemtrionalis.

15 Obededom vero & filiis ejus ad austrum: in qua parte domus erat seniorum concilium.

16 Sephim & Hosa ad occidentem, juxta portam, quæ ducit ad viam ascensionis: custodia contra custodiam.

17 Ad orientem vero Levitæ sex: & ad aquilonem quatuor per diem: atque ad meridiem similiter in die quatuor: & ubi erat concilium, bini & bini.

18 In cellulis quoq; janitorum ad occidentem quatuor in via, binique per cellulas.

19 Hæ sunt divisiones janitorum, filiorum Core & Merari.

20 Porro Achias erat super thesauros domus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

domus Dei, & vasa sanctorum.

21 Filii Ledan, filii Gersonni: de Ledan principes familiarum Ledan, & Gersonni, Iehieli.

22 Filii Iehieli: Zathan, & Ioël fratres ejus super thesauros domus Domini.

23 Amramitis, & Isaaritis, & Hebronitis, & Oziheli tis.

24 Subaël autem filius Gersom, filii Moysi, præpositus thesauris.

25 Fratres quoque ejus Elieser, cujus filius Rahabia, & hujus filius Isaias, & hujus filius Ioram, hujus quoque filius Zechri, & hujus filius Selemith.

26 Ipse Selemith, & fratres ejus, super thesauros sanctorum quæ sanctificavit David rex, & principes familiarum, & tribuni & centuriones, & duces exercitus.

27 De bellis, & manubiis præliorum, quæ consecraverant ad instaurationem, & supellectilem templi Domini.

28 Hæc autem universa sanctificavit Samuel Videns, & Saul filius Cis, & Abner filius Ner, & Ioab filius Sarviæ: omnes qui sanctificaverant ea per manum Selemith, & fratrum ejus.

29 Isaaritis vero præerat Chonenias, & filii ejus, ad opera forinsecus super Israël, ad docendum & judicandum eos.

30 Porro de Hebronitis Hasabias, & fratres ejus viri fortissimi, mille septinginti, præerant Israëli trans Iordanem contra occidentem, in cunctis operibus Domini, & in ministerium regis.

31 Hebronitarum autem princeps fuit Ieria, secundum familias & cognationes eorum. Quadragesimo anno regni David recensiti sunt, & inventi sunt viri fortissimi in Iazer Galaad,

32 Fratresque ejus robustioris ætatis, duo millia septingenti principes familiarum. præposuit autem eos David rex Rubenitis, & Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse, in omne ministerium Dei, & regis.

CAPVT XXVII.

Recensentur duodecim principes, quorum singuli suo mense vinginti quatuor millibus præerans, ad hæc principes seu prafecti tribuum, thesaurorum, reliquaque substantiæ regis recensentur.

1 Filii autem Israël secundum numerum suum, principes familiarum, tribuni, & centuriones, & præfecti, qui ministrabant regi juxta turmas suas, ingredientes & egredientes per singulos menses in anno, viginti quatuor millibus singuli præerant.

2 Primæ turmæ in primo mense Iesboam præerat filius Zabdiel, & sub eo viginti quatuor millia.

3 De filiis Phares, princeps cunctorum principum in exercitu mense primo.

4 Secundi mensis habebat turmam Dudia Ahohites, & post se alter nomine Macelloth, qui regebat partem exercitus viginti quatuor millium.

5 Dux quoque turmæ tertiæ in mense tertio, erat Banaias filius Ioiadæ sacerdos: & in divisione sua viginti quatuor millia.

6 Ipse est Banaias fortissimus inter triginta, & super triginta, præerat autem turmæ ipsius Amizabad filius ejus.

7 Quartus, mense quarto, Asahel frater Ioab: & Zabadias filius ejus post eum: & turma ejus viginti quatuor millia.

8 Quintus, mense quinto, princeps Samaoth Iezerites: & in turma ejus viginti quatuor millia.

9 Sextus, mense sexto, Hira filius Acces Thecuites: & in turma ejus viginti quatuor millia.

10 Septimus, mense septimo, Helles Phalonites de filiis Ephraim: & in turma ejus viginti quatuor millia.

11 Octavus, mense octavo, Sobochai Husathites de stirpe Zarahi: & in turma ejus viginti quatuor millia.

12 Nonus, mense nono, Abiezer Anathothites de filiis Iemini: & in turma ejus viginti quatuor millia.

13 Decimus, mense decimo, Marai, & ipse Nethophathites de stirpe Zarai: & in turma ejus viginti quatuor millia.

14 Vndecimus, mense undecimo, Banaias Pharathonites de filiis Ephraim: & in turma ejus viginti quatuor millia.

15 Duodecimus, mense duodecimo, Holdai Netophathites, de stirpe Gothoniel: & in turma ejus vinginti quatuor millia.

16 Porro tribubus præerant Israël. Rubenitis, dux Eliezer filius Zechri: Simeonitis, dux Saphatias filius Maacha,

17 Levitis, Hasabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc:

18 Iuda, Eliu frater David: Issachar, Amri filius Michael.

19 Zabulonitis, Iesmaias filius Abdiæ: Nephthalitibus, Ierimoth filius Ozriel:

20 Filiis Ephraim, Osee filius Ozaziu: dimidiæ tribui Manasse, Ioël filius Phadaiæ:

21 Et dimidiæ tribui Manasse in Galaad, Iaddo filius Zachariæ: Benjamin autem, Iasiel filius Abner.

22 Dan vero, Ezrihel filius Ieroham: hi principes filiorum Israël.

23 Noluit autem David numerare eos à viginti annis inferius: quia dixerat Dominus ut multiplicaret Israël quasi stellas cæli.

24 † Ioab filius Sarviæ cœperat numerare, nec complevit: quia super hoc ira irruerat in Israël: & idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti, non est relatus in fastos regis David. † Sup. 21. 2.

25 Super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adiel; his autem thesauris, qui erant in urbibus, & in vicis, & in turribus, præsidebat Ionathan filius Oziæ.

26 Operi autem rustico, & agricolis qui exercebant terram, præerat Ezri filius Chelub:

27 Vinearumque cultoribus, Semeias Romathites: cellis autem vinariis, Zabdias Aphonites.

28 Nam super oliveta & ficeta, quæ erant in campestribus, Balanan Gederites: super apothecas autem olei, Ioas.

29 Porro armentis quæ pascebantur in Saron: præpositus fuit Serrai Saronites: & super boves in vallibus, Saphat filius Adli:

30 Super camelos vero Obil Ismahelites: & super asinos, Iadaias Meronathites.

31 Super

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

31 Super oves quoque Iaziz Agareus; omnes hi, principes substantiæ regis David.

32 Ionathan autem patruus David, consiliarius, vir prudens & litteratus: Ipse & Iahiel filius Hachamoni erant cum filiis regis.

33 Achitophel etiam consiliarius regis, & Chusai Arachites amicus regis.

34 Post Achitophel fuit Ioiada filius Banaiæ, & Abiathar. Princeps autem exercitus regis erat Ioab.

CAPVT XXVIII.

David præparatis ad templi ædificationem omnibus necessariis, Salomonem universosque principes convocatos exhortatur ad mandata Dei custodienda, præscribitque traditam sibi à Deo formam templi ædificandi.

1 CONvocavit igitur David omnes principes Israël, duces tribuum, & præpositos turmarum, qui ministrabant regi: tribunos quoque & centuriones & qui præerant substantiæ & possessionibus regis, filiosque suos cum eunuchis: & potentes, & robustissimos quosque in exercitu Ierusalem.

2 Cumque surrexisset rex, & stetisset, ait: Audite me fratres mei, & populus meus: Cogitavi ut ædificarem domum, in qua requiesceret arca fœderis Domini, & scabellum pedum Dei nostri: & ad ædificandum, omnia præparavi.

3 Deus autem dixit mihi: † non ædificabis domum nomini meo, eo quod sis vir bellator, & sanguinem fuderis. † 3. Reg. 7. 13.

4 Sed elegit Dominus Deus Israël me de universa domo patris mei, ut essem rex super Israël in sempiternum: de Iuda enim elegit principes: porro de domo Iuda, domum patris mei: & de filiis patris mei, placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israël.

5 Sed & de filiis meis (filios enim mihi multos dedit Dominus) elegit Salomonem filium meum ut sederet in throno regni Domini super Israel, † Sap. 9. 7.

6 Dixitque mihi: Salomon filius tuus ædificabit domum meam, & atria mea: ipsum enim elegi mihi in filium, & ego ero ei in patrem.

7 Et firmabo regnum ejus usque in æternum, si perseveraverit facere præcepta mea, & judicia, sicut & hodie.

8 Nunc ergo coram universo cœtu Israel, audiente Deo nostro, custodite, & perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri: ut possideatis terram bonam, & relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sempiternum.

9 Tu autem Salomon fili mi, scito Deum patris tui, & servito ei corde perfecto, & animo voluntario: † omnia enim corda scrutatur Dominus, & universas mentium cogitationes intelligit. Si quæsieris eum invenies: si autem dereliqueris eum projiciet te in æternum. † Psal. 7. 10.

10 Nunc ergo quia elegit te Dominus ut ædificares domum Sanctuarii, confortare, & perfice.

11 Dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem porticus, & templi, & cellariorum, & cœnaculi, & cubiculorum in adytis, & domus propitiationis,

12 Necnon & omnium quæ cogitaverat atriorum, & exedrarum per circuitum in thesauros domus Domini, & in thesauros sanctorum.

13 Divisionumque sacerdotalium & Leviticarum, in omnia opera domus Domini, & in universa vasa ministerii templi Domini.

14 Aurum in pondere per singula vasa ministerii, Argenti quoque pondus pro vasorum & operum diversitate.

15 Sed & in candelabra aurea, & ad lucernas eorum aurum pro mensura uniuscujusque candelabri & lucernarum. Similiter & in candelabra argentea, & in lucernas eorum, pro diversitate mensuræ, pondus argenti tradidit.

16 Aurum quoque dedit in mensas propositionis pro diversitate mensarum similiter & argentum in alias mensas argenteas.

17 Ad fuscinulas quoque, & phialas, & thuribula, ex auro purissimo, & leunculos aureos, pro qualitate mensuræ pondus distribuit in leunculum & leunculum similiter & in leones argenteos diversum argenti pondus separavit.

18 Altari autem, in quo adoletur incensum, aurum purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo quadrigæ cherubim, extendentium alas, & velantium arcam fœderis Domini.

19 Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini ad me, ut intelligerem universa opera exemplaris.

20 Dixit quoque David Salomoni filio suo: Viriliter age, & confortare, & fac: ne timeas, & ne paveas: Dominus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet, donec perficias omne opus ministerii domus Domini.

21 Ecce divisiones sacerdotum & Levitarum, in omne ministerium domus Domini assistunt tibi, & parati sunt, & noverunt tam principes quam populus facere omnia præcepta tua.

CAPVT XXIX.

Recensentur impensa à David in ædificium templi præparata, quibus principes ac populus plurima adjiciunt donaria: David benedicens Dominum orat pro Salomone ac populo; & sacrificiis cum ingenti lætitia oblatis, ungitur secundo Salomon in regem pro patre David, qui anno regni quadragesimo in pace quievit.

1 LOcutusque est David rex ad omnem Ecclesiam: Salomonem filium meum unum elegit Deus, adhuc puerum & tenellum: opus namque grande est, neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo.

2 Ego autem totis viribus meis præparavi impensas domus Dei mei. Aurum ad vasa aurea, & argentum in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea, ligna ad lignea: & lapides onychinos, & quasi stibinos, & diversorum colorum omnemque pretiosum lapidem, & marmor Parium abundantissime:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com